

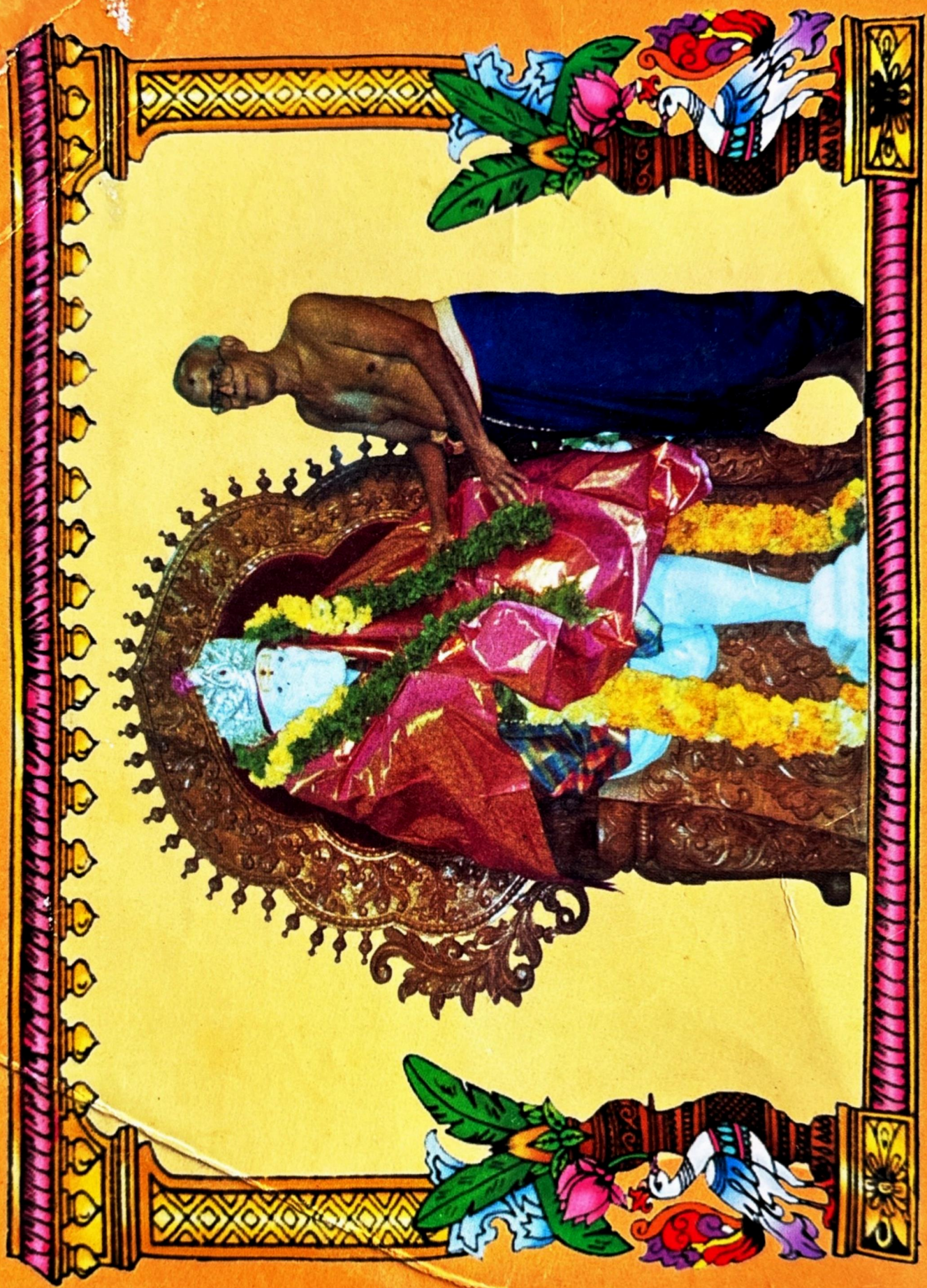
ஸ்ரீ சீரடி சாயிபாபா சத்ஸரீதம்

சாட்சாத் பரப்பிரம்மம் ஸ்ரீ சாயிநாத்

கௌரிவாக்கம் - 601 302.

இலவச வெளியீடு

சாட்சாத் பரப்பிரம்மம் ஸ்ரீ சாயிநாத்
ஸ்தாபகர் : ஸ்ரீ குலசேகர பெருமாள்

OM SRI SAI RAM

*With the Blessings
of Sri Sai Baba
For Healthy Prospective
Long life*

SHIRDI SRI SAI BABA TRUST

9, Seethalakshmi Nagar, Gowrivakkam - 601 302.

FREE PUBLICATION

ஓம் ஸ்ரீ சாயி ராம்

சீரடி சாய் பாபா பிரத்தியட்சமான தெய்வம். அவரையே தியானித்திருந்தால், எதையும் சாதிக்கலாம். அவருக்கு வேண்டியதெல்லாம் நம்பிக்கையும், பொறுமையும். பாபாவை பொறுத்தவரை, என் மனைவிதான் என் குரு. கல்யாணமான புதிதில், அவள் பாபாவை ஸ்மரிக்கும்போது கேலியாக பேசிவந்தேன். ஆனால் பாபா வெகு சீக்கிரமாக என்னை ஆட்கொண்டுவிட்டார்.

ஆபீஸ் விஷயமாக பம்பாய் போகும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. என் மனைவி அங்கிருந்து சீரடி வெகு அருகிலிருப்பதாகச் சொல்லி, கண்டிப்பாக சீரடி தரிசனம் பெற்று வரும்படி வற்புறுத்தினாள். பம்பாயில் வேலை முடித்ததும், சீரடி செல்ல அதிகாலையில் 4 மணிக்கே எலக்ட்ரிக் டிரெயினில், பம்பாய் ஸ்டேஷனுக்கு சென்று அடைந்தேன். டிக்கட் கொடுப்பவர், ரயிலில் மண்மாட் சென்று அங்கிருந்து வேறு ரயிலில், கோபர்கான் சென்று சீரடியை அடையலாம் என்றும், விக்டோரிய டெர்மினஸ் சென்று, மண்மாட் ரயிலை பிடிக்கவேண்டுமென்றும், சொல்லி டிக்கட் வழங்கினார்.

மண்மாட் ரயிலைப்பிடிக்க எலக்ட்ரிக் டிரெயின்மூலம் விக்டோரியா டெர்மினஸ் செல்ல வேண்டும். ஆனால் கூடிய சீக்கிரமே ஒலிபெருக்கியில் எலக்ட்ரிக் டிரெயின் ஒரு அரைமணி தாமதமாக வரும் என்று சொல்லப்பட்டது. இன்னும் 20 நிமிஷத்தில் விக்டோரியா டெர்மினஸ் அடையவேண்டுமே என்று திகிலுடன் ஸ்டேஷனில் நின்றிருந்தேன். பாபாவை பிரார்த்தனை செய்து கொண்டே, டிக்கட் வாங்கியாகிவிட்டதே. எப்படியும் 20 நிமிடத்தில் மண்மாடு எக்ஸ்பிரஸ்ஸை பிடிக்க கருணை காட்ட வேண்டுமென்று பாபாவையே பிரார்த்தித்தேன். ஒருவர் என்னை தொட்டு எங்கே செல்லவேண்டுமென்று ஆங்கிலத்தில் வினவினார். நான் சீரடி செல்ல மண்மாடு எக்ஸ்பிரஸ்ஸை பிடிக்க இன்னும் 20 நிமிடத்தில் விக்டோரியா டெர்மினஸ் செல்ல வேண்டுமென்று தெரிவித்தேன்.

என்னோடு வாருங்கள் என்று சொல்லி மிக வேகமாக ஸ்டேஷனைவிட்டு வெளியே வந்து டாக்ஸியில் ஏறச்சொன்னார். டாக்ஸி டிரைவரை சலோ, சலோ என்று விரட்டி தெருவில் பிளாட்பாரமெல்லாம் ஏறி, ரொம்பவும் வேகமாக ஓட்டி 15 நிமிடத்தில் விக்டோரியா டெர்மினஸை அடைந்தேன். நான் டிரைவருக்கு 10 ரூபாய் டிப்ஸ் கொடுத்ததை கட்பண்ணி என் ஜோபியில் போட்டு, ஸ்டேஷனில் ரயில் தயாராக இருப்பதாகவும், ஓடிச்சென்று ஏறி உட்காரும்படி சொல்லிவிட்டு ஓடி மறைந்துவிட்டார். நான் அதிர்ந்துபோனேன். முன்பின் தெரியாதவர் இவ்வளவு அக்கரையாக 15 நிமிடத்தில் டாக்ஸியில் கொண்டுவந்துவிட்டவர் பாபாவைத் தவிர யாராக இருக்க முடியும். அதிர்ச்சியுடன் ரயிலிருக்கும் இடத்திற்கு ஓடிச்சென்று

பார்த்தால், கூட்டம் வழிந்திருந்தது. ஏறுவதற்கு கூட வழியில்லை. ஒடிக்கொண்டே எங்கே வழி கிடைக்கும் என்று பார்த்துக்கொண்டே சென்றால் அந்த ரயிலின் கார்டு என்னை நிறுத்தி எங்கே போகிறீர்கள் என்று கேட்டார். சீரடிக்கு என்று சொன்னவுடன் என்னைத் தழுவிக்கொண்டு அணைத்து ஒரு கம்பார்ட்மெண்டில் எல்லோரையும் தள்ளி ஏற்றிவைத்து கடைசி சீட்டில் பயணிகளைத் தள்ளச் செய்து என்னை உட்காரவைத்து மண்மாட்டில் இறங்கி தன்னை பார்க்கும்படி சொல்லி கீழே இறங்கி விசில் கொடுத்தார். வண்டியும் புறப்பட்டது. அதிர்ச்சி மேல் அதிர்ச்சி. கார்டுக்கு எவ்வளவோ ஆயிரம் கணக்கில் பயணிகள் இருக்கும்பொழுது என்னிடம் என்ன அக்கரை? சீரடி என்று சொன்னவுடன் நெருக்கமான பெட்டியில் வழி ஏற்படுத்தி உட்காரவைத்து போகின்றாரே. எல்லாம் பாபாவின் லீலைகள்தான் என்று சந்தோஷப்பட்டு, பாபாவையே தியானித்து பயணத்தை தொடர்ந்தேன். மண்மாட்டில் ரயில் நின்றவுடன் நெருக்கடியிலிருந்து விலகி பெட்டியிலிருந்து இறங்கினேன். அங்கு கார்டு என்னை வரவேற்றார். வேறு பிளாட்பாரத்தில் உள்ள ரயிலை காண்பித்து இன்னும் 1/2 மணியுள்ளது என்றும் நிதானமாக பாலத்தின் மீது நடந்துபோகும்படி சொல்லி அனுப்பிவைத்தார். என்ன அக்கரை இந்த கார்டுக்கு? கொஞ்சம் ததரியமடைந்து கோபர்கான் செல்லும் ரயிலை அடைந்தேன். காலியாக உள்ள பெட்டியில் பாபாவின் நாமஸ்மரணத்துடன் ஏறி உட்கார்ந்தேன். யாராவது துணையாக வந்தால் சந்தோஷமாக பாபாவை சீரடியில் சேவித்து வரலாம் என்று தியானித்தேன்.

சிறிது நேரத்தில் ஒரு 15 வயதுள்ள அரை நிக்கர் போட்ட பையன் என் பக்கத்தில் வந்து உட்கார்ந்தான். எங்கு போகிறாய்? என்று ஆங்கிலத்தில் கேட்டேன். மராத்தியில் சீரடி போவதாக சொன்னான். ஆனால் எனக்கு தமிழில் புரிவதுபோல் புரிந்தது. மேலும் இதுதான் முதல்தடவையென்றும், நிறைய பேர்களிடமிருந்து சீரடியைப்பற்றி கேள்விப்பட்டிருப்பதால் கஷ்டமொன்றுமில்லை என்று சொன்னான். எனக்கும் முதல்தடவை, பாஷை தெரியாததால் பயமாக இருப்பதாக சொன்னேன். எல்லாம் பாபா முன் நின்று அழைத்துக் செல்வார். ஒன்றும் கவலைப்படவேண்டாம் என்று மராட்டியில் சொன்னது தமிழ்போல் இனித்தது.

சிறிது நேரத்தில் ரயில் புறப்பட்டது. பாபா ஸ்மரணையில் கண்ணை மூடிக்கொண்டு தியானித்து வந்தேன். பையன் அடிக்கடி எழுந்து சென்று பிறகு வந்தான். கடைசியில் கோபர்கான் வந்து சேர்ந்தோம். பையன் என்னிடம் பஸ் ஸ்டாண்ட் 3 மைல் தூரத்திலிருப்பதாகவும் டாங்காவில் சென்று அடையவேண்டமென்று சொல்லி ஒரு வண்டியில் ஏற்றி என்னை அமரவைத்து பக்கத்தில் உட்கார்ந்தான். இரண்டு பேருக்கும் 8 அணா என்னிடம் வாங்கி டாங்கா வாலாவிடம் கொடுத்தான். நீ ரொம்பவும் பசியோடு இருக்கிறாய்? இரண்டு ம

சேர்த்து சாப்பிடு. மற்றது உனக்கு பிடிக்காது என்று சொன்னான். நிஜமாகவே சென்னையைவிட்டு கிளம்பிய பிறகு ஒன்றுமே சாப்பிட பிடிக்கவில்லை. பம்பாயில் சுத்தமாக எதுவுமே சாப்பிடாமல் ௨ மட்டும் பருகி வந்தேன். ௨ சாப்பிட்டுவிட்டு பஸ் ஸ்டாண்ட் வந்தால் பஸ் நிறைந்திருந்தது. எப்படியோ உள்ளே போய் உட்காரவே இடம்பிடித்து கொடுத்தான். அவன் நின்று கொண்டே வந்தான்.

சீரடி போய் இறங்கினவுடன் நேராக ரிசப்ஷன் ஆபீஸ் என்னை அழைத்துப்போனான். அங்குள்ள கிளார்க்கிடம் இவர் மதராஸிலிருந்து வந்துள்ளார். நமது மந்திரின் லைப் மெம்பர். இவர் மனைவி நமது பாபாவின் சிரத்தையான பக்தர். நமது பாபாவைத்தவிர வேறு கடவுளை வணங்கமாட்டார். இவரும் தற்போது நம்பக்கம் திரும்பியுள்ளார். ஆகவே இவருக்கு ஒரு சிங்கிள் ரூம் போட்டு தாருங்கள் என்ற மராட்டியில் சொன்னான். எனக்கு தமிழில் பேசுவது போலவே இருந்தது. ரூ.5 பெற்றுக்கொண்டு ரசீது கொடுத்தார். ரூமுக்குள் சென்று பார்த்தால் ஒரு பெரிய பாபா படம் இருந்தது எனக்கு வியர்த்து கொட்டியது. பையன் அலட்சியமாக, சீரடிக்கு வந்தால் பாபாவைத்தவிர வேறென்ன இருக்கும். பசியோடு உள்ளீர்கள். முதலில் சாப்பிட்டு அப்புறம் கோயில் போகலாம் என்றான். நான் அதெல்லாம் முடியாது பாபாவை முதலில் பார்த்துவிட்டுத்தான் ஆகாரம் பண்ணுவேன். உனக்கு பசியாயிருந்தால் சாப்பிட்டு வா. நான் மந்திரி போகின்றேன் என்றேன். பையன் நீங்கள் சாப்பிட்டால், எனது வயிறு நிரம்பிவிடும் என்று சொல்லி சரி, சரி, கிளம்புங்கள் கோயில் போகலாம் என்றான். நான் முதலில் முகத்தையும், கை, கால் அலம்பிவிட்டுத்தான் கோயிலினுள் நுழைவேன் என்றேன். அரே, பாபா, தண்ணீரா, நானாவிற்குத்தான் வெளிச்சம். சீரடியில் தண்ணீரே கிடையாது. காலையில் மட்டும்தான் கொஞ்ச நேரம் விடுவார்கள். சரி வாருங்கள், ஆபீஸில் வாங்கி தருகிறேன் என்று ஆபீஸிற்கு அழைத்துச் சென்று அக்கௌண்டெண்டிடம் இவர் மதராஸ். கை, கால் அலம்பாமல் பாபாவை பார்க்க மாட்டாராம். உங்களிடம் உள்ள தண்ணீரை கொடுங்கள் என்றான். அவர் சிரித்துக்கொண்டே நீளமான வாய் உள்ள மண் ஜாடியை கொடுத்தார். சிக்கனமாக அலம்பிக்கொண்டு மந்திருள் சென்றேன்.

பையன் என்னை நேராக பாபா நின்றிருக்கும் மேடையில் இடதுபக்கம் அழைத்துப்போய் இங்கிருந்து பார்த்தால் பாபா உங்களையே பார்ப்பது போல் இருக்கும். இது பெண்கள் வரிசை. இப்பொழுது யாரும் வரமாட்டார்கள். நன்றாக சேவியுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டு போய்விட்டாள். நான் பாபாவைப் பார்த்து வியர்வையால் நனைந்து மெய்யுருகிப் போனேன். உலகத்தையே மறந்தேன். காலம் போனது தெரியவில்லை.

சுமார் ஒரு மணி நேரம் கழித்து பையன் வந்து என்னை தட்டி இவ்வுலகத்திற்கு கொண்டு வந்தான். என்ன ஒரே முகமாய் பாபாவிடம் ஐக்கியமாக்கிவிட்டீர்களா? வாருங்கள், உங்களுக்காக மதராஸ் தோசை, சாம்பார் எல்லாம் ஏற்பாடு செய்துள்ளேன். சாப்பிட்டு மறுபடியும் 6 மணி ஆரத்தி பார்த்து மகிழலாம் வாருங்கள் என்று கைபிடித்து அழைத்துப்போய் திருநெல்வேலி மாமி ஹோட்டலுக்கு அழைத்துச் சென்றான். மாமியிடம் இவர் ஒரு வாரமாக சாப்பிடாமல் 1 மட்டும குடித்து வருகிறார். ராத்திரி வரும்பொழுது சாதம், சாம்பார், ரசம், தயிர் இவைகளை தயார்செய்து கொடு. நாளை காலையிலும் இட்லி சாம்பார், பொங்கல் தயார் செய்து கொடு. இத்துடன் மதராஸ் போய்தான் சாப்பிடுவார் என்று சொன்னான். எனக்கு மிக ஆச்சரியமாக இருந்தது. என்னைப்பற்றி நான் சொல்லாமலே எல்லாவற்றையும் விவரிக்கின்றானே.

மறுபடியும் மந்திருக்கு அழைத்துவந்துவிட்டு 6 மணிக்கு ஆரத்தியைப் பார்த்துவிட்டு இங்கேயே இருந்து சுமார் 8 மணிக்கு ஹோட்டல் சென்று சாப்பிட்டு மறுபடியும் மந்திருக்குள் நுழைந்து பாபாவை பார்த்திருந்தேன். 10 மணிக்கு சேஜா ஆரத்தியும் சேவித்து ரூமிற்கு சென்றேன். பையன் பாபாவை நமஸ்காரமும் செய்யவில்லை. என்னிடமிருந்து பணம் ரூ. 1000க்கு மேல் அவனிடமே கொடுத்துவிட்டேன். நான் ரூமிற்கு சென்றபிறகுதான் அவன் ரூமிற்கு வந்தான். எங்கு போனாய்? கோயிலுக்கு வந்துவிட்டு பாபாவை நமஸ்காரம் செய்யாமல் எங்கேயோ போய்விட்டு வருகிறாயே? என்று கேட்டேன். நீங்கள் அனுபவிப்பதையெல்லாம் மானசீகமாக நான் அனுபவிக்கின்றேன். சரி காலையில் ஆரத்தி 5 மணிக்கு. நீங்கள் 4 மணிக்கு எழுந்து ஷேவ் செய்துவிட்டு, குளித்துவிட்டு மந்திருக்கு சென்று க்யூவில் நிற்க வேண்டும். கதவு திறந்தவுடன் ஓடிச்சென்று மேடை பக்கத்தில் நின்றால் பாபாவின் சமாதிக்கு பால் அபிஷேகம் செய்யலாம். ஆரத்தி முடிந்தவுடன் அங்கேயே சுவற்றோரமாக நில்லுங்கள். ஒரு பன்னீர் பாட்டிலையும் வைத்திருங்கள். பன்னீர் அபிஷேகம் சேஷம் வீட்டிற்கு எடுத்துச் செல்லலாம் என்று சொல்லி கட்டிலை தூசி தட்டி என் பக்கத்திலேயே படுத்துக்கொண்டான். காலையில் என்னை எழுப்பி ஷேவ் பண்ண தண்ணீர் கொண்டு வந்து கொடுத்தான். குளியலறையில் தண்ணீர் வந்தது. ஆனால் லைட் இல்லாமல் ரொம்பவும் திணறினேன். பையன் அவசரமாக வந்து எதையோ பிடித்து ஆட்டி லைட் எரிய வைத்தான். என்னுடன் மந்திருக்கு வந்து க்யூவில் நிற்க வைத்துவிட்டு மறுபடியும் எப்படி அபிஷேகத்திற்கு செல்ல வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு அவசரமாக எங்கேயோ போய்விட்டான்.

நான் பாபா ஸ்மரணையில் மூழ்கி மகிழ்ச்சியில் திளைத்திருந்தேன். அபிஷேகம் என்றால் எனக்கு உயிர். அதை அனுபவிக்க ரொம்ப ஆனந்தத்துடன் அதையே நினைத்திருந்தேன். அப்பொழுதெல்லாம் கூட்டம் ரொம்பவும் குறைவு. ஆகவே கலபமாக ஆரத்தியை அனுபவித்து அபிஷேகத்திலும் கலந்துகொண்டு சமாதிக்கும் பாபாவிற்கும் பால் போடும் பாக்கியமும் கிடைத்து மிக்க சந்தோஷமுற்றேன்.

அபிஷேகம் முடிந்தவுடன் பையன் அவசரமாக வந்து என்னை ரூமிற்கு அழைத்துச் சென்று 8 மணிக்கு நேராக மண்மாட்டிற்கு பஸ் இருப்பதாகவும், என் ஆபீஸ் நண்பர்கள் பம்பாயில் காத்திருப்பதாகவும், என்னை அவசரமாக கிளம்பச் சொன்னான்.

அவன் பேசுவது எல்லாமே ஆச்சரியமானதாக இருந்தது. நான் என் நண்பர்களைப்பற்றி ஒன்றுமே அவனிடம் சொல்லவில்லை. ஆனால் காத்திருப்பதாகச் சொல்கிறான். பஸ் ஸ்டாண்டிற்கு அவசரமாக அழைத்து வந்து பஸ்ஸில் ஏற்றி உட்கார வைத்தான். என் பெட்டி அவனிடமே இருந்தது. பணமும் அவனிடம்தான் இருந்தது. மண்மாட் ஸ்டேஷன் பிரிட்ஜ்மீது பஸ் நின்றது. என்னை இறக்கி படியின் மூலமாக ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்து வந்து என்னிடம் பணத்தை கொடுத்து டிக்கட் கௌண்டரை காண்பித்து சீக்கிரம் பம்பாயிற்கு டிக்கட் வாங்கி வரும்படி முன்னே அனுப்பினான்.

டிக்கட்டை பெற்றுக்கொண்டு வந்து பையனிடம் அவன் நின்று அனுப்பிய இடம் வந்தால் பையனை காணவில்லை. என் பெட்டி மாத்திரம் அந்த இடத்தில் இருந்தது. திடீரென்று இடியே தலையில் விழுந்தாற்போல் உடம்பெல்லாம் சிலிர்த்து வியர்வையால் உடம்பு நனைந்தது. பெட்டி, பணம் எல்லாவற்றையும் கொடுத்துவிட்டு மறைந்துபோனது பையனல்ல. சாட்சாத் பாபாவேதான். நான் விக்கி விக்கி அழுதேன். ஜனங்கள் கூடிவிட்டார்கள். ஆளுக்கொரு முகமாக கேள்வியால் துளைத்தார்கள். நான் பணத்தை பரிகொடுத்து பரிதாபமாக நிற்பதாக ஒருமிக்க எல்லோரும் நினைத்து என்னை கேள்விமேல் கேள்வி கேட்டு துளைத்தார்கள்.

நான் அதிர்ச்சியிலிருந்து மீள சுமார் 20 நிமிடமாகியது. பிறகு அங்கு கூடினவரிடம் விஸ்தாரமாக ஆங்கிலத்தில் பையனைப்பற்றி சொன்னேன். அவர்களும் அந்த பையன் பாபாவேதான் என்றும் அவர் எந்த ரூபத்திலும் வந்து பக்தர்களுக்கு உதவுவதாகவும் நான் ரொம்ப கொடுத்துவைத்தவனென்றும் இம்மாதிரி அங்கு அடிக்கடி பாபா லீலைகள் செய்வதாகவும், ஆனால் இது ரொம்பவும் டாப் என்றும் சொன்னார்கள். இவ்வாறாக தான் பாபா பள்ளியில் நான் சேர்ந்தேன்.

பாபாவே நேரில் வந்து என்னை சீரடிக்கு அழைத்துச் சென்று தரிசனம் செய்து வைத்ததால் என் பக்தியும் நம்பிக்கையும் திடமாகிவிட்டன. வெவ்வேறு கடவுளை வெவ்வேறு ரூபத்தில் தியானித்து வந்த என்னை பாபா ஆட்கொண்டு ஒரே இடத்தில் பாபாவிடமே பக்தி வைத்து ஆட்கொண்டார். 30 வயது வரை எல்லா கோயில்களிலும் சுற்றி வந்த என்னை பாபாவே கனவில் தோன்றி மற்ற எல்லா கடவுள் தோற்றமும் வெறும் மாயையே என்று சொல்லிய அன்றையிலிருந்து மயிலாப்பூர் பாபா கோயிலுக்கு தினமும் செல்ல ஆரம்பித்தேன். 1986ல் ஆபீஸிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற பிறகு முழு நாளும் பாபா கோயிலே கதி என்று சுற்றி வந்தேன். அங்குள்ளவர்கள் அபிஷேகம் செய்யும் பாக்கியத்தை எனக்களித்தார்கள்.

ஆக ஒரு நாள் விடாமல் காலை 4 மணிக்கெல்லாம் பாபா கோயிலுக்குச் சென்று பாபா அபிஷேகம் டிரஸ் பண்ணுவது. மாலை சாத்துவது என்பது போன்ற எல்லா வேலைகளும் செய்து வந்தேன்.

இந்த கோயிலை நிறுவினவர் பூஜ்ய ஸ்ரீ நரசிம்ம சுவாமிஜி அவர்கள். அவருடைய சமாதியும் பிள்ளால் தியான மண்டபத்தில் உள்ளது. அதை காட்டேஜ் என்றழைப்பார்கள். ஆனால் வருடத்திற்கு ஒருமுறைதான் அந்த சமாதிக்கு அபிஷேகம் செய்வார்கள். இதைக் கண்ணுற்ற நான் பாபாவை நமக்கு தெரியப்படுத்தி அபிஷேகம் செய்யும் பாக்கியத்தை கொடுத்தவர் சுவாமிஜிதானே. அவர் சமாதியை சுத்தப்படுத்தி, பன்னீர் போட்டு துடைத்து மேலே விதவிதமான பீதாம்பர வஸ்திரங்களினால் சார்த்தி, மாலைகளை போட்டு வலம் வந்து நமஸ்கரித்த பிறகே பாபாவிற்கு அபிஷேகம் செய்ய ஆரம்பித்தேன்.

இவ்வாறாக செய்வதைப்பார்த்த கோயில் நிர்வாகிகள் என்னிடம் நிவேத்தியம், அன்னதானம் மற்ற பூஜா காரியங்களையும் ஒப்படைத்தார்கள். பாபாவிற்கு வந்த சேஷ வஸ்திரங்களையும் என்னிடமே ஒப்படைத்தார்கள். ஆக விதவிதமாக பாபாவையும், சுவாமிஜி சமாதியையும் அலங்கரித்து சந்தோஷப்பட்டேன்.

ஆறுமாதத்தில் ஒரு நாள் பகல் தூக்க கனவில் பூஜ்யஸ்ரீ சுவாமிஜி தோன்றி என் ரூமில் உனக்கு ஒரு Indication கிடைக்கும். அதன்படி நட. உனக்கு நன்மை கிடைக்கும் என்று சொல்லி மறைந்தார். முழித்தவுடன் அதைப்பற்றி அதிசயப்பட்ட சுவாமிஜி ரூம் எது என்று குழம்பினேன்.

மறுநாள் காலையில் 5 மணிக்கு சுவாமினியின் சமாதிக்கு வழக்கம்போல் சேவை செய்துவிட்டு கனவையும் மறந்து வெளியே வந்து Collapsed Gate-ஐ சாத்தும்பொழுது நான் எந்த சமாதியை சுத்தப்படுத்தி பன்னீர் தெளித்து துடைத்து வஸ்திரம் சார்த்தி, மாலை போட்டு, வாசனை பத்திகள் ஏற்றிவைத்து வந்தேனோ அந்த சமாதியின் பேரில் ஒரு கசங்கிய காகிதம் எறியப்பட்டு கிடப்பதைப் பார்த்து பதறிப்போனேன். எவனோ மடையன் குப்பை பேப்பரை சமாதியின் பேரில் எறிந்துள்ளானே என்று சொல்லிக்கொண்டே கேட்டை திறந்து அந்த பேப்பரை எடுத்தால் அதனுள் ஒரு கற்பூர கட்டி இருப்பதைப் பார்த்து அதிர்ந்து போனேன். உடனே என் காதில் ஆரத்தி, ஆரத்தி, ஆரத்தி என்று மூன்று முறை யாரோ சத்தம் போட்டு ஒதினார்கள். உடனே உடம்பெல்லாம் வியர்வையால் நனைந்தது. சுவாமினி, இவ்வளவு தூரம் எல்லாம் செய்தும், மங்கள ஆரத்தி செய்தால்தானே பூர்த்தியாகும் என்று சொல்வதுபோல் ஒரு காட்சி கிடைத்தது.

ஆமாம், துடைத்து அலங்காரம் செய்தபின் மங்கள ஆரத்தி எடுத்தால்தானே சுவாமினியின் பூஜை பூர்த்தியாகும். இந்த ஒரு சின்ன விஷயம் நமக்கு புரியாமல் சுவாமினியே சொன்ன பிறகு அல்லவா புரிகிறது. சுவாமினியிடம் மிகவும் மன்னிப்பு கேட்டுக்கொண்டு அன்றையிலிருந்து நெய் ஆரத்தியே சுவாமினிக்கு எடுக்கலானேன். இதுவே சுவாமினி என்னை அவர் பள்ளியில் சேர்த்துக்கொண்டது.

ஒரு வாரத்திற்குள், சுவாமினி மறுபடியும் என் பகல் கனவில் தோன்றி பாபாவைப் போல் தனக்கும் ஒரு சிலை வைக்குமாறும், ஆனால் அச்செலவை நானே செய்யவேண்டுமென்றும், எல்லோருக்கும், அவர் காட்டேஜில் நிறைந்திருந்து நன்மைகள் செய்வதாகவும் கூறினார். எனக்கு ரொம்பவும் சந்தோஷமுண்டாகி மறுநாள் பாபா கோயிலுக்குச் சென்று சுவாமினி காட்டேஜை திறந்து சுத்தப்படுத்தும்பொழுது பழைய காரியதரிசி திரு. விஸ்வநாதன் ஒரு சொம்பு நிறைய பாலுடன் வந்து அன்றிரவு சுவாமினி அவர் கனவில் வந்ததாகவும், என்னிடம் ரூ.500 மட்டும் கொடுத்து சுவாமினி சிலைக்கு ஏற்பாடு செய்ய சொல்லுமாறும் ஆனால் வேறு யாரிடமும் பணம் வாங்காமல் மிகுதி முழுக்க நானே செலவு செய்ய வேண்டுமென்றும் சொன்னதாகச் சொல்லி என்னிடம் ரூ.500 கொடுத்தார்.

எனக்கு மெய்சிலிர்த்து, சுவாமினி எப்படியெல்லாம் ஏற்பாடு செய்கிறார் என்று வியந்து, ஜெய்ப்பூருக்கு யாரை அனுப்பலாம் என்று யோசித்தேன். 3 பேர்கள் தயாராக வரவே சுவாமினி போட்டோ ஏற்பாடு செய்து 3 பேரையும் அனுப்பி வைத்தேன். இம்மாதிரி 3 தடவை ஜெய்ப்பூருக்கு அனுப்பி கடைசியில் ஜெய்ப்பூரிலிருந்து கடை முதலாளியே சுவாமினி சிலையுடன் சென்ட்ரல் ஸ்டேஷன் வந்து எனக்கு போன் செய்து கோயிலுக்கு அழைத்துச் செல்லும்படி கூறினார்.

அதே மாதிரியாக சுவாமிஜி சிலை மிகவும் அழகாக வடிக்கப்பட்டு எல்லோரும் வியக்கும்படி வந்து சேர்ந்தது. ஒரே வாரத்தில் எவ்வளவோ எதிர்ப்புகளையும் சமாளித்து சுவாமிஜியின் அனுக்கிரகம் என் பக்கம் முழுமையாக இருந்து சிலை அவர் காட்டேஜில் மையமாக வைக்கப்பட்டு குடமுழுக்கும் செய்யப்பட்டது. Justice பக்தவச்சலம், சுவாமிஜியின் சிலையை திறந்து வைத்து பாராட்டினார்.

சுவாமிஜி சிலைக்கு தினசரி அபிஷேகம், அஷ்டோத்திரம், நிவேத்தியம் எல்லாம் கிரமம்படி நடந்து வந்தது. 13 வருடங்கள் இவ்வாறு செய்து வந்த நான் சில தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால் கோயிலை விட்டு விலகவேண்டியதாயிற்று.

2 நாட்கள் கூட என்னால் அபிஷேகம் செய்யாமல் இருக்க முடியவில்லை. ஒரே அழகையால் வீட்டில் பாபாவிடம் கதறினேன். 3வது நாளே பாபா கனவில் தோன்றி “உனக்காகவே ஒரு கோயில் கட்டு” என்றார். நான் மெய் சிலிர்த்து “அவ்வளவு பணம் என்னிடம் இல்லை” என்றேன்.

NO EGO, BE A TOOL, TAKE EFFORTS, அதாவது நான்தான் கட்டுகிறேன் என்ற தலைகனமில்லாமலும், ஒரு கருவியாக இருந்து முயற்சி செய்தால் சுலபமாக கோயில் கட்டி முடிக்கலாம் என்று சொன்னார்.

எனக்கு ஒரு தைரியம் ஏற்பட்டு பாபாவை வணங்கி நான் கோயில் கட்ட முயற்சிப்பதாகவும் அவரே பக்க துணையாக இருந்து முடித்து தரவேண்டுமென்று வேண்டினேன். அவரும் என் தலையில் கைவைத்து ஆசீர்வதித்தார். உடனே முழிப்பு ஏற்பட்டு அது கனவாகவே தோன்றவில்லை. நேரிலேயே பாபா உத்தரவு கொடுத்த மாதிரியே தோன்றியது. அவர் மறைந்த பிறகுதான் அவர் பாபாவே என்றும், ஒரு மின்னல் போன்று ஒன்று என் தலையில் இறங்கி வியர்த்து கொட்டியது. பிரத்தியட்சமாக பாபா வந்தும் அவரை தெரிந்து பாதத்தை கெட்டியாக பிடித்து கொள்ளாமல் போய்விட்டோமே என்று நினைத்து அழுதேன்.

பாபாவே என்னுடனிருந்து இரவில் அடுத்தநாள் செய்ய வேண்டியதை சொல்வார். அதே மாதிரியாக செய்துதான் பாபா கோயில் உருவாகியது. ஒவ்வொரு கல்லும், ஆர்ட்டும், பெயிண்டும் எல்லாமே பாபா சொல்படி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது வாஸ்து பார்க்காமலேயே கட்டினேன். பாபா உடனிருந்து செய்யும்பொழுது வாஸ்து எதற்கு பார்க்கவேண்டும். ஒருவரிடமும் கை நீட்டாமல் வேண்டியவற்றை பாப அப்போதற்கப்போது கொடுத்து உதவினார். அப்படி வந்த கோயிலில் பாப பிரத்தியட்சமாக எழுந்தருளியுள்ளார்.

சீரடியிலிருந்து வந்த லஷ்மண் சியாம்கர்ணா சருஹானா என்பவர் நம் சிலையைப் பார்த்து மகிழ்ந்து சீரடி சிலையைவிட அழகாக இருப்பதாகவும், நரம்பு, கண்ஒளி, ருத்ரம், சாந்தம், மந்தஹாசம் இவைகள் எல்லாம் இயற்கையாக தத்ருபமாக அமைந்திருப்பதாகவும் சீரடி மந்திரில் சொல்லி பாபா பழைய குடையை வாங்கி தருவதாக சொல்லிப்போனார்.

ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு லீலையை பாபா நடத்தி காண்பிக்கின்றார். ரொம்பவும் பக்தர்களுக்கு வேண்டியதை வழங்கி வருகிறார். எல்லா நோயையும் நொடியில் போக்குகிறார். கேன்ஸர் நோயையும் 10 நாட்களில் குணப்படுத்தியுள்ளார். இவரால் முடியாதது ஒன்றுமில்லை.

உங்கள் கையிலிருக்கும் இப்புத்தகத்தின் நகல் பாபாவால் சொல்லப்பட்டு என்னால் எழுதப்பட்டது. சுமார் 40 வருடங்களாக என்னிடம் உள்ளது. கைவந்தபடி பிரித்து பக்தர்களின் பிரச்சனைக்கு தீர்வு சொல்லி வந்தேன். மேலும் பக்தர்கள் ஏராளமாக என்னிடம் வந்து தமிழில் சத்சரிதம் கேட்டு விரக்தியுடன் திரும்புகிறார்கள். ஆவலாக படிக்க கேட்டும் நம்மால் கொடுக்க முடியவில்லையே என்று வருந்தினேன். பாபாவின் பிரச்சாரத்திற்காக பாபாவிடம் பக்தி செலுத்தி பக்தர்கள் முன்னேற்றமடைய இதை இலவச வெளியீடாக வெளியிட்டிருக்கிறேன். இதற்குண்டான செலவை சில பக்தர்கள் தானாகவே முன்வந்து ஏற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லா பாக்கியங்களும், செல்வங்களும் வேண்டிய யாவும் கிடைத்து ஆரோக்கியத்துடன் தீர்க்காயுசாக இருக்க பாபாவை பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இப்புத்தகத்தை நீங்கள் எல்லோரும் ரசித்து படித்து பாபாவின் கருணையால் எல்லா பாக்கியங்களும் கிடைக்கப்பெற்று இன்புற பாபாவிடம் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

பக்தர்கள் இப்புத்தகத்தை ஏகதின சப்தஹமாக படித்து அதாவது ஒரே நாளில், காலையில் ஆரம்பித்து இரவு 8 மணிக்குள் முடித்து விடலாம். மத்தியில் 3 வேளை பாபாவிற்கு பிரசாதமாக எதாவது அளித்து ஆரத்தி செய்யவும். எல்லாவித பிரச்சனைகளையும் முன் வைத்து இந்த ஏக தின சப்தஹம் செய்து நிறைவு பெறலாம் என்று நிச்சயமாகச் சொல்லி இந்த முன்னுரையை முடிக்கின்றேன்.

சீரடி பாபா பாத பக்தன்

திரு. குலசேகர பெருமாள்

ஸ்தாபகர்

சீரடி ஸ்ரீ சாய்பாபா டிரஸ்ட்

9, பாபாகோயில் தெரு, கௌரிவாக்கம் அஞ்சல்
பின் கோடு - 601 302. போன் : 22780195

ஓம் ஸ்ரீ சாய்ராம்

ஸ்ரீ சமர்த்த சத்குரு சாயிநாத் அவர்கள் பூமியில் அவதரித்து சீரடியில் வாழ்ந்து மறைந்தவர். ஞானிகளில் உயர்ந்த ஞானி, குருக்களில் சமர்த்தசத்குருவாய் விளங்கியவர் இன்றும் பக்தர்களின் தேவைக்கு ஏற்ப, அவர்களது மனமார்ந்த பக்திக்கு ஏற்ப அனைத்து அருளும் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கின்றார். அவரது பக்தர்களுக்கு என்றென்றும் இம்மையிலும் மறுமையிலும் நல்லன செய்து காப்பாற்றுவார். அந்த பாபாவின் வாழ்க்கை, தத்துவங்களும் உயர்ந்த நீதிகளும் அடங்கியவை. பாமர மக்களும் எளிதில் புரிந்து கடைப்பிடிக்க வேண்டியவை. வேதங்களோ அன்றி சாத்திரங்களோ எளிய மக்களால் முழுமையாக உணர முடியாதவை. ஆனால் பாபாவின் வாழ்க்கை அத்தகைய தத்துவங்களை விட உயர்ந்த போதனைகளை பாமர மக்களாகிய நமக்கு அளிக்கின்றது. வேதங்களும், சாத்திரங்களும் நன்கு கற்று அறிந்த அறிஞர்கள்கூட பாபாவின் வாழ்க்கை தத்துவங்களை அனுபவித்து மகிழ்ந்து அப்படியே வாழ முற்பட்டனர்.

அத்தகைய பாபாவின் வாழ்க்கை தத்துவங்களை, லீலைகளை பாபாவின் ஆசீர்வாதத்துடன் அவர் சொல்ல, சொல்ல திரு குலசேகர பெருமாள் அவர்கள் இந்த புத்தகத்தில் அருமையாய் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார். எந்தவித வியாபார நோக்கம் இல்லாமல் பாபாவின் ஆசிகள் எல்லோருக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்னும் தொண்டு மனப்பான்மையுடன் இலவசமாக வெளியிட்டுள்ளார். திருகுலசேகர பெருமாள் அவர்கள், உயர்ந்த வசதியான குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்து, நல்ல அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருந்து (ஓய்வு பெற்றபின்னர்) பாபாவின் முழு சேவையில் ஈடுபட்டுள்ளார். அவரது சொந்த சொத்துகள் யாவற்றையும் பாபாவின் சேவைக்காக அர்ப்பணித்து அரியதொரு பாபாவின் கோயில் கௌரிவாக்கத்தில் அமைத்து அதை மிக்க சிரமத்துடன் நேர்த்தியாக பராமரித்து வருகின்றார். அவர் அதற்காக சீரடியில் இருந்தோ அன்றி மைலாப்பூர் கோயிலில் இருந்தோ எந்த உதவியும் நாடியதில்லை. கோவிலுக்கு வரும் பக்தர்களில் எந்தவித பாராபட்சமும் இல்லாமல் “வாருங்கள், வாருங்கள்” என்று அழைத்து பாபாவிடம் அமர்த்தி, அவரது அருளுக்காக பிரார்த்தனை செய்து அர்ச்சனை செய்து நமக்காக வேண்டிக்கொள்ளுகின்றார். அவர் பாபாவின் பரிபூரண அருள் பெற்றவர். யாரிடமும் எந்த உதவியும் கேட்பதில்லை. பக்தர்கள் அனைவரையும் அவரவரது குறைகளுக்கேற்ப வேண்டுதல் செய்ய சொல்ல இவரும் அவர்களுக்காக பாபாவிடம் வேண்டி தேவைகளை பூர்த்தி செய்கின்றார் குறைகளை களைகின்றார். தானங்களில் சிறந்தது, உயர்ந்தது அன்னதானம் இதனை பாபா அவரது வாழ்நாட்களில் போதித்து அதன்படியே அன்னதான சிறந்த முறையில் நடத்தி வந்தார். அந்நாட்களில் சீரடியில் வாழ்ந்து பாபாவிடம் அன்னதானத்தில் பங்கேற்ற மக்கள் மிகவும் பாக்கியசாலிக

கொடுத்துவைத்தவர்கள். பாபாவின் வாக்குப்படியே திருகுலசேகர பெருமாள் அவர்கள் இன்றும் நமது கோயிலில் அன்னதானம் சிறந்தமுறையில் நிறைவேற்றி வருகின்றார். துனி பூசை, குருஸ்தூன் பூஜை முதலியன சிரத்தையாய் முறைப்படி செய்து வருகின்றார். பக்தர்கள் துனி பூசையில் கலந்து கொண்டு தங்களது விருப்பங்களை/தேவைகளை பாபாவின் ஆசியுடன் பூர்த்தி செய்து கொள்ளலாம். பாபாவின் பூரண அருளன்றி, தனிமனிதனாய் இவ்வளவு அழகான கோயில்கட்டி சேவைகளை யாரால் செய்ய இயலும். அபிஷேக நேரங்களில் நமது கரங்களால் நாமே பாபாவிற்கு அபிஷேகம் செய்யும் உயர்ந்த பாக்கியம் நமக்கு அளிக்கின்றார். சீரடி ஆரத்தி பாடல்கள் பாபா வாழ்ந்த காலம் முதல் இன்று வரை அழகிய மெட்டுடன் ஆழ்ந்த ஈடுபாட்டுடன் சீரடியில் அனைவரும் பாடுகின்றார்கள். பக்தி நிறைந்துள்ள இப்பாடல்களை கேட்கும்பொழுது பாபா மிக்க மகிழ்ச்சி அடைவார். ஆசீர்வதிப்பார். சீரடியில் இருந்த நாட்களில் ஆரத்தி தமிழ் புத்தகம் இல்லையே என்று ஏங்கிய நாட்கள் உண்டு. அத்தகைய உயர்ந்த பக்தி பாடல்கள் தமிழில் விளக்க உரையுடன் அழகாக அச்சிட்டு இலவசமாக அனைத்து பக்தர்களுக்கும் அளித்துள்ளார். சீரடியில் பாடுவது போலவே நிறைந்த பக்தியுடன் நமது கோயிலிலும் ஆரத்தி பாடல்கள் நான்கு வேளையும் சிரத்தையுடன் பாடப்படுகின்றன. அனைவரும் கேட்டு இன்புறுவோமாக. அநேக ஆண்டுகளாய் அவரது ஆழ்மனத்தில் இருந்த புத்தக வெளியீடு பாபாவின் அருளால் இப்பொழுது அழகாக வெளிவந்துள்ளது. அவரது அனுபவங்களும் அவரை பாபா ஆட்கொண்ட விதமும், அழகாக முகவுரையில் நமக்கு அளித்துள்ளார். நாம் அனைவரும் இப்புத்தகத்தை அவரவரது இல்லத்தில் பாபாவின் முன்னர் அமர்ந்து தினமும் வாசித்து வாழ்க்கையின் உண்மையான பயனை அடைவோமாக. நாம் அனைவரின் நன்மைக்காகவும், உயர்வுக்காகவும், இந்த அழகிய உயர்ந்த புத்தகத்தை இலவசமாக வெளியிட்ட திருகுலசேகர பெருமாள் அவர்கட்கு சாயிநாதர் இன்னும் உயர்ந்த எல்லா பாக்கியங்களும் அளிக்க வேண்டுவோம். தெய்வ தொண்டில் திருகுலசேகர பெருமாள் அவர்கட்கு நாம் அனைவரும் நம்மால் இயன்ற உதவியை செய்குவோம்.

“Service to Humanity is Service to God”

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் - சாய் நாதரே.

சாயி பக்தர்

K.V. GOPALAN, B.Sc.,

(Retd. Manager, Indian Bank)
East Tambaram, Chennai - 59.

ஸ்ரீ ஸாயி சத்சரிதா

பாகம் 1

ஸ்ரீ ஸாயிபாபாவின் பாதங்களில் சரணமடைந்து

எல்லாமே அவராகவே இருந்து

தமிழில் இச்சரிதத்தை

எழுதும் பாக்கியம்

முன்பிறப்பின்

நல்வினை

அத்தியாயம் 1

நமஸ்காரங்கள் - கோதுமை அரைத்தலும் அதனுடைய தத்துவங்களும்.

பெரியோர்கள் பழைய வழக்கப்படி ஹேமத் பந்த் என்கிற பக்தர் ஸ்ரீ ஸாயி சரிதத்தை அநேக நமஸ்காரங்கள் செய்து ஆரம்பிக்கின்றார்.

முதலில் கணபதிக்கு வந்தனம் செலுத்தி இச்சரிதத்தை எழுதுவதை வெற்றிகரமாக முடித்து தரும்படி வேண்டுகிறார். இதன்படி ஸ்ரீஸாயி பாபாவே கணபதியாக உணருகிறார். இரண்டாவதாக ஸரஸ்வதிக்கு வணக்கம் செலுத்தி ஸ்ரீஸாயிபாபாவே தேவியாக நினைத்து அவரே இக்கதையை எழுதுவதாக உணருகிறார். பிறகு பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரன் - படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகியவற்றிற்கு கர்த்தாக்களாகியவர்களை வணங்கி ஸ்ரீபாபாவே எல்லாம் என்று உணருகிறார். பிறகு நாராயணன் ஆதிநாத்துக்கு வணக்கம் செலுத்தி, அநேக ரிஷிகளை நினைத்து வணங்கி தாய் தந்தையர்களை நினைத்து வணங்கி கடைசியாக ஸ்ரீஸாயிபாபாவைப் போற்றி வணக்கம் செலுத்தி இச்சரிதத்தை துவக்குகிறார்.

1910 வருடம் ஒருநாள் காலையில் ஸ்ரீஸாயிபாபாவின் தரிசனத்திற்காக மருதிக் சென்றேன். ஸ்ரீஸாயிபாபாவின் அற்புத லீலையை பார்த்து ஆச்சரியமடைந்தேன். அ என்னவென்றால் ஸ்ரீ பாபா முகத்தை அலம்பிக்கொண்டு கோதுமை அரைப்பதற் ஆயத்தனம் செய்தார். ஒரு கோணியை தரையில் விரித்து, அதன்மீது யந்திரத்தை வைத்தா ஒரு முறத்தில் கோதுமையைக் கொண்டு வந்து யந்திரத்தின் மத்தியில் கொஞ்ச கொஞ்சமாக போட்டு அரைக்க ஆரம்பித்தார். வீடும் கிடையாது. சேர்த்து வைக்கு பழக்கமும் இல்லை. பிச்சையெடுத்தே சாப்பிடும் பாபாவிற்கு கோதுமை அரைக்கும் வே ஏன் வந்தது? என்று நான் குழம்பினேன். மருதியில் கூடியிருந்தவர்கள் எல்லோ அப்படித்தான் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். ஆனால் ஒருவருக்கும் பாபாவை இதைப்ப கேட்பதற்கு தைரியமில்லை. இந்த சங்கதி சீரடி கிராமத்தில் பரவி எல்லோரும் மருதிய

கூடிவிட்டார்கள். தைரியமுள்ள பெண்கள் நான்கு பேர்கள் மேடையில் ஏறிவந்து, பாபாவிடமிருந்து யந்திரத்தைப் பரித்து, தாங்களே அரைக்க ஆரம்பித்தார்கள். பாபா முதலில் கோப்பிட்டாலும் பிறகு அவர்கள் பாபாவின் லீலைகளைப் பாடிக் கொண்டு அரைப்பதைப் பார்த்து சிரித்து மகிழ்ந்தார். அப்படி அரைக்கும்பொழுது, அந்த பெண்கள் பாபாவிற்கு வீடும் இல்லை, குழந்தைகளும் இல்லை, பிச்சையெடுத்து சாப்பிடும் அவருக்கு இந்த கோதுமை மாவு எதற்கு என்று நினைத்து, அரைத்து முடித்தவுடன் நான்கு பாகமாக மாவைப் பிரித்து ஆளுக்கு ஒரு பாகமாக புடவை முந்தானியில் கட்டிக்கொண்டு மேடையிலிருந்து இறங்கினார்கள். உடனே பாபாவிற்கு கோபம் வந்து, உங்களுக்கு பைத்தியம் பிடித்துவிட்டதா? யார் அப்பன் வீட்டு மாவை கொள்ளையடிக்கிறீர்கள்? நான் என்ன உங்களிடம் கடனா வாங்கினேன். சரி, அப்படியே அந்த மாவை இக்கிராமத்தின் எல்லையில் கொட்டிவிட்டு நீங்கள் வீட்டுக்கு போய் வாருங்கள், என்று சொன்னார். அப்பெண்களும் மிகவும் பயந்து அப்படியே கிராமத்தின் எல்லையில் மாவைக் கொட்டிவிட்டார்கள்.

இதையெல்லாம் ஆச்சரியமாக பார்த்திருந்து அங்கே உள்ள கிராமத்தாரைப் பார்த்து பாபா செய்தது என்ன என்று விசாரித்தேன். காலரா நோய் கிராமத்தில் பரவியிருப்பதாகவும் பாபா கோதுமையை தூளாக்கினது காலரா தேவியைத்தான் என்றும், கிராமத்தை விட்டே காலராவை துரத்துவதற்குத்தான் மாவை எல்லையில் கொண்டுபோய் கொட்டச்செய்தார் என்றும் எனக்கு பதில் கிடைத்தது.

காலராவை விரட்டுவதற்கும் கோதுமையை அரைப்பதற்கும் என்ன பொருத்தம் உள்ளது? என்று ஆச்சரியப்பட்டு இம்மாதிரியாக ஸாயிபாபாவின் லீலைகளை எழுதி பிறர் அனுபவிக்க செய்யவேண்டும் என்று அப்பொழுதே முடிவு செய்தேன்.

தத்துவம்:

கிராமத்தார்கள் சொன்னதை விட இதில் வேறு தத்துவமும் உள்ளது. பாபா வாழ்ந்த 60 வருடங்களில் அநேகமாக எல்லா நாட்களிலும் மாவு அரைப்பதை செய்துவந்தார். ஆனால் கோதுமையை மட்டுமல்ல, பக்தர்களின் பாபங்களையும், நோய் நொடிகளையும் துக்கங்களையும் போக்குவதற்கு இம்மாதிரி லீலைகளைச் செய்து வந்தார். கர்மாவும், பக்தியும் யந்திரத்தின் இரண்டு கற்களாகவும், யந்திரத்தின் கைப்பிடியே ஞானமாகவும் உபயோகித்து பக்தர்களுக்கு ஏராளமாக நன்மைகளை செய்து வந்தார். பாபாவின் லீலைகளையும், நன்மைகளையும் அதிகமாக அனுபவித்தவர் ஸ்ரீ காகாசாகிப்தீக்ஷிதர் என்கிற பிரசித்தி பெற்ற வக்கீலாக இருந்தவர். எல்லாவற்றையும் உதறிவிட்டு பாபாவிற்கு சமாதி வரையில் வலது கையாக இருந்தார். பாபாவின் கூடவே இருந்து அவர் செய்யும் லீலைகளை குறிப்பெடுத்து வைத்துள்ளார்.

பாபாவே சரணம் - சாந்தி நிலவட்டும்.

எழுதுவதின் நோக்கம் - எழுதுவதில் திறமையில்லாமையும் தைரியமில்லாமையும் - ஹேமத்பந்த் என்று பெயர் சூட்டியதின் நோக்கம் - குருவின் அவசியம்.

ஸ்ரீஸாயிபாபாவின் லீலா வினோதங்களை நிறைய கேட்டறிந்தும், அவைகளை சரித்திரமாக எழுதவதற்கு ஆசைப்பட்டேன். நான் மேலும் நினைத்ததாவது, பாபாவின் லீலைகள் ருசியுள்ளதாகவும், கேட்பதற்கு இனிமையாகவும், அதே சமயத்தில் பக்தர்களுக்கு அவர்கள் பாவங்களை போக்கவும், நினைத்த காரியங்கள் நடப்பதற்கும் துணைபுரியும் என்று நினைத்தேன். அதனால் பாபாவின் புனித வாழ்க்கையையும், போதனைகளையும் எழுத முற்பட்டேன். இச்சரிதம் பக்தர்களுக்கு உண்மையான வழிகளை காட்டும் என்று நம்பினேன்.

ஆனால் நான் இச்சரிதத்தை எழுத தகுதியற்றவன். என்னுடைய மனதைப் பற்றியோ ஆத்மார்த்த நண்பனுடைய வாழ்க்கையைப் பற்றியோ எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது. எப்படி நான் தேவாதி தேவனாகிய பாபாவைப் பற்றி எழுத முடியும். சமுத்திரத்தின் ஆழத்தையும் கண்டுவிடலாம். ஆனால் இம்மகானின் சரிதத்தை எப்படி அறிந்து எழுத முடியும். ஆகவே நான் பாபாவின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்று அதனால் எழுதமுடியும் என்று உணர்ந்தேன். நான் ஒரு கருவியாக இருக்க முடியுமே அல்லாது மிகுதியாவற்றையும் பாபாவே செய்து முடிப்பார் அன்றோ. இதற்கு முன்பு தாஸ்கணு மகராஜ் நான்கு புத்தக வடிவில் பாபாவின் லீலைகளை அறிவித்திருக்கின்றார்.

1. பக்த விஜயம், 2. சாந்த விஜயம், 3. பக்த லீலாமிருதம், 4. சாந்தாகதாமிருதம்.

கடைசியான புத்தகத்தில் அதாவது சாந்தாகதாமிருதத்தில் பாபாவின் அற்புத லீலைகளையும், பாபாவின் உபதேசங்களையும், வாழ்க்கையையும் நன்றாக வர்ணித்திருக்கின்றார்.

ஸ்ரீ ஸாயிபாபாவின் வாழ்க்கை ஆழம் காண முடியாத கடல் போன்றது. எல்லா பக்தர்களும் அதில் மூழ்கி இன்பமடையலாம். முத்துக்களை அடையலாம். பாபாவின் போதனைகள், உபதேசங்கள் மிகவும் ஆச்சரியம் தரும். மன அமைதியும், சந்தோஷத்தையும் கொடுக்கும். விரும்பின எல்லாவற்றையும் பெறலாம். இகத்திற்கும், பரத்திற்கும் சுகம் தரும் சாதனைகளாகும். ஆகவே பாபாவின் கதைகளை தொகுத்து எழுதினால் மற்றவர்களுக்கு படிபக்கப்படிக்க இன்பத்தைக் கொடுக்கும் என்று நினைத்தேன். பாபாவை நேரில் பார்க்காதவர்களுக்கு அதி அற்புத சந்தோஷங்களை கொடுக்கும். ஆகவே எல்லாவற்றையும் பாபாவின் பாதங்களில் சமர்ப்பித்து அவர் திவ்ய சரிதத்தை எழுத முற்பட்டேன்.

ஆனால் பாபாவை நேரில் உத்தரவு கேட்பதற்கு தயங்கினேன். திருமாதவராவ் தேஷ் பாண்டே அல்லது சாமா என்கிற பாபாவின் அத்யந்த பக்தர் மூலமாக பாபாவின் உத்தரவை கேட்டேன். மாதவராவும் எனக்காக பாபாவிடம், இந்த அண்ணா சாகேப் தங்களுடைய வாழ்க்கை சரிதத்தை எழுத விரும்புகிறார். ஆனால் பிச்சையெடுக்கும் பக்கிரியின் சரிதத்திற்கு அவசியமில்லை என்று நீங்கள் மறுக்கக்கூடாது. நீங்கள் ஆமோதித்து ஆசீர்வதித்தால் அண்ணாசாகேப் எழுத ஆரம்பிப்பார். உங்களுடைய பாதங்கள் அதை முடித்துக் கொடுக்கும். உங்களுடைய அனுமதியும், ஆசீர்வாதமுமில்லாமல் எதுவும் வெற்றிகரமாக அமையாது. நீங்கள் கண்டிப்பாக அனுமதி தரவேண்டும் என்று கெஞ்சினார். பாபாவும் மனது இளகி, உதியைக் கொடுத்து, என்னை ஆசீர்வதித்து அவன் என்னுடைய கதைகளையும் அனுபவங்களையும் சேகரிக்கட்டும். நான் உதவுகிறேன். அவன் ஒரு கருவியாகவே இருக்கட்டும். என்னுடைய சரிதத்தை நானே எழுதி என்னுடைய பத்தர்களுக்கு திருப்தி உண்டாக்குகிறேன். அவன் கர்வத்தை ஒழித்து என்னை சரணமடையட்டும். எவன் இம்மாதிரியாக சரணமடைகின்றானோ அவனுக்கு நான் உதவுகின்றேன். அவனுடைய வீட்டில் நான் எல்லாமாக இருப்பேன். நானே அண்ணா சாகேப்பின் மனதில் புகுந்து என்னுடைய சரிதத்தை நானே எழுதுவேன். சரிதத்தைப்பற்றி வீண் விவாதமோ, முரண்பாடோ கூடாது. என் கதைகளை கேட்டாலே முழு நம்பிக்கை என் மேல் பிறக்கும் என்று பாபா ஆசீர்வதித்து அனுமதி கொடுத்தார்.

காகாசாஹேப் தீக்ஷிதருடனும், நானா சாகேப் சந்தோர்க்கருடனும் மிக்க நெருக்கமான பழக்கம் உண்டு. அவர்கள் இருவரும் பாபாவின் இருகண்கள் போன்ற உண்மையான பக்தர்கள். அவர்களிருவரும் என்னை பாபாவை சீரடியில் சென்று சேவிப்பதற்கு கட்டாயப்படுத்தினார்கள். நானும் அவர்களிருவருக்கும் சத்தியம் செய்து கொடுத்தேன். ஆனால் ஏதோ ஒன்று என்னை தடுத்துக்கொண்டே வந்தது. எனக்கு குருவின் பேரில் நம்பிக்கையில்லாமலிருந்ததே அதற்கு காரணம். ஒரு நாள் நானாசாகேப் சந்தோர்கள் (டிப்டிகலெக்டர்) அவர்கள் பந்தரா என்கிற ஊருக்குள் வந்து என்னை சந்தித்து சீரடிக்கு உடனே புறப்படும்படி கட்டாயப்படுத்தினார். நானும் சம்மதித்து பெட்டி படுக்கையுடன் அன்றிறவே சீரடிக்கு புறப்பட்டேன். தவறான ரயில் பெட்டியில் நான் உட்கார்ந்திருந்தபோது, இரு மகம்மதியர்கள் வண்டிக்குள் ஏறி, எனது தவற்றை சுட்டிக் காண்பித்து சரியான ரயில் மார்க்கத்தை எனக்கு தெரிவித்தார்கள். ஆகவே மறுநாளே நான் சீரடிக்கு செளக்கியமாக போய்ச் சேர்ந்தேன். தவறான பாதையில் சென்றிருந்தால் மிகவும் அவதிக்குள்ளாகி நம்பிக்கையும் தளர்ந்திருக்கும். ஆனால் எல்லாம் தெரிந்த பாபா தன்னுடைய லீலைகளினால் சமயத்தில் ஆட்கொண்டு சரிப்படுத்துகிறார். சீரடியில் காகாசாகேப் தீக்ஷிதர் எனக்காக காத்திருந்து வரவேற்றார். இது நடந்தது 1910ல். சீரடியில் சேர்ந்தவுடன் பாபாவை தரிசிக்க விரும்பினேன். நூல்கர் என்கிற மிகச்சிறந்த பக்தர் அப்பொழுதுதான் மகுதியிலிருந்து வந்திருந்தார். என்னை உடனே மகுதிக்குச் சென்று

பாபாவை தரிசனம் செய்துகொண்டு பிறகு விடுதிக்குத் திரும்பி, குளித்துவிட்டு நிம்மதியாக தரிசனம் செய்யலாம் என்று அறிவுறுத்தினார். நானும் உடனே ஓடிச்சென்று பாபாவின் கால்களில் விழுந்தேன். என்னுடைய உடம்பு வியர்வையால் நினைந்து, மெய்மறந்து உருகிப்போனேன். பசி தாகம் எல்லாம் மறந்தேன். பாபாவின் பாதங்களை தொட்டவுடன், எனது வாழ்க்கையில் புது அத்தியாயம் ஆரம்பமாகியது. எனக்கு இந்த பாக்யத்தை கொடுத்தவர்களை மனதால் நமஸ்கரிக்கின்றேன். பாபாவின் தரிசனத்தின் தனித்தன்மை என்னவென்றால், நமது எண்ணங்களே மாறுகிறது, உணர்ச்சிகள் மாறுகிறது. பற்றுதல் ஒழிகிறது பூர்வ ஜன்மத்தின் நல்ல காரியங்கள்தான், நமக்கு இத்தகைய தரிசனம் கிட்டுகிறது என்றுணர்ந்தேன். பாபாவை பார்த்தவுடன் எல்லாவுலகமும் பாபாவாகவே காட்சியளிக்கிறது.

சீரடியைச் சேர்ந்த முதல் நாளே எனக்கும் பாலாசாகேப் பேட்டுக்கும் ஒரு பெரிய வாதம் ஏற்பட்டது. குரு அவசியமா என்று தர்க்கம் செய்தோம். நாம் எதற்கு இன்னொருவருக்கு கட்டுப்படவேண்டும். நாம் நம் கடமையை செய்தால் குருவின் அவசியமென்ன? என்று சொன்னேன். அதற்கு பாலாசாகேப், என்ன நடக்குமோ அது நடந்தே தீரும். நாமொன்று நினைக்க, கடவுள் ஒன்று செய்கின்றார். ஆக எல்லாவற்றையும் குருவின் பாதத்தில் அர்ப்பணித்துவிட்டு நிம்மதியாக இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். இம்மாதிரியாக ஒரு முடிவுக்கும் வராமல் விடுதியை விட்டு மகுதிக்குச் சென்றோம்.

பாபா, காகாசாகேப் தீக்ஷிதரைப் பார்த்து விடுதியில் என்ன வாதம் நடந்தது? மேலும் என்னை நோக்கி இந்த ஹேமத் பந்த் என்ன சொன்னார் என்று கேட்டார்.

எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. விடுதி மகுதியிலிருந்து அதிக தூரமிருந்த போதிலும் விடுதியில் நடந்தவற்றையெல்லாம் அறிந்துகொண்டு என்னை ஹேமத்பந்த் என்று பட்டம் சூட்டி கேலி செய்த பாபா வருங்காலத்தை உணரும் தீர்க்கதரிசி என்று அறிந்து கொண்டேன்.

ஹேமத் பந்த் என்று ஏன் அழைத்தார் என்றால் ஹேமத்ரிபண்ட் என்ற மந்திரி மிகவும் படித்தவர். நல்ல குணங்களை உடையவர். சதுரங்க சிந்தாமணி போன்ற நல்ல இலக்கியங்களை படைத்தவர். புது மாதிரியான கணக்குகளை தோற்றுவித்தவர். மராத்தியில் சுருக்கெழுத்தை கண்டுபிடித்தவர். இவரின் சுருக்க பெயரான ஹேமத்பந்தை நான் வீணாக தர்க்கம் செய்ததற்காக பட்டமாக அளித்து கேலி செய்தார். உடனே எனது அகம்பாவம் ஒழிந்து இனி வாதத்திற்கு ஆளாகாமல் ஒழுக்கமாகவும் வினயமாகவும் நடக்க வேண்டும் என்றுணர்ந்தேன்.

பிற்கால நடவடிக்கையை நோக்குங்கால் பாபா அண்ணா தபோல்கரை ஹேமத்பந்த் என்று அழைத்தது எவ்வளவு பொருத்தம் என்று தோன்றுகிறது. ஹேமாத்ரிபண்ட் போன்று இவரும் ஸாயி சமஸ்தானத்தின் கணக்குகளையும், வழக்குகளையும் ஒழுங்குபடுத்தினார். இச்சாயிசரிதத்தின் ஆசிரியராக அமைந்து அழகாக எழுதி முடிந்ததிலும் பொருத்தம் உள்ளது.

அடுத்த நாள் காலையில் ஹேமத்பந்த் பாபாவை மகுதியில் தரிசித்தபோது காகாசாகேப் தீக்ஷிதர் சீரடியை விட்டு போகலாமா என்று உத்தரவு கேட்டார். பாபா சரி என்று சொன்னார். தீக்ஷிதர் எங்கே செல்வது என்று கேட்டார். பாபா மேலே போகலாம் என்றார். தீக்ஷிதர் வழி என்ன என்று கேட்டார். பாபா நிறைய வழி இருக்கிறது. சீரடியிலிருந்தும் ஒரு வழி செல்கிறது. ஆனால் இவ்வழி மிகவும் கஷ்டமானது. வழியில் ஓநாயும், புலியும் இருக்கும் என்றார் தீக்ஷிதர் ஆனால் பாபா நம்முடன் ஒரு துணையிருந்தால் என்று கேட்டார். பாபா அப்பொழுது கஷ்டமில்லை. துணை வருபவர் சரியான பாதையில் அழைத்துச் செல்வார். குழிகளையும், புலி, ஓநாய்களையும் தவிர்ப்பார். துணையில்லாவிடில் தவறிவிடுவாய் என்றார். தபோல்கர் தனக்கே இந்த பதில். குரு அவசியமா என்பதற்கு சரியான பதில் கிடைத்துவிட்டதை நினைத்து மகிழ்ந்தார். ராமருக்கு வசிஷ்டரும், கிருஷ்ணருக்கு சண்டிபாணியும் குருவாக இருந்து வந்ததைப் போல் மனிதனுக்கும் உபதேசம் தரக்கூடிய குரு அவசியம் என்று பாபா குறிப்பிட்டதை குறித்து பூரிப்படைந்தார். அந்த குருவினிடத்தில் பூரண நம்பிக்கையும், பொறுமையும் வைக்க வேண்டுமென்றும் தபோல்கர் அறிந்துகொண்டார்.

பாபாவே சரணம் - சாந்தி நிலவட்டும்.

அத்தியாயம் 3

பாபாவின் அனுமதி - பக்தர்களுக்கான கட்டளைகள் - பாபாவின் முன்னேற்ற கதைகள் - தாயன்பு - ரோஹில்லாவின் கதை - ஆசீர்வாத மொழிகள்.

அண்ணாசாகேப் தபோல்கருக்கு முழு அனுமதி கொடுத்தபோது பாபா சொன்னதாவது சத்சரிதம் எழுதுவதற்கு என் முழு அனுமதியையும் அளிக்கின்றேன். என்னுடைய வார்த்தையை நம்பு. உன் கடமையை செய். எதற்கும் அஞ்சாதே. முழு மனதை செலுத்து. என்னுடைய லீலைகளை எழுதினால் உன் அகங்காரம் அழியும். அதை மிக்க கவனத்துடன் வாசித்தால் உலகப்பற்றுதல் குறையும். பக்தி வளரும் அதில் மூழ்கி எழுந்தால் அரிய முத்துக்கள் கிடைக்கும் என்றார். இதைக் கேட்டவுடன் அண்ணாசாகேப்புக்கு தெம்பு ஏற்பட்டது. பயம் விட்டது. சத்சரிதத்தை எழுதி முடிக்க தைரியமேற்பட்டது.

பிறகு பாபா மாதவராவ் தேஷ் பாண்டைப் பார்த்து சொன்னார். என்னுடைய நாமத்தை எவன் சொல்கின்றானோ அவனுடைய தேவைகளை பூர்த்தி செய்கின்றேன். அவன் பக்தியை வளர்க்கின்றேன். என்னுடைய நாமாவளியைப் பாடினால் அவனுடன் ஐக்கியமாகின்றேன். இம்மாதிரியான பக்தர்கள் என்னுடைய கதைகளை கேட்ட மாத்திரத்தில் சந்தோஷத்தில் திளைப்பார்கள். நான் சொல்வதை நம்பு. என் லீலையைப் பாடுகின்றவனுக்கு முழு திருப்தியையும், அளவில்லா சந்தோஷத்தையும் அளிக்கின்றேன். என்னுடைய தனித்தன்மை என்னவென்றால், எவன் என்னிடம் சரணடைகின்றானோ, நம்பிக்கையுடன் எவன் என்னை துதிக்கின்றானோ, எவன் என்னையே நினைத்து தியானம் செய்கின்றானோ, அவனுக்கு முழு விடுதலை அளித்து சாந்தப்படுத்துகின்றேன். சாவின் பிடியிலிருந்து காப்பாற்றுகின்றேன். என்னை சதா நினைத்துக்கொண்டிருப்பவனுக்கும் என் கதைகளை சிரவணம் செய்பவனுக்கும் உலகத்தின் அழியும் வஸ்த்துக்கள் மீது பற்றுதல் வராது. என் கதைகளை கேட்ட மாத்திரத்தில் வியாதிகள் பறந்துவிடும். அதனால் என் கதைகளை வணக்கத்துடன் கவனி. அதையே நினைத்து அசைபோடு. இதுவே உனக்கு திருப்தியும் சந்தோஷத்தையும் அளிக்கும். கர்வம் தலை தூக்காது. சாந்தி கிடைக்கும். ஸாயி ஸாயி என்று உச்சரித்தாலே எல்லா பாபங்களும் நசித்துப் போகும் என்று சொன்னார்.

பாபா அநேக பக்தர்களுக்கு வெவ்வேறு விதமான பணிகளை கொடுத்தார். சிலருக்கு கோயில் மடம் கட்டவும், சிலருக்கு நதியில் படிகள் அமைக்கவும், சிலரை பாபாவின் புகழ்பாடும்படியும், சிலரை யாத்திரைகள் செய்யவும், பலவிதமாகப் பணித்தார். அதே மாதிரியாக தபோல்கரையும் சத்சரிதத்தை எழுதும் வேலையை செய்யும்படியாக பணித்தார். தபோல்கர் நினைத்தார். எந்த வேலையையும் ஒழுங்காக செய்யத் தெரியாது.

நான் மிகவும் படித்தவனுமல்ல. சரிதம் எழுதுகிற அளவுக்கு அறிவும் இல்லை. ஆகவே பாபாவின் சரிதத்தை எழுதும்படி எப்படி தைரியம் உண்டாயிற்று? யாரால் பாபாவின் உண்மையான வாழ்க்கையை அறியமுடியும்? ஸாயிபாபாவின் அருள் ஒன்றுதான் இதை முடிக்க உதவும். ஆகவே நான் எழுத ஆரம்பிக் பேனாவை எடுத்தபோது என்னுடைய கர்வங்கள் எல்லாம் பாபா அகற்றி, அவரே இச்சரிதத்தை எழுதி முடித்தார். இச்சரிதத்தின் முழுப் பொறுப்பும், பெருமையும் பாபாவையே சாரும். இது என்னல் எழுதப்பட்டதாகவே தோன்றவில்லை. நான் பிராமணனாக பிறந்திருந்தும் ஞானமே இல்லாதவன். சரிதத்தை எழுத தகுதியில்லாதவன். ஆனாலும் பாபாவின் ஆசீர்வாதம் ஊமையையும் பேசவைக்கும். நொண்டியையும் மலையை ஏறச்செய்யும். காரியங்களை முடித்துவைக்கும் சக்தி பாபாவிற்குத்தான் உண்டு. ஆகவே இச்சரிதத்தை பாபாவே எழுதி முடித்தார் என்பதில் என்ன ஆச்சரியம் இருக்க முடியும்? என்று கூறுகின்றார்.

படகோட்டிகள் வழிதப்பாமலிருப்பதற்கும், பாறைகள் மீது மோதாமலிருப்பதற்கும், லைட் ஹவுஸ் தன்னுடைய வெளிச்சத்தினால் உதவுகிறது. அதே மாதிரியாக பாபாவின் சரிதமும், சம்சாரம் என்கிற சமுத்திரத்தில் மூழ்காமல் காப்பாற்றுகிறது. நம் காதில் விழுந்தவுடன் உடலின் உணர்வும் கர்வமும் மறைகிறது. நம் மனதில் நிறைந்தவுடன் நமது சந்தேகங்கள் தெளிந்து, ஞானம் பிறக்கிறது. பாபங்கள் அழிகின்றன. ஆகவே கடவுளை அடைவதற்குரிய மிகச்சிறந்த சாதாரண வழி பாபாவின் கதைகளை சிரவணம் செய்வதே. கலிகாலத்தில் சிறந்த சாதனை பாபாவின் புகழ்பாடுவதும், கதையை கேட்டலும். இது எல்லோருமே மிகச்சலபமாக செய்யக்கூடியது. இக்காரணங்களினால் பாபா இச்சரிதையை அமிர்தம் போன்ற கதைளை எழுதுவதற்கு தபோல்கருக்கு உதவி செய்து, அருள் புரிந்தார். பக்தர்கள் சுலபமாக படித்தும், கேட்டும் சிரவணம் செய்தும் பயன் அடையலாம். உலகப்பற்றை விட்டொழியலாம். தபோல்கரை ஒரு கருவியாக உபயோகித்து பாபா அழகாக ஸாயி சரித்திராமிர்தத்தை எழுதி எல்லோருக்கும் நன்மைகளை உண்டாகச் செய்தார்.

பசுவிற்கு தன் கன்றின்மீது அபாரப்பிரியம். மடியை கன்று வருடியவுடன் அமிர்தம் போன்ற பால் பீறிட்டு வரும். அதே மாதிரியாக தாயும் தன் குழந்தைக்கு பசி வேளையில் பால் கொடுத்து மகிழ்கின்றாள். குழந்தைக்கு சீவி, சிங்காரித்து, நகைகள் அணிவித்து, அழகை பார்த்து பூரித்து போகின்றாள் தாய். ஆனால் குழந்தைக்கு இவைகள் எல்லாம் சாதாரணமாக தோன்றும். அதே மாதிரியாக பாபாவும் தன் பக்தர்களின் தேவைகளை, சமயத்தில் பூர்த்தி செய்கின்றார்.

தபோல்கருக்கு பென்ஷன் போதாமல் குடும்பம் நடத்தவே சிரமப்பட்டார். ஒரு நாள் அண்ணா சின்சினிக்கர் என்ற பக்தர் பாபாவிடம், தபோல்கரை அன்புடன் கவனியுங்கள். அவருக்கு வரும் பென்ஷன் போதவில்லை. குடும்பம் பெருகுகிறது. வேறு வேலை ஏதாவது கிடைக்கும்படி செய்து அவருக்கு சந்தோஷத்தை கொடுங்கள் என்று பிரார்த்தித்தார். அதற்கு பாபா வேறு வேலை கிடைக்கும். ஆனால் இப்பொழுது எனக்கு வேலை செய்யட்டும். அவனுக்கு ஒரு குறைவும் இல்லை. கெட்ட சகவாசத்தை ஒழித்து என் பக்கம் கவனம் செலுத்தட்டும். எல்லோரிடமும் பிரியமும், மரியாதையும் செலுத்தட்டும். என்னை முழு மனதுடன் வணங்கட்டும். இதைச் செய்தால் அவனுக்கு சந்தோஷம் கிட்டும் என்று பதிலளித்தார். அதே மாதிரியாக பாபாவின் வார்த்தைப்படி தபோல்கருக்கு தற்காலிகமாக அரசாங்க உத்தியோகம் கிடைத்து கொஞ்ச நாள் பாத்திருந்து பிறகு அதைவிட்டு பூர்ணமாக பாபாவிடம் தஞ்சமடைந்தார்

ரோஹில்லாவின் கதை, பாபாவின் அளவில்லா அன்பை எடுத்துக்காட்டும். ரோஹில்லா என்பவன் மிகவும் உயரமுள்ளவனாகவும், பலசாலியாகவும் பாபாவின் மகுதியில் தங்கியிருந்தான். இரவும், பகலும் அல்லாவின் தோத்திரங்களை உரக்கச் சொல்லுவான். பகலெல்லாம் நிலத்தில் வேலை செய்து களைப்படைந்த கிராம மக்கள் இரவில் வீட்டில் நிம்மதியாக தூங்க முடியாமல் ரோஹில்லாவின் சத்தம் கெடுத்து வந்தது. ஆகவே கிராமத்தார்கள் பாபாவிடம் சென்று ரோஹில்லாவை கண்டிக்கும்படி சொன்னார்கள். பாபா கிராமத்தார்களை பார்த்து, உங்கள் வேலையை நீங்கள் செய்யுங்கள். ரோஹில்லாவிற்கு கெட்ட மனைவி இருக்கின்றாள். ரோஹில்லாவின் சத்தத்திற்கு பயந்து மகுதிற்குள் வராமல் இருக்கின்றாள். அதனால் எனக்கும் நிம்மதி. ரோஹில்லாவிற்கும் தொந்தரவு இல்லை. நான் ரோஹில்லாவை கண்டிக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார். ஆனால் நிஜமாகவே ரோஹில்லாவிற்கு மனைவியே கிடையாது. மனைவி என்பதற்கு பாபாவின் வார்த்தையின் அர்த்தம் துர்ப்புத்தி. பாபாவிற்கு கடவுள் நாமத்தை கேட்பதற்கு உற்சாகம் அதிகம். அதனால் ரோஹில்லாவை கண்டிக்கவில்லை. ஒரு நாள் பாபா பகல் ஆரத்திற்கு பிறகு சொன்னார். நீங்கள் எங்கிருந்தாலும், எதைச் செய்து கொண்டிருந்தாலும், எல்லாவற்றையும் நான் அறிவேன் என்று தெரிந்து கொள்ளுங்கள். உங்களை ஆட்டுபவன் நானே. எல்லாவற்றையும் படைத்து காப்பவன் நானே. உலகத்தின் ஆதாரம் நானே. எவன் என்னை நினைக்கின்றானோ அவனுக்கு ஒரு துன்பமும் நேறாது. எல்லாமே நான் என்று பகர்ந்தார்.

ஆகவே இதை வாசிப்பவர்கள் உலகப்பற்றை ஒழித்து பாபாவை நினைந்து உருகட்டும். வேறு சாதனைகளை நாடாமல் ஒரே தெய்வமாக பாபாவை கொண்டாடட்டும். பாபாவின் கதையை சிரவணம் செய்யட்டும். இதுவே அறியாமையை போக்கி நிம்மதி கிடைக்கச் செய்யும். பாபா எல்லோர் மனதிலும் புகுந்து நன்மையே செய்யட்டும்.

பாபா எல்லா காரியங்களையும் காகாசாகேப் தீக்ஷிதரை கலந்தாலோசித்தே செய்யச் சொல்லுவார். காகா மிகவும் நல்லவர். அவர் வார்த்தைப்படி நடப்பது கேஷமத்தைக் கொடுக்கும் என்று அடிக்கடி பாபா சொல்லுவார். ஒரு பெரிய வக்கீலாக இருந்தபோதிலும், காகாசாகேப் பாபாவிடம் வாதத்தில் இறங்க மாட்டார். பாபாவிற்கு கடவுள் நாமத்தை கேட்பதற்கு உற்சாகம் அதிகம். பாபாவின் நாமஸ்மரனையில் எப்பொழுதும் தன்னை அர்ப்பணித்து வந்தார். பாபாவின் எதிரில் ஒரு சந்நியாசியாகவே வாழ்ந்து வந்தார். பாபாவும் தீக்ஷிதரை வாதாவொன்று கட்டும்படியாச் செய்து மகாசமாதி வரையில் சீரடியிலேயே காகா தீக்ஷிதரை வைத்திருந்தார். பாபா அப்போதற்கப்போது சொல்லிய உபதேசங்களை குறிப்பெழுதி வைத்து, பாபா மகா சமாதிக்கு பிறகு எல்லோருக்கும் ஸாயி லீலா புத்தக மூலம் எல்லாவற்றையும் அறிவித்தார்.

பாபாவே சரணம் - ஒம் சாந்தி.

அத்தியாயம் 4

சீரடி புண்ணிய சேஷத்திரம் - பாபாவின் முக்கியத்துவம் - கௌளிபாவின் வார்த்தைகள் - விட்டலின் தோற்றம் - கிர்சாகரின் கதை - பிரயாகையில் தாஸ்கணுவின் ஸ்நானம் - பாபாவின் முதல் அற்புதம் - மூன்று சத்திரங்கள்.

பகவத் கீதையில் கிருஷ்ணன் சொல்லுகிறார். எங்கே தர்மம் அழிந்து அதர்மம் தலைதூக்குகிறதோ அங்கெல்லாம் நான் தோன்றி தர்மத்தை நிலை நாட்டுகின்றேன். இது ஒவ்வொரு யுகத்திலும் நடைபெறும்.

அதேமாதிரியாக இந்த யுகத்திலே பக்தி குறையும்பொழுதும் மதச் சம்மந்தமான காரியம் செய்வதில் ஜனங்கள் நம்பிக்கை இழக்கும்பொழுதும், ஒவ்வொருவரும் தான் அதிகம் கற்றுள்ளதாக கர்வப்படும்கொழுதும், ஜனங்கள் சாப்பிக்கடாத வஸ்த்துக்களை சாப்பிடும்பொழுதும், குடித்து கும்மாளம் அடிக்கும்போதும், நல்ல நடத்தையில்லாதபோதும், முஸ்லிம் இந்து சண்டை சச்சரவு உண்டாகும்போதும், உண்மை பாதை தெரிந்துகொள்ளாமல் பணமே முக்கியம் என்று ஆசையில் மூழ்கி கெட்ட காரியங்களில் ஈடுபடும்பொழுதும், இம்மாதிரியான சமயத்தில் பாபா சீரடியில் தோன்றி ஜனங்களை நல்லவழியில் திருப்ப முயன்றார். சரியான பாதையை அறிவித்தும், நமக்கு நல்வழியை ஏற்படுத்தத் தோன்றினார்.

சீரடி, அகமத்நகர் ஜில்லாவின், கோபர்கான் தாலுக்காவைச் சேர்ந்த ஒரு கிராமம். கோதாவரி நதியை கடந்தவுடன் சீரடியை அடைகிறோம். சீரடி பாபாவின் வருகையால் மிகப் புகழ்பெற்ற புண்ணிய சேஷத்திரமாக மாறியது.

பாபா ஒரு சிறந்த சந்தியாசியாகவே வாழ்ந்தார். அழியும் பொருளை விரும்பாது எப்போதும் பக்தியில் மூழ்கியிருந்தார். உலக இன்பங்களில் ஈடுபடாது ஒதுங்கியே இருந்தார். ஏழை, பணக்காரர் வித்தியாசம் பாராதவர். மரியாதையை எதிர்பார்த்தவரல்ல. எல்லா உயிர்களுக்கும் தேவர் அவரே. மக்களோடு கலந்து பழகி வந்தார். எப்பொழுதும் சமாதியில் ஆழ்ந்திருப்பார். தன்னை ஒரு பக்தன் என்றே சொல்லி வந்தார். அடிக்கடி அல்லாவின் பெயரைச் சொல்லி வந்தார். உலகம் விழித்திருக்கும்போது உறங்கினார். உலகம் உறங்கும்போது விழித்திருந்தார். ஆழ்கடலைப் போன்று அமைதியாக இருந்தார். ஒரே இடத்தில் அமர்ந்திருந்தபோதிலும் உலக நடவடிக்கைகள் எல்லாவற்றையும் அறிந்திருந்தார். தினமும் நூற்றுக்கணக்காக கதைகளை சொல்லி வந்தார். மகுதியின் சுவற்றில் சாய்ந்து அமர்ந்திருப்பார். காலையிலும், மதியமும், மாலையிலும் சாவடிக்கும், லெண்டி தோட்டத்திற்கும் நடந்து செல்வார். எல்லோரிடமும் மிக வினயமாக நடந்து வந்தார்.

எல்லோரும் இன்புற திருப்திபடுத்துவார். இம்மாதிரியான குணங்களை பாபா வகித்து சீரடியின் மண்ணை புனிதமாக்கினார். சீரடி மிகவும் முக்கியத்துவம் உடையதாகிவிட்டது. சீரடியில் வளர்ந்துள்ள புற்களும் பாபாவின் கால் தூசுபட்டு புனிதமாகிவிட்டன. பண்டரிபுரம், ஜகந்நாதபுரம், துவாரகா, காசி, இராமேஸ்வரம், பத்ரி, கேதாரம், நாசிக், திரியம்பகேஸ்வரர், யஜ்ஜயின் போன்ற புண்ணிய ஸ்தலங்களுல் சீரடி முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது.

ஸாயி பாபாவினுடன் தொடர்பு, சம்சாரத்திலிருந்து விடுதலை தரும் சாதனமாகிவிட்டது. அவருடைய தரிசனம், யோக சாதனத்தை கொடுக்கக் கூடியதாகவும், அவருடன் பேசுவது எல்லா பாபங்களையும் போக்குவதாகவும் ஆகியது. அவரது பாதங்களை தொட்டாலே நமக்கு திரிவேணியில் ஸ்நானம் செய்த பாக்கியமும், பாத தீர்த்தத்தை உட்கொண்டால் எல்லா விருப்பங்களையும் அழிக்க வல்லதாகவும் ஆகியது. அவர் உபதேசம் நமக்கு வேதமாகவும், அவர் தரும் உதி நம்மை புனிதமாக்கும் தன்மையாக உள்ளது. அவரது நிலை சீரடியிலிருந்தாலும் அவரது புகழ் உலகம் முழுக்கப்பரவியுள்ளது. ஆகவே எல்லா பாகங்களிலிருந்தும் அவரை தரிசிக்க மக்கள் திரண்டு வந்தனர். பண்டரிபுரத்தில் ஒருவன் எத்தகைய சந்தோஷத்தை எய்துவானோ அதைவிட அதிகமாக சீரடியில் ஒருவன் அடைவான்.

95 வயதான ஒரு கிழவர் கௌளிபாவா என்கிற பெரியவர் அடிக்கடி பண்டரிபுரம் சென்று வருவார். வருடத்தில் 8 மாதம் பண்டரிபுரத்திலிருப்பார். 4 மாதம் கங்கை கரையில் வாசம் செய்வார். ஒரு கழுதையும் ஒரு சிஷ்யனும் அவருடன் இருப்பவை. பண்டரிபுரத்திலிருந்து சீரடிக்கு வந்து பாபாவை சேவித்து பாபாவையே உற்றுநோக்கிச் சொல்லுவார், “இவரே பண்டரி நாதன். இதுவே பண்டரிபுரம். ஏழைகளுக்கும், அனாதைகளுக்கும் உதவும் ஒரே தெய்வம் இவரே தான். பாபாவை அடிக்கடி சோதித்தே” இம்மாதிரி மொழிந்தார்.

பாபாவிற்கு நாமசங்கீர்த்தனம் கேட்பதிலும், பாடுவதிலும் அதிகம் பிரியம். ஒருநாள் தாங்கணுமகராஜ் அவர்களைப் பார்த்து 7 நாட்கள் நாம சகாப்தம் விடாமல் செய்யச் சொன்னார். அவரும் ஒத்துக் கொண்டார். ஆனால் பாபாவிடம் நாம சகாப்தம் முடியும் 7-வது நாளில் பண்டரிநாதன் நேரில் தோன்ற வேண்டும் என்று நிபந்தனை போட்டார். அதற்கு பாபா தாஸ்கணுவின் மார்பில் கையை வைத்து, உறுதியளித்து, “கண்டிப்பாக பண்டரிநாதன் தோன்றுவார். ஆனால் அந்த பக்தன் மிகவும் விழைந்தவனாகவும், உண்மையுள்ளவனாகவும் இருக்க வேண்டும். பண்டரிநாதன் இங்கேயே இருக்கிறார். துவாரகைக்குச் செல்லவேண்டியதில்லை. எவன் ஒருவன் பக்தியினால் மெய்சிலிர்க்க உள்ளன்போடு வேண்டுகின்றானோ, அவனுக்கு பண்டரிநாதன் காட்சியளிப்பார்.” என்றார் நாமசகாப்தம் முடிந்தவுடன், பண்டரிநாதன் பாபா சொன்னபடி மிகச்சிறந்த பக்தரான காகாசாஹேப் தீக்ஷிதருக்கு, அவர் சமாதியில் ஆழ்ந்திருக்கும்போது நேரிலே தோன்றினார்.

தீக்ஷிதர் மெய்சிலிர்த்தார். பாபாவிடம் மகுதிக்குச் சென்றபோது பாபா தீக்ஷிதரைப் பார்த்து விட்டல் தரிசனம் கொடுத்தாரா? கொஞ்சம் அசந்தாலும் தப்பித்துவிடுவார். கெட்டியாக பிடித்துக்கொள். விடாதே அவரை என்றார். தீக்ஷிதர் மெய்மறந்து பாபாவின் ஞான தரிசனத்தை நினைத்து உருகினார். அன்று மாலையில் இன்னொரு அதிசயம். ஒரு வியாபாரி அநேக படங்களை சீரடிக்கு கொண்டு வந்தான். அதில் விட்டலின் படம் தீக்ஷிதருக்கு காலையில் தரிசனம் கொடுத்த உருவிலேயே இருந்ததைப் பார்த்து தீக்ஷிதர் சந்தோஷப்பட்டு, ஒரு படத்தை வாங்கி தன்னுடைய பூஜையில் வைத்துக்கொண்டார். தாஸ்கணுமகராஜுக்கு பாபா சொன்னபடி உண்மையான பக்தரான தீக்ஷிதருக்கு நாமசஹாப்தத்தின் கடைசி நாளில் விட்டல் காட்சியளித்தார்.

கிஷிர்சாகர், பகவந்த் ராயின் தகப்பனார், விட்டலின் பக்தர். அடிக்கடி பண்டரிபுரம் சென்று வருவார். வீட்டிலும், விட்டலின் உருவம் வைத்திருந்து பூஜித்து வந்தார். அவர் இறந்தபிறகு அவருடைய மகன் பூஜையையும் செய்யவில்லை. தகப்பனாரின் சிரார்த்தமும் செய்யவில்லை. இவர் ஒரு நாள் சீரடிக்குச் சென்று பாபாவை சேவித்தார். உடனே பாபா, “இவனுடைய தகப்பனார் எனக்கு மிகவும் வேண்டியவர். அதனால் அவனை இங்கு இழுத்து வந்துள்ளேன். இவன் பூஜை செய்யாமலும் விட்டலுக்கு நைவேத்தியம் செய்யாமலும் என்னையும் சேர்த்து பட்டினி போடுகின்றான். அதனால் அவனுக்கு இதை ஞாபகமூட்டி பூஜையை ஆரம்பிக்க செய்கின்றேன்.” என்றார்.

பிரயாகையில், கங்கையும், யமுனையும் சேருமிடத்தில் ஸ்நானம் செய்வதற்கு ஹிந்துக்கள் மிகவும் விரும்புகிறார்கள். ஒரு நாள் தாஸ்கணுமகராஜ் பிரயாகைக்கு செல்லுவதற்கு பாபாவிடம் அனுமதி கோரினார். அதற்கு பாபா ஸ்நானத்திற்காக ஏன் அவ்வளவு தூரம் போக வேண்டும்? பிரயாகை இங்கேயேயுள்ளது என்னை நம்பு என்று சொன்ன மாத்திரத்தில் பாபாவின் பாதங்களில் இருகட்டை விரல்களிலிருந்து அருவிபோல் கங்கையும், யமுனையும் கொட்டின. அந்த நீரை தாஸ்கணுமகராஜ் இருகைகளிலும் ஏந்தி ஆனந்த கண்ணீருடன் புரோக்ஷித்துக் கொண்டார். அந்த நிகழ்ச்சியை அப்படியே ஒரு பாட்டாகவும் பாடி முடித்தார்.

பாபாவின் பெற்றோர்களைப் பற்றியோ பிறந்த இடத்தைப் பற்றியோ யாருக்கும் தெரியாது. பாபாவும் இதைப்பற்றி சரியாகச் சொல்லவில்லை. நாமதேவும், கபீரும் நதிக்கரையில் கிடைத்ததுபோல் பாபாவும் திடீரென்று ஒரு நாள் சீரடியில் தோன்றினார். 16 வயது வாலிபனாக வேப்ப மரத்தடியில் யோகியாக சமாதியில் எப்பொழுதும் திளைத்திருந்தார். உலக சம்பந்தங்களை உதறித்தள்ளினார். சீரடியில் உள்ள ஜனங்கள், பாபாவைப் பார்த்து வெய்யிலையும், குளிரையும் பொருட்படுத்தாமல் சமாதியிலிருப்பதைப் பார்த்து வியந்தார்கள். பகலிலும் யாருடன் பேசமாட்டார். இரவில், எதற்கும்

பயப்படாமலிருந்தார். பார்ப்பதற்கு வாலிபனாக இருந்தபோதிலும், குணத்தில் ஒரு பெரிய மகாத்மாவாக விளங்கினார். ஒரு நாள், கந்தோபா என்கிற தெய்வம், ஒருவர்மேல் ஆவேசமாக தோன்றியது. கிராமத்தார்கள் அத்தெய்வத்தை பாபாவைப் பற்றி விசாரித்தார்கள். கந்தோபா தெய்வம் கிராமத்தாரைப் பார்த்து ஒரு கோடாலியினால் வேப்பமரத்தடியில் தோண்டச் சொன்னார். அப்படி தோண்டியதில் அங்கு ஒரு பழைய சமாதியும், அதைச்சுற்றி நான்கு எரியும் அகல்விளக்குகளும், இருக்கக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்தார்கள். இங்குதான் அந்த வாலிபன் பாபா கடந்த 12 வருடங்களாக சமாதியில் ஆழ்ந்திருப்பதாக கந்தோபா தெய்வம் சொல்லியது. பாபாவை இதைப்பற்றி கேட்டபோது, இது அவர் குருவின் சமாதி என்றும் அதை மூடிவிட்டு காவல் போடும்படி சொன்னார். கிராமத்தார்கள் அதை மூடிவிட்டு பூஜை முதலியன செய்து அதை அன்பாக பாதுகாத்து வந்தார்கள். இங்குள்ள வேப்பமரம்தான் இன்னும் சீரடியில் உள்ளது. அதன் அடியில் பாபாவின் பாதுகை வைத்து பூஜை செய்கின்றனர்.

மேல் சொன்ன இடத்தை ஹரிவினாயக்சாதே என்பவர் விலைக்கு வாங்கி ஒரு பெரிய கட்டிடம் கட்டி முடித்தார். இதுவே பக்தர்கள் தங்குவதற்கு முதல் சத்திரமாக அமைந்தது. யாரொருவன் இந்த வேப்பமரத்தடியில் உள்ள சமாதிக்கு வியாழனிலும், வெள்ளியிலும் மெழுகி, சுத்தம் செய்து தூபம் போடுகின்றானோ, அவனுக்கு பாபா சந்தோஷத்தை கொடுப்பதாக பாபா அருளினார்.

பிறகு தீக்ஷித் வாடா உருவாகியது. காகாசாகேப் தீக்ஷிதர், வக்கீல் படிப்பிற்காக இங்கிலாந்து சென்றபோது, ஒரு காலில் படுகாயம் ஏற்பட்டு, தொந்தரவு கொடுத்தது. இதை தீர்க்க முடியவில்லை. நானாசாகேப் சந்தோர்க்கர், பாபாவை தரிசித்து குணமடைய வழி செய்தார். பாபாவின் தரிசனத்தினால் அதிக சந்தோஷம் உண்டாகி, வக்கீல் தொழிலை விட்டு சீரடியிலேயே, நிரந்தரமாக தங்கினார். அதற்காக ஒரு கட்டிடம் கட்டினார். இதற்கு 10-12-1910ல் அடிக்கல் நாட்டினார்கள்.

மூன்றாவது சத்திரம், ஸ்ரீமான் பூட்டி என்கிற கோடஸ்வரர் கட்டியது. இதுவே இன்று ஸாயிபாபாவின் மகா சமாதி மந்திரமாக விளங்குகிறது. இதற்கு முன்பு இந்த இடத்தில் பாபாவின் கைகளினாலேயே உண்டான பூந்தோட்டம் இருந்தது.

பாபாவே சரணம் - ஒம் சாந்தி.

பாபாவின் வருகை - ஸாயி என்றழைத்தல் - மற்ற சந்நியாசிகளுடன் தொடர்பு - உடையும் தினசரிப்பழக்கங்களும் - பாதுகையின் கதை - குஸ்தி சண்டையும் - உடையில் மாறுதலும் - நீரை எண்ணெய்யாக மாற்றுதல் - சிஷ்யபாவம்.

அவுரங்கபாத் என்ற ஜில்லாவின் தூப் என்ற கிராமத்தின் அதிகாரியாக, சாந்த் பட்டேல் என்கிற மகம்மதியர் இருந்தார். அவுரங்காபாத் செல்லும் வழியில் குதிரையைத் தவறவிட்டார். இரண்டு மாதங்கள் சிரமப்பட்டு எல்லா இடங்களிலும் தேடியும் காணாமல் போன குதிரை கிடைக்கவில்லை. ரொம்பவும் வருத்தத்துடன், அவுரங்காபாத்திலிருந்து தோளின் மீது குதிரையின் சேணத்துடன் திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தபோது ஒரு மாமரத்தின் அடியில், ஒரு பக்கிரி அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டார். தலையில் தொப்பியும் நீண்ட பைஜாமாவும், அணிந்து, ஒரு சிறு குச்சியை கையில் வைத்துக்கொண்டு பக்கிரி காட்சியளித்தார். அவர் புகைப்பிடிப்பதற்கு குழாயில் எதையோ ரொப்பி ஆயத்தனம் செய்து கொண்டிருந்தார். சாந்த் பட்டேல் செல்வதைப் பார்த்து, பக்கிரி அவரை அழைத்து புகைபிடிக்கும்படியும், சிறிது நேரம் ஓய்வு எடுத்துச் செல்லும்படியாகவும் கூறினார். சேணத்தைப்பற்றி வினாவினார். சாந்த்பட்டேல் தன்னுடைய குதிரை காணாமல் போய் விட்டதாகவும், அதனுடைய சேணம்தான் தோளில் மாட்டியிருப்பதாகவும் கூறினார். உடனே பக்கிரி அருகிலுள்ள வேலிபக்கம் சென்று பார்த்தால் குதிரை கிடைக்கும் என்றார். சாந்த்பட்டேல் அதே மாதிரியாக பார்த்தபோது, வேலியின் ஓரத்தில் தன்னுடைய குதிரை மேய்ந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து, சந்தோஷப்பட்டு, குதிரையை ஓட்டிவந்து பக்கிரியின் காலில் விழுந்தார். புகைப்பிடிக்கும் குழாய் தயாராகிவிட்டது. ஆனால் நெருப்பும், நீரும் தேவையாக இருந்தது. பக்கிரி இடுக்கியால் நிலத்தின்மீது தட்டியபோது, ஒரு துண்டு நெருப்பு உண்டாகியது. குச்சியால், நிலத்தில் ஒரு தட்டு தட்டியபோது, நீர் சுரந்து வந்தது. ஆக குழாயிலுள்ளவற்றை நெருப்பினால் பற்றவைத்து, துணியை நீரில் நனைத்து, பக்கிரி புகை பிடித்துவிட்டு, சாந்த்பட்டேலுக்கும் கொடுத்து, புகைபிடிக்கச் செய்தார். எல்லாவற்றையும் ஆச்சரியமாக பார்த்திருந்த பட்டேலுக்கு, பக்கிரியிடம் பயம் ஏற்பட்டு தன்னுடன் வீட்டிற்கு வரும்படி பிரார்த்தித்தார். பக்கிரி அடுத்த நாள் சாந்த்பட்டேல் வீட்டிற்கு சென்று சிலநாள் தங்கியிருந்தார். பட்டேலின் சம்சாரத்தின் அண்ணாவின் பையனுக்கு சீடியில் திருமணம் ஏற்பாடாகியிருந்தது. சாந்த் பட்டேல் குடும்பத்துடன் சீடிக்கு வண்டியில் சென்றார். பக்கிரியும் உடன் சென்றார். கல்யாணம் முடிந்தவுடன் சாந்த் பட்டேல் ஊருக்கு திரும்பினார். ஆனால் பக்கிரி சீடியிலேயே தங்கிவிட்டார். நிரந்தரமாக தங்கிவிட்டார்.

கல்யாண கோஷ்டி சீரடியில் சேர்ந்ததும், வண்டியை மஹல்சாபதியின் நிலத்தில், கண்டோபா கோவில் அருகில் நிறுத்தி, ஒருவன் பின் ஒருவராக இறங்கினார்கள். பக்கிரி இறங்கினதைப் பார்த்த மஹல்சபதி, ஆச்சரியமுற்று, மெய் மறந்து பக்கிரியைப் பார்த்து, “ஸாயி வரவேண்டும்” என்று வரவேற்றார். எல்லோரும் அப்படியே ஸாயி என்றழைத்தார்கள். பிறகு அப்பெயர் ஸாயிபாபா என்று நிலைத்துவிட்டது.

ஸ்ரீ ஸாயிபாபா மகுதியில் தங்கியிருந்தார். அவருடன் தேவிதாஸ், ஜானகிதாஸ், கங்காகீர் போன்ற மகான்கள் தங்கியிருந்தார்கள். ஆனந்த் நாத் என்ற மகான் பாபாவைப் பார்த்து “ஆகா இது ஒரு வைரம். பார்ப்பதற்கு சாதாரணமாகத் தோன்றினாலும், இவரால் சீரடி மேன்மையடையப் போகின்றது” என்றார்.

பாபா தலைமுடியை எப்பொழுதுமே வெட்டியதில்லை. அதை அப்படியே துணியில் சுற்றி, இடது பக்கம் சாய்வாக தொங்கவும் செய்திருந்தார். ரஹதாவிலிருந்து சில புஷ்பச் செடிகளை சீரடிக்கு எடுத்து வந்து, நிலத்தை கொத்தி, சுத்தப்படுத்தி நட்டுவைத்து தினமும் நீர் ஊற்றி வளர்த்தார். வாமனதத்யா என்ற பக்தர் தினமும் இரண்டு பச்சை மண்பானைகளை பாபாவிற்கு கொடுத்து உதவுவார். பாபா அவற்றினால் நீர் சுமந்து வந்து செடிகளுக்கு விடுவார். மாலை வேப்ப மரத்தடியில் பானைகளை வைத்ததும் அவைகள் உடைந்துவிடும். மறுநாள் புதியதாக பானைகள் தாத்யா கொடுப்பார். இம்மாதிரி வருடங்கள் செய்து ஒரு பெரிய தோட்டமே உண்டாக்கிவிட்டார். இப்பொழுது இந்த டுடத்தில்தான் பாபாவின் மகாசமாதி அமைந்துள்ளது.

1912ல் டாக்டர் ராமன்ராவ் கொத்தாரி, பம்பாயிலிருந்து சீரடிக்குச் சென்று பாபாவை சேவித்தார். அவருடைய கம்பெளண்டரும், நண்பர் பாய் கிருஷ்ணாஜியும், உடன் சென்றார்கள். பாய் கிருஷ்ணாஜி ஒரு நாள் பாபாவின் பாதுகைகளை வேப்பமரத்தடியில் வைத்து பூஜிக்க வேண்டும் என்று கம்பெளண்டரிடம் சொன்னார். கம்பெளண்டர் டாக்டரிடம் சொல்லி, டாக்டரும் உபாசனி மகராஜிடம் கலந்தாலோசித்து ஒரு வரைபடம் தயாரித்தார்கள். அதில் பாபாவின் பாதுகையும், தாமரை, சங்கு, சக்கரம் இவைகளை பாசனி வரைந்து, ஒரு சமஸ்கிருத ஸ்லோகத்தையும் எழுதினார்.

“ஸதா நிம்ப வருக்ஷஸ்ய மூலாதிவாஸாத்
ஸுதா ஸ்ராவிணம், திக்தமப்ய ப்ரியம்தம்
தரும்கல்ப விருக்ஷாதிகம் ஸாதயந்தம்
நமாம் ஸ்வரம் சத்குரும் ஸாயிநாதம்”.

பாபாவின் பாதங்களில் வணங்கி சொல்லுகிறார். எப்பொழுதும் வேப்ப மரத்தடியில் தங்கி, கசப்பாக இருந்ததை, கல்பகதருவைவிட புனிதமாக்கிவிட்ட ஸாயிபாபாவிற்கு நமஸ்காரம், என்பது பொருள். பம்பாயில் மேல் கண்டவாறு பாதுகைகள் செய்யப்பட்டு, சீரடிக்கு கொண்டு வந்து, தீக்ஷிதர் கண்டோபா கோவிலிலிருந்து தலையில் தாங்கி, மகுதிக்கு ஊர்வலமாக எடுத்துவந்து பாபாவிடம் சமர்ப்பித்தார்.

பாபா அதைத் தொட்டு புனிதப்படுத்தி வேப்பமரத்தடியில் ஸ்தாபனம் செய்ய உத்தரவு அளித்தார். ஒரு பாகச் செலவை பாபாவே ஏற்றுக்கொண்டார். பாய் கிருஷ்ணாஜி, அக்கல் கோட் மகாராஜின் பக்தர். பாபாவை சேவிப்பதற்கு சீரடிக்கு வந்து சில நாட்களுக்குப்பிறகு அக்கல் கோட் போவதற்கு பாபாவிடம் உத்தரவு கேட்டார். நான் தான் அக்கல் கோட் மகராஜ். நீ ஏன் அங்கு போக வேண்டும் என்றார் பாபா. ஆக கிருஷ்ணாஜி அக்கல்கோட் போகாமல் சீரடியிலேயே தங்கினார்.

பாபா ஒரு நாள் தாம்பூலி என்பவருடன் குஸ்தி செய்து தோற்றார். அந்நாளிலிருந்து அவருடைய உடையில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. நீள அங்கியும், தலையில் ஒரு வெள்ளைத் துண்டும் அணிந்தார். சாக்குப்பையை ஆசனமாகவும், படுக்கையாகவும் உபயோகித்தார். கிழிந்த உடைகளையே அணிந்தார். அவர் சொல்லுவார், ஏழ்மை ராஜத்தைவிட சிறந்தது. கடவுள் ஏழைகளின் சகோதரர். பாபா யாருடனும் கலக்கமாட்டார். கேள்விக்கு பதிலுரைப்பார். பகலில் வேப்பமரத்தடியிலும், மதியம் நிற்கான் போன்ற அருகிலுள்ள கிராமங்களுக்கு நடந்து செல்லுவார். நிற்கானில் திரிம்பாக்கஜிடிங்ளே வீட்டிற்கு செல்வார். பாலா சாகேப் என்கிற பக்தர் தன்னுடைய சகோதரன் நானாசாகேப் குழந்தைகளில்லாமல் இருப்பதால் பாபாவை தரிசனம் செய்யச் செய்தார். அதன் பலனாக நானாசாகேப்புக்கு குழந்தைகள் உண்டாயிற்று. இதுமுதல் நிறைய கிராமத்தார்கள் பாபாவிடம் வர ஆரம்பித்தார்கள். அவர் புகழ் பரவ ஆரம்பித்தது. அவர் மகுதியில் அக்னியை வளர்த்து அதனருகில் மணிக்கணக்கில் உட்கார்ந்து அல்லாமாலிக் என்று அடிக்கடி சொல்லுவார். இந்த அக்னிதான் துனி என்று சொல்லப்படும் சில சமயங்களில் காலில் சலங்கை கட்டிக்கொண்டு மெய் மறந்து பாடி ஆடுவார்.

பாபாவிற்கு விளக்கேற்றுவதில் ஆசை அதிகம். சில கடைக்காரர்களிடமிருந்து எண்ணெய் யாசித்து மகுதியில் விளக்கேற்றுவார். ஒரு நாள் கடைக்காரர்கள் எண்ணெய் கொடுக்க மறுத்துவிட்டார்கள். சிறிதும் சஞ்சலப்படாமல், பாபா மகுதிக்கு திரும்பிச் சென்று, எண்ணெய்க் குவளையில் நிறைய நீர் ஊற்றி குலுக்கி குடித்துவிட்டு மறுபடியும் நீரை நிரப்பி அகல் விளக்குகளில் ஊற்றி, திரியைப் போட்டு, எல்லாவற்றையும் தீக்குச்சியினால் ஏற்றி வைத்தார். நீரில் விளக்குகள் அன்றிரவு பூராவும் பிரகாசமாக எறிந்தன.

கடைக்காரர்கள் பயந்து பாபாவிடம் மன்னிப்பு கோறினார்கள். அவர்களை ஆசீர்வதித்து உண்மையாக நடந்துகொள்ளும்படி அறிவுறுத்தினார். இதுவே பாபா சீரடியில் செய்த முதல் லீலை.

ஜவஹர் அலி என்கிற முகம்மதியர் சீரடிக்கு வந்து சிலநாள் தங்கியிருந்தார். மிகவும் படித்தவர். குரானைப் பாராமலே வேகமாக ஒப்பிக்கக் கூடியவர். நிறையபேர் அவரை சேவித்து மரியாதை செலுத்தினார்கள். இட்கா என்கிற மகுதிச் சுவரைக்கட்டி எழுப்ப ஆரம்பித்ததால், சண்டை உண்டாகி, ரஹதாவிலிருந்து சீரடியில் வந்து தங்கினார். பாபாவிற்கு எல்லோரும் செய்யும் மரியாதையைக் கண்டு, பொறாமை பட்டு, பாபாவைத்தன் சிஷ்யன் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆரம்பித்தார். பாபா இதற்கு மறுப்பு தெரிவிக்காமல் சிஷ்யனாக இருக்கச் சம்மதம் தெரிவித்தார். ஜவஹர் அலி பாபாவுடன் ரஹதாவிற்கு சென்றார். குருவிற்கு சிஷ்யனுடைய மேன்மை தெரியாது. ஆனால் சிஷ்யனுக்கு குருவின் வேஷங்கள் புரியும். சிஷ்ருஷை புரியவும் செய்தார். சீரடி கிராமத்தாருக்கு பாபாவை விட்டுப்பிரிய மனமில்லாமல் பாபாவை அழைத்துவர ரஹதாவிற்கு சிலர் வந்து பாபாவை பார்த்து நமஸ்காரம் செய்தனர். இதையறிந்த பாபா அவர்களிடம் பக்கீர் மிகவும் கோபம் உள்ளவர். என்னை உங்களிடம் அனுப்பமாட்டார். ஆகவே திரும்பிச் செல்லுங்கள் என்றுரைத்தார். இச்சமயம் ஜவஹர் அலி அங்கு வந்து சேர்ந்து, கிராமத்தாரை நொந்துகொண்டார். பாபாவை அனுப்ப முடியாது. பிரிந்து இருக்க தம்மால் முடியாது என்றார். கிராமத்தார்கள், இருவரையும் அழைத்துச் செல்லுவதாகச் சொல்லவே, ஜவஹர் அலி ஒப்புக் கொண்டு சீரடிக்கு பாபாவுடன் திரும்பினார். சிலநாள் பொறுத்து தேவிதாஸ் என்ற மகானுடன் ஜவஹர் அலியை கிராமத்தார்கள் விவாதத்திற்கு இழுத்துவிட, அதில் தோற்று ஜவஹர் அலி சீரடியை விட்டே அகன்றார். பலகாலம் கழிந்து ஜவஹர் அலி திரும்பி வந்து பாபாவிற்கு நமஸ்காரம் செய்து தன் தவறுக்கு மன்னிப்பு கோரினார். பாபாவும் அவரை ஆசீர்வதித்தார். இதனால் பாபா அறிவிப்பது, சிஷ்யனாக பணிந்தாலும் முடிவில் எல்லாவற்றிலும் ஜெயம் உண்டாகும் என்பதுதான்.

பாபா, தீக்ஷிதரிடம் ஒரு நாள், நான் பச்சிலைகள் கொண்டு, மருந்து செய்து, நோயாளிகளை குணப்படுத்தி வந்தேன். ஆனால் இப்பொழுது அதை நிறுத்திவிட்டு, ஹரியின் பெயரைச் சொல்லி துனியை கொடுத்து வருகிறேன். ஹரிஹரி என்று சொல்லச் சொல்ல ஹரியே, கிடைத்த பிறகு பச்சிலை எதற்கு? என்றார். ஆகவே முக்கிய குறிப்புகளை பாபா தீக்ஷிதரிடம்தான் அதிகமாக சொல்லுவார்.

சரணம் பாபா - ஓம் சாந்தி

அத்தியாயம் 6

பாபாவின் ஸ்பரிசம் - ராமநவமி திருவிழா - முதலும் மாறுதலும் - மகூதியை ஒழுங்குபடுத்துதல்.

தபோல்கர் எழுதுகிறார்

சத்குரு என்கிற வார்த்தை பாபாவிற்கே பொருத்தம். எனக்கு எதிர் நின்று உதியை என் நெற்றியிலிட்டு, என் தலை மீது கைவைத்து, ஆசீர்வதிப்பது போல் பாபா தோன்றுகிறார். அப்பொழுது எனக்கு அதிக சந்தோஷம் ஏற்பட்டு, கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெறுகுகின்றது. குருவின் ஸ்பரிசம் ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது. எத்தனையோ ஜன்மங்களில் செய்த பாபங்கள் அழிந்துபோகிறது. மனதிற்கு சாந்தி ஏற்படுகிறது. பாபாவை நேரில் பார்த்தவுடன் நெஞ்சம் விம்முகிறது. மனது சந்தோஷத்தினால் நிறைகிறது. கண்களில் தாரை தாரையாக நீர் பெருகுகிறது. பாகவதத்தை கேட்கும்பொழுது ஸாயிபாபா கிருஷ்ணனாக தோன்றுகிறார். ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தை வாசிக்கும்பொழுது ராமனாகவே காட்சியளிக்கின்றார். நான் எழுதவேண்டும் என்று நினைத்து ஆரம்பித்தால் ஒரு வார்த்தை கூட என்னால் எழுத முடியவில்லை. ஆனால் பாபா என்னை தூண்டினால், முடிவேயில்லாமல் எழுதிக்கொண்டே இருப்பேன். பாபாவிடம் ஒருவன் மனப்பூர்வமாக வணங்கி சரணம் அடைந்தால் வாழ்க்கையில் முக்கியமாக தர்மம், பணம், விரும்பியவற்றை அடைவது, மோகம், முதலியன தானாக வந்து அடைகின்றது. பக்தி என்ற முட்கள் நிறைந்த பாதையில், மிக கலபமாக நேராக நடக்க வைத்து கடவுளிடம் சேர்ப்பிக்கின்றார்.

பாபா அடிக்கடி சொல்லுவார், எவன் என்னை மனப்பூர்வமாக துதித்து, மனதை என்னிடத்தில் நிறுத்தி வைப்பானோ, அவனுடைய வீட்டில் எந்த வஸ்துக்கும் பஞ்சமே இருக்காது. உணவும் துணியும் நிறைந்திருக்கும். அதனால் தேவைகளுக்கு அலையாதே என்னுடைய உருவம் உன் மனதில் நன்றாக நிலைத்திருக்கச் செய். உன் மனதை எப்பொழுதும் என்னிடத்தில் செலுத்து. வேறு பணத்தைப்பற்றியோ, வீட்டைப்பற்றியோ, உடலைப்பற்றியோ நினையாமல் என்னையே நினைத்திரு. அப்பொழுது உனக்கு மனச்சாந்தி ஏற்படும். எல்லா உலக பொருள்களிலும் விரக்தி ஏற்படும். என்னிடம் சீக்கிரமே வந்தடைவாய்.

கோபால்ராவ் குண்ட் என்கிற கோபர்கானின் சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டருக்கு மூன்று மனைவிகள் இருந்தும் குழந்தையே இல்லாமலிருந்தது. பாபாவின் ஆசீர்வாதத்தால் ஒரு பையன் பிறந்தான். இந்த சந்தோஷத்தில், பாபாவிற்கு ஒரு உற்சவம், சீரடியில் நடத்த விருப்பம் கொண்டு, மற்ற பக்தர்களான தாத்யா படல், தாதாகோடே, மாதவராவ் தேஷ்பண்ட் இவர்களிடம் தன் விருப்பத்தை தெரிவித்தார். எல்லோரும் ஒருமித்த அனுமதி அளித்து,

பாபாவின் அனுமதியும் பெற்றார்கள். பாபாவின் ஆசீர்வாதத்தால் சீக்கிரமே கலெக்டர் அனுமதியும் கிடைத்துவிட்டது. பாபா இந்த உற்சவத்தை ராமநவமி அன்று நடத்தச் செய்தார்.

சீரடியில் தண்ணீர் கஷ்டம் அதிகம். சீரடியில் உள்ள இரண்டு கிணற்றில் ஒன்று சீக்கிரமே உலர்ந்துவிடும். இன்னொன்று, உப்புத்தண்ணீராக இருந்து, பாபாவினால் சில புஷ்பங்கள் கிணற்றுக்குள் போட்டு நல்ல தண்ணீராக மாற்றப்பட்டது. ஆனால் இந்த தண்ணீர் போதாது. ஆகவே தாத்யா பட்டீ தோல் குழாய்கள் மூலம் மிக தூரத்திலிருந்து தண்ணீர் வரச் செய்தார். குஸ்தி சண்டை பிடிப்பதற்கு மேடையும், தற்காலிகமாக நிறைய கடைகளும் கட்டப்பட்டது. கோபால் ராவ் தாழ் அண்ணா என்கிற நண்பர் இருந்தார். இவரும் பாபாவின் ஆசியால் குழந்தைகளை அடைந்தவர். இவர் மூலமாக ஒரு சாதாரண கொடியை வரவழைத்தார். நானாசாகேப் நிமோன்கர் மூலமாக இன்னொரு பூவேலை செய்த கொடியையும் கிடைக்கச் செய்தார். ஆக இந்த இரண்டு கொடிகளுடன் ஊர்வலம் சீரடி கிராமத்தைச் சுற்றி வந்து பிறகு துவாரகமாயி என்று சொல்லப்படும் பாபா வசிக்கும் மகுதியில் இரண்டு பக்கங்களில் அந்த இரண்டு கொடிகளை நட்டு ஊர்வலம் முடியும்.

இதே நாளில் முகம்மதியர்கள் ஒரு ஊர்வலத்தை நடத்தி வந்தார்கள். அமீர்சாக்கர் என்பவர் இதை ஆரம்பித்து வைத்தார். சந்தனத்தை தட்டில் எடுத்துக்கொண்டு பாண்டு வாத்தியத்துடன் ஊர்வலமாக வந்து மகுதியின் கவற்றில் அந்த சந்தனத்தை கைகளினால் அப்பிவிடுவார்கள். ஆக இரண்டு ஊர்வலங்களும் ஒரே நாளில் நடந்தன.

இந்த நாள் சீரடியில் விசேஷமானதாக இருக்கும். அருகிலிருக்கும் எல்லா கிராமத்தார்களும் வந்து குவிந்து விடுவார்கள். ஒரு பெரிய சந்தை ஏற்பாடாகியிருக்கும். தாத்யா கோடே பட்டீ, வெளிவிவகாரத்தை கவனித்து வந்தார். ராதாகிஷ்ணமாயி என்னும் பெண்மனி உள் விவகாரங்களை கவனித்து வந்தாள். அவள் வீட்டில் நிறைய விருந்தாளிகள் குவிந்து கிடப்பார்கள். எல்லோருக்கும் சாப்பாடு முதலியன அங்குதான் தயாராகும். மகுதியை வெள்ளையடித்தும், கழுவியும், துப்புரப்படுத்துவதும் ஏழைகளுக்கு அன்னமிடுதல் முதலியவற்றில் மிகப்பெரிய பணக்காரர்கள் பங்கெடுத்துக் கொள்வார்கள். ஒரு பெரிய திருவிழா கோலம் ஏற்படும்.

1912 வரையில் மேல் சொன்ன மாதிரி உற்சவம் நடந்துவந்தது. அதே வருடம், கிருஷ்ணாராவ் ஜாகேஷ் பீஷ்மா என்பவர் உற்சவத்திற்கு வந்திருந்தார். அவர் தீக்ஷிதர் வாடாவில் படுத்திருந்தபோது, காகாமஹஜனி என்ற பக்தர் கையில் பூஜைக்குரிய சாமான்களுடன் மகுதிக்கு செல்வதைப் பார்த்தபோது அவருக்கு ஒரு எண்ணம் உண்டாயிற்று. காகா மஹஜனியைக் கூப்பிட்டு, ராமநவமி அன்று சீரடியில் உற்சவம்

நடைபெறுகிறது. இந்த ராம நவமி நாள், இந்துக்களுக்கு மிக புனிதமான நாளாகும். ஆகவே ஏன் ராம நவமி உற்சவமே கொண்டாடக்கூடாது? அதாவது ராமர் பிறந்த விழாவைக் கொண்டாடலாம் என்று சொன்னார். காகாமஹஜனிக்கும் இந்த எண்ணம் நல்லதாக தோன்றவே உடனே பாபாவிடம் சென்று அனுமதி கேட்டனர். பாபாவும் சம்மதித்தார். ஆக சாதாரண ஊர்வல உற்சவம் ராமர் பிறந்த விழாவாக மாறியது. ஆனால் அன்று ராமரின் சரிதையை சொல்வதற்கு ஒரு கீர்த்தனைக்காரர் கிடைக்க வேண்டுமே என்று பயம் உண்டாயிற்று. உடனே பீஷ்மரும், ராமர் பிறப்பு என்கிற பாகம் அவர் தயாராக வைத்திருப்பதால் அவரே கீர்த்தனை செய்வதாகவும், காகாமஹஜனி ஹார்மோனியத்தில் வாசிப்பதாகவும் முடிவு ஏற்பட்டது. சுந்தவாடா அதாவது சுக்குப்பொடி கலந்த சர்க்கரை பிரசாதமாக ராதாகிருஷ்ணமாயி தயார் செய்தார்.

மகுதியும் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டு, ராதாகிருஷ்ணமாயினால் கொடுக்கப்பட்ட ஊஞ்சலும் பாபாவின் முன்பாக கட்டப்பட்டது. பாபாவும் அவர் இடத்தில் உட்கார்ந்தார். பீஷ்மர் கதை பண்ணுவதற்கு எழுந்து நின்றார். உடனே பாபா காகா மஹஜனியை கூப்பிட்டு அனுப்பினார். அவரும் பாபாவிடம் வந்தார். பாபா என்ன நடக்கிறது என்று விசாரித்தார். ராம நவமி உற்சவம் ஆரம்பம் செய்வதாகவும், ஊஞ்சல் அதற்காகவே கட்டி வைக்கப்பட்டிருப்பதாக சொன்னார். பிறகு பாபா ஒரு மாலையை எடுத்து காகாவின் கழுத்தில் போட்டு இன்னொரு மாலையை பீஷ்மருக்கு போட அனுப்பி வைத்தார். கீர்த்தனை ஆரம்பமாகி நன்றாக முடிந்தது. ராமருக்கு ஜெயம் என்று எல்லோரும் சொல்லி குளால் பொடியை ஒருவர் மேல் ஒருவர் தூவிக் கொண்டார்கள். அப்பொழுது திடீரென்று பாபா சத்தம் போட்டார். குளால் பொடி தூவினபோது எப்படியோ பாபாவின் கண்களில் வீழ்ந்துவிட்டது. ஜனங்கள் பயந்து ஒட்டம் பிடித்தார்கள். மிகவும் வேண்டிய பக்தர்கள் பாபா ஏதோ காரியமாகத்தான் கர்ஜனை செய்கிறார் என்று பொருமையுடன் இருந்தார்கள். ராதாகிருஷ்ணமாயி ஊஞ்சலை கழற்றச் சொன்னார். ஆனால் பாபா தடுத்துவிட்டார். சில நேரம் கழித்து பாபா சாந்தமடைந்தார். பிறகு ஆரத்தி மகாபூஜையெல்லாம் சரிவர நடந்தது. ஊஞ்சலை பாபா உடைத்துவிடுவார் என்று நினைத்து காகா மகாஜனியிடம் ஊஞ்சலை கழற்ற சொன்னார். ஆனால் பாபா தடுத்துவிட்டார். சில நேரம் கழித்து பாபா சாந்தமடைந்தார். பிறகு ஆரத்தி, மகாபூஜையெல்லாம் சரிவர நடந்தது. ஊஞ்சலை கழற்ற அனுமதி அளிக்காமல் அடுத்த நாள் கோபால காலா என்கிற கிருஷ்ணன் உற்சவத்தை நடத்தவும் செய்தார். இந்த நாளிலிருந்து பாபாவின் உற்சவம் ராம நவமி உற்சவமாக மாறியது. ஒவ்வொரு வருடமும் கீர்த்தனைக்காரர் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருந்து கடைசியில் 1914ல் தாஸ்கணுமகராஜிடம் இப்பொறுப்பை பாபா விட்டார். இந்நாளில் ஏழைகளுக்கு அண்ணமிடுதல் மிக விமரிசையாக நடந்தது. 75000 பேருக்கு மேல் ஒரு கிராமத்தில் கூடினாலும் ஒரு வியாதியின் தொந்தரவும் இல்லாமல் பாபாவின் ஆசீர்வாதத்தால் மிக விமரிசையாக நடந்தது.

கோபால்ராவ் குண்ட் மகுதியை ரிப்பேர் செய்வதற்கு நிறையகற்களை வரவழைத்தார். ஆனால் அதையெல்லாம் உள்ளூர் மற்ற கோயில்களுக்கு பாபா கொடுத்துவிட்டார். மகுதி ரிப்பேர் செய்வதை நானாசாகேப் சந்தோருக்கும், வெளியே மேடை அமைப்பதை காகாசாகேப் தீக்ஷிதர்க்கும் அனுமதியளித்து முடிக்கச்செய்தார். மகுதியின் முன்பாகம் மிகச் சிறியதாகவும் மேல்கூரை இல்லாமலும் இருந்தது. காகாசாகேப் தீக்ஷிதர் உதவியினால் மேடையை விஸ்தரித்து, மேலே கூரை போடும் வேலை நடந்து வந்தது. ஒரு இரவு வேலை நடக்கும்பொழுது பாபா சாவடியிலிருந்து திரும்பி வந்து ஒரு தூணைப்பிடித்து ஆட்டி, மறுகையில் தாத்யா படலின் கழுத்தைப் பிடித்து நொறுக்கினார். மிகவும் கோபமாக கர்ஜனை செய்தார். எல்லோரும் பயந்து தாத்யா படலைப்பற்றி விசனப்பட்டார்கள். தாத்யா படலின், மேல்துண்டை ஒரு தீக்குச்சியினால் கொளுத்தி குழியில் எறிந்தார். பிறகு தன் ஜோபியிருந்து ஒரு ரூபாய் நாணயத்தை அதன்மீது விட்டெறிந்தார். பாகோஜி சிந்தி சிறிது முன்னேறி, தாத்யா படலை விடுதலை செய்ய முயன்றார். ஆனால் பாபா கல்லாலடித்து விரட்டினார். மாதவராவும் முயற்சித்தார். அவருக்கும் கல்லேறி கிடைத்தது. சிறிதுநேரம் கழித்து, பாபா சாந்தமடைந்து ஒரு கடைக்காரனை கூப்பிட்டனுப்பி அவனிடமிருந்து பூவேலை செய்த துண்டைப் பெற்று, தாத்யாவின் தலையில் கட்டினார். பாபா சில சமயங்களில் கோபப்பட்டு, சாந்தமடைவார்.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

ஆச்சரியகரமான செய்கைகள் - ஸாயிபாபாவின் நடத்தை - யோக பயிற்சிகள் - எல்லாமறிந்தவர் - குஷ்டரோகியின் சேவை - கபர்தே மகனின் பிளேக் நோய் தீரல் - பண்டரிபுரம் செல்லுதல்.

பாபா யோகப் பயிற்சியில் கை தேர்ந்தவர். கண்ட யோகம் சமாதி முதலியன அவருக்கு கை வந்த கலைகள். பாபாவை ஹிந்து என்று நினைத்தால் முகம்மதியனாக காட்சியளிக்கிறார். முகம்மதியனாக நினைத்தால், அவர் ஒரு புனித இந்துவாகவே தோன்றுகிறார். அவர் மகம்மதியரா, ஹிந்துவா என்று ஒருவருக்கும் தெரியாது. ராமநவமி போல இந்து பண்டிகைகளையும், சந்தனம் குடம் போன்ற மகம்மதிய பண்டிகைகளையும், சமமாக நடத்திவந்தார். குஸ்தி பயிற்சிக்கு ஊக்கமளித்தார். கோகுலாஷ்டமி அன்று கோபால காலா விழாவை மிகச் சிறப்பாக நடத்தினார். மகம்மதியர்களை நமாஸ் சொல்லச் செய்தார். சில சமயங்களில் அவரும் ஒதுவார். காதுகள் ஹிந்துக்களைப்போல் பாபாவுக்கு குத்தப்பட்டிருந்தது. ஆனால் மகம்மதியனைப்போல் மகுதியில் வசித்து வந்தார். ஹிந்துக்களைப்போல் அக்னியை எப்பொழுதும் வளர்த்து வந்தார். கோதுமை அரைத்தல், சங்கம் முழங்குதல், மணியடித்தல், அக்னிக்கு அன்னம் அளித்தல், பஜனை செய்தல், ஏழைகளுக்கு அன்னமளித்தல், பாபாவின் பாதங்களில் நீர் வார்த்தல் முதலிய ஹிந்து பழக்கங்கள் மகுதியில் அனுசரிக்கப்பட்டு வந்தது. பிராமணர்களும் அக்னி ஹோத்ரிகளும் பாபாவின் பாதங்களில் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள். அவர் மதத்தை கேட்டறிய வேண்டும் என்று ஆவலாக பாபாவிடம் சென்றவர்கள் அவர் எதிரில் சென்றவுடன் ஊமைகளாகிவிட்டனர். தரிசனத்தினால் மூழ்கிவிட்டனர். ஆகவே பாபா மகம்மதியரா, ஹிந்துவா என்று ஒருவருக்கும் தெரியாது.

மகல்சபதி என்பவருக்கு ஒரு நாள் பாபா தான் பத்ரி என்ற கிராமத்தில் பிறந்ததாகவும் பிறகு ஒரு பக்கிரியிடம்தான் ஒப்படைக்கப்பட்டதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது பத்ரியிலிருந்து ஒருவர் பாபாவிடம் வந்து பாபாவை நமஸ்கரித்தார். பாபா அவரிடம் பத்ரியிலுள்ள சில முக்கியமான நபர்களைப்பற்றி விசாரித்தார்.

காசிபாய் கனித்கர் என்கிற மாதரசி, மிகவும் படித்தவர். ஒருநாள் பாபாவிடம் செல்லும்பொழுது பாபா மகம்மதியரா, ஹிந்துவா என்று சம்சயப்பட்டு பிறகு பாபாவிடம் சென்றார். உடனே பாபா அவளைப் பார்த்து, இது ஒரு பிராமணன், கத்தமான பிராமணன் மகம்மதியனுக்கும் இதுக்கும் சம்பந்தமில்லை. ஒரு முசல்மானும் இந்த மகுதியில் வருவதற்கு தயங்குவான். எல்லா ஜனங்களையும் லக்ஷக்கணக்கில் இந்த மகுதிக்கு கொண்டு வருவேன். ஒரு முகம்மதியன் நிழலையும் இந்த மகுதியில் விழவிடமாட்டேன் என்றார்.

பாபாவிற்கு ஒரு மதத்திற்கு இன்னொரு மதம் வித்தியாசமே அறிய மாட்டார். பக்கீர்களுடன் சேர்ந்து மீனும் ஆட்டுகளையும் சாப்பிடுவார். அதை நாய்வாய் வைத்தாலும் கடிந்து கொள்ளமாட்டார். தபோல்கர் சொல்லுகிறார். என்னுடைய பூர்வ ஜன்மத்தின் நல்ல காரியங்கள் தான் பாபாவின் தரிசனம் கிடைப்பதற்கும், அவர் பாதத்தில் உட்கார்ந்து மகிழ்வதற்கும் அவருடைய பக்தர்கள் கூட்டத்தில் சேர்ந்திருப்பதற்கும் காரணமாக உள்ளது. நான் இதனால் அடையும் சந்தோஷத்திற்கு எல்லையே இல்லை. அவர் உலக முழுக்க வியாபித்திருக்கிறார். எவன் அவர் பாதத்தில் சரணடைகின்றானோ அவன் தன் மயமாகின்றான். சந்நியாசிகளும் சத்புருஷர்களும் எல்லோரும் பாபாவை அண்டி நற்கதி அடைகின்றார்கள். அவர்களுடன் பாபா நடந்தும், பேசியும், சிரித்தும் எப்பொழுதும் அல்லாமாலிக் என்று சொல்லியும் வந்தார். விவாதம் புரிவதையும் பிறரை பழிப்பதையும் அரவே வெறுத்தார். தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டவராகவும், சாந்தமுள்ளவராகவும் இருந்தார். எல்லோருடைய மனதில் இருப்பதை நன்கு உணர்ந்திருந்தார். அவர் யாரென்று ஒருவரும் உணரவில்லை. ராஜாவும், ஏழையும் சமமாகவே அவரால் நடத்தப்பட்டனர். அவர் அதை வெளிப்படுத்தும்பொழுது எல்லோரும் அதிசயித்தனர். புகழை துளியும் விரும்பவில்லை. எல்லோரும் சீரடியில் அவரை கடவுளாகவே தொழுதனர்.

பாபா சீரடியில் உள்ள எல்லா கோயில்களையும் சீர்படுத்தினார். தாத்யாபடேலின் மூலம் சனிபகவான், சங்கர், பார்வதி, கிராமதேவதை, மாருதி முதலிய கோயில்களை சரி செய்தார். அவர் தினமும் வாங்கிய தக்ஷணையை தாராளமாக எல்லோருக்கும் கொடுத்தார். பாபாவின் தரிசனத்தினால், ஜனங்களுக்கு அதிக நன்மையுண்டாயிற்று. சிலர் திடகாத்திரராகவும் கெட்டவன் நல்லவனாகவும் திரும்பினர். குஷ்டரோக வியாதியையும் தீர்த்து வைத்தார். குருடனும் கண்களைப் பெற்றான். முடமும் நடக்க ஆரம்பித்தான். அவர் புகழ் எல்லா பக்கங்களிலும் பரவி யாத்திரையாக ஜனங்கள் சீரடியில் குவிந்தனர். பாபா எப்பொழுதும் துளியின் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருந்தார். சமாதியில் ஆழ்ந்திருப்பார். தலையில் ஒரு வெள்ளைத்துணியை சுற்றி வைப்பார். இடுப்பில் சுத்தமான வேஷ்டியும், நீள அங்கியும் அணிந்து வந்தார். முதலில் நோயாளிகளை பரிசோதித்து மருந்துகள் கொடுத்து வந்தார். ஒரு நாள் ஒருவன் சிவந்த கண்களுடன் வீங்கிய முகத்துடன் பாபாவிடம் வந்து சேர்ந்தான். பாபா ஒரு பச்சிலையை அரைத்து, இரண்டு கண்களிலும் அப்பி துணியால் கட்டிவிட்டார். அடுத்த நாள் பாபா அதை அவிழ்த்தபோது, தாரைதாரையாக தண்ணீர் வடிந்து வீக்கமும் வாடி, சிகப்பு நிறமும் மறைந்து, கண்கள் பழையபடி ஆகிவிட்டது. இம்மாதிரி அநேக வியாதிகளை, பாபா தீர்த்து வைத்திருக்கின்றார்.

பாபா குளிக்கின்ற சமயத்தில் சில நேரங்களில் உள்ளேயிருக்கும் குடல்போன்ற உள் உறுப்புகளை வெளியே எடுத்து நன்றாக சுத்தப்படுத்தி மரத்தில் உலரவிடுவார். பிறகு எடுத்து உள்ளே தள்ளி விடுவார். இதை சிலர் நன்றாக கவனித்துப் பார்த்துள்ளனர். அடுத்து சில சமயங்களில், தன் கால், கைகளைத் தனித்தனியே கழட்டி வைத்து பிறகு அவைகளை மாட்டிக்கொள்வார். ஒரு நாள் ஒரு பக்தன் மகுதிக்கு சென்றபோது பாபாவின் அவயங்கள் தனித்தனியே பிரித்து வைத்திருப்பதைப் பார்த்து பயந்து பாபாவை யாரோ கொலை செய்து விட்டார்கள் என்று நினைத்து வெளியே ஓடிவிட்டார். ஆனால் அடுத்த நாள் மகுதிக்கு சென்றபோது, பாபா திட காத்திரமாக உட்கார்ந்து இருப்பதைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டார்.

1910ல் ஒரு நாள் பாபா துனியின் அருகில் உட்கார்ந்திருந்தார். சிறிது நேரம் கழித்து பாபா கட்டைகளை துனியில் போடுவதற்கு பதில் தன் கைகளை துனியிலுள்ள நெருப்புக்குள் விட்டார். ஒரு கை மிகவும் சுடப்பட்டுவிட்டது. உடனிருந்த சாமா பாபாவை துனியின் அருகிலிருந்து வெளியே இழுத்து தேவா என்ன காரியம் செய்தீர்கள்? கைகளை நெருப்பில் விட்டு, பொசுங்கிவிட்டதே, என்றலறினார். பாபா என் கை போனால் போகட்டும். குழந்தை தப்பியதே அதுவே போதும். தூரத்தில், கருமான் மனைவி உலையில் விசிறிக்கொண்டிருந்தாள். உள்ளே கருமான் மனைவியை கூப்பிட்டதினால் இடுப்பிலுள்ள குழந்தையை மறந்து சரேலென்று எழுந்து உள்ளே ஓடினாள். குழந்தை நெருப்பில் விழுந்துவிட்டது. ஆகவே நான் குழந்தையை நெருப்பில் கைவிட்டு காப்பாற்றினேன் என்றார்.

இதை கேட்டறிந்த நானாசாகேப் சந்தோர்கர், டாக்டர் பரமானந்த் என்பவருடன் சீரடிக்கு விரைந்து வந்தார். பாபாவிடம் கைகளை டாக்டரிடம் காண்பிக்கும்படி நானாசாகேப் கெஞ்சினார். டாக்டரும் வேண்டினார். ஆனால் பாபா மறுத்துவிட்டார். குஷ்டரோகமுடைய பக்தர் பாகோஜி சிந்தி என்பவருக்கு, பாபா சமாதி அடையும் வரையில் கையைப் பிடித்துவிட்டு, நெய் தடவி, மாலிஷ் செய்து, கட்டு கட்டும்படியாக பணிவிடை செய்யச் செய்தார். ஒவ்வொரு நாள் காலையிலும் இந்த பணி தொடரும். பாகோஜி உடம்பெல்லாம் நாற்றமடிக்கும்படியான குஷ்டரோகியாக இருந்தபோதிலும் பாபாவுக்கு பணிவிடை செய்வதில் மிகச்சிறந்த பணியாற்றி எப்பொழுதுமே பாபாவுடன் இருந்தார்.

கபர்தேவின் மனைவி சில நாள் சீரடியில் தங்கியிருந்தாள். அவளுடைய மகனுக்கு பிளேக் நோய் ஏற்பட்டு மிகவும் மோசமான நிலைக்கு வந்தான். கபர்தே மனைவி மிகவும் பயந்து மகுதிக்குச் சென்று பாபாவிடம் குமுறினாள். பாபா மிக அன்பாக பேசி மேகம் இப்பொழுது மூடியிருக்கிறது. சிறிது நேரத்தில் மேகம் கலைந்து வெளிச்சம் உண்டாகிவிடும் என்று சொல்லி அவருடைய அங்கியை கணுக்கால் மேலே தூக்கி காண்பித்தார். அங்கு

நான்கு புடைத்த பிளேக் கட்டிகள் இருந்தன. பார் என்னுடைய பக்தர்களுக்காக நான் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் கஷ்டங்கள் எல்லாம் என்னுடையதே என்றார். நிஜமாகவே கபர்தே மகனின் பிளேக் ஜூரத்தை பாபா ஏற்றுக்கொண்டு பையனை சரி செய்தார். இதே மாதிரியாக காகாசாகேப் தீக்ஷிதருடைய பெண், வத்சலியின்மீது ஒரு பெரிய பீரோ சாய்ந்தும், துளியும் காயம் ஏற்படாமல் பாபா காப்பாற்றினார்.

ஒரு சமயம் நானாசாகேப் சந்தோர்களுக்கு பண்டரிபுரத்தில் வேலை மாற்றினார்கள். ஆகவே அவர் சீரடிக்கு சென்று பாபாவிடம் விடைபெற விரைந்தார். அதே சமயத்தில் பாபா பக்தர்களைப் பார்த்து நாம் இப்பொழுது பாண்டூரங்க பஜனை செய்வோம். கோயில் திறந்திருக்கிறது. உற்சாகமாக பாடுவோம் என்று சொல்லி பாபா பாட ஆரம்பித்தார். பாண்டூரங்களின் கோயில் உள்ள பண்டரிபுரம் செல்லுவோம். அங்கேயே தங்குவோம். என்று அர்த்தமுள்ள பாட்டு பாடினார். நானாசாகேப் சீக்கிரமே வந்து பாபாவை வணங்கி தன்னுடன் பண்டரிபுரம் வரும்படியாக பிரார்த்தித்தார். பக்தர்கள் உடனே பாபா ஏற்கெனவே பண்டரிபுரம் செல்வதற்கு, ஆயத்தமாக சொன்னவற்றை எல்லாம் சொல்லவே நானா ஆச்சரியமடைந்து சந்தோஷம் அடைந்து, பாபாவின் உதியைப் பெற்று, அனுமதியைப் பெற்று, பண்டரிபுரம் சென்றார்.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

மனுஷ பிறப்பின் முக்கியத்துவம் - பாபாவின் ரிச்சை - பராஜாபாய் சேவை - பாபாவுடன் உறங்குதல் - பாபாவின் குஷன் சந்தின் மேலுள்ள அன்பு.

எண்பத்து நான்கு லக்ஷ உயிரினங்கள். கடவுளால் படைக்கப்பட்டு. பூமியிலும். வானத்திலும். நாகத்திலும். கடலிலும் உழுன்று கொண்டிருக்கின்றன. அவாவர்கள் பாப புண்ணிய கார்யங்களின் எதிரொளியாக. நல்லது கெட்டதை அனுபவிக்கின்றார்கள். பாப புண்ணியங்கள் சமமாக வரும்பொழுது. மனுஷ ஜன்மம் உண்டாகிறது. நிறைய புண்ணியத்தை சேர்க்க சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறது. கடவுளின் தன்மையை அறிந்து அவர் புகழ்பாடி அவரை அடையும் பாக்கியமும் கிட்டுகிறது. இதனால் தேவர்களுக்கும் மனுஷ ஜன்மத்தில் பொறாமை.

பசி, தூக்கம், கலவி, பயம் இவை நான்கும் எல்லா ஜந்துக்களுக்கும் பொதுவானவை. ஆனால் மனிதனுக்கு அறிவு என்கிற தனித்தன்மை ஏற்பட்டு, அதனால் எல்லாவற்றையும் அறியும்படி ஏற்படுகிறது. கடவுளை காண்பதில் முயற்சி செய்யவும் அறிவு உதவுகிறது. உலகத்தில் அழியும் தன்மைகளை கண்ணால் காண்கிறான். உண்மை. பொய் இவற்றிற்கு வித்தியாசம் தெரிகிறது.

கடவுளுக்கு எல்லாவற்றையும் படைத்த பிறகும் திருப்தி ஏற்படவில்லை. ஏனென்றால் எந்த ஜந்துவும், கடவுள் தன்மையை உணர்ந்து நடக்கவில்லை. கடவுளை நினைக்கவில்லை. லீலைகளை புகழவில்லை. மனிதனே இவற்றையெல்லாம் அறிந்து உணர்ந்தவனாகின்றான். ஆகவே மனித ஜன்மம் ஏற்பட்டதிற்கு ஒரு அதிர்ஷ்டம் வேண்டும். ஏனென்றால் பாபாவின் பாதங்களில் சரணமடைவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறதல்லவா.

மனுஷ ஜன்மத்தின் முக்கியத்தை உணர்ந்து மரணம் தவிர்க்க முடியாதது என்றும் உணர்ந்து நாம் பிறந்ததின் பயனை அடைய எப்பொழுதும் முயற்சி செய்துகொண்டே இருக்க வேண்டும். முழுச்சாதனை செய்ய வேண்டும். சோம்பலை விட்டு இரவும், பகலும் பாபா நாமஸ்கரணை செய்து கொண்டே இருக்க வேண்டும். இதில் தவறினால் மிருகத்தைவிட கேவலமாகிவிடுவோம்.

இவற்றையெல்லாம் கலப்பமாக அடைய நமக்குச் சிறந்த குரு ஒருவர் வேண்டும். அவரே பாபா தேவாதி தேவன் மதச் சம்மந்தமான புத்தகங்கள் எவ்வளவு படித்தபோதிலும் மகாகாவியங்கள் எவ்வளவு கேட்டபோதிலும், ஏற்படாததை, பாபாவை ஸ்மரித்ததால், கலப்பமாக அடையலாம். எவ்வளவு நட்சத்திரங்கள் சேர்ந்தாலும் எப்படி சூரியனுடைய

ஒளிக்கு நிகராகாதோ, அவ்வாறே பாபா எல்லாவற்றிற்கும் மேம்பட்டவராகின்றார். அவர் வார்த்தைகளும் நடத்தையும் நமக்கு நல்ல பாடத்தை கற்றுத்தருகின்றன. மன்னிக்கும் தன்மை, சாந்தம், பற்றற்றிருத்தல், தருமம், பெருந்தன்மை, மன அடக்கம், கர்வமின்மை முதலியவையெல்லாம் ஸாயிபாபா பக்தருக்கு கலபமாக வந்தடைகின்றது. பாபா பக்தி மார்க்கத்தில் கலபமாக இழுத்துச் செல்கின்றார். எல்லோரிடத்திலும் பாபா கடவுளை காண்கிறார். இன்பம் வந்தடைந்தாலும் துன்பம் ஏற்பட்டாலும், ஒன்றாகவே மதிப்பர். ராஜாவும், ஏழையும் ஒன்றே. பிச்சைக்காரர்களையும் அவர் பார்வை ஒன்றே ராஜாவாக்க முடியும்.

பாபா தினந்தோறும் சில வீடுகளின் எதிரில் நின்று, பெண்ணே எனக்கு ஒரு துண்டு ரொட்டி கொடு என்று பிச்சையெடுப்பார். ஒரு கையில் டம்ளரும், வேறொரு கையில் ஜோலிப் போன்ற துணியின் மடிப்பும் வைத்திருப்பார். டம்ளரில் சூப்பு, காய்கரிகள், பால், தயிர் முதலியவற்றை ஏற்றுக்கொள்வார். துணியில் சாதம், ரொட்டி போன்றவற்றை ஏந்திக்கொள்வார். பாபாவின் நாக்கு ருசியற்றது. கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. கிடைத்த எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக கலந்து சாப்பிடுவார். கிடைத்தவற்றை ஒரு பாணையில் சேர்த்து நாய், பூனை, காக்கை இவைகள் சாப்பிட உதவுவார். மருதியை பெருக்கி வந்த வேலைக்காரி தினமும் 10 அல்லது 12 ரொட்டித் துண்டுகள் எடுத்துச் செல்வாள். ஆனால் பாபா ஒன்றுமே சொல்லமாட்டார். சீடியில், முதலில் பாபாவை மக்கள் ஒரு பைத்தியமாகவே கருதினார்கள். ஆனால் அவர் லீலைகளை நாள்தோறும் அனுபவித்து அவரை எல்லோரும் தெய்வமாகவே கொண்டாடினார்கள்.

தாத்யா கோடே பட்டின் தாயார் பெயர் பயாஜாபாய் என்பவள். மதியத்தில் ஒரு கூடையில் ரொட்டியும், காய்கறி வகைகளையும் தலையில் சுமந்து, பாபாவைக் காட்டில் தேடிச் செல்வாள். மூன்று மைல் தூரம் முட்புதர்களையும் பாராமல் நடந்து சென்று பாபாவை கண்டுபிடித்து அவர் பாதத்தில் விழுந்து நமஸ்கரிப்பாள். பாபா துளியும் அசையாமல் ஸ்மரணையில் ஒரு கல்லின் மீது வீற்றிருப்பார். அவர் முன் பயாஜாபாய் ஒரு இலையை பரப்பி, கொண்டு வந்து உணவை வைத்து பாபாவை சாப்பிடும்படி கட்டாயப்படுத்துவாள். அவள் சேவையும் நம்பிக்கையும் மிகவும் ஆச்சரியமானது. ஒவ்வொரு நாளும் இதைத் தொடர்ந்து மூன்று வருடங்கள் சேவை செய்தாள். இவளின் தொண்டை, பாபா மறவாமல், அவளுடைய மகன் தாத்யாகோடேயின் முன்னேற்றத்திற்கு உதவினார். தாயும், மகனும் மிகுந்த நம்பிக்கையுடன் பாபாவை கடவுளாகவே துதித்தார்கள். பிறகு பாபா காட்டிற்கு செல்வதை நிறுத்தவே, பயாஜாபாயிற்கு இக்கஷ்டங்கள் முடிந்தன.

பாபாவின் சேவை அவரோடு சேர்ந்திருப்பது ஆகியவை மிகுந்த ஆதிர்ஷ்டமுள்ள செய்கைகளாகும். தாத்யாகோடே பாபாவும், மகல்சபதியும் பாபாவுடன் படுத்துறங்கினார்கள். இரவில் வெகுநேரம் வரையில் மூவரும் பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள். பாபா தூங்குபவரை அசைத்தும், கிள்ளியும், எழுப்பிவிடுவார். 14 வருடங்கள் இவ்வாறு மூவரும் ஒன்றாகவே தூங்கினார்கள். தாத்யாயின் தகப்பனார் இறந்த பிறகு, தன் வீட்டிலேயே படுத்துக்கொண்டார். ஆனால் மகல்சபதி, பாபா சமாதி அடைகின்ற வரையில் பாபாவுடன் படுத்துறங்கினார்.

ரஹதாவில் உள்ள சந்திரபான் சேட் என்கிற மார்வாடியிடம் பாபாவிற்கு அன்பு அதிகம். அவர் இறந்தபிறகு அவருடைய சகோதரன் மகனான குஷல் சந்த் மார்வாடியிடமும் அன்பு வைத்திருந்தார். சில சமயங்களில் பாபா மாட்டுவண்டியில் வேண்டிய சிலருடன் ரஹாதாவிற்கு செல்வார். அக்கிராமத்தினர் பாபாவை பாண்டு வாத்தியத்துடன் வரவேற்று ஊர்வலமாக அழைத்துச் செல்வார்கள். பிறகு குஷல்சந்த் தன் வீட்டிற்கு பாபாவை அழைத்துப்போய் உயர்ந்த ஆசனத்தில் அமரச் செய்து நல்ல உணவை பரிமாறந் செய்து பிறகு சந்தோஷமாக சில நேரம் பேசியிருந்து பாபா சீரடிக்குத் திரும்புவார்.

ஒரு சமயம் தீக்ஷிதர் வாடாவில் தீக்ஷிதரின் மனைவி வந்து தங்கினாள். தீக்ஷிதர் வாடாவில் மேல் மாடியில் தீக்ஷிதர் தங்கி வந்தார். ஆனால் அங்கு பெண்கள் ஒருவரும் மேல் மாடிக்கு போகக்கூடாது என்று ஒரு நியதி இருந்தது. அதனால் பாபாவிடம் சில பக்தர்கள் தீக்ஷிதர் மனைவி மேல்மாடிக்குச் சென்று தீக்ஷிதருடன் வாடாவில் படுக்கலாமா அல்லது தீக்ஷிதர் கீழே இறங்கி மனைவியுடன் படுத்துறங்கலாமா என்று கேட்டார்கள். பாபா தீக்ஷிதர் தனியாகவே மாடியில் தூங்க வேண்டும் என்றும் அவர் மனைவி மேலே போகக்கூடாது என்றும் உத்தரவு விட்டார். ஆக பாபா தீக்ஷிதருக்கு கூடியவரையில் பிரம்மச்சரியத்தை கொடுத்துவந்தார்.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

பாபாவின் அனுமதியில்லாமல் பயணம் - பலன் - பாபாவின் பிச்சை - பக்தர்களின் அனுபவம் - பாபாவிற்கு உணவளித்தல் எப்படி.

சீரடி பயணத்தின் மிகச்சிறப்பானது என்னவென்றால், பாபாவின் உத்தரவு இல்லாமல் சீரடியை விட்டு போகக்கூடாது. அப்படிச் சென்றால், கண்டிப்பாக விபத்து ஏற்படும். ஆனால், பாபா உத்தரவிட்டால், உடனே சீரடியை விட்டுப்போக வேண்டும். உத்தரவு கேட்கும்பொழுது பாபா சில சமிக்ஞைகள் கொடுப்பார். அதன்படி நடந்தால், சௌக்கியமாக ஊர் போய்ச் சேரலாம்.

ஒரு நாள் தாத்யா கோடே பட்ட அவசரமாக பாபாவிடம் வந்து வணங்கி, கோபர்கான் கடைக்கு செல்வதற்கு உத்தரவு கேட்டார். பாபா அவசரப்படாதே கடை எங்கும் போகாது. கிராமத்தை விட்டுப்போகாதே என்று சொன்னார். தாத்யா விடாமல் தொந்தரவு செய்யவே சாமாவை துணைக்கு அழைத்துச் செல்லும்படி சொன்னார். ஆனால் தாத்யா தனியாகவே டாங்கா வண்டியில் ஏறிச் சென்றார். இரண்டு குதிரைகளில் ஒன்று மிகவும் விலை உயர்ந்தது. அக்குதிரை திடீரென்று இடுப்பில் வலி மிகுதியினால் மேலே செல்ல முடியாமல் விழுந்துவிட்டது. தாத்யாவிற்கு அதிகமான காயம் ஏற்படாவிட்டாலும், தாயிற்கு ஒப்பான பாபா சொன்னதை நினைத்து வருந்தினார்.

ஒரு ஆங்கில கனவான் பம்பாயிலிருந்து சீரடிக்குச் சென்று, பாபாவை வணங்கினார். அவருக்கு ஒரு கூடாரம் அமைத்துத்தரப்பட்டது. ஆனால் அவர் பாபாவிடம் மண்டியிட்டு வணங்கி பாபாவின் கையை முத்தமிட முயன்றார். ஆனால், பாபா கிட்ட நெருங்கவிடாமல் தூரத்திலேயே இருந்து, தரிசனம் செய்யச் செய்தார். இது அதிருப்தியுடன்தாக்கி, உடனே சீரடியை விட்டுப்போக நினைத்து, பாபாவிடம் விடைபெறச் சென்றார். பாபா அவரை அவசரப்படாமல் மறுநாள் போகும்படி சொன்னார். அதை கேட்காமல் உடனே டாங்காவில் ஏறிச்சென்றார். நன்றாக ஓடிக்கொண்டிருந்த குதிரை எதிரில் ஒரு சைக்கிள் வருவதைப் பார்த்து பயந்து, மிக துரிதமாக ஓடி, வண்டி கவிழ்ந்து வீழ்ந்தது. அந்த ஆங்கில கனவானுக்கு மிக பலத்த அடி ஏற்பட்டு, கோபர்கான் ஆஸ்பத்திரியில் அதிக நாள் தங்கும்படி ஏற்பட்டது. அதனால் பாபாவின் உத்தரவு இல்லாமல் சென்றவருக்கு, ஏதாவது விபத்து ஏற்பட்டு வந்தது.

பாபா தெய்வமாகவே கொண்டாடப்பட்டும், ஏன் அவர் பிச்சை எடுத்து உணவருந்தினார் என்பதே சம்சயம். உலகப்பற்றில்லாதவர்கள் தனக்கென்று ஒன்றும் விருப்பமில்லாதவர்களும், பிச்சையில்தான் உணவருந்த வேண்டுமல்லவா. இவர்களைப் போஷிப்பது சம்சாரிகளுடைய கடமை. பாபா பால்யத்திலிருந்து சுத்தப்பிரம்மச்சாரியாகவே இருந்து வந்தார். சம்சாரிகளுக்கு, உணவை தயாரிப்பதில் 5 வித பாவங்கள் வருகின்றன.

1. அரைப்பது 2. பாத்திரம் தேய்த்தல் 3. பெருக்குதல் 4. அடுப்பெரித்தல் 5. வேகவைத்தல் ஆகியவற்றில் ஏராளமாக கண்ணுக்குத் தெரியாத புழு பூச்சிகள் சாகின்றன. இந்த பாவங்களிலிருந்து விடுதலை பெற ஆறு விதமான புண்ணிய காரியங்கள் செய்ய வேண்டும்.

1. பிரம்மயக்ஞ்கும் 2. வேதபாராயணம் 3. இறந்தவர்களுக்கு திவசம் செய்தல் 4. தேவர்களுக்கு நிவேத்யம் அளித்தல் 5. பூதயஞ்சும் 6. பசித்தவர்களுக்கு அன்னம் அளித்தல்.

ஆகவே பாபா பிச்சையெடுப்பதின் மூலம் சம்சாரிகளுக்கு, மேல்சொன்ன புண்ணியங்களை ஞாபகமூட்டுவதாக ஆகின்றது.

பாபாசாகேப் தார்கட் பாபாவின் பக்தர்களில் ஒருவர். ஆனால் உருவ வழிபாட்டில் நம்பிக்கையில்லாதவர். அவருடைய மனைவியும் மகனும் பாபாவிடம் மிகவும் பக்தியும் பற்றுதலும் உடையவர்கள். கோடை விடுமுறைக்கு தாயும் மகனும் சீரடி சென்று தங்கியிருப்பதற்கு நினைத்தனர். ஆனால் மகனுக்கு தன் தகப்பனார் உருவ வழிப்பாட்டில் நம்பிக்கையில்லாதவர். ஆதலால் வீட்டிலுள்ள பாபாவின் படத்திற்கு பூஜை முதலியன செய்யமாட்டார் என்று தோன்றவே சீரடிக்கு செல்வதை நிறுத்திவிட்டனர். ஆனால் தார்கட் தான் தவறாமல் பூஜை செய்வதாகவும் சொல்லி அவர்களை சீரடிக்கு அனுப்பிவைத்தார். முதல் நாள் காலையில் தார்கட் குளித்துவிட்டு பாபாவின் படத்திற்கு புஷ்பங்களை சார்த்தி கல்கண்டு நிவேத்யம் செய்து பூஜையை முடித்தார். மத்தியானம் உணவிற்கு நிவேத்யமான கல்கண்டை முதலில் சாப்பிட்டார். மூன்று நாட்களுக்கு பிறகு பூஜையில் நிவேத்யம் இல்லாமல் பூஜையை முடித்து மத்தியான உணவருந்தும் போது நிவேத்யம் செய்ய மறந்ததை நினைத்து வருந்தி பாபாவிடம் மண்டியிட்டு தன் தவறுக்கு வருந்தினார். உடனே சீரடியிலுள்ள தன் மகனுக்கு கடிதமெழுதி பாபாவிடம் மன்னிப்புக்கோற சொன்னார். அதே சமயம் சீரடியில் பாபா தார்கட்டின் மனைவியைப் பார்த்து தாயே நான் இன்று உங்கள் வீட்டிற்கு மிகப்பசியோடு சென்றேன். கதவுகள் தாள் போட்டிருந்தும் எப்படியோ உள்ளே நுழைந்து பார்த்தால் சாப்பிட ஒன்றும் கொடுக்கவில்லை. மிகப் பசியோடு திரும்பிவிட்டேன் என்றார். பக்கத்தில் இதைக்கேட்டிருந்த மகன் மிகவும்

வருத்தப்பட்டு வீட்டில் தூர்கட் பூஜையில் ஏதோ தவறு நடந்திருப்பதை உணர்ந்து, பாபாவிடம் ஊருக்குச் செல்வதற்கு உத்தரவு கேட்டான். பாபா அனுமதிக்கவில்லை. உடனே தார்கட்டிற்கு நடந்ததை எழுதி, பூஜையை நிராகரிக்காமல் கிரமமாக செய்யும்படி கடிதம் எழுதினான். தார்கட் எழுதிய கடிதமும் அடுத்த நாள் மகனுக்கு வந்து சேர்ந்தது.

ஒரு நாள் பந்தாராவிலிருந்து ரகுவீர்பாஸ்கர் புரந்தரே என்பவர், குடும்பத்துடன் சீரடிக்கு கிளம்பினார். இதையறிந்த தார்கட் மனைவி, புரந்தரேயின் மனைவியிடம் இரண்டு கத்தரிக்காயை கொடுத்து ஒன்றை பாரித் உணவாகவும், மற்றொன்றை காசார்யா உணவாகவும் செய்து பாபாவிற்கு நிவேத்யமளிக்கும்படிச் சொன்னார். சீரடிக்குச் சென்ற முதல் நாள் புரந்தரேயின் மனைவி, பாரித் உணவு தயார் செய்து மகுதிக்குச் சென்றார். மகுதியில் பாபா உணவெல்லாம் பரிமாறப்பட்டும் சாப்பிடாமல் காத்திருந்து பாரித் உணவு வந்ததும், அதை வாங்கி மிக உற்சாகமாகச் சாப்பிட்டார். முடிந்தவுடன் காசார்யா உணவுதேவை என்று பாபா சொன்னார். ராதா கிருஷ்ணமாயிடம் சொல்லியனுப்பியதும், அப்பொழுது கத்தரிக்காய் கிடைக்காத காலமானதால், எப்படி காசார்யா செய்வது என்று குழம்பினாள். கடைசியாக பாரித் யார் தயார் செய்தது என்று கேட்டறிந்து, புரந்தரேயின் மனைவியிடம் சென்று, இன்னொரு கத்தரிக்காயில் காசார்யா உணவு தயாரித்து, பாபாவிற்கு நிவேத்யமளித்தார்கள். பாபாவிற்கு மிக விருப்பமாக தார்கட் மனைவி கொடுத்தனுப்பினதால் தன் ஞான திருஷ்டியால் அறிந்து அதை விருப்பத்துடன் பாபா வாங்கி சாப்பிட்டார்.

1915ல் கோவிந்த் பலராம் மன்கர் என்பவர், தன்னுடைய தகப்பனாரின் சிரார்த்தத்தை முடிக்க சீரடிக்கு கிளம்பினார். தார்கட் மனைவி அவரிடம் ஒரு தித்திப்பு பேடாவை பாபாவிற்கு கொடுத்தனுப்பினாள். கோவிந்த், சீரடிக்குச் சென்று பாபாவை நமஸ்கரித்தார். ஆனால் பேடாவை கொடுக்க மறந்துவிட்டார். மறுநாள் பாபாவே ஞாபகமூட்டி தாய் கொடுத்த பேடாவை ஏன் எனக்கு கொடுக்கவில்லை? என்றார். உடனே கோவிந்த் விடுதிக்குச் சென்று பேடாவை கொண்டு வந்து, பாபாவிடம் கொடுத்து வணங்கி தன் தவற்றிற்கு மன்னிப்பு கோறினார். பாபாவும் மிக ஆசையுடன், பேடாவை வாயில் போட்டு மென்று விழுங்கினார். பக்தியுடன் கொடுத்தனுப்பியதை கேட்டு, வாங்கி, உண்டு, மகிழ்ந்தார்.

ஒரு நாள் தார்கட் மனைவி ஒரு நாயிற்கு ஒரு ரொட்டித் துண்டை கொடுத்துவிட்டு சீரடியில் மகுதிக்குச் சென்று தூரத்தில் அமர்ந்தாள். பாபா அவளைப்பார்த்து அம்மா நீ இன்று கொடுத்த ஆகாரம் நெஞ்சுவரையில் நிறைந்து பசியில்லாமல் செய்துவிட்டது. தினமும் இவ்வாறே செய்துவா என்றார். தார்கட் மனைவிற்கு ஒன்றும் புரியாமல் பாபா நானே ஒரு வீட்டில் பணம் கொடுத்து சாப்பிட்டு வருகிறேன். நான் எப்படி தினமும்

உங்களுக்கு சாப்பாடு போடமுடியும் என்றாள். பாபா தாயே நீ கொடுத்த ரொட்டி என் வயிற்றை நிரப்பியது. இன்னும் ஏப்பம் வருகிறது. நீ கொடுத்த ரொட்டி நாயாக வந்து சாப்பிட்டது நானே தான். நான் எல்லா ஜந்துக்களிலும் உறைகிறேன். இம்மாதிரியாக எவருக்கு தோன்றுகிறதோ அவர்கள் என்னுடைய பக்தர்கள். இதே மாதிரியாக தினமும் ஒரு ஜந்துவுக்கு ரொட்டி கொடு என்றார். தார்கட் மனைவிக்கு கண்களில் ஆனந்த கண்ணீர் பெருகியது.

காகா சாகேப் தீக்ஷிதர் இம்மாதிரியாகவே ஒவ்வொரு ஜந்துக்களிலும் பாபா உரைவதை உணர்ந்தார். அவர் படுக்கையில் ஏராளமான மூட்டைப் பூச்சிகள் வசிக்கும். ஒன்றையும் கொல்ல மாட்டார். மற்ற நண்பர்கள் மூட்டைப்பூச்சி மருந்தை கொண்டு வந்து படுக்கையில் தெளிப்பதை தடுத்து நிறுத்தி இம்மூட்டைப் பூச்சிகளினால் எவ்வளவு ரத்தத்தை சாப்பிட்டுவிட முடியும். தினமும் ஒரு அவுன்ஸ் போனாலும் அவைகள் உணவுக்கு வழி ஏற்படுகிறதல்லவா என்று சொல்லுவார். மூட்டையின் கடியை உணராமல் நன்றாக உறங்குவார். தேகத்தின் மீது ஞாபகமில்லாது பாபாவை நினைத்து உறங்கும்போது மூட்டைப்பூச்சிக்கடி அவரை என்ன செய்ய முடியும்?

பாபாவே சரணம் - ஒம் சாந்தி.

பாபா வாழ்க்கையின் முக்கியத்துவம் - பாபாவின் படுக்கை - சீரடியில் தங்குதல் - உபதேசங்கள் - பாபாவின் தாழ்மையான போக்கு - கலபமான வழி.

எல்லோருக்கும் நன்மை செய்வதில் பாபாவிற்கு நிகர் அவரே. இளகிய மனதுடன், உருகும் தன்மையுடன், பக்தர்களை காப்பதில் எப்பொழுதும் கண்ணாக இருக்கின்றார். அவரை நினைத்தால், இறத்தலையும் தவிர்க்கலாம். இதுவே மிகச் சலபமான சாதனை. ஸாயி என்கிற நினைப்பே பெரிய வெகுமதியை அளிக்கும். ஆகவே நமது கடைசி மூச்சு உள்ளவரையில் ஸாயிபாபாவை ஒவ்வொரு நிமிடமும் நினைத்து உருக வேண்டும். மற்ற தெய்வங்கள் எல்லாம் மாயை. பாபாவே தெய்வம். பாபாவை நம்பினால் நமது அதிர்ஷ்டத்தை இன்னும் அதிகமாக்குவார். பாபாவிடம் உழைத்தால், சம்சாரத்தையும் வெல்ல முடியும். அவரையே நினைந்து வாழ்ந்தால் கஷ்டங்களையும், துன்பங்களையும் சலபமாக வெல்ல முடியும்.

நானாசாகேப் டாங்ளே என்ற பக்தர் பாபாவின் படுக்கைக்கு ஒரு மரப்பலகையை கொடுத்தார். பாபா அதை தரையில் வைத்து படுப்பதற்கு பதிலாக மகுதியின் கூரையில் கிழிந்த துணிகளால் செய்த கயிற்றைக் கொண்டு ஊஞ்சல் போல கட்டித் தொங்கவிட்டு அதில் படுத்தார். துணிக்கயிறு பலகையை தாங்குவதே அதிசயம். பாபா அதில் ஏறி படுத்து நான்கு மூலைகளிலும் அகல்விளக்கு ஏற்றிவைத்து படுத்திருக்கும் காட்சியைப் பார்க்க கண்கள் கோடி வேண்டும். இவ்வளவையும் அந்த கந்தல் கயிறு எப்படி தாங்குகிறது என்ற அதிசயம் எல்லோருக்கும் உண்டாயிற்று. இரவும், பகலும் பக்தர்கள் அவரை விழிப்போடு பார்த்தார்கள். ஆனால் பாபா ஏறிப் படுப்பதோ இறங்கி வருவதோ எவர் கண்ணுக்கும் தெரியாது. படுத்திருப்பது மட்டும் தான் பக்தர்களால் காண முடிந்தது. பக்தர்களின் தொந்தரவு பொறுக்க முடியாமல் பாபா ஒருநாள் பலகையை அவிழ்த்து உடைத்து எறிந்தார். பாபாவினால் முடியாதது என்பது ஒன்றுமில்லை.

பாபா பார்ப்பதற்கு மனிதன் போல் இருந்தாலும் எல்லோர் மனதிலும் நிறைந்திருந்தார். வெளியே ஒதுங்கியிருந்தாலும் மக்களின் நலத்திலே மிகவும் அக்கரை கொண்டிருந்தார். சில நேரங்களில் அன்போடு இருந்தாலும் சில சமயங்களில் கோபத்தோடு பக்தர் மீது கல்லெறிந்தார். சில சமயங்களில் சேர்த்து அணைத்துக்கொள்வார். சில சமயங்களில் கர்ஜிப்பார். அவர் எங்கும் போகாமல் ஒரே இடத்தில் அமர்ந்திருந்தார். அவருடைய ஆயுதம் ஒரே ஒரு குச்சிதான். அதை எப்பொழுதும் கையின் இடுக்கில் வைத்திருந்தார். சொத்தைப்பற்றியோ, புகழைப்பற்றியோ கவலைப்படாமல் பிச்சையெடுத்தே புசித்து வந்தார். எப்பொழுதும் அல்லாமாலிக் என்று சொல்லி வந்தார். பாபாவின் மகிமையை உணர்ந்தவர்கள் மிகவும் அதிர்ஷ்டசாலிகள், உணராதவர்கள் துன்பத்திலாழ்ந்தவராவார்கள்.

பாபாவின் பெற்றோர்களைப் பற்றியோ, பிறந்த தேதியைப் பற்றியோ எவருக்கும் தெரியாது. ஆனால் சுமாராகக் கணிக்கமுடியும். பாபா முதல்முதலில் சீரடிக்கு வந்தபோது பதினாறு வயது குமாரனாக வந்தார். மறுபடியும் மறைந்து விட்டார். திரும்பவும் சாந்த் பாய் பட்டல் கல்யாண கோஷ்டியுடன் சீரடிக்கு வந்து நிரந்தரமாக தங்கினார்.

60 வருடங்கள் சீரடியிலேயே இருந்து 1918ல் மகா சமாதியடைந்தார். இதனால் பாபா சுமார் 1838ல் பிறந்திருக்க முடியும் என்று சொல்லலாம்.

ஹிந்துக்களும், முகம்மதியர்களும் சண்டை சச்சரவில் ஆழ்ந்தபோது பாபா இதமாக இருவருக்கும் புத்தி சொல்லுவார். ராமரும் ரஹீமும் ஒருவரே தான். அறியாமையினால் ஏன் சண்டையிடுகின்றீர்கள் விவாதிக்கவே வேண்டாம். மற்றவர்களை குறை கூற வேண்டாம். முதலில் உன்னைப்பற்றி நினை. யோகம், அறிவு, தியாகம் இவைகளெல்லாம் கடவுளை அடைவதற்கு சிறந்த வழி. ஒருவர் துன்பம் நினைத்தாலும் அவருக்கு நன்மையே நினை. மற்றவர்களுக்கு நல்லதை செய்வதையே நினை. இவைகளே பாபாவின் புத்திமதி.

பாபா குருவாகவும், சத்குருவாகவும், சமர்த்த குருவாகவும் தெய்வமாகவும் இருந்து பக்தர்களை காப்பாற்றி வருகின்றார். பாபாவை சென்று வணங்கினால் வணங்கினவருடைய பழைய நினைவுகளையும் நடக்கும் காரியங்களையும், நடக்க போகின்றவற்றையும் மிகத் தெளிவாக உரைப்பார். எல்லா ஜந்துக்களிடம் கடவுளைப் பார்த்து வந்தார். நண்பர்களும் எதிரிகளும் ஒன்றே. பற்றில்லாதவர், போக்கிரிக்கும் நன்மையை செய்து வந்தார்.

பாபாவை கடவுளாகவே நினைத்து வணங்குபவர்கள் மிகவும் கொடுத்துவைத்தவர்கள். சீரடி கிராமத்தார்கள் சாப்பிடும்போதும், தண்ணீர் குடிக்கும்பொழுதும், வயலில்வேலை செய்யும்பொழுதும் மற்ற வேலைகளை கவனிக்கும்பொழுதும் பாபாவையே நினைந்து அவர் லீலைகளையே பாடி வந்தார்கள். பாபாவைத் தவிர மற்ற தெய்வங்களை அவர்கள் அறியமாட்டார்கள். சீரடியிலுள்ள பெண்கள் கள்ளம் கபடம் இல்லாதவர்கள். பாபாவைப் பற்றி மிகச்சிறந்த கலபமான பாட்டுக்களால் பாடி மகிழ்ந்தனர். படிப்பு இல்லாவிட்டாலும் பாட்டுகள் பாபாவின் பேரில் தங்களது பாஷையில் இயற்றி பாடி வந்தார்கள். இவையெல்லாம் பாபாவின் பேரில் வைத்த அன்பினால்தான்.

புகழ், ஐஸ்வர்யம், பற்றற்று இருத்தல், அறிவு, கீர்த்தி தாராள மனப்பான்மை இவை ஆறு குணங்களும் பொருந்தியவரே கடவுள். இவையாவும் பாபாவிடம் பொருந்தியிருந்தன. பக்தர்களுக்காக மனித உருவத்திலிருந்தார். பக்தர்களுக்கு எதையும்

தயங்காமல் கொடுத்துவந்தார். பாபா சொல்லுவார் நான் என் பக்தர்களின் அடிமை. அவர்களின் தரிசனத்தினால் திருப்தி அடைகின்றேன். நான் பக்தர்களின் மலத்தின் புழு. பக்தர்களால் ஆசீர்வதிக்கப்பட விரும்புகிறேன் என்பார். எவ்வளவு எளிமை. பாபாவிற்கு என்று தனி விருப்பமேயில்லை. புசித்தாலும் ருசி கிடையாது. பார்த்தாலும் பார்ப்பதில் சந்தோஷமில்லை. எதிலும் பற்றே இல்லாமலிருந்தார்.

நானாவளி என்கிற பக்தன் ஒரு நாள் பாபாவிடம் அவர் ஆசனத்தைவிட்டு எழுந்திருக்கச் சொல்லி அதிகாரம் செய்தான். பாபா கொஞ்சமும் முகம் சுளிக்காமல் எழுந்து நின்றார். நானாவளி கொஞ்ச நேரம் பாபாவின் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்து மறுபடியும் பாபாவை உட்காரச் சொல்லி நமஸ்காரம் செய்தான். பாபாவிற்கு இந்த செய்கையினால் கொஞ்சமும் வெறுப்போ, கோபமோ இல்லை. இந்த நானாவளிதான் பாபா சமாதியான 13ம் நாள் உண்ணாவிரதம் இருந்து மூச்சை விட்டார்.

பாபா எதை செய்தாலும் பக்தர்களின் நன்மைக்காகவே உழைத்து வந்தார். அவர் செய்த காரியங்கள் உயர்ந்ததாகவே இருக்கும். எல்லாவற்றையும் விட்டு ஸாயி ஸாயி என்றாலே போதுமானது என்று சொல்லி வந்தார். இப்படிச் சொல்லி வந்தால் குடும்ப கவலையிலிருந்து விடுதலை கிடைக்கும் என்று சொல்லுவார். ஸாயிபாபாவின் சரித்திரம் கேட்பதற்கு இனிமை. சம்சார சாகரத்தை கடந்து கடவுளை அடையலாம். இதுவே சுலபமான வழி. பூர்வ ஜன்மத்தின் பலனே நாம் பாபாவின் பாதத்தை அடைந்தோம்.

தீக்ஷிதர் ஒரு நாள் நண்பருடன் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் எங்கிருந்தோ ஒரு கருந்தேள் ஓடிவந்தது. நண்பர்களில் ஒருவர் செருப்பை எடுத்து வந்து அடிக்க முயற்சித்தார். காகா சாகேப் தீக்ஷிதர் அவரை தடுத்து ஒரு பெரிய குச்சியை தேளின் முன்பாக வைத்து தேள் அதில் ஏறியவுடன் தோட்டத்தில் அப்படியே எடுத்துச் சென்று செடிகளின் மத்தியில் விட்டுவிட்டார். கொடிய ஐந்துக்களுக்கும் தீங்கு நினையாதவர் நம் தீக்ஷிதர்.

பாபாவே சரம் - ஓம் சாந்தி.

பிரத்தியட்ச தெய்வம் - பண்டிடின் பூஜை - ஹாஜீசீத்திக்பால்க் இயற்கையை கட்டுப்படுத்துதல்.

அருப வழிபாடு உருவ வழிபாடு என்ற இரண்டு வகைகளில் உருவ வழிபாட்டுக்கு பாபாவின் பிரத்தியட்சம் நமக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது. இதுவே மிகவும் கலபமானது. மனதில் உருவத்தை வைத்து வழிபடுவது மிகச் சிறந்த சாதனை. இதில் உருவம், நெருப்பு, சூரியன், தண்ணீர் இவைகள் எல்லாம் உருவ வழிபாட்டிற்கு வழிகாட்டிகள். இது மாதிரியாக இப்போது பாபாவை நம் கண்முன் கொண்டு வருவோம். அவரே அமைதியாக நம் மனதில் நிறைந்திருப்பவர். நமது நம்பிக்கையே அவருடைய ஆசனமாகவும் நமது சங்கல்பமே அவர் அருளால் நமது விருப்பங்கள் நிறைவேறும் கருவியாகவும் அமைகிறது. மன்னிக்கும் தன்மையும், நேர்மையும், மிருதுத்தன்மையும், பொறுத்துக் கொள்ளும் தன்மையும், திருப்தியும் முதலிய அருங்குணங்களை கொண்டவர் பாபா. கங்கை எப்படி சமுத்திரத்தில் சேருவதற்குமுன் எல்லா ஜந்துக்களையும் குளிர்ச்சியடைய பண்ணுகிறாளோ எப்படி அநேக பயிர்கள் வளர்ப்பதற்கு காரணமாக இருக்கின்றாளோ எப்படி எல்லோருடைய தாகத்தையும் தீர்க்கின்றவளாகின்றாளோ அப்படியே பாபாவும் அவர் வாழ்ந்தபோது எல்லோருக்கும் சுகத்தையும், சௌகரியத்தையும் கொடுத்து வந்தார். மற்றவர்களுக்கு உதவியாக இருந்து வந்தாரேயல்லாமல் தனக்காக ஒரு உதவியையும் நாடவில்லை. ஒரு கோணி பையே, கந்தலையே தனது ஆசனமாக உபயோகித்து வந்தார். பாபா பக்தர்கள் எப்படி எல்லாம் விரும்பி தன்னை ஆராதிக்க நினைத்தார்களோ அப்படியெல்லாம் வளைந்து கொடுத்தார். சிலபேர் விசிறி கொண்டு விசிறினார்கள். சிலர் ஹார்மோனியம் முதலியவற்றை வாசித்து மகிழ்வித்தார்கள். சில அவர் கைகளையும், பாதங்களையும் அலம்பினார்கள். சிலர் சந்தனத்தை அப்பினார்கள். சிலர் வெற்றிலை, பாக்கு கொடுத்தார்கள். சிலர் நிவேத்யம் அளித்தார்கள். அவை எல்லாவற்றையும் ஒன்றாகவே பாவித்து, எல்லோர் மனதையும் சந்தோஷப்படுத்தினார்.

டாக்டர் பண்டிட் என்பவர் ஒரு நாள் சீரடிக்கு வந்து பாபாவை நமஸ்கா செய்தார். பாபா அவரை தாதாபாட்கேல்கர் வீட்டிற்கு அனுப்பி வைத்தார். அதே மா தாதாபாட்டுடன் தங்கியிருந்து அவருடன் பூஜை செய்வதற்கு மகுதிக்கு வந்தார். தாதா தன் பூஜையை முடிந்தவுடன் டாக்டர் பண்டிட் தாதாபாத்தின் பூஜை தட்டிலிரு சந்தனத்தை எடுத்து பாபாவின் நெற்றியில் திருபூண்டிரம் என்கிற 3 சமநிலை கோடுக வரைந்தார்.

பாபா இதுவரையில் யாரையும் நெற்றியில் சந்தனம் பூச அனுமதித்ததில்லை. மகல்சபதி என்கிற வேண்டிய பக்தர்கூட பாபாவின் மார்பில்தான் சந்தனத்தைப் பூசுவார். டாக்டர் பண்டிட்டின் செய்கை ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது. தாதாபாட் பாபாவை நோக்கி இதுவரையில் எல்லோரையும் தடுத்து வந்து இன்றுமட்டும் டாக்டர் பண்டிட்டை ஏன் நெற்றியில் சந்தனம் பூச அனுமதித்தீர்கள்? என்று வினவினார். அதற்கு பாபா டாக்டர் பண்டிட் அவர் குருவான ரகுநாத் மகராஜாவாக என்னை நினைத்து, அவரை நினைத்தே எனக்கு சந்தனத்தினால் கோடுகள் போட்டார். ஆக எப்படி அதை நான் தடுக்க முடியும் என்றார். இதைப்பற்றி டாக்டர் பண்டிட்டிடம் விசாரித்தபோது, அவர் மெய் சிலிர்த்து, பாபா ஞானத்தைப் போற்றி புகழ்ந்தார்.

பக்தர்களை பாபா எப்பொழுது அங்கீகரிப்பார் என்று ஒருவருக்கும் தெரியாது. அவர் விருப்பப்படி செய்வார். சித்திக் பால்க் என்கிற மகம்மதியார் மெக்கா, மெதீனா முதலிய சேஷத்திரங்களை தரிசித்துவிட்டு சீடிக்கு வந்து பாபாவை வணங்கினார். ஆனால் பாபா அவரை சேர்க்காமல் விரட்டினார். மகுதியின் வெளிப்பிரகாரத்தில் உட்கார்ந்து ஒன்பது மாதங்கள் கழித்தார். ஆனால் பாபா அவரை நெருங்க விடவில்லை. பால்கேக்கு அதிருப்தி ஏற்பட்டு என்ன செய்வதென்று புரியாமலிருந்தார். சிலர் சாமா என்கிற பக்தர் மூலம் பாபாவை அணுகும்படி சொன்னார்கள். அவ்வாறே சாமாவிடம் பால்கே பாபாவின் அனுக்கிரகத்திற்கு உதவிபுரியும்படி வேண்டினார். சாமா ஒரு நாள் பாபாவிடம், ஏராளமான பீர் தங்களிடம் வந்து வணங்கி ஆசீர்வாதம் பெற்று போகின்றார்கள். ஆக பால்கேவை மட்டும் ஏன் நிராகரிக்கிறீர்கள். ஒரே ஒருதடவை அவரை ஏன் ஆசீர்வாதம் செய்யக்கூடாது என்று கேட்டார். பாபா, சாமாவிடம் நீ சின்ன குழந்தை உனக்கு ஒன்றும் தெரியாது. மகுதியின் தாய் அனுமதிக்கவில்லை என்றால் நான் என்ன பண்ணட்டும். அவளுடைய ஆசீர்வாதமில்லாமல் யார் மகுதியின் படியில் கால் வைக்க முடியும்? சரி பால்கேவிடம் சென்று பார்வி கிணற்றுக்கு குறுக்கு வழியில் வர முடியுமா என்று கேட்டுவா என்றார். அப்படியே வருவதாகச் சொல்லியனுப்பினார். மறுபடியும் பாபா சாமாவிடம் பால்கே தனக்கு 40,000 ரூபாய் தரமுடியுமா என்று கேட்டு வரச்செய்தார். சாமாவும், பால்கே 40 லக்ஷமும் கொடுக்கத் தயார் என்று பதிலுரைத்தார். பிறகு பாபா தான் ஒரு ஆட்டை வெட்டப் போவதாகவும், பால்கே அதைப் சாப்பிட தயாரா என்று கேட்டுவரச் செய்தார். திரும்பி வந்து பாபாவின் சேஷமாக ஒரு பருக்கை கொடுத்தாலும் போதும் என்று பதிலுரைத்தார். உடனே பாபா பால்கே உட்கார்ந்திருந்த வெளிபுறத்திற்கு சென்று, பால்கேயின் கப்னியை பிடித்துக்கொண்டு, நீயேன் ஒரு பெரிய மகானைப்போல் வேஷம் போடுகிறாய்? உன் குரான் இதைத்தான் போதிக்கிறதா மெக்கா யாத்திரையைப் பற்றி கர்வப்படுகிறாய். ஆனால் உனக்கு என்னைப் பற்றி தெரியாது என்று கோபமுடன் இரைந்தார். பால்கே மௌனமாக கண்ணீர் விட்டழுதார். பாபா தன் ஜோபியிலிருந்து 55 ரூபாய் எடுத்து பால்கேவிடம் கொடுத்துவிட்டுத் திரும்பினார். அன்றையிலிருந்து பால்கே மகுதியின் தர்பாரில் கலந்துகொண்டார்.

ஒரு நாள் சீரடியில் புயலும் காற்றும், மழையும் மிகவும் கொடுமாக இருந்தது. மேகங்கள் குழ்ந்து மிகவும் இருட்டாக மாறிவிட்டது. இடி இடித்து மழை சோவென்று பேரிரைச்சலுடன் பெய்தது. சிறிது நேரத்தில் சீரடியே வெள்ளத்தில் மிதந்தது. எல்லா ஜந்துக்களும் பறவைகள், மாடுகள், ஆடுகள், மக்கள் எல்லாம் பயந்து மருதிக்குச் சென்று தஞ்சமடைந்தனர். எல்லாரும் பாபாவை இந்த சூறாவளியிடமிருந்து காப்பாற்ற வேண்டினார்கள். பாபாவும் மனமுருகி வெளியே வந்து மருதியின் ஓரத்தில் நின்று பேரிரைச்சலுடன் மழையைப் பார்த்து நில் நில் அமைதியாக இரு என்று இரைந்தார். உடனே மழை நின்று காற்று வீசுவதும் குறைந்து புயலும் மறைந்தது. கிராமத்தார்கள் அவரவர்கள் வீட்டிற்கு பயமில்லாமல் சென்றார்கள். இன்னொரு சமயம் துனியிலிருந்து நெருப்பு வேகமாக எறிந்து மேலே மருதியின் கூரையை எரிப்பதுபோல் உயர வளர்ந்தது. பக்கத்திலிருந்தவர்களுக்கு என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. உடனே பாபா தன் குச்சியால் ஒரு தூணைத் தட்டி இறங்கு அமைதியாக இரு என்று சத்தம் போட்டார். ஒவ்வொரு தட்டலுக்கும் நெருப்பின் ஜுவாலை படிப்படியாகக் குறைந்து பழையபடியாகியது.

இவ்வாறாக பாபா இயற்கையும் கட்டுப்படுத்தி வந்தார். யார் அவரை வணங்கினாலும் அவர்களை ஆசீர்வதித்தார். யார் இந்த பாகத்தை நம்பிக்கையுடனும், பக்தியுடனும் தினந்தோறும் வாசிக்கின்றார்களோ அவர்கள் கஷ்டங்கள் நீங்கி அமைதியடைவார்கள். இது மாத்திரமல்லாமல் ஸாயி பாபாவிடம் அதிக பக்தி வளர்ந்து பாபாவின் பாதத்தைக் காண்பார்கள். அவர்கள் விருப்பங்கள் நிறைவேறும் மோகத்தை அடைவார்கள்.

பாபாவைப் பற்றி காகாசாகேப் தீக்ஷிதர் குறிப்பில் கூறியிருப்பதாவது “கிழிந்த உடைகள் அணிந்துவந்தார். எங்கு வேண்டுமானாலும் உட்காருவார். பார்ப்பதற்கு பைத்தியக்கார பக்கிரியாக தோன்றினாலும் ஈரேழு உலகத்தையும் தெரிந்தும் அளந்தும் ரக்ஷித்தும் வந்தார்”.

பாபாவே சரணம் - ஒம் சாந்தி.

பாபாவின் லீலைகள் - காகாமஹாஜனியின் அனுபவங்கள் - துமாலின் அனுபவம் - நிமோன்கர் மனைவியின் அனுபவம் - மூலே சாஸ்திரி டாக்டரின் அனுபவம்.

நல்லவர்களை காத்தும் போக்கிரிகளை தண்டிப்பதற்கே ஒவ்வொரு யுகத்திலும் பகவான் அவதரிப்பதாக கீதை பேசுகிறது. ஆனால் பாபாவின் செய்கை வினோதமானது. அவருக்கு நல்லவனும் போக்கிரியும் ஒன்றேயாகும். முதலில் போக்கிரிக்குத்தான் நன்மை செய்து அவனை நல்வழிப்படுத்துவார். அறியாமை என்கிற இருட்டை போக்குகின்ற சூரியனாவார். எல்லோரையும் ஒன்றாகவே பாவித்தார். நண்பனும், எதிரியும், ராஜாவும், ஏழையும் எல்லாம் அவருக்கு ஒன்றேயாகும். பக்தர்களுக்காக எதையும் தியாகம் செய்ய தயாராக இருந்தார். ஆனால் பாபா மனது வைத்தாலே தவிர பக்தர்கள் அவரை நாடமுடியாது. அவர்கள் முறை வரவில்லையென்றால் பாபா ஞாபகம் வராது. அவரது லீலைகளை உணரமுடியாது. சிலர் அவரைப் பார்க்க ஆவலாக இருந்தும் அவர் சமாதிக வரையில் அது முடியாததாகவே இருந்தது. அவரது தரிசனத்தை நேரில் அனுபவிக்காதவர்கள் அவர் லீலைகளை வாசித்தும் அவரை நினைந்தும் பக்தி செலுத்தினால் நிச்சயமாக அவரருள் கிட்டும். அதே மாதிரியாக அவரை தரிசித்தவர்கள் சீரடியில் எப்பொழுதும் தங்க முடிந்ததா? இல்லை அவரவர்கள் இஷ்டப்படி சீரடிக்கு போவதோ, தங்குவதோ, முடியாத காரியம் பாபா அனுமதிக்கின்ற வரையில்தான் சீரடியில் தங்கமுடியும். பாபா அனுமதி கிடைத்துவிட்டால் உடனே கிளம்பியாக வேண்டும். ஆக எல்லாம் பாபா மனதுபடியே நடந்துவந்தது. நடந்தும் வருகிறது.

காகாமஹாஜனி என்கிற பக்தர் பம்பாயிலிருந்து சீரடிக்குச் சென்று பாபாவை வணங்கினார். கோகுலாஷ்டமி விழாவை சீரடியில் நன்றாக அனுபவித்து ஊருக்குத் திரும்ப வேண்டும் என்று நினைந்து இருந்தார். ஆனால் பாபாவின் தரிசனம் ஆனவுடன் பாபா எப்பொழுது பம்பாயிக்கு திரும்ப போகின்றாய் என்று கேட்டார். அதற்கு காகாமஹாஜனி பாபா எப்பொழுது அனுமதிக்கின்றாரோ அப்பொழுது திரும்புவதாகச் சொன்னார் நாளைக்கே திரும்பு என்று பாபா உத்தரவு விட்டார். பாபா சொன்னதுதான் சட்டம். ஆதலால் காகாமஹாஜனி மறுநாளே பம்பாயிக்கு திரும்பினார். ஆனால் என்ன ஆச்சரியம். காகாமஹாஜனிக்காக அவருடைய எஜமானன் காத்திருந்தார். மாணேஜர் திடீரென்று உடம்பு அசௌகரியமடைந்ததால் அவர் வேலையை கவனிப்பதற்கு காகாமஹாஜனி மிகவும் தேவைப்பட்டார். ஆகவே அவருக்கு ஒரு கடிதம் (சீரடிக்கு) உடனே வரச்சொல்லி எழுதப்பட்டது. அதற்கு முன்பாகவே பாபா இதை ஞான திருஷ்டியால் அறிந்து காகாவை ஊருக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

பாகுகாசேப் துமால் என்னும் வக்கீல் நிப்பாத் என்கிற ஊரில் ஒரு கேஸ் சம்பந்தமாக ஆஜராவதற்கு கிளம்பி வழியில் சீரடிக்கு வந்து பாபாவை தரிசனம் செய்தார். ஆனால் பாபா துமாலை நிப்பாத்துக்கு செல்ல வொட்டாமல் தடுத்து நிறுத்தி வைத்தார். ஒருவாரத்திற்கு மேலாக தங்கும்படி செய்தார். அப்பொழுது நிப்பாத்தில் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கு உடம்பு சரியில்லாமல் கோர்ட்டுக்கு வராமல் ஒருவாரம் லீவில் இருந்தார். இதை ஞான திருஷ்டியால் பாபா அறிந்து துமாலை நிறுத்தி வைத்து பிறகு அவரை அனுப்பிவைத்தார். துமாலும் சுலபமாக கேஸை ஜெயித்தார்.

நானாசாகேப் நிமோன்கர் என்னும் மாஜிஸ்ட்ரேட், மனைவியுடன் சீரடிக்கு வந்து தங்கியிருந்தார். மகுதியில் பகல் முழுவதும் தங்கியிருந்து பாபாவிற்கு சேவை செய்து வந்தனர். அப்பொழுது பேலாபூரில் அவர்களது மகன் உடம்பு சரியில்லாமலிருப்பதாக கடிதம் வந்தது. நிமோன்கரின் மனைவி, பேலாபூருக்குச் சென்று மகனைப் பார்த்துவிட்டு அப்படியே அங்குள்ள மற்ற சொந்தக்காரர்களையும் பார்த்துவிட்டு சில நாட்கள் தங்கிவருவதாகச் சொன்னார். ஆனால் நிமோன்கள் அடுத்த நாளே புறப்பட்டு வரும்படி மனைவிக்கு உத்தரவளித்தார். அவளுக்கு மிகவும் சங்கடமாக இருந்தது. சீரடியை விட்டு போகும்போது பாபாவிடம் சென்று அனுமதி கேட்டாள். அப்பொழுது நிமோன்கரும் உடனிருந்தார். பாபா போ, போ, சீக்கிரம் போ. மனதை தளரவிடாதே சௌகரியமாக நாலுநாள் தங்கியிருந்து பிறகு திரும்பி வா. எல்லா சொந்தக்காரர்களையும் பார்த்து விட்டு வா, என்று உத்தரவு அளித்தார். இதனால் நிமோன்கரின் உத்தரவு மீறப்பட்டு, அவருடைய மனைவியின் எண்ணமும் பூர்த்தி ஆயிற்று.

வைதீகமான அக்னிஹேத்ரம் செய்யும்படியான பிராமணன் மூலே சாஸ்திரி என்பவர் நாஸிக்கிலிருந்து சீரடிக்கு ஸ்ரீமான் பூட்டியை பார்ப்பதற்கு வந்திருந்தார். பூட்டி ஒரு பெரிய கோடஸ்வரர். பாபாவின் சிறந்த பக்தர். சீரடியில் ஒரு பெரிய சமஸ்தானத்தைக் கட்டி அதில் பாபாவின் மகாசமாதி நிலைக்கும்படி செய்தவர். மூலே சாஸ்த்திரி மகுதிக்குச் சென்று பாபாவை தரிசனம் செய்தார். மூலே சாஸ்திரி கைரேகையில் தேர்ந்தவராதலால் பாபாவின் கைகளை காண்பிக்கும்படி வேண்டினார். பாபா மறுத்து அவருக்கு நான்கு வாழைப்பழங்களை கொடுத்தார். பிறகு சாஸ்திரி விடுதிக்குச் சென்று குளித்து விட்டு அக்னியை வளர்த்து தன் வைதீகத்தைத் தொடர்ந்தார். பாபா லெண்டிக்கு போகும்பொழுது நான் இன்று காவியுடை அணியப்போகின்றேன். தயாராக வைத்திருங்கள் என்று கூறினார். இதன் அர்த்தம் யாருக்கும் புரியவில்லை. பிறகு பகல் ஆரத்தி ஆரம்பமான போது பாபா அந்த நாஸிக் பிராமணனிடமிருந்து தட்சசணை வாங்கி வா என்றார். உடனே ஸ்ரீமான் பூட்டியே சாஸ்திரியிடம் சென்று தட்சசணை கேட்டார். சாஸ்திரி, தான் ஒரு பெரிய வைதீக அக்னிஹோத்திரி. பாபாவிடம் தனக்கொன்றும் ஆக வேண்டியதில்லை. பாபா ஒரு பெரிய மகானாக இருக்கலாம். ஆனால் எதற்கு தான் தட்சசணை தர வேண்டுமென்று நினைத்து.

ஒரு பெரிய கோடஸ்வரர் வந்து கேட்கவே அவருடன் தானும் மகுதிக்குச் சென்றார். தான் புனிதனாகவும் மகுதி வேறு விதமாகவும் நினைத்து தூரத்தில் நிற்குகொண்டு சில புஷ்பங்களை பாபாவின் மீது எறிந்தார். ஆனால் என்ன ஆச்சரியம். இதென்ன கனவா! அவரது குருகோலாப் ஸ்வாமிகள் அல்லவா பாபாவினிடத்தில் உட்கார்ந்திருந்தார். சாஸ்திரி மெய் மறந்து, அழுத கண்ணீருடன் சென்று, வணங்கி தன் தவற்றை உணர்ந்து, இருகைகளையும் கூப்பித் தொழுது, குருவின் நாமத்தை இறைந்து சொல்ல ஆரம்பித்தார். அவரது அகங்காரம் எல்லாவற்றையும் விட்டு திரும்பத்திரும்ப விழுந்து வணங்கினார். அவர் விழித்திருந்து பாபாவை பார்த்தவுடன், கோலாப் ஸ்வாமி மறைந்து பாபாவாகவே காட்சி அளித்து தட்சணை கொடு என்று கேட்டார். சாஸ்திரி தன்னை மறந்தார். கண்கள் குளமாயின. மிகவும் திருப்தியடைந்தார். பாபாவை மறுபடியும் வணங்கி எழுந்து தட்சணை கொடுத்தார். அவருடைய சந்தேகங்கள் நிவர்த்தியாகி இந்த லீலைகளை எல்லோருக்கும் சொன்னார். அப்பொழுதுதான் இன்று காவியுடை அணிய போகிறேன் என்று பாபா சொன்னதின் அர்த்தம் புரிந்தது.

ஒரு ஆபீஸர் தன்னுடன் அவர் நண்பரான டாக்டரை சீரடிக்கு வரும்படி கேட்டுக்கொண்டார். அந்த டாக்டரும் தன்னுடைய தெய்வம் ஸ்ரீ ராமச்சந்திரன் என்றும் அவரைத்தவிர வேறு எவரையும் தான் வணங்க முடியாது என்றும் உரைத்தார். ஆபீஸரும் ஆமோதித்து தன்னுடன் பொழுது போக்குக்காக சீரடிக்கு வந்தால்போதுமென்றும், பாபாவை வணங்கவேண்டாம் என்றும் சொல்லி அழைத்து வந்தார். மகுதிக்குச் சென்றதும் டாக்டர் விரைந்து சென்று பாபாவை விழுந்து விழுந்து வணங்கினார். மெய் சிலிர்த்து கண்களில் தாரை தாரையாக நீர் பெருக பாபாவை உற்று நோக்கினார். பிறகு ஆபீஸர் எப்படி அவரது பிரதிக்குயை கை விட்டார் என்று வினவியபோது, டாக்டர் ஆகா பாபா பிரத்தியட்ச தெய்வம் என்னுடைய விருப்பத்திற்கு இணங்க ஸ்ரீ ராமச்சந்திரனாகவே எனக்கு காட்சியளித்தார். அவர் மகம்மதியர் அல்ல. அவர் ஒரு அவதாரபுருஷன் என்று பதில் உரைத்தார். அடுத்த நாள் டாக்டர் பாபா தன்னை கூப்பிட்டு அனுப்பி ஆசீர்வதித்தாலே தவிர, மகுதிக்குச் செல்வதில்லை என்று பிரதிக்கை செய்து சாப்பிடாமல் 3 நாள் கழித்தார். ஆனால் நான்காவது நாள் அவருடைய உயிர்த்தோழன் கந்தோஷிலிருந்து சீரடிக்கு வந்ததால் அவருடன் மகுதிக்குச் செல்ல வேண்டிய நிர்பந்தம் ஏற்பட்டது. பாபாவை வணங்கினவுடன் பாபா அவரை யாராவது வரச் சொன்னார்களா என்று வினவினர். டாக்டருக்கு மிகவும் வெட்கமாகிவிட்டது. அதே இரவு தூக்கத்தில் கனவில் பாபா அவரை ஆசீர்வதித்து ஆனந்தத்தைக் கொடுத்தார். இதே மாதிரி 15 நாட்கள் ஆனந்தத்தை அனுபவித்தார். ஆகவே பாபாவிடம் நம்பிக்கையோடு இருந்தால், அதனுடன் பொறுமையாகவும் இருந்தால் எதையும் சாதிக்கலாம்.

பாபா மிக முக்கியமான விஷயங்களை அடிக்கடி காகாசாகேப் தீக்ஷிதரிடம் சொல்லி வந்தார். தீக்ஷிதரும் அவைகளை உடனே குறிப்பெடுத்து எழுதி வைத்தார். இதுவே பாபாவின் மகாசமாதிக்குப் பிறகு வரிசையாக ஸாயி லீலா பத்திரிகையில் பிரசுரமாகி எல்லோருக்கும் நன்மைகளை உண்டு பண்ணியது. ஒரு நாள் பாபா தீக்ஷிதரைப் பார்த்து வேப்பமரத்தடியில் என்னுடைய குருவின் சமாதியுள்ளது. அங்கு ஒவ்வொரு வியாழக்கிழமையிலும், வெள்ளிக்கிழமையிலும் சுத்தம் செய்து மெழுகி கோலமிட்டு விளக்கேற்றுபவர்களுக்கு எல்லா நன்மைகளும் நான் அளிப்பேன் என்றார்.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

பாபாவின் லீலைகள் - வியாதிகள் தீர்ந்தன - பீமாஜிபடல் - பாலாசிம்பி - பாபு சாகேப்பூட்டி - ஆனந்திகவாய் - காகா மஹாஜனி - தாத்தோ பண்ட்.

பாபாவின் வார்த்தைகள் எப்பொழுதும் சுருக்கமாகவும், அர்த்தம் நிறைந்ததாகவும், ஆழ்ந்ததாகவும் இருக்கும். எதையும் விரும்பாமல், எப்பொழுதும் திருப்தியாகவே இருந்தார். அவர் சொன்னார் எனக்கு மனைவி, வீடு இல்லாமல் பக்கிரியாக இருந்தபோதிலும் எதைப்பற்றியும் கவலைப்படாமல் ஒரே இடத்தில் இருந்தபோதிலும் அடிக்கடி மாயை என்கிறவள் என்னை துன்புறுத்துகிறாள். என்னை மறந்தபோதிலும் அவளை மறக்க முடியவில்லை. என்னைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். மாயையானவள் பிரம்மனையும், கடவுளையுமே, துன்புறுத்தும்போது, பக்கிரியான என்னைப்பற்றி என்ன சொல்வது. யார் அதிர்ஷ்டசாலிகளோ, யாருடைய கருமம் தொலைகிறதோ, அவர்களே என்னை வழிபடுகின்றார்கள். நீ எப்பொழுதும் ஸாயி ஸாயி என்று சொன்னால், நான் உன்னை ஏழு கடலையும் கடந்து எடுத்துச் செல்வேன். இவ்வார்த்தையை நம்பு. நீ அதனால் அதிகம் பயனடைவாய். யார் அதிக பக்தியுடன் என்னை நினைக்கின்றார்களோ அவர்களிடத்தில் நான் நிறைந்து நிற்கின்றேன் என்று சொன்னார்.

நாராயணகோன் என்னுமிடத்தைச் சேர்ந்த பீமாஜிபடல் காசநோயினால் துன்புற்றார். ஈல்லாவிதமான மருந்துகளையும் முயற்சி செய்து பார்த்து எதுவும் பலனளிக்கவில்லை. நம்பிக்கையிழந்து கடவுளிடம் வேண்டிக்கொண்டார். எல்லாம் சரிவர நடக்கும்பொழுது கடவுளை நினைக்கமாட்டோம். கஷ்டங்கள் வரும்பொழுது கடவுளை நினைக்கின்றோம். அவ்வாறே பீமாஜி இப்பொழுது கடவுளிடம் திரும்பினார். ஒரு நாள் கலெக்டர் நானாசாகேப் சந்தோர்கர் என்னும் பாபாவின் அத்யந்த பக்தரை பார்த்து தன்னுடைய வியாதியை விளக்கி, அதிலிருந்து மீளுவதற்கு வழி கேட்டார். நானாசாகேப் ஒரே ஒரு வழிதான் இருக்கிறது. அது சீரடிச் சென்று பாபாவை நமஸ்கரிப்பது ஒன்றே வழி என்று சொன்னார். அதே பிரகாரம் பீமாஜி சீரடியை சென்றடைந்தார். அவரால் நடக்கவும் சக்தியில்லாததினால் அவரை சில நண்பர்கள் தூக்கி கொண்டு வந்து பாபாவிடம் வைத்தார்கள். நானாசாகேப் சந்தோர்க்கர், சாமாவும் அப்பொழுது பாபாவின் அருகிலிருந்தார்கள். பாபா வியாதியை பற்றி சொல்லும்பொழுது, அது பூர்வ கர்ம வசத்தால் ஏற்பட்டது என்றும் ஆகவே அனுபவித்தே ஆக வேண்டும் என்றும் சொன்னார். பீமாஜி பாபாவின் பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு, ஒவென்று கதறி, தான் அனாதை என்றும், பாபாவே சரணம் என்று அடைக்கலம் அடைந்திருப்பதாகவும் அவருடைய கடைசி நம்பிக்கை பாபாதான் என்றும் கருணை காட்டவேண்டுமென்றும் புலம்பினார். அழுதார், கதறினார். பாபாவின் மனம் இளகி “தங்கியிரு பயப்படாதே உன்னுடைய துன்பங்களுக்கு முடிவு வந்துவிட்டது.

எவ்வளவு கஷ்டங்களை அனுபவித்தாலும் இந்த மகுதியின் மடியில் காலை வைத்ததும் அவன் சந்தோஷத்தை அடைகிறான். பக்கீர் மிகவும் கருணையுள்ளவர். அவர் வியாதியை தீர்ப்பார். உன்னை அன்புடன் காப்பாற்றுவார்” என்று சொன்னார். ஐந்து நிமிடத்துக்கு ஒரு முறை ரத்தமாக வாந்தியெடுக்கும் அவஸ்தை பாபாவின் எதிரில் முழுமையாக நின்றுவிட்டது. பாபா பீமாஜியை பீமாபாய் வீட்டில் தங்கும்படி செய்தார். ஆனால் அவ்விடம் சௌகரியமானதும் ஆரோக்கியமான இடமும் அல்ல. ஆனால் பாபாவின் வார்த்தையை கடைப்பிடித்து பீமாஜி அங்கு சென்று தங்கினார். அப்படி அங்கே தங்கியிருந்தபோது பாபா இரண்டு கனவுகள் மூலம் பீமாஜியின் வியாதியைப் போக்கினார். முதல் கனவில் பள்ளிக்கூடத்தில் பையனாக பாடத்தை ஒப்பிக்காததால் வாத்தியாரிடம் பிரம்படி படுவதாகவும், இரண்டாவது அவர் மார்பு மீது யாரோ பெரிய கருங்கல்லை உருட்டி மிக்க வலியெடுக்கச் செய்ததாகவும் கனவுகண்டு துடித்து எழுந்தார். கனவில் பட்ட துன்பத்தின் பலனாக அவர் வியாதி முற்றிலும் நீங்கியது. பிறகு வீட்டிற்கு சந்தோஷமாக திரும்பினார். அடிக்கடி சீரடிக்குச் சென்று பாபாவை தரிசனம் செய்தார். பாபாவிடம் நன்றியும், மாறாத நம்பிக்கையும், பக்தியுமே, பக்தனிடம் எதிர்பார்க்கின்றார். மஹாராஷ்டிராவில் ஜனங்கள் சத்யநாராயணா பூஜையை ஒவ்வொரு மாதமும் கொண்டாடிவந்தார்கள். ஆனால் பீமாஜி ஸாயி சத்யவிரதம் என்பதாக மாற்றி பாபாவின் பூஜையை செய்ய ஆரம்பித்தார்.

பாலா கணபத் சிம்பி என்பவர் மலேரியா காய்ச்சலினால் அதிகமாக அவதிப்பட்டார். எல்லாவிதமான மருந்துகளையும் உட்கொண்டும் சரியாகவில்லை. ஜூரம் கொஞ்சமும் குறையாமல் பிறகு பாபாவிடம் சென்று தஞ்சமடைந்தார். பாபா ஒரு ஆச்சரியமான கட்டளையிட்டார். ஒரு கருப்பு நாய்க்கு தயிர் சாதம் அளிக்கும்படி கட்டளையிட்டார். அந்த கருப்புநாய் லக்ஷ்மி கோயில் வாசலில் காத்திருக்கும் என்றும் சொன்னார். ஆனால் தயிர் சாதம் எங்கு எப்படி கிடைக்கும். பாலா சிம்பி விடுதிக்குச் சென்றவுடன் சாதமும் தயிரும் தயாராக இருந்ததைப் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்தார். அதை கலந்து லக்ஷ்மிகோயிலுக்குச் சென்றார். அங்கு கருப்பு நாய் ஒன்று வாலாட்டிக்கொண்டு பாலாசிம்பியிடம் ஓடி வந்தது. தயிர் சாதத்தை அதற்கு அளித்ததும், ஆச்சரியத்திலும் ஆச்சரியம் பாபலாசிம்பிக்கு உடனே ஜூரம் குறையலாயிற்று. முழுதும் சில நாட்களில் குணமாயிற்று.

ஸ்ரீமான் பூட்டி என்கிற கோடஸ்வரர் ஒரு நாள் வயிற்றுப்போக்காலும் வாந்தியினாலும் கஷ்டப்பட்டார். அவருடைய அலமாரி நிறைய மருந்துகள் இருந்தன. ஆனால் ஒன்றும் குணத்தை அளிக்கவில்லை. பூட்டி மிகவும் மெலிந்து களைப்புற்றவராகி மகுதிக்கும் செல்ல முடியாமல் விடுதியிலேயே இருந்தார். எல்லாமறிந்த பாபா அவரை வரச் செய்து மகுதியில் தன் எதிரில் உட்காரச் செய்தார். “ஜாக்கிரதை வயிற்றுப்போக்கு நிற்க வேண்டும். வாந்தியும் வரக்கூடாது” என்று கர்ஜித்தார். பூட்டி மிகவும் உற்சாகத்துடன் குணமடைந்தார்.

மற்றொரு சமயம் பூட்டி காலராவில் பீடிக்கப்பட்டு, மிக்க தாகத்தினால் வருந்தினார். டாக்டர் பிள்ளை எல்லாவிதமான மருந்துகளை பூட்டிக்கு கொடுத்தும் பலனளிக்கவில்லை. டாக்டர் பிள்ளை பாபாவிடம் சென்று பூட்டியின் தாகம் தீர்ப்பதற்கு ஆலோசனை செய்தார். பாபா பிஸ்தா பருப்பை சர்க்கரைத் தண்ணீரில் கலந்துகொடுக்கச் சொன்னார். அதே மாதிரியாக கொடுத்தவுடன் தாகமும் தீர்ந்து காலரா வியாதியும் குணமாகியது. ஆனால் இந்த வகை மருந்து பேதியை அதிமாக்குமே தவிர குறையாது. ஆனாலும் பாபாவின் உத்தரவே குணமளித்தது.

ஆனந்தி சுவாமி தன் காதில் அதிக வலியுண்டாகி அதற்கு ஆப்ரேஷன் செய்தும் குணமளிக்கவில்லை. பாபாவிடம் சென்று முறையிட்டபோது, சரியாகிவிடும் என்று சொன்னார். அதே மாதிரியாக படிப்படியாக குணமடைந்தார்.

காகாமஹஜனி, ஒருநாள் வயிற்றுப்போக்கால் கஷ்டப்படும்பொழுது மகுதியில் மேடை கட்டும் வேலையையும் கவனித்துக்கொண்டு அடிக்கடி வெளியே போய் வந்தார். திடீரென்று பாபா கோபத்தினால் கர்ஜனை செய்தார். வேலை செய்து கொண்டிருந்த மற்றவர்கள் பயந்து ஒடிப்போய் விட்டார்கள். அப்படி ஒடிப்போனவர் ஒருவர் வேர்க்கடலையைக் கொண்ட ஒரு சிறிய பையை விட்டுவிட்டு ஒடினர். பாபா, காகாமஹஜனியை பிடித்து வந்து உட்காரவைத்து, அந்த வேர்க்கடலையை அவிழ்த்து வேர்க்கடலை தோலை உரித்து காகாமஹஜனியை சாப்பிடச் செய்தார். தானும் கொஞ்சம் புசித்தார். வேர்க்கடலை தீர்ந்தவுடன் பாபா தண்ணீர் கொண்டுவரச் செய்து காகாமஹஜனியை குடிக்கச் செய்தார். வேர்க்கடலையும் தண்ணீரும் வயிற்றுப்போக்கை அதிகமாக்குமல்லவா ஆனால் காகாமஹஜனிக்கு அற்புதமாக நின்றுவிட்டது. மேடையை கட்டும் வேலையை தொடர்ந்து செய்தார்.

ஹர்தாவைச் சார்ந்த தாத் தேபண்ட் என்கிறவர் பதினான்கு வருடம் வயிற்றில் நோயினால் கஷ்டப்பட்டார். எந்த மருந்துக்கும் குணமாகவில்லை. கடைசியாக பாபாவின் புகழைக் கேட்டு சீரடிக்குச் சென்று பாபாவின் பாதத்தில் வீழ்ந்தார். பாபா அருள் நோக்கினால் ஆசீர்வதித்தார். பாபா கையை வைத்ததும், உதியை பூசியதும், வயிற்றுவலி மறைந்துவிட்டது.

மாதவராவ் தேஷ்பாண்டே என்கிற சாமாவிற்கு, மூலவியாதி இருந்தது. சோனாமுக்கியை அரைத்து பாபா குடிக்கச் செய்து குணமாகிவிட்டது. இரண்டு வருடம் கழித்து அதே மூல வியாதி வந்தபோது சோனாமுக்கியை அரைத்துக் குடித்தார். ஆனால் பாபாவை கேட்காமல் குடித்ததினால் வியாதி அதிகமாகிவிட்டது. பிறகு பாபாவிடம் சென்றார். பாபா வியாதியை குணமாக்கினார்.

காகாமஹஜனியின் தம்பி கங்காதரபட் வெகு நாட்களாக வயிற்று வலியால் கஷ்டப்பட்டு வந்தார். பாபாவிடம் சென்றபோது பாபா வயிற்றைத் தடவி கடவுள் சொஸ்தமாக்குவார் என்று சொன்னார். உடனே வலி நின்றது.

நானாசாகேப் சந்தோர்க்கரும் ஒரு சமயம் வயிற்று வலியால் அவதிப்பட்டார். பகலும் இரவும் அவதிப்பட்டார். டாக்டர்கள் மருந்து குணத்தை தரவில்லை. பாபாவிடம் சென்றபோது பர்பியை சாப்பிடச் செய்து வலி தீர்ந்தது.

பாபாவின் வார்த்தைதான் எல்லா நோய்களையும் தீர்த்தது. மருந்துகளால் அல்ல.

காகாசாகேப் தீக்ஷிதரின் நண்பர் ஒருவர் ஒரு நாள் தீக்ஷிதரிடம் சென்று எட்டு நாட்களாக தூக்கமே வராமல் அவஸ்தை படுவதாகவும் எவ்வளவு மருந்துகள் சாப்பிட்டும் குணமாகாமல் திண்டாடுவதாகவும் முறையிட்டார். உடனே தீக்ஷிதர் பாபாவின் உதையைக் கொடுத்து படுக்கைக்கு போகும் முன்பு உதையைப் பூசி பாபாவை நினைத்து படுக்கச் சொன்னார். அடுத்த நாள் அந்த நண்பர் தீக்ஷிதரிடம் வந்து தான் உதையப்பூசி பாபாவை நினைத்து படுக்கையில் படுத்தவுடன் தூக்கம் மேலிட்டு இரவு முழுவதும் நன்றாக தூங்கியதாகச் சொல்லி பாபாவின் உதியின் மகிமையை மிகவும் போற்றிப் புகழ்ந்தார்.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

ரத்தன்ஜிவாடியா - மௌனீசாகேப் - தக்ஷிணையின் மகத்வம்.

பாபாவின் வாழ்க்கை உள்ளும்புறமும் இன்பகரமானது. அவர் செய்த காரியங்கள், புசித்தல், நடத்தல், சொற்கள் எல்லாமே இன்பத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது. பக்தர்களுக்கு அநேக கதைகளை நடத்தையாலும், காரியங்களை செய்வதனாலும் எடுத்துக்காட்டினார். இவைகளெல்லாம் பக்தர்களை நல்வழிப்படுத்துவதற்கே ஆகும். பூர்வ ஜன்மத்தின் பலன் நமக்கு மனிதப்பிறவி கிடைத்திருக்கிறது. சோம்பலில்லாமல் இதை பயன்படுத்தி கடவுளை அடையும் மார்க்கத்தை தெரிந்துகொள்ள பாபா உதவினார்.

நாள் தவறாமல் ஸாயி லீலைகளை கேட்டால், நேரிடையாக பாபாவை தரிசித்த பலன் உண்டாகும். பகலும் இரவும் பாபாவை ஸ்மரணை பண்ண வேண்டும். அப்படி செய்தால் எல்லா கஷ்டங்களும் தொலைந்து, பாபாவின் பாதங்களை அடையலாம்.

நிஜாம் ராஜ்யத்தில் நாண்டெட் என்கிற கிராமத்தில், பார்ஸி வகுப்பைச் சேர்ந்த மில் காண்ட்ராக்டர், ரத்தோன்ஜி வாடியா என்பவர் மிகவும் பெரிய பணக்காரர். பணமாகவும், நிலமாகவும், வீடாகவும் நிறைய சொத்துக்கள் வைத்திருந்தார். ஆடுகளும், மாடுகளும், பண்ணைகளும், வண்டிகளும் நிறைய வைத்திருந்தார். மிகவும் பிரபல்யமானவர். வெளியில் பார்ப்பதற்கு எல்லாம் அடைந்திருந்தும் ஆனால் உள்ளுக்குள் மிகவும் வருத்தத்துடனிருந்தார். உலக இயல்பே அதுதான் யாரும் சந்தோஷமாக இருக்க முடியாது. ரத்தோன்ஜி மிகவும் தாராள மனப்பான்மையுடையவர், இல்லாதவர்களுக்கு துணியும், உணவும், பணமும் நிறைய கொடுத்து வந்தார். ஜனங்கள் அவரை மிக நல்லவராகவும், சந்தோஷமான மனிதராகவும் நினைத்திருந்தனர். ஆனால் ரத்தோன்ஜி மிகவும் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். ஏனென்றால் அவருக்கு குழந்தைகளே இல்லை. பக்தியில்லாத பாட்டும், பக்க வாத்தியங்களில்லாத பாட்டும், பூணூல் அணியாத பிராமணனும் பொது அறிவில்லாத கவிஞனும் நல்ல மனதில்லாமல் யாத்திரை செய்வதும் எப்படி எதற்கும் உதவாதோ, அதே மாதிரியாக சம்சாரிக்கு மகப்பேறு இல்லாவிடில் அவனது வாழ்க்கை துன்பமானதாகும். ஆகவே ரத்தோன்ஜி அடிக்கடி தனக்கு கடவுள் ஒரு மகனை ஆசீர்வதிப்பாரா என்று நினைத்து சமசயப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார். சாப்பிடவும் பிடிக்காமல் எப்பொழுதும் வருத்தத்துடனிருந்தார். இரவும் பகலும் இதையே நினைத்து வந்தார். தாஜ்கணு மகராஜிடம் ரத்தோன்ஜிக்கு மிகப் பிரியம் உண்டு. அவரைப் பார்த்து தன் மனதிலுள்ள வருத்தத்தை பூராக உடைத்துச் சொல்லி அழுதார். தாங்கணு பாபாவிடம் சென்று அனுக்கிரகம் பெறும்படி புத்தி சொன்னார். அதே மாதிரி ரத்தோன்ஜி சீரடிக்கு சென்று பாபாவின் பாதங்களில் வீழ்ந்தார். ஒரு பெரிய மாலையை பாபாவிற்கு அணிவித்து

ஒரு கூடை பழங்களையும் கொடுத்தார். பாபாவின் அருகில் உட்கார்ந்து அநேக பேர்கள் அதிக கஷ்டங்களுடன் தங்களிடம் வந்து வணங்கி தீர்க்கப்பட்டு செல்கிறார்கள். இதைக் கேள்வியுற்று நான் உங்களை வந்து சரணமடைந்திருக்கின்றேன். ஆகவே என்னை ஏமாற்றாதீர்கள் என்று அழுது புலம்பினார். பாபாவும் மனது இளகி 5 ரூபாய் தக்ஷணை கேட்டார். ரத்தோன்ஜி அதை கொடுக்கும்பொழுது தான் ஏற்கனவே ரூ. 3-14-0 அவரிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டதாகவும் மிகுதியை தக்ஷணையாக கொடுக்கும்படி பாபா கேட்டார்.

இது ரத்தோன்ஜிக்கு புரியவில்லை. இருந்தாலும் மிகுதியான ரூ. 1.2.0 வை பாபாவிடம் கொடுத்தார். பாபாவிடம் தான் எதற்கு அங்குவந்தது என்பதை விவரமாக விளக்கி பாபா கட்டாயமாக தனக்கு ஒரு புத்திரனை ஆசீர்வதிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். பாபாவும் ஆசீர்வதித்து, பயப்பட வேண்டாம் என்றும் அன்றையிலிருந்து ரத்தோன்ஜியின் கஷ்டங்கள் தீர்ந்தனவென்று சொல்லி உதியைக் கொடுத்து, தலையில் கையைவைத்து, கடவுள் விரும்பியதைக் கொடுப்பார் என்று ஆசீர்வதித்தார்.

ரத்தோன்ஜி ஊருக்குத் திரும்பிச் சென்று தாஜ்கணு மகராஜிடம் எல்லாவற்றையும் விவரித்தார். பாபா ஏற்கெனவே ரூ. 3-14-0 தன்னிடமிருந்து பெற்றுவிட்டதாக சொன்னது தனக்குப்புரியவில்லை என்றும் சொன்னார். ஏனென்றால் தான் சீரடிக்கு இதற்குமுன் சென்றதே கிடையாது. அப்படியிருக்க எப்படி ஏற்கெனவே பெற்றிருக்க முடியும் என்று விவரித்தார். தாஜ்கணுவும் நன்றாக யோசித்தார். கடைசியில் அவருக்கு ஒன்று தோன்றியது. சில நாட்களுக்கு முன்பு ஒரு மௌனிசாகிப் ரத்தோன்ஜி வீட்டிற்கு வந்திருந்தார். அவருக்காக ரத்தோன்ஜி ஒரு விருந்து ஏற்பாடு செய்தார். அவருக்காக செலவு செய்த கணக்கை வாங்கி தாஸ்கணு பார்த்ததில் மிகச்சரியாக ரூ. 3-14-0 செலவு செய்திருப்பது தெரிந்தது. ஆகவே பாபாவே மௌனிசாகிப் உருவத்தில் வந்து ஏற்கெனவே ரூ. 3-14-0 தக்ஷணையைப் பெற்றுக் கொண்டார் என்று விளங்கியது.

ரத்தோன்ஜி மிகவும் திருப்தியுற்றவரானார். அவருடைய பக்தியும் வளர்ந்து 12 குழந்தைகளை வரிசையாகப் பெற்று மகிழ்ந்தார்.

பாபா எப்பொழுதும் தக்ஷணையாக பணத்தை வாங்கிவந்தார். பக்கிரியான பாபாவிற்கு பணத்தாசை எதற்கு என்பதற்கு அண்ணாசாகேப் அழகாக விளக்கம் கொடுக்கின்றார். பாபா நீண்டகாலம் யாரிடமும் எதையும் கேட்கவில்லை. எரிந்த தீக்குச்சிகளையே சேர்த்து வைத்தார். யாராவது ஒரு பைசா வைத்தால் அதைக்கொண்டு எண்ணெயும், புகையிலையும் வாங்குவார். பிறகு சில பக்தர்கள் மகானை வெறும் கையில் தரிசிக்கக் கூடாது என்று நினைத்து செப்புக்காசுகளை வைப்பார்கள். ஒரு பைஸாவாக

இருந்தால் பாபா அதை ஜோபியில் போட்டுக்கொள்வார். இரண்டு பைஸாவாக இருந்தால் திருப்பிக் கொடுத்துவிடுவார். பிறகு நிறைய பக்தர்கள் திரண்டுவர ஆரம்பித்தவுடன், பாபா தக்ஷணை கேட்க ஆரம்பித்தார். மனிதனுக்கு தருமம் செய்வதே சிறந்த சாதனம். இதை வலியுறுத்தவே பாபா பக்தர்களிடம் தக்ஷணை வாங்கினார். ஆனால் பாபா சொல்லுவார். யார் எவ்வளவு கொடுக்கின்றார்களோ அவர்கள் 100 மடங்கு பிறகு அடைவார்கள் என்பார். கணபத் ராவ் போடர்ஸ் என்கிற நடிகர் சொல்கிறார். பாபா என்னை வற்புறுத்தி தக்ஷணையாக நிறைய பணத்தை என்னிடமிருந்து வாங்கி வந்தார். ஆனால் இதனுடைய பலன் எனக்கு பிற்காலத்தில் ஏராளமான பணம் குவிந்தது என்கிறார்.

பாபா ஏராளமான பணத்தை தக்ஷணையாக வாங்கி வந்தாலும் எல்லாவற்றையும் அன்றைக்கே பங்கிட்டு கொடுத்துவிடுவார். அடுத்த நாள் ஒன்றுமே வைத்திராமல் பக்கிரியாகவே காட்சியளிப்பார். பாபா மகா சமாதியடைந்தபோது ஆயிரம் கணக்கில் பணம் தக்ஷணையாக வாங்கியிருந்தும் சில ரூபாய்களே அவரிடமிருந்தது. பக்தர்களை புனிதப்படுத்தவே பாபா தக்ஷணை வாங்கி வந்தார்.

தேவ் என்கிற ஆபீஸர், சொல்லுகிறார். பாபா எல்லோரிடமும் தக்ஷணை கேட்டதில்லை. கேட்காமலே சிலர் கொடுத்தாலும் அதை வாங்கமாட்டார். சில பக்தர்களிடமிருந்தே அடிக்கடி தக்ஷணை வாங்குவார். குழந்தைகள் பெண்களிடமிருந்தும் கேட்டு வாங்குவார். கொடுக்காதவர்களிடம் கோப்படமாட்டார். வேறு நண்பர்கள் மூலமாக தக்ஷணை அனுப்பப்பட்டிருந்தால் பாபா அவரை ஞாபகமூட்டி தக்ஷணையை கேட்டு வாங்குவார். பாபா சில பணத்தை திருப்பிக்கொடுத்து அதை வீட்டில் பூஜையில் வைத்து வணங்கி வரும்படி புத்தி சொல்லுவார். இது அதிக பலனை கொடுத்ததாக இருந்தது. நினைத்ததற்கு மேலாக கொடுத்தால் அதிகமாக கொடுத்ததை திருப்பிவிடுவார். ஒரு நாளைக்கு 3 அல்லது 4 தடவையும் ஒரே பக்தரிடமிருந்து வசூலிப்பார்.

இவற்றில் பாபா தனக்காக செலவு செய்தது போக துனியில் போட விறகும், புகையிலையும் எண்ணையுமே. மிகுதி எல்லாவற்றையும் தருமம் செய்தார். மற்ற சமஸ்தானத்தின் உயர்ந்த பொருள்கள் பக்தர்களால் அதுவும் ராதா கிருஷ்ணமாயி என்பவளால் வாங்கப்பட்டவை. அதிக விலையுள்ள பொருள்களை வாங்கி வந்தால் கோபத்துடன் கர்ஜிப்பார். நானாசாகேப் சந்தோர்க்கரிடம் பாபா சொல்லுவார் தனக்கென்று உள்ளது ஒரு தகர டப்பாவும், ஒரு துண்டு கோணியும், ஒரு சொக்காயுமே ஆகும் என்பார்.

ஐஸ்வரியமும் பெண்களும் ஒரு மனிதனுக்கு முன்னேற்றத்திற்கான தடைகள் பாபா இவற்றிலிருந்து பக்தர்களை சோதனை செய்வதற்கு தக்ஷணை பள்ளி (அதாவது ராதாகிருஷ்ணமாயி வீடு) இரண்டும் வைத்திருந்தார். இவை இரண்டிலும் தேர்ந்தவர்களை பாபா ஆசீர்வதித்தார்.

காகாசாகேப் தீக்ஷிதர் ஒரு நாள் ஒரு பெட்டி நிறைய வெள்ளிக்காகுகளை பாபாவின் முன் வைத்து தனக்கு ஒரு கேஸில் ஜெயித்ததற்கு இப்பணம் சம்பாதிக்கப்பட்டதாகவும் பாபாவிற்கு அதை அப்படியே சமர்ப்பித்ததாகவும் சொல்லி அருகில் நின்றார். பாபா எல்லாமே தனக்கத்தானே என்று தீக்ஷிதரைக் கேட்டார். தீக்ஷிதர் சந்தோஷமாக ஆமாம் என்றார். உடனே பாபா பெட்டியினுள் கையை விட்டு வெள்ளி நாணயங்களை வாரி வாரி இரைத்தார். மகுதியினுள் இருந்த ஏழைகள் அவை எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டார்கள். தீக்ஷிதர் துளியும் கவலைப்படாமல் பாபாவைப் போற்றி வணங்கினார்.

பாபாவே சரணம் - ஒம் சாந்தி.

நாரதீய கீர்த்தன் முறை - சோல்கரின் சர்க்கரை கலக்காத தேத்தண்ணீர் - இரண்டு பல்லிகள்.

தாஸ்கணு மகராஜ் ஒரு நாள் கீர்த்தனை செய்வதற்காக தயாராகி தலையில் தலைப்பாகை, ஒரு ஷர்ட்டும் அதன் பேரில் நீளகோட்டும், அதன் பேரில் அங்கவஸ்திரம், நீண்ட வேஷ்டி முதலியவைகள் அணிந்து பாபாவிடம் விடைபெற மகுதிக்கு வந்தார். பாபா அவரைப்பார்த்து மாப்பிள்ளை, இவ்வளவு அழகாக உடைகளை அணிந்துகொண்டு, எங்கு செல்கின்றார் என்று வினவினார். கீர்த்தனை செய்வதற்காகா என்று தாஸ்கணு பதிலுரைத்தார். இவ்வளவு உடைகளை ஏன் சுமக்கவேண்டும் எல்லாவற்றையும் என் எதிரில் கழற்றிப்போடு என்று பாபா சொன்னார். தாஸ்கணு வேஷ்டியைத்தவிர எல்லாவற்றையும் கழற்றி பாபாவின் பாதத்தில் வைத்தார். அந்த நாளிலிருந்து தாஸ்கணு ஒரு வேஷ்டியுடனும், கழுத்தில் ஒரு மாலை, கையில் சிப்ளா கட்டைகள் இவைகளுடன் தான் கீர்த்தனைக்கு செல்ல ஆரம்பித்தார். கீர்த்தனைப் பந்ததி நாரதரிடமிருந்து தோன்றியது. ஆகவே நாரதர் எப்படி காட்சியளித்தாரோ அவ்வாறே கீர்த்தனைக்காரரும் உடையுடுக்க வேண்டும் என்று பாபா தாஸ்கணுவின் உடையை மாற்றியருளினார்.

பாபாவை முதலில் பூனாவிலும், அகமத் நகர் ஜில்லா மட்டுமே முதலில் அறிந்திருந்தார்கள். ஆனால் நானாசாகப் சந்தோர்க்கர் தனது சொந்த அறிமுகத்தினாலும் தாஸ்கணு தனது கீர்த்தனையாலும் பாபாவின் புகழை பம்பாய் முழுக்கப்பரவச் செய்தார்கள். கீர்த்தனைக்கு வரும் ஜனங்கள் சிலர் பாட்டையும் சிலர் வேதாந்த புத்திமதிகளையும், சிலர் கதையையும், சிலர் உதாரணங்களையும் மேற்கோள்களையும் அவரவர்களுக்கு பிடித்தவற்றை ரசிப்பார்கள். தாஸ்கணு கீர்த்தனை செய்யும்பொழுது பாபாவின் படத்தை நடுவில் வைத்து கதையைச் சொல்லும்பொழுது மேற்கோளுடன் பாபாவின் அபார லீலைகளையும், சக்தியையும் விவரித்துக் கூறுவார். இவ்வாறு ஒரு நாள் கதையில் சோல்கர் என்னும் ஏழை குமாஸ்தா சிவில்கோர்ட்டில் வேலையாக இருப்பவர் கலந்துகொண்டு மெய்மறந்து கதையைக் கேட்டார். பாபாவின் லீலைகளை கேட்டபோது தனக்குள் ஒரு பிரதிக்கையை ஏற்படுத்திக் கொண்டார். பாபா நான் ஒரு ஏழை. என் குடும்பத்தை என் வருமானம் காப்பாற்ற முடியவில்லை. உங்கள் ஆசீர்வாதத்தால் டிபார்ட்மெண்டில் பரீட்சையில் தேறி ஒரு நிரந்தர உத்தியோகம் கிடைத்தால், உடனே சீரடிக்கு வந்து உங்கள் பாதத்தில் வீழ்ந்து உங்கள் பெயரால் எல்லோருக்கும் கல்கண்டு வினியோகிக்கின்றேன் என்று பிரதிக்கை எடுத்துக்கொண்டார். பாபாவின் ஆசீர்வாதத்தால் பரீட்சையில் தேறி ஒரு நிரந்தர உத்தியோகமும் கிடைத்துவிட்டது. இப்பொழுது பிரதிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டும். சோல்கர் மிகவும் ஏழை. பணவசதியில்லாதவர்.

சீரடிக்குப்போக பணம் வேண்டுமே. ஆகவே பணம் சேகரிப்பதற்காக சர்க்கரையில்லாமல் தேத்தண்ணீர் சாப்பிட்டு வரலானார். சில மாதங்களில் கொஞ்சம் பணம் சேரவே, சீரடிக்குச் சென்று பாபாவை சேவித்தார். பாபாவிற்கு ஒரு தேங்காயை கொடுத்து பாபாவின் பெயரில் கல்கண்டும் வினியோகித்தார். பாபாவிடம் தன் விருப்பம் நிறைவேறி, மிகவும் திருப்தியடைந்ததாகச் சொன்னார். பாபாவின் பக்தரான பாபுசாகேப் ஜோக்குடன் விடுதிக்கு செல்வதற்கு சோல்கர் பாபாவிடம் விடைபெற்றார். அப்பொழுது பாபா பாபுசாகேப் ஜோக்கிடம், உன் விருந்தாளியான சோல்கருக்கு நிறைய சர்க்கரை கலந்த தேத்தண்ணீரைக் கொடு என்றார். இதைக்கேட்ட சோல்கர் பாபாவின் ஞானதிருஷ்டியை அறிந்து மெய் சிலிர்த்தார். கண்களில் நீர் பெருக மறுபடியும் பாபாவின் பாதங்களில் வீழ்ந்தார். ஜோக்குக்கு இவையாவும் புரியாமல் தேத்தண்ணீரில் நிறைய சர்க்கரை ஏன் கலந்து சோல்கருக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று புரியாமல் விழித்தார். சோல்கர் தான் சர்க்கரையில்லாமல் தேத்தண்ணீரை சில மாதங்களாக பருகி சீரடி வருவதற்கு பணம் சேகரித்ததை பாபா அறிந்து இவ்வாறு கூறினார் என்று சொன்னார்.

பாபா சொல்வார் பக்தியுடன் உன்னுடைய கைகளை என்முன் விரித்தால் நான் எப்பொழுதும் உன்னுடன் இருப்பேன். நான் சீரடியில் வசித்தாலும் ஏழுகடல் அப்பால் நீ என்ன செய்து கொண்டிருந்தாலும் நான் அவற்றை அறிவேன் போ நீ இஷ்டப்படுகின்ற இடத்திற்கு போ. நான் உன்னிடம் இருப்பேன். எப்பொழுதும் என்னை வணங்கு. நான் எல்லா ஜங்குக்களிடமும் வசித்து வருகின்றேன். இவ்வாறு என்னை அறிந்தவனே மிகவும் அதிர்ஷ்டசாலியாவான்.

ஒரு நாள் பாபாவின் அருகில், ஒரு பக்தர் உட்கார்ந்திருந்தபோது ஒரு பல்லி சத்தம் செய்தது. உடனே பக்தர் பாபாவைப் பார்த்து, பல்லி சத்தம் செய்தால் நல்ல சகுணமா அல்லது கெட்ட அறிகுறியா என்று கேட்டார். பாபா சொன்னார் அந்த பல்லி தன்னுடைய சகோதரி அவுரங்கபாத்திலிருந்து வரப்போவதை உணர்ந்து சந்தோஷத்தால் சத்தம் செய்தது என்று சொன்னார். பக்தருக்கு ஒன்றும் அர்த்தம் புரியாமல் பேசாமல் உட்கார்ந்திருந்தார். சிறிது நேரத்தில் ஒரு வியாபாரி குதிரைமீது அவுரங்கபாத்திலிருந்து சீரடிக்கு வந்து மகுதிக்குச் சென்று பாபாவை நமஸ்காரம் செய்தார். அவர் மேற்கொண்டு வியாபார விஷயமாக செல்லவேண்டுமென்றும், குதிரை பசியாக இருப்பதினால் சீரடியில் இறங்கினதாகவும் குதிரைக்கு கொள் வாங்குவதற்காக கோணிப்பையை எடுத்து உதறினார். கோணிப்பையிலிருந்து ஒரு பல்லி கீழே விழுந்தது. பாபா அந்த பக்தரை பல்லியை கவனிக்கும்படி சொன்னார். அந்த பல்லியானது, கவற்றின்மீது ஏறி தனது சகோதரியை அடைந்தது. இரண்டும் தழுவிக்கொண்டு மகிழ்ச்சியால் விளையாடின. சீரடியிலிருந்து அவுரங்கபாத் வெகுதூரத்திலிருந்தபோதிலும் பாபா சொன்னபடி வியாபாரி மூலமாக, பல்லியின் சகோதரி, சீரடிக்கு வந்துவிட்டாள். இவையெல்லாம் பாபாவின் ஞான திருஷ்டியை

நன்றாக விளக்குகின்றது. யார் இந்தக் கதையை தினமும் வாசிக்கின்றார்களோ, அவர்களுடைய கஷ்டங்கள் எல்லாம் பாபாவின் கருணையால் நீங்கிவிடும்.

சாந்தாக்ருசில், M.W. பிரதான் அவர்கள் ஒரு கணபதி சிலையை வைத்து கோயில் கட்ட நினைத்து கோவில் கட்டி முடித்தார். சிலையை வைப்பதற்கு பாபாவின் அனுமதிக்காக காகாசாகேப் தீக்ஷிதருக்கு கடிதம் எழுதினார். பாபாவிடம், தீக்ஷிதர் விவரமாக சொன்னபோது, பாபா சுருக்கமாக ஆமாம் என்று அனுமதியளித்தார். உடனே தீக்ஷிதர் பிரதானுக்கு கடிதம் எழுதினார். அதே இரவு பிரதானின் மைத்துனியின் கனவில் பாபா தோன்றி கணபதி சிலையை வைப்பதாக தரிசனம் அளித்தார். அடுத்த நாள் காலையில் இக்கனவை வீட்டில் எல்லோருக்கும் விவரித்தார். அன்றே தீக்ஷிதரின் கடிதமும் வந்து சேர்ந்தன. பாபாவின் அனுமதியை கனவின் மூலம் மிக அற்புதமாக முன்பாகவே பாபா அறிவித்துவிட்டார்.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

பிரம்ம ஞானம்

எவ்வளவு மலிந்ததானாலும், பக்தியுடனும், அன்புடனும் கொடுத்தால் பாபா ஏற்றுக்கொள்வார். ஆனால் அகங்காரத்துடன் அளித்தால் தொடவே மாட்டார். அவரே கடவுள் ஆனதால் வேண்டாத முறைகளை எல்லாம் கவனியாமல், சந்தோஷத்துடன், அன்புடன் தருவதை ஏற்றுக்கொள்வார். நிஜமாகவே எவருமே பாபாவைப்போல் தாராளமனப்பான்மையுடன் நடக்க முடியாது. சிந்தாமணி, காமதேனு, கல்பகதரு இவைகளெல்லாம், விரும்பியவற்றை மட்டுமே கொடுக்கும் தன்மையுள்ளது. ஆனால் இவைகளில் எல்லாவற்றிலும் மேலான பாபா, அடைய முடியாததையும், கற்பனையாலும் நினைக்க முடியாத நன்மைகளையும் வாரி வழங்கும் வள்ளலாவார்.

ஒரு நாள் ஒரு பெரிய பணக்காரர் பாபாவிடம் வந்திருந்தார். ஐஸ்வரியமும், வீடுகளும், நெல்வயல்களும் ஏராளமான வேலையாட்களும் கொண்டவர். அவருக்கு எல்லாம் நிறைந்திருந்தும் தனக்கு பிரம்ம ஞானத்தை அடைவதற்கு பாபாவிடம் சென்று வணங்கினார். பிறகு பாபாவிடம் நீங்கள் பிரம்மத்தை இங்கே வந்து வணங்குகிறவர்களுக்கு உடனே காண்பிப்பதாக கேட்டறிந்தேன். ஆகவே வெகு தூரத்திலிருந்து தங்களிடம் வந்துள்ளேன். நீங்கள் பிரம்மத்தை உடனே காண்பிக்க வேண்டும் என்று வேண்டினார். பாபா சிரித்துக்கொண்டே, நான் உடனே பிரம்மத்தைக் காண்பிக்கின்றேன். என்னுடைய செய்கைகள் எல்லாம் உடனே நடப்பவை. தள்ளி போடுபவை அல்ல. மேலும் எல்லோரும் பணம், புகழ், அதிகாரம், அந்தஸ்து, நோய் தீர்த்தல் முதலியவற்றைத்தான் வேண்டிக் கேட்கின்றார்கள். ஆனால் உன்னைப்போல் பிரம்மத்தை, அழிவில்லாததை, கேட்பவர்கள் மிக்க அபூர்வம். என்னுடைய அதிர்ஷ்டமே இம்மாதிரியானவர்களை நான் காண்பதும், பேசுவதும், உடனே காண்பிக்கின்றேன் என்று சொன்னார்.

இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு அந்த பணக்காரனை உட்கார வைத்து அவரிடம் பேசிக்கொண்டே பாபா சிறிய பையனைக் கூப்பிட்டு நந்துலால் மார்வாடியிடம் ஐந்து ரூபாய் கடன் வாங்கி வரச்சொன்னார். பையனும் திரும்பிவந்து மார்வாடி கடையில் இல்லை என்று சொன்னான். மறுபடியும் பாலாகோஸரிடம் சென்று கடன் வாங்கி வரச்சொன்னார். இந்த தடவையும் பையன் வெறுங்கையுடன் திரும்பி வந்தான். இம்மாதிரி இன்னும் இரண்டு முறை இவ்வாறே அனுப்பி வரச் செய்தார்.

பாபாவிற்கு பணம் தேவையில்லாதது. அவருக்கு கண்டிப்பாக தெரியும், நந்துவும் பாலாவும் ஊரில்லை என்று. இவையெல்லாம் பிரம்மத்தை கேட்டவரை சோதனை செய்வதற்குத்தான். அப்பணக்காரனிடம் ஒரு கத்தை பணம் கையில் வைத்திருந்தார்

நிஜமாகவே பிரம்மத்தைகாண விழைந்திருந்தால் இம்மாதிரி பாபா கடனுக்கு அலைவதை பார்த்து பொறுத்திருக்கமாட்டார். அவருக்குத் தெரியும். பாபா கடனாக வாங்கினால் மறுபடியும் கொடுத்து விடுவாரென்று. இருந்தாலும் அந்த மாதிரி பணத்தை பாபாவிற்கு கொடுக்க மனம் வரவில்லை. இம்மாதிரியான மனிதன் பாபாவிடம் பிரம்மத்தை காண்பிக்க கேட்கின்றான். வேறு யாராக இருந்தாலும் உடனே 5 ரூபாயை பாபாவிற்கு கொடுத்திருப்பார்கள்.

ஆனால் பணத்தாசை பிடித்த பணக்காரன் அப்படி செய்யவில்லை. இவ்வளவு பண ஆசை பிடித்தவனுக்கு பிரம்மம் எப்படி கிடைக்கும். பணம் கொடுக்கவும் மனதில்லை. பொறுமையாகவும் காத்திருக்க முடியவில்லை. ஏனென்றால் ஊருக்கு திரும்பி செல்வதற்கும் சேர்த்து டாங்கா வண்டி பேசி வந்திருக்கிறார். நேரம் ஆனால் அதிக பணம் வண்டிக்காரன் கேட்பானல்லவா. ஆகவே மறுபடியும் பாபாவை நச்சரித்தார். பாபா உடனே பணக்காரனைப் பார்த்து, உனக்கு புரியவில்லையா. நான் இவ்வளவு நேரம் செய்ததெல்லாம் உனக்கு பிரம்மத்தை காண்பிக்கவே. பிரம்மத்தை காண ஒருவன் ஐந்து விஷயங்களை விட்டுவிட வேண்டும். 1. பிராணம் 2. ஐம்புலன்கள் 3. புத்தி 4. பேதம் 5. கர்வம். இம்மாதிரியான பாதை கத்தியின் கூர்மேல் நடப்பதை ஒத்ததாகும். எல்லோருக்கும் பிரம்மம் கிடைக்காது. சில முறைகள், பண்பாடுகள் அவசியம் தேவை. 1. முழுக்ஷா அதாவது சம்சாரத்திலிருந்து விடுபடுதல், எதையும் பொருட்படுத்தாமல் கடவுளையே நினைத்திருப்பது 2. விரக்தி - லக விஷயங்களில் வெறுப்பு தோன்றுதல் 3. அந்தர் முக்தா உலகத்தைப் பார்த்து அதில் சிக்காமல் தன்னைத்தானே உணருதல் 4. சுதார்சிங்: மற்றவர்களுக்கு துன்பம் நினையாமல் நல்லதையே நினைப்பது 5. சரிவர நடத்தல், உண்மையாக நடத்தல் 6. நல்லதையே செய்து நன்மையே புரிதல் 7. ஐம்புலன்களையும் அடக்குதல் 8. மனதை ஒரே நிலையாக நிறுத்தி வைத்தல் 9. குருவிடம் சரணமடைதல், கடைசியாக 10 கடவுளின் அனுக்கிரகம் அடைதல். இவை எல்லாவற்றிலும் கடந்துவந்தால், பிரம்மத்தை கலபமாக அடையலாம், காணலாம், அனுபவிக்கலாம். சரி இப்பொழுது உன் ஜோபியில் 250 ரூபாய்கள் உள்ளன. வெளியே எடு என்றார். உடனே பணக்காரன் ஜோபியிலிருந்து பணத்தை எடுத்து கட்டை பிரித்து எண்ணிப் பார்த்தார். சரியாக பாபா சொன்ன ரூ. 250 இருந்தன. பாபாவிற்கு தன் கையிலுள்ள பணத்தின் எண்ணிக்கை எப்படி தெரியும் என்று எண்ணினார். அவருடைய ஞான திருஷ்டியை அறிந்து, அவர் காலில் வீழ்ந்து மன்னிப்புக் கோறினார். உன் பணத்தைக் கட்டி ஜோபியில் வைத்துக்கொள். இம்மாதிரி பண ஆசையை விட்டாலே தவிர பிரம்மம் கிடைக்காது. உலகப் பொருள்களின் மீது ஆசையுள்ளவனுக்கு பிரம்மம் எப்படி கிட்டும். யார் பற்றற்று இருப்பானோ அவனுக்கே, பிரம்மம் எளிதில் கிடைக்கும். பேராசை பிடித்தவனுக்கு பிரம்மம் கிடைக்காது. நிறைய படித்தவனுக்கும், அவன் ஆசையை விட்டாலே தவிர பிரம்மம் தோன்றாது. குருவின் போதனைகள் அகங்காரத்தை ஒழிக்காதவனுக்கு நன்மைகள் தராது. மனதை அடக்க வேண்டும்.

என்னுடைய பொக்கிஷம் நிறைந்திருக்கிறது. என்னால் எதையும், கொடுக்க முடியும். ஆனால் அதை பெற்றுக்கொள்ள, தகுதியுடையவனா என்று பார்க்க வேண்டும். என் வார்த்தைகளை கவனித்தால் உனக்கு நன்மை உண்டாகும். இந்த மகுதியில் உட்கார்ந்து பொய் சொல்லமாட்டேன் என்றார் பாபா.

ஒரு விருந்தாளி வீட்டிற்கு வந்தால் எல்லோரும் சேர்ந்து சந்தோஷப்படுவதைப் போல் மகுதியில் கூடியிருந்த எல்லோரும் பாபாவின் உபதேசத்தை ரசித்தார்கள். பாபாவிடம் விடைபெற்று, திருப்தியான மனதுடன், பணக்காரன் ஊருக்குத் திரும்பினார். பாபா பக்தர்களுக்கு நன்மை செய்யவே சீரடியில் வாழ்ந்தார். உற்றார், உறவினர், வீடு ஒன்றுமில்லாமல், பிச்சை எடுத்தே உண்டு வந்தார். எப்பொழுதும் வேப்ப மரத்தடியில் தங்கியிருந்தார். மக்களுக்கு நல்ல வழிகளை போதித்து வந்தார்.

இம்மாதிரியான மாணிக்கத்தைப் போன்ற பாபா சீரடியில் தங்கி வசிக்க அந்த கிராமத்தார்கள் ரொம்பவும் கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டும்.

காகாசாகேப் தீக்ஷிதரின் நண்பரின் மகன் பந்தாராவில் இரண்டு மாதங்களாக தூக்கத்தில் நடக்கும் வியாதியால் கஷ்டப்பட்டான். அந்த நண்பர் தன் மகனை அழைத்துக்கொண்டு சீரடிக்கு பாபாவின் தரிசனத்திற்குச் சென்றார். சீரடியில் அந்த பையன் நன்றாக தூங்கினான். அந்த வியாதியும் அறவே நீங்கிவிட்டது.

பாபாவே சரணம் - ஒம் சாந்தி.

சாத்தே தேஷ்முக் கதைகள் - நல்ல எண்ணங்களை உற்சாகப்படுத்துதல் - வெவ்வேறு விதமான உபதேசங்கள் - மற்றவர்களை பழிப்பதினால் உண்டாகும் பாவங்கள் - வேலை வாங்குதலும் - சரியானபடி கூலி கொடுப்பதும்.

சத்குரு ஒருவனுடைய தகுதிக்கு ஏற்றவாறு உபதேசங்கள் செய்து முன்னேற்றமடையச் செய்கிறார். இவ்வாறு செய்யும் உபதேசங்கள் மற்றவர்களுக்கு தெரியப்படுத்தக்கூடாது என்று சிலர் நினைக்கின்றார்கள். அது தவறு. குருவானவர் மழையைப் போன்று, வேண்டிய சமயங்களில், நிறைய உபதேசங்களை வர்ஷிக்கின்றார். அதைத் தானும் அனுபவித்து, மற்றவர்களுக்கும் பயன்படச் செய்ய வேண்டும். பாபாவின் செய்கைகள் இரகசியமில்லாதது. அவர் உபதேசப்படி நடப்பவர்கள், முன்னேற்றம் அடைகின்றார்கள். கடவுளைக் காண்கிறார்கள். நம் கண்களைத் திறந்து கடவுளின் லீலைகளை உணர்ச் செய்கின்றார். இதனால் நமக்கு விவேகமும் வைராக்கியமும் வந்து சேர்கின்றன. இதனால் நமக்கு வேண்டியவைகள் கிடைத்து துன்பங்கள் நீங்கி சந்தோஷத்தை அடைகின்றோம். இவையெல்லாம் பாபாவினால் கிடைக்கக்கூடியவை. ஆகவே, அவர் பாதத்தில் வீழ்ந்து அவர் கதைகளை கேட்டு, அவருக்காகவே உழைத்து, நாம் நன்மை அடைய வேண்டும்.

சாதே என்பவர், வியாபாரத்தில் அதிக நஷ்டமடைந்து சம்சாரத்தில் வெறுப்படைந்து எங்கேயாவது தூரதேசத்தில் போய் நிம்மதியாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைத்தார். அவருடைய நண்பர்கள் சீரடிக்குச் சென்று பாபாவை தரிசனம் செய்யும்படியாக புத்தி கூறினார்கள். 1917ல் சீரடி வந்து சேர்ந்தார். அழிக்கக்கூடாத பிரம்மத்தையும், புனிதத்தையும் பாபாவிடம் கண்டு பாபாவிடம் சரணமடைந்தார். அவருக்கு உடனே மனதில் அமைதி தோன்றி சந்தோஷம் கரை புரண்டது. பூர்வத்தில் செய்த புண்ணியம் தான் இம்மாதிரியான சத்புருஷனை சரணமடையச் செய்தது என்று நினைத்தார். உடனே குரு சரித்திரத்தை பாராயணம் செய்ய ஆரம்பித்தார். ஏழு நாட்களில் முதல் சப்தஹத்தை முடித்ததும் அன்றிரவு பாபா கனவில் தோன்றினார். கையில் குரு சரித்திர புத்தகத்துடன் சாத்தேவுக்கு அதனுடைய தத்துவங்களை எடுத்துக் கூறுவதாக அந்த கனவு அமைந்திருந்தது. கனவு கலைந்து எழுந்த சாத்தேவிற்கு, சந்தோஷமாயிற்று. பாபாவின் கருணையை, நினைந்து நினைந்து வியந்தார். அடுத்த நாள் காகாசாகேப் தீக்ஷிதரிடம் இக்கனவைப் பற்றிச் சொல்லி பாபாவை இக்கனவின் உண்மை தத்துவத்தை அதாவது இன்னொரு சப்தஹம் செய்யவேண்டுமா என்று கேட்கச் சொன்னார். தீக்ஷிதரும் தகுந்த சமயத்தில் பாபாவிடம், தேவா, சாத்தேவிற்கு கனவில் என்ன செய்யச் சொல்லுகிறீர்கள். குரு சரித்திரத்தை தொடர்ந்து படிக்கவா அல்லது நிறுத்திக்கொள்ளவா. அவர் ஒரு எளிய பக்தர். அவர்

விருப்பம் நிறைவேற்றுங்கள். அவரை ஆசீர்வதித்து கனவில் என்ன சொன்னார்கள் என்பதை விளக்குங்கள் என்று கேட்டார். பாபாவும், இன்னொரு சப்தஹம் செய்யட்டும். அப்படி செய்யும்பொழுது அதிக ஜாக்கிரதையாக வாசிக்கட்டும். மிக்க நன்மையடைந்தவனாவான். அவருடைய கஷ்டங்களிலிருந்து கடவுள் விடுவித்து, முன்னேறச் செய்வார், என்று பதில் சொன்னார்.

இவை நடந்தபோது, ஹேமத்பந்த், மகுதியிலிருந்து இவை யாவற்றையும் உன்னிப்பாக கவனித்தார். அப்பொழுது அவர் நினைத்தார். சாத்தே ஒரு வாரம் குரு சரித்திரம் படித்து நல்ல வெகுமதியை அடைந்தார். நான் இதை 40 வருடங்களாக படித்து வருகிறேன். ஒரு பயனும் ஏற்படவில்லை. சாத்தேவின் 7 நாட்கள் சாதனை மிகப் பெரியதாகிவிட்டது. நான் 7 வருடம் சீரடியில் தங்கியிருந்தும் பிரயோஜனமற்றிருக்கிறது. சாதக் பறவை மழைநீருக்கு காத்திருப்பதைப்போல் நான் காத்திருந்தும், பாபாவின் கருணை கிட்டவில்லை என்று நினைத்தார். இம்மாதிரியான எண்ணங்கள் ஹேமத்பந்துக்கு தோன்றியதை பாபா ஞான திருஷ்டியால் அறிந்து, பாபா உடனே ஹேமத்பந்தை கிளம்பச் செய்து சாமாவிடம் சென்று 15 ரூபாய் தக்ஷணை வாங்கிக் கொண்டு, பிறகு உட்கார்ந்து சில நேரம் பேசிவிட்டு மகுதிக்கு வரச் சொன்னார். கருணை பாபாவின் மனதில் தோன்றியவுடன் இம்மாதிரியாக உத்தரவு பிறப்பித்தார். யாரால் பாபாவின் உத்தரவை மீற முடியும்.

ஹேமத் பந்த் உடனே சாமாவின் வீட்டிற்குச் சென்றார். சாமா அப்பொழுதுதான் குளித்து முடித்திருந்ததால் ஹேமத் பந்தை நோக்கி, அந்நேரத்தில் ஏன் அங்கு வந்தார் என்றும் ஏன் தனியாக, மிக்க வேதனை நிரம்பியவராக காணப்படுகின்றார்? என்று வினவினார். மேலும் சிறிது நேரம் காத்திருந்தால் உள்ளே சென்று பூஜையை முடித்து வருவதாகச் சொல்லி வீட்டிற்குள் சென்றார். ஹேமத் பந்த் வராண்டாவில் உட்கார்ந்தபோது ஜன்னலில் ஒரு புத்தகம் இருப்பதைப் பார்த்து எடுத்து பார்த்தார். நத்பகவத் என்கிற மராத்தி புத்தகமாக இருக்கவே ஆச்சரியமடைந்தார். ஏனென்றால் தினந்தோறும் அவர் படிக்கும் புத்தகமாக இருந்தது. மேலும் அன்று காலையில் அவர் அதை படிக்க முடியாமல் பாதிதூரம் ஒரு பாகத்தை படிக்கும்பொழுது ஒரு அன்பர் அவரை மகுதிக்கு துணையாகக் கூப்பிடவே அப்படியே விட்டுவிட்டு மகுதிக்கு சென்றார். மேலும் புத்தகத்தை சாமா வீட்டில் பிரித்தபோது தான் காலையில் விட்ட பாகமாகவே அவருக்கு பிரித்தவுடன் கிடைத்தது. பாபாவே தன்னை பாதியில் விட்ட பாகத்தை முடிக்கவே சாமா வீட்டிற்கு அனுப்பியதாக நினைத்து தொடர்ந்து படித்து முடித்தார். இதை முடித்தவுடன் சாமா பூஜையை முடித்துவிட்டு ஹேமத்பந்திடம் வந்து உட்கார்ந்தார். உடனே ஹேமத்பந்த் பாபா, சாமாவிடம் 15 ரூபாய் தட்சணை வாங்கி வரும்படி கட்டளையிட்டதாகச் சொன்னார். சாமா சிரித்து தன்னிடம் பணம் இல்லையென்றும் 15 நமஸ்காரங்களை பாபாவிற்கு தருவதாகச்

சொன்னார். ஹேமத்பந்த் ஒத்துக்கொண்டு பாபா தன்னை சிறிது நேரம் சாமாவிடம் பேசிவிட்டு வரும்படியாக சொன்னதாகச் சொன்னார். மேலும் பாபாவின் கதைகளையும், லீலைகளையும் சொல்லும்படி வற்புறுத்தினார். சாமா தான் ஒரு கிராமத்தானாக இருந்தபோதும் அதிகம் படித்த பட்டணவாசியை தன்னிடம் அனுப்பியதற்கு வியந்தார். பாபாவின் கதைகளும், லீலைகளும், யாராலும் கற்பனை பண்ண முடியாதது. அவர் அநேக லீலைகள் புரிகின்றார். இருந்தபோதிலும் தான் எதிலும் ஒட்டுதல் இல்லாமல் ஒதுங்கி இருக்கின்றார். அவரே ஏன் கதைகள் சொல்லக்கூடாது. அவர் கடவுளே தான் என்று சொல்லி தனக்கு ஒரு கதை ஞாபகத்திற்கு வருவதாகவும் தான், நேராக அனுபவித்ததென்றும், பாபா முதலில் பக்தர்களை, சோதனை செய்தே உபதேசத்தை அருளுகின்றார் என்று சொல்லி, கதையை சொல்ல ஆரம்பித்தார். உபதேசம் என்ற வார்த்தையை கேட்டவுடன், ஹேமத்பந்திற்கு மின்னல் போல் ஒன்று உடலில் ஊடுருவியது. உடனே சாத்தேவின் குருசரித்திரம் கதைகள் ஞாபகத்திற்கு வந்து பாபா இதற்காகவே தன் மனதிலுள்ளதை அறிந்தே, சாமாவிடம் அனுப்பினார் என்று உணர்ந்தார்.

சாமா கதையைச் சொன்னார். ராதாபாய் என்கிறவள் பாபாவின் புகழைக்கேட்டு சங்கம்னர் ஊரிலிருந்து சில பேருடன் சீரடி வந்து பாபாவை வணங்கினாள். மிகவும் திருப்தியாக தரிசனம் பெற்றாள். பாபாவை அதிகமாக நேசித்து அவள் ஒரு தீர்மானம் செய்துகொண்டாள். பாபா அவளை அனுக்கிரகம் செய்து உபதேசம் அருள வேண்டும். அப்படி உபதேசம் பெறுகின்ற வரையில் உபவாசம் கிடப்பது. உயிரே போனாலும் உபதேசம் பெற்றே தீருவது என்று விடுதியில் உபவாசம் கிடக்க ஆரம்பித்தாள். தண்ணீரும் அருந்தாமல் மூன்று நாள் கடந்தது. சாமாவிற்கு பயம் உண்டாகி, பாபாவிடம் சென்று, தேவா, இதிலெல்லாம் என்ன விளையாட்டு? அநேகம் பேர்களை இங்கு வரவழைத்து ஆசீர்வதிக்கின்றீர்கள். உங்களுக்கு தெரியும், அந்த வயதானவள், உங்களையே சார்ந்திருக்கின்றாள் என்று. அவள் சாகின்ற வரையில் உபவாசம் கிடப்பதாக தீர்மானித்து, உங்கள் உபதேசத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள். ஏதாவது அனர்த்தம் விளைந்தால், உலகம் உங்களை பழிச்சொல்லும், பாபா கலபமாக ஒரு சிறிய உபதேசம் செய்திருந்தால், அவள் காப்பாற்றப் பட்டிருப்பாள் என்று சொல்லுவார்கள். ஆகவே கருணை காட்டுங்கள். அவளை அழைத்து ஏதாவது நாமத்தை உபதேசம் செய்யுங்கள் என்று உருக்கமாக வேண்டினார்.

பாபா ராதாபாயை கூப்பிட்டனுப்பி, தாயே எதற்காக வீணாக உங்களை வாட்டிக் கொள்கிறீர்கள். நீங்கள் நிஜமாகவே என் தாய். நான் என்னுடைய கதையை சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள். எனக்கு ஒரு குரு இருந்தார். அவர் பெரிய சந்நியாசியும், கருணையும் பொருந்தியவர். நான் அவருக்காக அநேக வருடங்கள் உழைத்தேன். ஆனாலும் ஒரு மந்திரமும் உபதேசமும் செய்யவில்லை. அவரைப் பிரிவதற்கு மனம்

வராமல் ஏதாவது சொல்ல மாட்டாரா என்று ஏங்கினேன். ஆனால் அவருடைய வழி தனியானது. அவர் என்னை மொட்டையடித்து இரண்டு பைஸாக்கள் தக்ஷணையாகக் கேட்டார். நான் உடனே கொடுத்துவிட்டேன். என் குரு பைஸா என்றால் செலவு செய்யும் செப்புக்காசுகள் அல்ல அவருக்கு எதன்மீதும் பற்றுதலில்லை. செப்புக்காசால் அவருக்கு ஒன்றும் ஆக வேண்டியதில்லை. அந்த பைஸாக்கள் 1. நம்பிக்கை 2. பொறுமை.

என் குருவிடம் 12 வருடங்கள் கழித்தேன். அவரோடு இருந்தபோது துணிக்காவது, சோற்றுக்காவது பஞ்சமில்லை. என் பேரில் பூரண அன்பை செலுத்தினார். அவரைப்போல் குரு கிடைப்பது அரிது. அவரை நான் நோக்கும்பொழுது அவர் கண்மூடி தியானத்தில் ஆழ்ந்திருப்பார். இரவும் பகலும் பசி, தாகம், தூக்கமில்லாமல் அவரையே உற்று நோக்குவேன். அவர் இல்லையென்றால் உலகமே இல்லை. அவரைத் தவிர வேறு எதையும் பார்க்க விரும்பவில்லை. எனக்கு அவரே ஒரே அடைக்கலம். என்னுடைய எண்ணம் எப்பொழுதும் அவரைச்சுற்றி வந்தது. இது ஒரு பைஸாவான நம்பிக்கை, அடுத்தது பொறுமை என்னும் பைஸா. நான் அதிக வருடங்கள் பொறுமையாக காத்திருந்து அவருக்கு உழைத்து வந்தேன். இது எல்லாவித கஷ்டங்களையும் போக்கி கடலையும் கடக்க வைக்கும் சாதனம். பொறுமை, எல்லா பாவங்களையும் போக்கி கஷ்டங்களையும் தவிர்த்து, பயங்களை நீக்கி எல்லாவற்றிலும் வெற்றியையே தருவது. இவை இரண்டும் ஒரே பிரசவத்தில் பிறந்த சகோதரிகள் போலாகும்.

என்னுடைய குரு என்னிடமிருந்து எதையும் எதிர்பார்க்கவில்லை. என்னை கைவிடாமல் காப்பாற்றி வந்தார். பார்வை ஒன்றாலேயே என்னை காப்பாற்றி வந்தார். எப்படியென்றால் ஒரு கரையிலிருக்கின்ற தாய் ஆமை, மறு கரையிலிருக்கின்ற குழந்தை ஆமையை பார்வையிலேயே உணவை ஊட்டுவதைப்போல என்னை காப்பாற்றி வந்தார். தாயே என் குரு எனக்கு உபதேசம் ஒன்றும் செய்யவில்லை. அப்படியிருக்க நானெப்படி உனக்கு உபதேசிக்க முடியும். உபதேசம் பெற முயற்சிக்காதே. என்னையே மூல பொருளாக நினைத்து வணங்கினால் பரமார்த்தத்தை அடைவாய். என்னையே நீ நோக்கினால் நான் உன்னை ரக்ஷிப்பேன். மகுதியில் உட்கார்ந்து உண்மையைத் தவிர வேறெதுவும் பேசமாட்டேன். வேறு சாதனம் ஒன்றும் தேவையில்லை. குருவின் மீது நம்பிக்கையோடு இரு. குருவையே எல்லாமாக நினை. அவரே மும்மூர்த்தியுமாவார் என்று பாபா இதமாக புத்தி சொன்னார். இவ்வாறு சொன்னவுடன் ராதாபாயிக்கு திருப்தியுண்டாகி, சந்தோஷம் அடைந்தார். பாபாவை வணங்கி உபவாசத்தை நிறுத்தினாள்.

ஹேமத் பந்த் இக்கதையைக் கேட்டு, மெய்சிலிர்த்து, அதன் உண்மை பொருளை அறிந்து தான் மனதில் நினைத்ததை பாபா உணர்ந்து தனக்கு உபதேசம் செய்துவிட்டதை நினைத்து, சந்தோஷத்தில் கண்களில் நீர் பெறுக துக்கத்தினால் நெஞ்சடைக்க விம்மினார்.

ஒரு வார்த்தையும் பேசமுடியவில்லை. இந்த சமயத்தில் மகுதியில் ஆரத்தி ஆரம்பமானதற்கு அறிகுறியாக மணிச்சத்தம் கேட்கவே சாமாவும், ஹேமத் பந்த்தும் மகுதிக்கு விரைந்தனர். ஜோக் ஆரத்திப்பாட்டை ஆரம்பித்து பூஜை செய்து கொண்டிருந்தார். பெண்களும் ஆண்களும் நிறைய பேர் கூடி ஆரத்தியை பாடினார்கள். சாமா வேகமாக ஹேமத்பந்த்தை இழுத்துக்கொண்டு எல்லோரையும் விலக்கிச்சென்று பாபாவை அடைந்து இருவரும் பாபாவின் எதிரில் உட்கார்ந்தார்கள்.

எல்லாமறிந்த பாபா, சிரித்துக் கொண்டே, ஹேமத்பந்த்தை தட்சணை கொண்டு வந்தாரா என்று கேட்டார். சாமா தட்சணைக்கு பதில் 15 நமஸ்காரங்கள் கொடுத்ததாகவும், அவரே நேரில் வந்திருப்பதாகவும் அறிவித்தார் ஹேமத்பந்த். பாபா, அது சரி, இருவரும் என்ன பேசினீர்கள். எல்லாவற்றையும் ஒன்று விடாமல் சொல் என்றார். மணி சத்தத்தையும், மேள சத்தத்தையும், கோரஸ் பாட்டையும் பொருட்படுத்தாமல் ஹேமத்பந்த் நடந்த எல்லாவற்றையும் விரிவாகச் சொன்னார். பாபாவும் மிக உன்னிப்பாக நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து எல்லாவற்றையும் கேட்டார். ஹேமத்பந்த் ராதாபாய் உபவாச கதையினால் தான் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டதை மெய் சிலிர்த்து சொன்னார். பாபா கதையின் உட்பொருள் விளங்கின்றா? என்று கேட்டார். ஆமாம் என்றும், தன்னுடைய நிலையற்ற மனதில் சாந்தி ஏற்பட்டு தூய்மையான பாதையை, தெரிந்து கொண்டதாக ஹேமத்பந்த் சொன்னார்.

பிறகு பாபா என்னுடைய வழியே தனிவழியாகும். இந்த ஒரு கதையை ரூபகத்திலிருத்தினால் ரொம்பவும் உபயோகமாயிருக்கும். கடவுளை அடைவதற்கு தியானம் அவசியம். இதைவிடாமல் கடைபிடித்தால், எண்ணங்கள் தூய்மையாகும். எல்லா ஐந்துக்களிலும் நிறைந்திருக்கின்ற கடவுளை, சதா நினைத்திருக்க வேண்டும். என்னை எந்த உருவத்தில் காண்கின்றாயோ, அதையே மனதிலிருத்தி, இரவும் பகலும் தியானம் செய். இப்படியே செய்து வந்தால் பிரம்மத்தை அடையலாம் என்று சொன்னார். இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது ஆரத்தி முடிந்து பாபாவின் ஐயகோஷம் முழங்கியது. சத்குரு ஸாயிநாத் மகராஜ்கி ஜெய் என்ற கோஷம் வாணைப்பிளந்தது.

ஆரத்தி முடிந்தவுடன் பாபு சாகேப் ஜோக் பாபாவை வணங்கி கை நிறைய கல்கண்டை கொடுத்தார். பாபா அக்கல்கண்டு யாவற்றையும், ஹேமத்பந்த்திற்கு கொடுத்து, இக்கதையின் சாரம்சத்தை மனதிலிருத்தினால், உன்னுடைய நிலைமை கல்கண்டைப்போல் இனிப்பாகும். உன்னுடைய விருப்பங்கள் எல்லாம் நிறைவேறி சந்தோஷப்படுவாய் என்று சொன்னார்.

மேல் சொன்ன கதையை நாமும் சிரவணம் செய்து, பாபா அளித்த கல்கண்டைப்போல் நம்முடைய நிலையும், தித்திப்பாக மாறும்படி பாபாவை பிரார்த்திப்போம்.

பாபாவின் புத்திமதிகள் விலைமதிக்க முடியாதது. அவைகளை நினைத்து நடந்து வந்தால் நன்மையே கிட்டும். ருணானுபந்தம் இல்லாமல் ஒருவர் நம்மைத் தேடி வரமாட்டார். யாராவது நம்மிடம் வந்தால் கருணையில்லாமல் விரட்டாதே. வரவேற்று மரியாதை செய். தாகத்தோடு வருபவருக்கு தீர்த்தம் கொடுத்தாலும், பசியோடு வந்தவருக்கு உணவு கொடுத்தாலும், துணியில்லாதவருக்கு ஆடை கொடுத்தாலும், வீட்டின் முன்பாகத்தை தேடி வந்தவருக்கு ஓய்வு எடுக்க அளித்தாலும், கடவுள் திருப்தியடைவார். யாராவது பணம் கேட்டால், உன்னால் கொடுக்க மனம் இல்லாவிட்டால் கொடுக்க வேண்டாம். ஆனால் நாய் போல் குரைக்காதே. வேறு எவர் வேண்டுமானாலும் ஆயிரம் வசவு பொழியட்டும். அதற்கு பதில் சொல்லாதே. அதைப் பொறுத்தால் உனக்கு சந்தோஷம் கிட்டும். உலகமே தலைகீழாக மாறினாலும், உன்னுடைய நிலையில் இரு. கடவுளே பெரியவர், நம்மை காப்பாற்றுவவர். எல்லோரையும் நேசித்து அன்பாக இரு என்றார்.

பாபா நல்ல எண்ணங்களுக்கு எப்படி ஊக்கமளித்தார் என்பதைப் பார்த்தால், மிகச் சிறந்ததாக இருக்கும். முழு பக்தியுடன் அவரை சரணாகதி அடைய வேண்டும். அப்பொழுது அவர் எப்படி எல்லாவற்றிலிருந்தும் காப்பாற்றப்படுகின்றார் என்று பார்க்கலாம். காலையில் எழுந்தவுடன் நல்ல எண்ணங்களை நினைத்துக்கொண்டே எழுந்தால் அன்று முழுவதும் நல்லவையே தோன்றி, நடக்கும் என்பார் பெரியவர். இதை ஒரு நாள் ஹேமத்பந்த் பரீட்சை செய்து பார்த்தார். வியாழக்கிழமை காலையில் ராமனை நினைத்துக்கொண்டே படுக்கையிலிருந்து எழுந்து, கலைக்கடன்களை முடித்துக் கொண்டு, பாபாவை தரிசிக்க மகுதிக்குச் சென்றார். அவ்வாறு தீக்ஷிதர் வாடாவிலிருந்து போய் கொண்டிருக்கும்போது ஒரு அழகான பாட்டு காதில் விழுந்தது. பாபாவின் எதிரில் ஒரு அவுரங்காபாத் பக்தர் குருவின் கிருபையால் ராமனின் தரிசனம் கிடைக்கப்பெற்றேன் என்ற பாட்டை பாடிக் கொண்டிருந்தார். எத்தனையோ பாட்டுக்களிருக்கும்பொழுது இதை பாடும் நோக்கம் என்னவாயிருக்கும். இது ஹேமத்பந்த் பரீட்சைக்கு, அதாவது அந்த நாள் முழுவதும் ராமனுடைய பாட்டையே தன் செவி கேட்க வேண்டுமென்ற பிரதிக்கருையை பாபா நிறைவேற்றுவதேயாகும்.

ஒரு நாள் பாபாவின் பக்தன் ஒருவன் தன்னுடைய சகோதரனை மற்றவர்கள் எதிரில் கேவலமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தான். இதையறிந்த பாபா, அவனை லெண்டி தோட்டத்திற்கு அழைத்துச் சென்று பன்றி மலத்தை சாப்பிடுவதை அவனுக்கு காண்பித்து, இப்பன்றிக்கும், உனக்கும் என்ன வித்தியாசம். உன்னுடைய சொந்த சகோதரனையே மனதின்படி திட்டுகிறாய். எவ்வளவோ புண்ணியம் செய்து கிடைத்த மனித ஜன்மத்தை வீணாக்கினால் சீரடி உனக்கு நன்மை செய்யுமா என்று கடிந்து கொண்டார். பக்தனும் தலை குனிந்து சென்று விட்டான்.

சில சமயங்களில் பாபா சொல்வார். ஹரி என்றொருவர் இருந்தால் என் கட்டிலின் மீதே எனக்கு உணவளிக்கட்டும் என்று ஒருவன் ஒரு காரியமும் செய்யாமல் கட்டிலில் உட்கார்ந்திருந்தால், உணவு கிடைக்குமா. ஒன்றும் கிடைக்காமல் பட்டினியால் அழிந்து போவான். ஆகவே கடவுளை அடைவதற்கு ஒருவன் தீவர முயற்சியில் இறங்க வேண்டும். எவ்வெளவுக்கெவ்வளவு முயற்சிக்கின்றானோ அவ்வளவு எளிதில் பரமார்த்தம் கிட்டும்.

பாபா தனக்கு தெரியாதது ஒன்றுமில்லை என்றும் நீரிலும், நிலத்திலும், வெளிச்சத்திலும், வானத்திலும் தான் நிறைந்திருப்பதாகவும் சொல்லுவார். சம்சார சாகரத்திலிருந்து மீள பாபாவின் பாதமே தக்க துணையாகும். எவரையும் மனது புண்படும்படி பேசக்கூடாது. நல்லவையே நினைத்து நல்லதையே செய்து, பாபாவின் பாதத்தில் சரணமடைய வேண்டும். அப்பொழுது அவனுக்கு பயமொன்றுமில்லை. எல்லோருக்கும் மனனம் என்பதே முக்கியம் என்று பாபா சொல்லி வந்தார். குடிகாரனுக்கும் அவன் கனவில் தோன்றி மார்பில் உட்கார்ந்து அவனை அழுத்தி அவன் இனி குடிப்பதில்லை என்று சத்தியம் வாங்கிக் கொண்டே விடுவார். அவருடைய வழிகளையும் முறைகளையும் சொல்வதற்கு மாளாது.

ஒரு நாள் ராதாகிருஷ்ணமாயின் வீட்டருகில் வந்து ஒரு ஏணியைக் கொண்டுவரச் செய்தார். அதன் மீது ஏறி ராதாகிருஷ்ணமாயின் வீட்டை குறுக்காக கூரையில் கடந்து இன்னொரு மூலையில் இறங்கி வந்தார். அந்த சமயத்தில் ராதாகிருஷ்ணமாயி மலேரியா ஜூரத்தில் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தாள். அதை போக்கவே அவ்வாறு செய்தார். ஏணியைக் கொண்டு வந்தவனுக்கு இரண்டு ரூபாய் கொடுத்தார். உடனிருந்தவர் தைரியமாக ஏன் அவ்வளவு அதிகமாக பணத்தை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டார். பாபா யாருடைய கஷ்டத்தையும் வீணாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று மறுமொழி சொன்னார்.

பாபாவே சரணம் - ஒம் சாந்தி.

தீக்ஷிதரின் வேலைக்காரி மூலமாக தாஸ்கணு சம்சமயம் தீர்தல்.

பாபா முதலில் அருவமாகத்தான் இருந்தார். பக்தர்களின் சேஷமத்திற்காக ஒரு உருவத்தைத் தாங்கினார். இப்பொழுது பாபாவை ஞாபகப்படுத்தி, அவர் தோற்றத்தை ரசிப்போம். சீரடிக்கு சென்று, மத்தியான ஆரத்திற்கு பிறகு நடக்கும் செயல்களை கவனிப்போம். ஆரத்திற்கு பிறகு பாபா வெளியில் வந்து கோடியில் நின்று பக்தர்களுக்கு அன்பார்ந்த பார்வையுடன் உதியைக் கொடுப்பார். பக்தர்களும், அவரை உற்றுநோக்கி அவர் பாதங்களைப்பற்றி, உதிப்பிரசாதத்தைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள். கை நிறைய உதியை அளித்து, நெற்றியிலும் விரல்களினால் உதியைப் பூசுவார். பக்தர்களிடம் அவர் கொண்ட அன்பு எல்லையில்லாதது. பக்தர்களைப் பார்த்து “பாவ், உன்னுடைய சாப்பாட்டை முடித்துக்கொள். அண்ணா உன் விடுதிக்குச் செல். பாபு, உன் ஆகாரத்தை ரசித்துச் சாப்பிடு” என்றெல்லாம் சொல்லுவார். இப்பொழுதும் பாபாவை பாதாந்திர கேசமாக நினைவில் நிறுத்தி வணங்குவோமாக.

ஒரு சமயம் தாஸ்கணு மகராஜ் ஈசா உபநிஷத்தை மராத்தியில் மொழிபெயர்க்க குறிப்பெழுத ஆரம்பித்தார். குறிப்பாக ஈசா உபநிஷத்து மிகச்சிறிய நூலாக இருந்தாலும் அநேக அர்த்தங்களை கொடுக்கும் மிகக் கடினமான நூல். சில இடங்களில் தாஸ்கணுவிற்கு புரியாமல் அநேகம் படித்தவர்களை விசாரித்தபோதும் திருப்தியான அர்த்தங்களை விவரிக்க முடியவில்லை. வேதத்தின் சாரமான ஈசா உபநிஷத்திற்கு சரியான அர்த்தம் பாபாவால்தான் தரமுடியுமென்று நினைத்து, தாஸ்கணு பாபாவை போய்ப் பார்த்து நமஸ்கரித்து, தன் கஷ்டங்களை தெரிவித்து, சரியான அர்த்தங்களை சொல்லும்படி பிரார்த்தித்தார். பாபா அவரை ஆசீர்வதித்து “இதில் கஷ்டமொன்றுமில்லை நீ ஊருக்குச் செல்லும் வழியில் “வில்லே பார்லே” யில் காகாசாகேப் தீக்ஷிதர் வீட்டிற்கு சென்றால் அவருடைய வேலைக்காரி, உன் சந்தேகங்களை நிவர்த்திப்பாள்” என்றார். அங்கு கூடியிருந்தவர்கள், பாபா வேடிக்கை செய்கிறார் என்றும், படிப்பு வாசனையற்ற வேலைக்காரி, மிகக் கடினமான நூலின் அர்த்தத்தை எவ்வாறு உணர்ந்திருக்க முடியுமென்று நினைத்தார்கள். ஆனால், தாஸ்கணுவிற்கு, பாபா சொன்னால் கடவுளே சொன்னதுபோல். ஆகவே வில்லேபார்லேவிற்கு சென்று, காகாசாகேப் தீக்ஷிதர் வீட்டில் தங்கியிருந்தார். அடுத்த நாள் தாஸ்கணு பூஜையிலிருக்கும்போது, ஒரு ஏழைப்பெண், அழகாகவும், சுத்தமாகவும் பாடுவதைக் கேட்டார். பாட்டின் சாராம்சம் ஒரு புடவையின் வர்ணத்தைப் பற்றியும், அழகைப்பற்றியும், ஓரங்களைப்பற்றியும் வர்ணிப்பதாகும். தாஸ்கணுவிற்கு இந்தப்பாட்டு மிகவும் பிடித்திருந்தது. ஆக வெளியே வந்து காகாசாகேப் தீக்ஷிதரின் வேலைக்காரிப் பெண் பாத்திரங்களை விளக்கிக்கொண்டே இப்பாட்டை பாடுவதை

கண்ணுற்று ஆச்சரியமடைந்தார். அவளுடைய ஏழ்மை ஸ்திதியைப்பார்த்து. இரக்கங்கொண்டு, ராப்பகதூர் M.V. பிரதான் அவர்கள் தாஸ்கணுவிற்கு அடுத்தநாள் ஒரு ஜதை வேஷ்டியை அளித்தபோது, அந்த ஏழைப் பெண்ணிற்கும் ஒரு சிறிய புடவை அளிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார். அவ்வாறே பிரதான், ஒரு சிறிய அழகான புடவை வாங்கி அப்பெண்ணுக்கு அளித்தார். பசித்தவனுக்கு மிக நல்ல உணவு கிடைத்தால் போல் அப்பெண்ணுக்கு ஆனந்தம் தாங்க முடியவில்லை. அடுத்த நாள் அந்த புடவையை கட்டிக்கொண்டு ஆனந்தத்துடன் குதித்தும், கும்மாளம் போட்டும், பாடியும், ஆடியும் சுற்றி சுற்றி வந்தாள். அடுத்த நாள் அந்தப் புதுப் புடவையை வீட்டில் வைத்து விட்டு. பழையபடி கிழிந்த சேலையை உடுத்திக்கொண்டு வந்து முந்திய நாளைப்போலவே ஆடியும் பாடியும் மகிழ்ந்தாள். தாஸ்கணு அதைப்பார்த்து அந்தப் பெண் ஏழையாதலால் கிழிந்த ஆடையை அணிய வேண்டியிருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது புதிய புடவையை வீட்டில் பத்திரப்படுத்தி பழைய துணியுடன் காட்சியளிக்கிறாள். ஆனால் சிறிதேனும் வெறுப்போ, வருத்தமோ அப்பெண்ணுக்கு இல்லை. தாஸ்கணுவிற்கு இப்பொழுது ஈஸா உபநிஷத்தின் அர்த்தம் புரிந்துவிட்டது. அதாவது நமது துக்கங்களும், சந்தோஷங்களும் நமது மனதைப் பொருத்தது. கடவுள் எதை கொடுக்கின்றாரோ அதை வைத்து மனிதன் சந்தோஷப்படவேண்டும். எல்லாம் கடவுள் செயல் என்றிருக்க வேண்டும். கடவுள் எதைச் செய்தாலும் அது அவனது நன்மைக்கே. இந்த ஏழைப்பெண்ணின் கதையில் கொடுத்தவர், கொடுக்கக் காரணமாக இருந்தவர், பெற்றுக்கொண்டவர் எல்லாம் கடவுளின் சித்தமே. எது நடந்தாலும் நன்மைக்கே என்பது சாராம்சம்.

பாபாவின் உபதேச முறைகள் மிகவும் விசித்தரமானவை. சிலரை சாதனை செய்வதற்காக அவர் எங்கும் போகாதிருந்தும், பக்தர்களை அனுப்பி வைத்து. நன்மையடையச் செய்வார். பக்தர்களுடைய விருப்பப்படி கனவிலோ, நேரிலோ காட்சி தந்து திருப்திபடுத்துவார். தாஸ்கணுவையும், வில்லே பார்லேக்கு அனுப்பிவைத்து மேல் சொன்ன தெளிவை ஏற்படுத்தினார்.

ஈஸா உபநிஷத்தின் ஆரம்பமே கடவுள் எல்லா இடங்களிலும் நிறைந்திருக்கிறார் என்று பேசுகிறது. கடவுள் எதைக்கொடுத்தாலும் மனிதன் அனுபவித்தே ஆக வேண்டும். கடவுள் காட்டும் வழி எல்லாம் நன்மைக்கே. மற்றவர்களுடைய சொத்துக்காக அலையக்கூடாது. யாரார் எதை வைத்திருக்கின்றார்களோ, அதைக்கொண்டே திருப்தியடைய வேண்டும். யார் யார் எந்த நிலையில் இருந்தாலும், கடவுளை தியானித்துக் கொண்டு, அந்த நிலையிலேயே இருக்க வேண்டும்.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

தாசூர், ஆனந்தராவ் பதன்கர், பண்டரிபுர வக்கீல் ஆகியவரின் கதைகள்.

ஹேமத்பந்த் பந்தராவில் மாஜிஸ்ட்ரேட்டாக பணிபுரிந்தார். ஒரு முகம்மதிய பக்கீர் பீர்மௌளானா என்பவர் அங்கு வசித்து வந்தார். அந்த பக்கீரை ஹிந்துக்களும், பார்ஸிக்களும் மற்றவர்களும் சேவித்து வந்தார்கள். ஹேமத்பந்தின் சாஸ்திரி அதேமாதிரியாக இவரையும் போய் தரிசனம் செய்து வரும்படியாக வற்புறுத்தினார். ஆனால் என்ன காரணத்தினாலோ ஹேமத்பந்த் சென்று தரிசனம் ஆகவில்லை. ஆனால் சில வருடங்களுக்குப்பிறகு பாபாவின் தர்பாரில் சோந்து மகிழும்படியாக அமைந்தது. இது பூர்வஜன்மத்தில் செய்த நற்பலனேயாகும்.

தாசூர் என்பவர் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்ட்டில் குமாஸ்தாவாக பணியாற்றி வந்தார். ஒரு சமயம் பெல்காம் அருகிலுள்ள வட்காம் என்ற நகரத்திற்கு வந்திருந்தார். அங்கு கன்னட சந்நியாசி அப்பா என்பவரை தரிசனம் செய்து வணங்கினார். அப்பொழுது அந்த சந்நியாசி விசார் சாகர் என்கிற வேதாந்த புத்தகத்தை படித்து பிறருக்கு அர்த்தங்கள் வழங்கிக்கொண்டிருந்தார். தாசூர் விடைபெறும்போது அப்பா சொன்னார். நீ இந்த புத்தகத்தை வாசிக்க வேண்டும். அப்பொழுது உன் விருப்பங்கள் நிறைவேறும். நீ வடக்கே வேலை சம்பந்தமாக போகும்பொழுது உன்னுடைய அதிர்ஷ்டவசத்தினால் ஒரு பெரிய சந்நியாசியை சந்திப்பாய். அவர் உனக்கு எதிர்கால பாதையைக் காண்பித்து சந்தோஷப்படுத்துவார்.

சில நாட்கள் கழித்து தாசூர் ஜின்னாருக்கு மாற்றப்பட்டார். அதைச் சென்று அடைவதற்கு ஒரு பள்ளத்தாக்கை எருமை மீது சவாரி செய்து கடக்க வேண்டும். இது அதிக வலியை ஏற்படுத்தியது. பிறகு கல்யாணனுக்கு மாற்றப்பட்டு, நாநாசாகேப் சந்தோர்க்கரிடம் பரிச்சயம் ஏற்பட்டது. பாபாவைப் பற்றி மிகவும் கேள்விப்பட்டு, அவரைப்பார்க்க துடித்தார். அடுத்த நாள் நாநாசாகேப், சீரடிக்கு தன்னுடன் வரும்படி அழைத்தபோது, வேலையின் காரணமாக போக முடியவில்லை. ஆனால் அதற்கு அடுத்த நாள் சீரடிக்குச் சென்றார். பாபாவை வணங்கி சந்தாஷமடைந்தார். கண்கள் குளமாயின. மயிர் கூச்சம் எடுத்தது. சிறிது நேரம் கழித்து எல்லாமறிந்த பாபா, தாசூரைப் பார்த்து, என்னுடைய பாதை அப்பா என்கிற கன்னட சந்நியாசி குறிப்பிட்டது போலும், பள்ளத்தாக்கை எருமையில் சவாரி செய்து கடந்ததைப் போன்றும் அவ்வளவு கலபமல்ல. இந்தப் புனித பாதையில் நீ அதிக சிரத்தை வைக்க வேண்டும் என்றார். தாசூருக்கு மெய்சிலிர்த்து பாபாவின் ஞானதிருஷ்டியைக் கண்டு வியந்தார். கன்னட சந்நியாசியின் வாக்கு பலித்ததை எண்ணி வியந்தார். இரண்டு கைகளையும் கூப்பி வணங்கி அவரை

ஆதரித்து. ஆசீர்வதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார். அதற்கு பாபா கன்னட சந்நியாசி சொன்னது சரியானவையே. ஆனால் இவையெல்லாம் நன்கு படிக்கப்படுத்த வேண்டும். படிப்பது மட்டும் போதாது. படித்ததை ஞாபகப்படுத்தி செயலில் ஈடுபடவேண்டும். குருவின் கிருபை இல்லாமல் ஒன்றுமே கிட்டாது என்றார்.

பூனாவிலிருந்து ஆனந்தராவ் பதன்கர், பாபாவை தரிசிக்க கீரடிக்குச் சென்றார். பாபாவின் தரிசனத்தினால் சந்தோஷமடைந்தார். பாபாவின் பாதத்தில் வீழ்ந்து சொல்லுவார். நான் எவ்வளவோ வேதாந்த புத்தகங்களை படித்திருக்கின்றேன். நிறைய புராணங்களையும் கேட்டிருக்கின்றேன். இருந்தும் அமைதி கிட்டவில்லை. என் படிப்புகள் எல்லாம் வீணாயிற்று என்று உணருகின்றேன். தங்களுடைய பக்தர்கள் என்னைவிட உயர்ந்தவர்கள். மன அமைதியில்லாமல் எவ்வளவு படித்தும் என்ன பயன்? உங்கள் பார்வை ஒன்றே அமைதி தருவதாக நிறைய கேள்விப்பட்டேன். என்னிடம் கருணை வைத்து ஆசீர்வதிக்க வேண்டும் என்று மன்றாடினார்.

பாபா அதற்கு சொன்னார் ஒரு வியாபாரி இங்கு வந்திருந்தான். அவன் எதிரில் ஒரு ஒட்டகம் மலம் கழிந்தது. அது ஒன்பது உருண்டைகள். அந்த வியாபாரி தன்னுடைய வஸ்திரத்தினால் அந்த ஒன்பது உருண்டைகளை சேகரித்தது அவனுக்கு மன அமைதியைக் கொடுத்தது.

பதன்கருக்கு ஒன்றும் புரியாமல் தாதா கேல்கரை அர்த்தம் கேட்டார். அவன் சொன்னார் எனக்கும் சில சமயங்களில் பாபா பேசுவதின் அர்த்தம் விளங்குவதில்லை. எனக்கு தெரிந்ததைச் சொல்லுகிறேன். ஒட்டகம் என்பது கடவுளின் ஆசீர்வாதம். ஒன்பது உருண்டைகள் என்பது ஒன்பது வித பக்திகள். 1. சிரவணம் - கேட்பது 2. கீர்த்தனா - துதிப்பது 3. கமர்ணா - நினைப்பது 4. பாதசேவா - பாதபூஜை 5. அர்ச்சணா - வணங்குவது 6. நமஸ்காரா - தலை வணங்குதல் 7. தாஸ்யா - வேலை செய்தல் 8. சக்வத்யா - சிநேகிதமாயிருப்பது 9. ஆத்மநிவேதனா - உள்ளும் புறமும் சரணாகதியடைதல். இவைகளே 9 வித பக்திகள். இவைகளில் ஒன்றை பற்றி உருக்கமாக நடந்தால் கடவுள் திருப்தியடைந்து பக்தனின் வீட்டில் வசிப்பார். பக்தியைத் தவிர வேறு சாதனங்கள் பிரயோஜனமற்றவை. வியாபாரியைப் போல் 9 வித பக்தியை சேகரிக்க முயன்றால் மன அமைதி கிடைக்கும் என்றார். அடுத்த நாள் பதன்கர் பாபாவிடம் சென்று நமஸ்கரித்தபோது 9 வித உருண்டைகளை சேகரித்தாயா என்று வினவினார். அதற்கு பதன்கர் தான் ஒரு ஏழை என்றும், பாபா ஆசீர்வாதமிருந்தால் கண்டிப்பாக சேகரிக்க முடியுமென்றார். பிறகு பாபா ஆசீர்வதித்து மன அமைதி கிட்டும் என்று பகன்றார்.

ஒரு நாள் பண்டரிபுர வக்கீல் ஒருவர் சீரடிக்கு வந்து பாபாவை வணங்கி, பாபா கேட்காமலேயே தட்சணை வழங்கி, ஒரு பக்கமாக அமர்ந்து அங்கு நடப்பதை உற்சாகமாக கவனிக்க ஆரம்பித்தார். பாபா அவர் பக்கம் திரும்பி, ஜனங்கள் எவ்வளவு தந்திரமுள்ளவர்களாக இருக்கின்றார்கள். முன்னே பாதத்தில் வீழ்ந்து தட்சணை வழங்கி ஆனால் பின்னால் வசவு மொழிகளால் இகழ்கின்றார்கள். இது ஆச்சரியமல்லவா என்றார். இந்த வார்த்தை தனக்குத்தான் என்று வக்கீல் புரிந்துகொண்டார். மற்றவர்களுக்குப் புரியவில்லை. மகுதியிருந்து திரும்பும்பொழுது காகாசாகேப் தீக்ஷிதரிடம் வக்கீல் சொன்னார். பாபா சொன்னது சரியானவையே. அது என்னைப் பற்றியேதான். எனக்கு ஒரு பாடத்தையே கற்பித்தார். நூல்கர் என்கிற சப்ஜட்ஜ் முன்பு பண்டரிபுரத்திலிருந்து சீரடிக்கு வந்து உடம்பு சரிப்படுத்த பாபாவிடம் தங்கினதைப்பற்றி வக்கீல்கள் பார்லூமில் ஒரு விவாதம் ஏற்பட்டது. படித்தவராயிருந்தும், வியாதி நீங்க மருந்துகள் உபயோகிக்காமல் பாபாவிடம் சென்றது எவ்வளவு பைத்தியக்காரத்தனம் என்று நாங்கள் பேசினோம். நிறைய கேலி செய்தோம் . அது எவ்வளவு தவறு என்பதை பாபா இன்று சுட்டிக் காட்டினார். சீரடி பண்டரிபுரத்திலிருந்து 100 மைல்கள் மேலிருந்தும், அங்கு நடந்தவற்றையெல்லாம் பாபா அறிவார். இந்த பாடத்தை எல்லோரும் உணரவேண்டும்.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

பாம்பின் கடியிலிருந்து காப்பாற்றுவதல் - பாபா சாகேப், மிரிகர், ஸ்ரீமான் பூட்டி - அமிர் சர்க்கார் - ஹேமத்பந்த் - பாபாவின் அபிப்பிராயம்.

பாபாவை நினைவில் வைப்பது எப்படி? கடவுளின் உண்மையான சொரூபம் யாரும் அறிந்ததில்லை. வேதங்களும் ஆயிரம் நாவு படைத்த ஆதிசேஷனாலும் வர்ணிக்க முடியாதவர் கடவுள். ஆனாலும் அவர் பாதம்தான் சந்தோஷத்தை கொடுக்கக்கூடியது என்பது மட்டும் திடமாக அறிவோம். அழியாத சொர்க்கத்தை அடைய, அவருடைய பாதஸ்மரனை ஒன்றுதான் வழி. ஹேமத்பந்த் கடவுளை அடைவதற்கு வழியைச் சொல்லுகிறார்.

அமாவாசை அன்று சந்திரனை அறவே பார்க்க முடியாது அடுத்த நாளும் காணமுடியாது. ஆனால் அதற்கடுத்தநாள் மெல்லியதாக கோடு போன்று தோன்றும் சந்திரனை பார்க்க முடியும். பாபாவின் தோற்றத்தை ரூபகப்படுத்திக் கொள்ளும்பொழுது வலது காலை குறுக்காக போட்டுக்கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கின்ற தோற்றத்தை இன்றைக்கெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கலாம். இடது கையின் விரல்கள் வலது காலின் பாதத்தின் கட்டை விரலை பிடித்திருக்கும். இதனால் பாபா தெரியப்படுத்துவது என்னுடைய வெளிச்சத்தை பார்க்க வேண்டுமென்றால், கர்வமில்லாமலும், அடக்கமுள்ளவனாகவும், சதா என்னை மனதில் நினைத்திருப்பவனாகவும் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுது என்னை நேரில் பார்க்க முடியும் என்கிறார்.

சீரடி, பாபாவின் இருக்கையினால் யாத்திரை ஸ்தலமாக மாறிவிட்டது. ஜனங்கள் எல்லா பக்கங்களிலிருந்தும் வர ஆரம்பித்தார்கள். ஏழைகளும், பணக்காரர்களும் ஏதாவது ஒரு காரணத்தினால் சீரடி வந்து பலனை அடைந்தார்கள். எல்லாமறிந்த பாபாவின் தோற்றத்தையும், அன்பையும் யாரால் வர்ணிக்க முடியும். இவையெல்லாம் அறிந்தவர் பாபாவின் ஆசீர்வாதம் பெற்றவராவார். சில நேரங்களில், வெகுநேரம் பாபா மொனமாக வீற்றிருப்பார். பக்தர்கள் சூழ்ந்த நிலையில், புத்திமதிகளை வாரி இறைத்துக்கொண்டு சில நேரங்களில் காணப்படுவார். சில நேரங்களில் வேடிக்கையாகவும், சில நேரங்களில் பேசுவது புரியாமலும் இருக்கும். எல்லோருடைய தேவைக்கும் பதில் உரைப்பார். ஆகவே அவரை உணர்ந்து கொள்வது மிகக் கஷ்டம். அவரைப் பார்த்தாலும், பேசினாலும், லீலைகளை எவ்வளவுதான் கேட்டாலும் திருப்தியே ஏற்படாது. மழைத்துளிகளையும் எண்ணிவிடலாம். காற்றையும் பையில் போட்டு அடக்கிவிடலாம். ஆனால் பாபாவின் லீலைகளை அளவிட முடியாது. இப்பொழுது பக்தர்களை ஆபத்திலிருந்து தன் முன் யோசனையால் எப்படி காப்பாற்றினார் என்று கூறுவோம்.

பாலாசாகேப் மிரிகர் என்பவர் கோபர்கானின் அதிகாரி ஒரு நாள் சித்தாளி என்கிற ஊருக்கு ஆபீஸ் வேலையாக போகும்பொழுது சீரடியில் தங்கி பாபாவை நமஸ்காரம் செய்தார். எப்பொழுதும்போல் சேஷமலாபங்களை பாபா விசாரித்த பிறகு பாபா ஒரு சமிக்கை செய்தார். உனக்கு துவாரகமாயியைத் தெரியுமா. இந்த மகுதிதான் துவாரகமாயி. அவள் மடியில் உட்காரும் குழந்தைகளின் துன்பத்தை உடனே போக்குவாள். அவள் மிகவும் கருணை உள்ளவள். பக்தர்களின் தாய். குழந்தைகளின் கஷ்டங்களை போக்குபவள். ஒரு தடவை அவள் மடியில் உட்கார்ந்தால், எல்லா கஷ்டங்களும் துலைந்துவிடும். அவள் நிழலில் தங்கினால் சந்தோஷத்தை அடையலாம். பிறகு பாபா உதியைக் கொடுத்து ஆசீர்வதித்து மீரிகர் புறப்படும்போதும் சொன்னார். உனக்கு லம்பாபாவை, (சர்ப்பத்தை) தெரியுமா. பாம்பு படம் போல் கைகளை குவித்து ஆட்டி அவன் ரொம்பவும் பயங்கரமானவன். ஆனால் துவாரகமாயின் குழந்தைகளிடம் அவன் என்ன செய்ய முடியும். துவாரகமாயி காப்பாற்றும்பொழுது சர்ப்பம் செய்வது என்ன? என்றார்.

யாருக்கும் ஒன்றும் புரியவில்லை. பாபாவை அர்த்தம் கேட்பதற்கோ பயம். ஆகவே மிரிகர் பாபாவை வணங்கி விடை பெற்றார். பாபா சாமாவைக் கூப்பிட்டு மிரிகருடன் சித்தாளிக்கு சென்று வரச்சொன்னார். சாமா, மிரிகரிடம் இதை தெரிவித்தபோது அந்த ஊர் ரொம்பவும் அசௌகரியமென்றும் சாமா வரவேண்டாமென்றும் சொன்னார். சாமா இதை பாபாவிடம் தெரிவித்தபோது, சரி, சரி போக வேண்டாம். நாம் நல்லதைத்தான் சொல்வோம், செய்வோம். எது நடக்க வேண்டுமோ, அது நடந்தே தீரும் என்று சொன்னார். இதுக்குள்ளாக, மிரிகர் திரும்பவும் நினைப்பை மாற்றிக்கொண்டு, சாமாவை தன்னுடன் சித்தாளிக்கு வரச்சொன்னார். சாமா, மறுபடியும் பாபாவிடம் சென்று வணங்கி, விடைபெற்று மிரிகருடன் சித்தாளிக்குச் சென்றார். சித்தாளி வந்தடையும்போது இரவு 9 மணியாகிவிட்டது. வேறு உத்தியோகஸ்தர்கள் வந்து சேராததால் ஒரு கோயிலின் வாசலில் மீரிகர் உட்கார்ந்து பத்திரிகையைப் படித்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் மேல் அங்கவஸ்திரம் அவர் இடுப்பை சுற்றி இருந்தது. அதில் ஒரு சர்ப்பம் உட்கார்ந்து மூச்சு பலமாகவிட்டு கொண்டிருந்தது. இதை கவனித்த வேலைக்காரன், இன்னொரு விளக்கை கொண்டு வந்து நன்றாக கவனித்து, பாம்பு, பாம்பு என்று சத்தம் செய்தான். மீரிகர் பயந்து அப்படியே அசையாமலிருந்தார். இதற்குள்ளாக சாமாவும், மற்றவர்களும் கம்புகளை கொண்டு வந்தார்கள். பாம்பு மீரிகர் மீதிருந்து இறங்கியவுடன் கொன்று போட்டார்கள். இவ்வாறாக மீரிகருக்கு வந்த அபாயத்திலிருந்து பாபா காப்பாற்றினார்.

நானாசாகேப் டாங்ளே ஒரு பெரிய ஜோதிடர். ஒரு நாள் ஸ்ரீமான் பூட்டியிடம், அன்று மிகவும் கெட்ட நாள் என்றும் அவர் உயிருக்கே ஆபத்து விளையலாம் என்றும் சொன்னார். ஸ்ரீமான் பூட்டிக்கு பயம் அதிகமாகி பாபாவிடம் சென்று வழக்கம்போல்

வணங்கி எழுந்தார். உடனே பாபா இந்த நானா என்ன சொல்கின்றான். உன்னுடைய முடிவை கணிக்கின்றானா? பயப்படாதே! அவனிடம் சாவு எப்படிவரும் என்று தைரியமாகக் கேள்? என்றார். அன்று மாலை ஸ்ரீமான் பூட்டி வெளிக்கு செல்வதற்கு பின்புறம் சென்றார். அங்கு ஒரு பெரிய சர்ப்பத்தைக் கண்டார். உடன் சென்ற வேலைக்காரன் அதை கொல்வதற்கு ஒரு பெரிய கல்லைத் தூக்கினான். ஸ்ரீமான் பூட்டி அவனைத் தடுத்து ஒரு பெரிய கழியை எடுத்து வரும்படி சொன்னார். ஆனால் கழியை கொண்டு வருவதற்கு முன்பாக சர்ப்பம் ஓடிச்சென்று மறைந்தது. ஆக பாபாவின் பயப்படாதே என்கிற வார்த்தையை நினைத்து மனதிற்குள் பாபாவை வணங்கி நன்றி செலுத்தினார்.

அமீர் ஷக்கர்

கோபர்கான் தாலுக்காவில் கௌராவைச் சேர்ந்தவர் அமீர்ஷக்கர். பந்தராவின் கழிவு வியாபாரியாக எல்லோருக்கும் தெரியும். அவருக்கு திடீரென்று மூச்சுபிடிப்பு ஏற்பட்டு ரொம்பவும் வலியாகி திண்டாடினார். உடனே சீரடிக்குச் சென்று பாபாவை வணங்கி அவர் நோய் தீருவதற்கு வேண்டினார். பாபா அவரை சாவடியில் சென்று தங்கச் செய்தார். அப்பொழுது அந்தச்சாவடி, அகத்தமாகவும் சௌகரியம் இல்லாததாகவும் இருந்தது. கௌராவிற்கே போக நினைத்தார். ஆனால் பாபா சொல்படி நடந்தாகவேண்டுமே என்று சாவடியில் தங்கினார். மகுதிக்கும் பாபா அவரை வரவிடவில்லை. பாபா சாவடியின் வழியாக காலையிலும் மாலையிலும் உலாவச் செல்வார். அதுவுமல்லாமல் ஒன்றுவிட்டு ஒரு நாள் சாவடியில் படுத்துவந்தார். ஆக அமீர் ஷக்கருக்கு பாபாவிடம் அதிக பிரேமையும் தங்கும், பாக்கியமும் கிடைத்தது. பாபா சொல்லும் வார்த்தைகளும் பழக்கமாகின. 9 மாதங்கள் அவ்வாறு தங்கின பிறகு அவருக்கு ஒரு நாள் வெறுப்பு ஏற்பட்டு கால்நடையாகவே பாபாவின் உத்தரவில்லாமல் புறப்பட்டு கோபர்காம் வந்து தம் சாலையில் தங்கினார். அங்கு சாகும் தருவாயிலிருந்த ஒரு வயதானவர் அமீரை குடிக்க தண்ணீர் கேட்டார். அமீர் கொண்டுவந்தவுடன், தண்ணீரை குடித்துவிட்டு உயிர் துறந்தார். அதைப்பார்த்தவுடன் பயந்து பழி தன் பேரில் வரப்போகிறதென்று நினைத்து, மேலும் பாபாவின் உத்தரவு கேட்காமல் வந்ததற்கு தண்டனையாக நினைத்து, மறுபடியும் இரவே புறப்பட்டு கால்நடையாய் பொழுது விடிவதற்குள் சீரடி வந்து, சாவடியில் தங்கினார். பிறகு பாபா சொல்படி சாவடியிலே இருந்து குணமடைந்து வீட்டிற்கு திரும்பினார். ஒரு நாள் சாவடியில் பாபா படுத்திருந்தபோது தன் படுக்கையில் ஏதோ ஒன்று ஊர்ந்து செல்வதாக அமீரிடம் சொன்னார். குச்சியால் தட்டினார். பாபாவின் படுக்கையை உதறியபோது ஒன்றுமில்லை. ஜாக்கிரதையாக எல்லா இடங்களையும் சோதிக்கச் சொன்னார். பாபாவின் வார்த்தைகளை புரிந்துகொண்ட அமீர் தன் படுக்கையைப் பார்த்தபோது ஒரு சர்ப்பம் இருப்பதைக் கண்டு அதை அடித்துக்கொன்றார். இவ்வாறாக சரியான சமயத்தில் அமீரை தூக்கத்திலிருந்து எழுப்பி அபாயத்திலிருந்து காப்பாற்றினார்.

ஹேமத்பந்த் - சர்ப்பமும் தேளும் - பாபாவின் ஆக்ஞைப்படி காகாசாகேப் தீக்ஷிதர் தினந்தோறும் விடுதியில் பாகவதமும் பவார்த்த ராமாயணமும் வாசித்து வந்தார். அதிர்ஷ்டவசமாக ஹேமத்பந்தத்திற்கு அதைச் சிரவணம் செய்யும் பாக்கியம் கிடைத்தது. ஒரு நாள் தன் தாயின் யோசனைப்படி ஹனுமான் ஸ்ரீராமனை முதன்முதலாக சந்தித்து சோதனை செய்யும் கட்டம் மிக ரசமாக எல்லோரும் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது ஒரு தேள் எப்படியோ ஹேமத்பந்தின் வலது புஜத்தில் அங்கவஸ்திரத்தின் மீது அமர்ந்து அதுவும் கதையை மிகவும் ரசிப்பதுபோல் இருந்தது. இதை கவனித்த ஹேமத்பந்த் மெதுவாக தன் அங்கவஸ்திரத்தின் இருமுனைகளை பிடித்து முறுக்கி தேளை அதனுள் அகப்படச் செய்து வெளியே தோட்டத்தில் யாருக்கும் தொந்தரவு செய்யாமல் விட்டெறிந்தார். இன்னொரு நாள் மாலை பொழுதில் காகாசாகேப் தீக்ஷிதர் வாடாவில் ஜன்னலின் அருகில் ஒரு சர்ப்பம் உட்கார்ந்து தலையை தூக்கி ஆட்டுவதைப்பார்த்து அதை அடிப்பதற்கு முயற்சித்தார். ஆனால் அடிபட முடியாத இடத்தில் சர்ப்பம் இருந்துகொண்டு ஒரு அடியும் விழாமல் மெதுவாக ஒரு துவாரத்தின் மூலமாக சென்று மறைந்தது.

பாபாவின் அயிர்ராயம்

ஒரு நாள் விடுதியில் முத்தாராம் என்பவர் சர்ப்பத்தை அடித்து கொல்லாமல் விட்டுவிடுவது நல்லது என்று சொன்னார். ஹேமத்பந்த் அதை எதிர்த்து உடனே கொல்லவேண்டும் என்று வாதாடினார். நீண்ட நேரம் வாதாடியும் ஒரு முடிவுக்கும் வராமல் மகுதிக்குச் சென்றனர். பாபாவிடம் இதைக் கேட்டபோது கடவுள் எல்லா ஜந்துக்களிடமும் வசிக்கின்றார். தேளும் பாம்பும் எல்லா ஜந்துக்களும் அவர் இட்ட கட்டளையை மீற முடியாது. அவர் நினைத்தாலே தவிர ஒருவரும் மற்றவருக்கு தீங்கு செய்ய முடியாது. எல்லாமே அவரைச் சார்ந்ததாகும். ஆகவே பரிதாபத்துடன் கொல்லாமல் விட்டுவிடுவதே நல்லது. கடவுளே எல்லோரையும் காப்பாற்றுபவர் என்றார்.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

யோகமும் வெங்காயமும் - சாமாவின் பாம்புக்கடி குணமாகுதல் - காலராவை தடுக்க ஏற்படுத்திய கட்டளையை உடைத்தல் - குகு பக்தியின் மேன்மை.

செய்யும் காரியங்களில் கர்த்தாதான் என்று நினைத்து பிறகு தப்பிக்க வழி தெரியாமல் திண்டாடுகிறோம். ஒரே வழி பாபாவின் பாதங்கள்தாம் நாம் அவரை கடவுள் என்று வணங்கிய போதும், அவர்தான் கடவுளின் வேலைக்காரன் என்று அடிக்கடி சொல்லுவார். ஒவ்வொருவரும் தம் கடமைகளை எவ்வாறு செய்யவேண்டுமென்று அடிக்கடி கூறுவார். எவரையும் தாழ்வாகவோ, மரியாதைக்குறைவாகவோ நடத்தமாட்டார்.

யோகமும் வெங்காயமும்

நானா சந்தோர்க்கருடன் ஒரு நாள் யோகப்பியாசனர் ஒருவர் சீரடிக்கு வந்திருந்தார். யோகத்தை அப்பியாசம் செய்திருந்தபோதிலும், நடத்தையில் அப்பியாசம் பெறவில்லை. ஒரு நிமிடம் கூட சமாதி நிலையில் இருக்கமுடியவில்லை. ஸாயிபாபா மனது வைத்தால் கலபமாக வழி காண்பிக்க முடியுமென்று நம்பினார். ஆகவே சீரடி வந்தடைந்தார். ஆனால் மகுதிக்குச் சென்ற சமயம் பாபா ரொட்டியை, வெங்காயத்துடன் சேர்த்து சாப்பிடுவதைப் பார்த்தார். உடனே அவர் மனதில், பச்சை வெங்காயத்தை சாப்பிடும் இந்த மனிதன் என்னுடைய கஷ்டங்களை எப்படி நிவர்த்திக்க முடியும் என்று நினைத்தார். இதை அறிந்த பாபா, நானாசாகேப் சந்தோர்க்கரை பார்த்து ஓ, நானா, யாரால் ஜீரணிக்க முடியுமோ அவனே வெங்காயத்தை சாப்பிட முடியும். வேறெவரால் முடியும் என்றார். இதைக் கேட்ட யோகி பாபாவின் ஞானதிருஷ்டியை கண்டு பயந்து பாபாவின் காலில் விழுந்து, பூரணமாக சரணடைந்தார். மனப்பூர்வமாக பணிந்து தன் கஷ்டங்களை எடுத்துரைத்து, வழிகளை பாபாவிடம் தெரிந்துகொண்டார். மிகவும் திருப்தியுடனும், சந்தோஷத்துடனும் பாபாவின் உதியை பெற்று, ஊருக்கு திரும்பினார்.

சாமாவின் பாம்புக்கடி குணமடைதல்

ஒரு நாள் சாமாவின் சிறுவிரலில் பாம்பு கடித்துவிட்டது. சாமா மிகவும் பயந்து, வலி அதிகமாகி, இறந்துவிடுவோம் என்று நினைத்தார். நண்பர்கள் அவரை விரோபா கோவிலுக்கு மந்திரிப்பதற்கு அழைத்துச் செல்ல முற்பட்டனர். ஆனால் சாமா அவருடைய விரோபாவான பாபாவின் மகுதிக்கு ஓடி வந்தார். பாபா, அவர் மகுதிப்படியில் ஏறினவுடன் ஏறாதே, நில், போய் விடு, கீழே இறங்கு, ஜாக்கிரதை, ஏறாதே, என்று கத்தினார். சாமா மிகவும் பயந்து, தனக்கு ஒரே அடைக்கலம் என்று நம்பி வந்த தெய்வமாகிய பாபாவே கைவிட்டால், எங்கு செல்வது என்று படியிலேயே நின்று குழம்பினார். எல்லா நம்பிக்கைகளையும் இழந்து மௌனமானார். பாபா சிறிது நேரம் கடந்து அவரை

கூப்பிட்டனுப்பினார். பாபா அவரிடம் பயப்படாதே. ஒரு சிறிதும் கவலைப்படாதே. கருணையுள்ள பக்கீர் காப்பாற்றுவார். விடுதியில் பேசாமல் உட்கார் வெளியே எங்கும் போகாதே பயப்படாமல் இரு, என்று சொல்லி விடை கொடுத்தார். உடனே தாத்யா படேலையும், காகாசாகேப் தீக்ஷிதரையும் சாமாவின் வீட்டிற்கு அனுப்பி சாமா எதை வேண்டுமானாலும் சாப்பிட்டும். வீட்டிலேயே இருக்கட்டும். ஆனால் படுத்து உறங்கக்கூடாது என்று சொல்லி துணையிருக்கும்படி அனுப்பினார். அதே மாதிரியாக சாமாவிற்கு சரியாகிவிட்டது. இங்கு நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது, பாபாவின் வார்த்தை போய்விடு, நில், கீழே இறங்கு என்கிற வார்த்தை, பாம்பிற்கு, அதன் விஷம் பரவாமல் கொடுத்த உத்தரவு. அது பாம்பிற்கு நேரடியாக கொடுத்த உத்தரவு. மந்திரமோ, தந்திரமோ செய்யாமல், வார்த்தையால், விஷம் ஏறாமல் குணமடையச் செய்துவிட்டார். இக்கதையைக் கேட்பவர்கள், பாபாவின் பாதத்தில், முழு நம்பிக்கையுற்று, மாயையை வென்று மனதில் எப்பொழுதும் பாபாவின் பாதம் தெரியும்படி அருள் பெறுவார்கள்.

காலரா உத்தரவு

ஒரு சமயம் சீரடியில் காலரா அதிகமாக பரவியிருந்தது. சீரடி கிராமத்தார்கள் பயந்து மற்ற கிராமத்தாரின் உறவை நிறுத்தி வைத்தார்கள். கிராம பஞ்சாயத்தார்கள் இரண்டு உத்தரவு போட்டார்கள். 1. கட்டை வண்டிகள் உள்ளே வரக்கூடாது. 2. ஆடுகள் கிராமத்தில் வெட்டக்கூடாது. இவைகளை யாரேனும் மீறினால் அவர்கள் தண்டிக்கப்படுவார்கள், என்று உத்தரவு பிறப்பித்தார்கள். பாபா இவ்வுத்தரவை துளியும் பொருட்படுத்தவில்லை. ஒரு நாள் ஒரு கட்டை வண்டி கிராமத்திற்குள் நுழைந்தது. கிராமத்தில் கட்டைக்கு பஞ்சம் என்று தெரிந்தும் கிராமத்தார்கள் கட்டை வண்டியை தடுத்து நிறுத்தினார்கள். வெளியே போகும்படி சொன்னார்கள். பாபா இதையறிந்து உடனே அங்கு சென்று வண்டிக்காரனை நேராக மகுதிக்கு வண்டியை விடச் சொன்னார். யாருக்கும் பாபாவை மறுக்க தைரியமில்லை. துனியில் நெருப்பு எறிய கட்டை அவசியமானதால் அக்கட்டைகளை விலை கொடுத்து பாபா வாங்கினார். பாபாவின் மகுதி எல்லோருக்கும் எப்பொழுதும் திறந்திருக்கும். சில ஏழைகள் அவர் வாங்கி சேர்த்து வைத்திருக்கும் கட்டைகளை சில சமயம் எடுத்துச்செல்வார்கள். பாபா ஒன்றுமே சொல்லமாட்டார். அவர் கடவுளாக இருந்தாலும் மனிதனாக எப்படி நடக்க வேண்டும் என்று செய்கையால் காண்பித்தார். இதே மாதிரியாக இரண்டாவது உத்தரவை எப்படி மீறினார் என்று பார்ப்போம். இன்னொரு நாள் ஒரு மெலிந்த ஆடு ஒன்றை ஒருவர் மகுதிக்கு கொண்டு வந்தார். அது மெலிந்து சாகும் தருவாயிலிருந்தது. அப்பொழுது படே பாபாவை பார்த்து பாபா அந்த ஆட்டை ஒரே வெட்டில் வெட்டச் சொன்னார். இந்த படேபாபா பாபாவின் மரியாதைக்குட்பட்டவர். எப்பொழுதும் பாபாவின் வலது கை பக்கத்தில் அமர்ந்திருப்பார். இவர் புகைபிடித்த பிறகுதான் பாபாவிற்கும், மற்றவர்களுக்கும் புகைக்குழாய் தரப்படும். போஜனம் பரிமாறினதும், பாபா படே பாபாவை கூப்பிட்டு இடது

பக்கத்தில் உட்காரவைத்து பிறகு தான் சாப்பிடுவது வழக்கம். பாபா தினமும் இவருக்கு 50 ரூபாய் கொடுத்து வந்தார். படே பாபா வெளியே செல்லும்பொழுது பாபா அவருடன் 100 அடிகள் உடன் சென்று வழியனுப்புவார். இவ்வளவு மரியாதைக்குட்பட்டவர், பாபா ஆட்டை வெட்டச் சொன்னவுடன் முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார். பிறகு பாபா சாமாவை வெட்டச் சொன்னார். சாமா, ராதாகிருஷ்ணமாயி வீட்டிற்கு சென்று கத்தி கொண்டு வந்தார். ஆனால் ஆட்டை வெட்டுவதற்காகக் கத்தி என்று கேள்விப்பட்டவுடன் ராதாகிருஷ்ணமாயி கத்தியை வாங்கிச் சென்றுவிட்டார். சாமா வேறு கத்தி கொண்டு வருவதாகச் சென்றவர் திரும்பவேயில்லை. பிறகு தீக்ஷிதர் முறை வந்தது. இவர் நன்றாக உருக்கிய பொன் போன்றவர். இளகிய மனதுடையவர். பிராமண வகுப்பைச் சேர்ந்தவர். இவரை சோதனை செய்யவே பாபா ஒரு கத்தியினால் ஆட்டை வெட்டச் சொன்னார். தீக்ஷிதரும் கத்தியுடன் வந்து ஆட்டை வெட்டத் தயாரானார். ஒரு பிராணிக்கும் தீங்கு நினையாதவர். எதிர்த்து பேசாதவர். எல்லோரும் முகமதியரான படே பாபாவே மறுத்தபோது இந்த புனிதமான பிராமணன் ஏன் மறுக்கக்கூடாது என்று நினைத்தனர். காகாசாகேப் தீக்ஷிதர் வேஷ்டியை கெட்டியாக முடிந்துகொண்டு கத்தியை இருகைகளாலும் மேலே எழுப்பி வெட்டுவதற்கு பாபாவின் உத்தரவிற்காக பாபாவை நோக்கினார். என்ன யோசிக்கின்றாய்? வெட்டு என்று பாபா பகர்ந்ததும் தீக்ஷிதர் வெட்டுவதற்காக கைகளை கீழே இறக்கினார். நிறுத்து எவ்வளவு கொடுமானவன் நீ. பிராமணனாக பிறந்தும் ஒரு ஆட்டை வெட்டுவதற்கு முயல்கின்றாய் என்று பாபா கேலி செய்தார். காகா சாகேப் தீக்ஷிதரும் பாபாவை வணங்கி கத்தியை கீழே வைத்து பாபாவைப் பார்த்து உங்கள் வார்த்தைதான் எங்களுக்கு சட்டம். வேறு உத்தரவுகள் நாங்கள் அறியமாட்டோம். எப்பொழுதும் தங்களையே நினைத்திருக்கின்றோம். தங்கள் நாமத்தையே மனனம் செய்கின்றோம். உங்களுக்கு இரவும் பகலும் கீழ்ப்படிந்து வேலை செய்கின்றோம். உங்கள் கட்டளைகள் நல்லதா, கெட்டதா என்று நாங்கள் யோசிப்பதில்லை. எங்களுக்கு காரணமும் தெரியவேண்டாம். விவாதமும் வேண்டாம். தங்கள் உத்தரவிற்கு கீழ்ப்படிதலே எங்களது தர்மமாகும். கடமையுமாகும். என்றார். பிறகு பாபா தானே ஆட்டை வெட்டுவதாகச் சொல்லி சில அடிகள் ஆட்டை கடத்திச் சென்றபோது ஆடு தானாகவே கீழே விழுந்து இறந்தது. பக்தர்களுக்கு பாபா பேரில் முழு நம்பிக்கையிருந்தால் அதனுடன் பொறுமையாகவும் இருந்தால், கண்டிப்பாக அவர்களுக்கு பாபாவின் தரிசனம் கிட்டும்.

பாபாவே சரணம் - ஒம் சாந்தி.

பாபாவின் வேடிக்கை மொழிகள் சனக் லீலைகள் - ஹேமத்பந்த் சுதாமா - அண்ணாசின்சினிக்கரும் மவுசீபாயும்.

நம்முடைய அகங்காரங்களை எல்லாம் பாபாவின் பாதத்தில் வைத்தாலே தவிர நமது காரியங்கள் வெற்றி பெறாது. அவ்வாறு கர்வத்தை ஒழித்தால் வெற்றி நிச்சயம். பாபாவை தியானிப்பதனால் நமக்கு இகம் பரம் இரண்டிலும் நன்மை ஏற்படுகின்றது. மன அமைதியும் ஏற்படுகிறது. ஆக யாருக்கு, தன் நிலையில் முன்னேற்றம் காண நினைக்கின்றார்களோ அவர்கள் பாபாவின் கதைகளை கேட்டு, அசை போட வேண்டும். பொதுவாக ஜனங்கள் வேடிக்கையான மொழிகளை ரசித்து சிரிப்பார்கள். ஆனால் பாபாவின் வேடிக்கை மொழிகள் பக்தர்களுக்கு நன்மை செய்யவே சொல்லப்படும்.

சனக்லீலா

சீரடியில் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையிலும் சந்தை கூடுவது வழக்கம். நிறைய கடைகள் வீதியில் அமைத்து மற்ற கிராமங்களிலிருந்து வியாபாரிகள் பொருள்களை கொண்டு வந்து விற்பார்கள். அதை வாங்குவதற்கு மக்கள் திரளாகக் கூடுவார்கள். மகுதியிலும் அன்று கூட்டம் அதிகமாக இருக்கும். ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை ஹேமத்பந்த் பாபாவின் எதிரில் உட்கார்ந்திருந்தார். பாபாவின் கால்களைத் தேய்த்துக்கொண்டும், பாபாவின் நாமத்தை உச்சரித்துக்கொண்டும் இருந்தார். சாமா பக்கத்திலிருந்தவர் சிரித்து ஹேமத்பந்தத்தைப் பார்த்து, பாருங்கள் ஏதோ பருப்புவகை உங்கள் கோட்டின் மடிப்பில் மாட்டிக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார். ஹேமத்பந்த் மடிப்பைப் பிரித்தார். சில தானியங்கள் உருண்டு வந்தன. அங்கிருந்தவர்கள் அதைப்பிடித்தார்கள். கூடியிருந்த எல்லோரும் எப்படி ஹேமத்பந்தத்தின் கோட்டின் மடிப்பில் தானியம் சிக்கியது என்று ஆச்சரியப்பட்டு ஆளுக்கொரு காரணமும் சொன்னார்கள். ஹேமத்பந்தத்திற்கும் ஒன்றுமே புரியவில்லை. பாபா சொன்னார் இவருக்கு தனியாக சாப்பிடும் கெட்ட பழக்கம் உள்ளது. இன்றைக்கு சந்தையல்லவா. பருப்பை வாங்கி சாப்பிட்டுக்கொண்டே வந்தார். அவருடைய பழக்கம் எனக்கு தெரியும். இது அவரை காட்டிக்கொடுத்துவிட்டது. இதில் என்ன ஆச்சரியம் என்றார். ஹேமத்பந்தத்திற்கு வெட்கமாகி, பாபா தனியாக சாப்பிட்டு இதுவரை பழக்கமில்லை. இந்த கெட்டப் பழக்கத்தை என்மீது ஏன் பழிபோடுகிறீர்கள். சந்தைக்கும் போகவில்லை. சந்தையை இதுவரை பார்த்ததுமில்லை. அப்படியிருக்க எப்படி நான் பருப்பை வாங்க முடியும். எனக்கு எதிரிலிருப்பவருக்கு கொடுக்காமல் தனியாக சாப்பிடவே மாட்டேன் என்றார். பாபா ஆமாம் எதிரில் யாராவது இருந்தால் பங்கிட்டு கொடுப்பாய். யாரும் இல்லையென்றால் என்ன செய்வாய்? நான் எப்பொழுதும் உன்னோடு இல்லையா? ஆனால் சாப்பிடும் முன் என்னை நினைக்கின்றாயா? எனக்கு நீ சாப்பிட போகும்முன் ஏதாவது கொடுக்கின்றாயா? என்றார்.

இதனால் நமக்கு தெரிவது யாதெனில், நாம் எதை அனுபவிக்க நேர்ந்தாலும், பாபாவை முதலில் நினைத்து, அவருக்கு சமர்ப்பணம் செய்த பிறகே அனுபவிக்க வேண்டும். இதனால் நமக்கு அந்த வஸ்து அனுபவிக்கலாமா, வேண்டாமா என்பதை பாபா உணர்த்துவார். இதனால் பாபாவின் மீது பக்தி பெருகி, மோகஷம் கிடைக்கும். திருப்தி உண்டாகும். அப்படி அவரை நினைத்தால் பசி, தாகம், துக்கம் எல்லாம் மறைந்து, மன அமைதியும் சந்தோஷமும் கிட்டும்.

சுதாமா

மேல் சொன்ன கதையைப் போலவே இன்னொரு கதை. கிருஷ்ணன் குருகுல வாசம் செய்தபோது நடந்ததை ஹேமத்பந்த் விவரிக்கின்றார். கிருஷ்ணனும் பலராமனும் சண்டிபானி என்கிற குருவிடம் பயின்றார்கள். அவர்களுடன், சுதாமா என்கிறவரும் படித்து வந்தார். ஒரு நாள் கிருஷ்ணனும், பலராமனும் கட்டை சேகரித்து கொண்டுவருவதற்காக, காட்டிற்குள் அனுப்பப்பட்டார்கள். பிறகு சண்டிபானியின் மனைவி சுதாமாவையும் அதே வேலைக்காக, கொஞ்சம் சுண்டல் செய்து, மூன்று பேரையும் சாப்பிடச் சொல்லி காட்டிற்கு அனுப்பி வைத்தாள். கிருஷ்ணன் சுதாமாவை சந்தித்தபோது, சுதா எனக்கு தாகமாக இருக்கின்றது. தண்ணீர் வேண்டும் என்றார். சுதாமா, கிருஷ்ணா வெறும் வயிற்றில் தண்ணீர் குடிக்கக் கூடாது. கொஞ்சம் ஓய்வெடுத்துக்கொண்டு, பிறகு தண்ணீர் குடி என்றார். ஆனால் தன்னிடம் சுண்டல் இருப்பதைச் சொல்லாமல், தானே சாப்பிட நினைத்தார். இதையறிந்த கிருஷ்ணன், சுதாமா தொடையில் தலையை வைத்து தூங்குவதுபோல் பாவனை செய்து, குறட்டைவிட்டு காண்பித்தார். சுதாமா கிருஷ்ணன் நிஜமாகவே தூங்கிவிட்டதாக நினைத்து சுண்டலைப் பிரித்து, மெதுவாக அசைபோட ஆரம்பித்தார். திடீரென்று கிருஷ்ணன் எழுந்து உட்கார்ந்து, சுதாமா, என்ன சாப்பிடுகின்றாய்? எங்கிருந்து சாப்பிடும் சத்தம் வருகின்றது என்றார். சுதாமா இங்கு என்ன இருக்கின்றது சாப்பிட? எனக்கு குளிரில் பற்கள் நடுங்குகிறது. விஷ்ணு சஹஸ்ர நாமத்தைக் கூட தெளிவாகச் சொல்ல முடியவில்லை என்று பொய் சொன்னார். இதைக் கேட்ட எல்லாமறிந்த கிருஷ்ணன், எனக்கு ஒரு கனவு வந்தது. அதில் மற்றவர்களுடைய உணவை ஒருவன் சாப்பிடுவதைப் போலவும், நான் கேட்டபோது, இங்கு என்ன மண் இருக்கிறது சாப்பிட, என்ற பதில் சொன்னான். நானும் அப்படியே ஆகட்டும் என்று சொன்னேன். தாதா இது கனவு தானே எனக்குத் தெரியும் எனக்கு கொடுக்காமல் நீ ஒன்றும் சாப்பிடமாட்டாய் என்று. கனவு கண்டதால் உன்னை என்ன சாப்பிடுகிறாய் என்று கேட்டேன் என்றார். சுதாமாவிற்கு கிருஷ்ணனின் லீலைகளும், அவதார வகையும் தெரிந்திருந்தால் இப்படி நடந்திருக்க மாட்டார். இதனால்தான் அவர் பிற்காலத்தில் ரொம்பவும் வறுமையில் வாட நேர்ந்தது. கிருஷ்ணனின் சகாவாக இருந்தபோதிலும், அவர் வாழ்க்கையில் அதிக, துன்பம் அடைய நேர்ந்தது. ஆனால் மனைவியின் கையினால் செய்த அவலை. பிற்காலத்தில் இதற்கு பிராயச்சித்தமாக கிருஷ்ணனுக்கு கொடுத்தபோது

வறுமை ஒழிந்து ஒரு நகரத்தையே ஆளும் பாக்கியத்தை பெற்றார். இக்கதையை தனியாக சாப்பிடுபவர் ஞாபகம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அண்ணா சின்சினிகரும், மவுசியாயும்

அண்ணாசின்சினிகர் என்ற பக்தர் சீரடியில் இருந்தார். மிகவும் எளிமையானவர். ஆனால் முரட்டு சுபாவமுள்ளவர். யாரையும் மதிக்கமாட்டார். நேரிடையாக மனதில் பட்டதை மறைக்காமல் சொல்லிவிடுவார். ஸாயிபாபாவிற்கு அவர்மேல் பிரியம் அதிகம். இவரே பிற்காலத்தில் தன்னுடைய சொத்துகள் எல்லாம் ஸாயிபாபாவின் சமஸ்தானத்திற்கு எழுதி வைத்துவிட்டார்.

ஒரு நாள் பாபாவின் வலது கையை நின்றுகொண்டே மாலிஷ் போட்டுக் கொண்டிருந்தார். அதே சமயத்தில் மவுசிபாய் என்கிற வயதானவள், பாபாவின் இடுப்பை, வளையவளைய பிடித்துக் கொண்டிருந்தார். அவள் மிகவும் நல்லவள். பாபா அவளை அம்மா என்றுதான் கூப்பிடுவது. பக்தர்களும் அப்படியே அழைத்தார்கள். மவுசிபாய் வளைந்து பாபாவின் இடுப்பை பிடிக்கும்போது அண்ணாசின்சினிகரின் முகமும், மவுசிபாய் முகமும் நெருங்கி வந்தன. மவுசிபாய் வேடிக்கையாக இந்த அண்ணா ரொம்பவும் கெட்ட பையன். என்னை முத்தமிட கிட்டே நெருங்குகிறான். இவ்வளவு வயதாகியும் நல்ல புத்தியில்லை என்று சிரித்துக்கொண்டே சொன்னார். அண்ணாவிற்கு கோபம் வந்து கையை மடக்கிக் கொண்டு சண்டைக்கு கிளம்பினார். நான் என்ன முட்டாளா? ஏன் பொய் சொல்லுகின்றாய்? நீதான் சண்டையை ஆரம்பிக்கின்றாய்? என்று சத்தம் போட்டார். அங்கு கூடியிருந்தவர்கள் எல்லோரும் இந்த சண்டையை ரசித்தார்கள். பாபா இருவரிடமும் ஒரே மாதிரியாக அன்புடையவர். அண்ணாவைப் பார்த்து என்ன முழுகிவிட்டது? ஏன் சத்தம் போடுகின்றாய்? தாயை முத்தம் இடுவதில் தப்பென்ன? எனக்குப் புரியவில்லை! என்று மிக சாமர்த்தியமாக அவரை சாந்தப்படுத்தினார்.

பாபா, பக்தர்கள் இஷ்டப்படி சேவை செய்வதில் மற்றவர்கள் தலையிட அனுமதிப்பதில்லை. ஒரு தடவை இதே மவுசிபாய் பாபாவின் வயிற்றை வெகுவேகமாக அழுக்கிக் கொண்டிருந்தாள். மற்றவர்களுக்கு பயமாகி, அவளை நிதானமாக அழுக்கும்படி கூறினார்கள். இதை விரும்பாத பாபா உடனே எழுந்து நின்று ஒரு குச்சியினால் தன் வயிற்றை அழுக்கி, இன்னொரு பக்கம் ஒரு தூணில் அந்த குச்சியைப் பொருத்தி வேகமாக அழுத்தினார். பக்தர்கள் என்ன ஆகுமோ? என்று பயந்தார்கள். குச்சி வயிற்றுக்குள் போய் குடல் வெளியே வந்துவிடப்போகிறது என்று பக்தர்கள் பயந்து நடுங்கி பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். சொல்லவும் பயம், பார்க்கவும் பயமாக இருந்தது. ஆனால் பாபா பக்தர்களுக்காகல்லவா இப்படியெல்லாம் தொந்தரவுக்கு ஆளாகிறார். பக்தர்கள் நல்ல எண்ணத்தில் சொன்னவை பாபாவிற்கு பிடிக்கவில்லை என்றால், ஒருவர்

செய்யும் சேவையில், தலையிடக்கூடாது என்பதே. சிறிது நேரத்தில் பாபா சாந்தமாகி, குச்சியை வெளியே எடுத்துவிட்டார். இதிலிருந்து பக்தர்கள் வாயே திறப்பதில்லை.

ஒரு சமயம் காகா சாகேப் தீக்ஷிதர் இரவு நேரங்களில் உபவாசம் இருக்க முடிவெடுத்தார். அவர் வீட்டில் தனக்காக இரவு நேரங்களில் சமைக்க வேண்டாம் என்று உத்தரவிட்டார். அடுத்த நாள் மத்தியானம் 2 மணிக்கு ஆரத்திற்காக மகுதிக்குச் சென்றபோது, பாபா, தீக்ஷிதரிடம், இன்றிரவு என்ன போஜனம் சாப்பிட போகிறாய்? என்று கேட்டார். தீக்ஷிதர் பாபா எதை சாப்பிட சொல்லுகிறாரோ அதை சாப்பிடுவதாகச் சொன்னார். போளியும் மற்ற வழக்கமாக உண்ணும் உணவை சாப்பிடச் சொன்னார். தீக்ஷிதர் அந்த மாதிரி தயார் செய்த உணவை மகுதிக்கு கொண்டு வரவேண்டுமா என்று கேட்டார். பாபா வாடாவிலேயே நிவேத்தியம் அளித்து சாப்பிடச் சொன்னார். தீக்ஷிதர் அடுத்த நாளிலிருந்து தான் இரவு நேரங்களில் சாப்பிட போவதில்லை என்றார். பாபா அப்பொழுது ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அடுத்த நாள் பாபா தீக்ஷிதரை இரவு சாப்பாட்டை விடாமல் சாப்பிடச் சொன்னார். இதனால் பாபா தீக்ஷிதரை உபவாசம் வேண்டாம் என்று முன் கூட்டியே தடுத்துவிட்டார்.

பாபாவே சரணம் - ஒம் சாந்தி.

தாழ் அண்ணாசாகர் - முன்னறிவிப்பு - மாம்பழ லீலை.

கருணையில் சமுத்திரமாயும், கடவுளின் அவதார புருஷனாகவும், பரப்பிரம்மமாகவும், யோகேஸ்வரராகவும் உள்ள ஸ்ரீ ஸாயிபாபாவிடம் சரணடைவோம். மகான்களிலே வைடுரியமாக திகழ்ந்தவர் எல்லா பக்தர்களுக்கும் அடைக்கலம் அளிப்பவர். நம் மனது நிறைந்தவர் நமக்கு வேண்டியதெல்லாம் மனம் நிறைந்த பக்திதான். ஒருவனுக்கு பாபாவிடம் நம்பிக்கையும், பக்தியும் வளர்ந்துவிட்டால் அவனுடைய எல்லா விருப்பங்களும் நிறைவேறும். ஹேமத்பந்திற்கு பாபாவின் சரிதையை எழுத வேண்டுமென்று தோன்றியவுடன் எழுத ஆரம்பித்துவிட்டார். எப்படி? அது பாபாவின் கருணையினாலேதான். அவர் குறிப்பெடுத்துக் கொள்ளட்டும் என்று பாபா திருவாய் மலர்ந்தவுடனே ஹேமத்பந்திற்கு ஒரு உற்சாகம் மனதில் தோன்றி, தைரியத்தையும் அளித்தது. அவர் அச்சரிதத்தை எழுத தான் லாயக்கற்றவர். அருகதையில்லாதவர் என்று சொல்லுகின்றார். இருந்தாலும் பாபாவின் ஆசீர்வாதமே அச்சரித்திரத்தை எழுதி வைத்தும், முடித்தும் கொடுத்தது. அதனால்தான் நமக்கு இப்பொழுது இந்த அரிய பொக்கிஷம், ஸாயி சத்ஸரித்திரம் கிடைத்திருக்கிறது. பக்தர்கள் முழுமனதும் பாபாவிடம் சரணடைந்தவுடன், கஷ்டங்களும், அபாயங்களும் மறைந்து அவருடைய எதிர்காலம் நன்றாக அமையும்.

தாழ் அண்ணா 1895லிருந்து சீரடிக்குச் சென்று ஒவ்வொரு வருடமும் ராமநவமி உற்சவத்தில் ஊர்வலத்தின் முன்பாக எடுத்துச் செல்வதற்கு ஒரு கொடியை தயார் செய்து கொடுத்து வந்தார். பக்தர்களுக்கும், ஏழைகளுக்கும் அந்த உற்சவத்தில் சாப்பாடும் போட்டுவந்தார்.

பம்பாயிலிருந்து ஒரு தரகர், தாழ் அண்ணாவை பஞ்ச வியாபாரத்தில் 2 லக்ஷ ரூபாய் கிடைக்கும்படியான வாய்ப்பிருப்பதாகச் சொல்லி, இதனால் ஒரு நஷ்டமும் ஏற்படாது என்றும், தொந்தரவு இல்லாமல் 2 லக்ஷங்கள் சம்பாதிக்கலாம் என்று வற்புறுத்தினார். தாழ் அண்ணாவிற்கு ஆசை பிறந்தது. ஆனால் பாபாவை கேட்காமல் செய்ய மாட்டாராதலால் சாமாவிற்கு கடிதம் எழுதி, பாபாவிடம் இதைப்பற்றி விளக்கி, அவருடைய சம்மதத்தைப் பெற்று எழுதச் சொன்னார். சாமாவும் கடிதத்துடன் பாபாவிடம் வந்து வணங்கி கடிதத்தை பாபாவின் பாதத்தில் வைத்தார். பாபா என்ன சமாச்சாரம்? கடிதத்தில் என்ன எழுதியிருக்கிறது என்று கேட்டார். தாழ் அண்ணா அவரிடம் சில யோசனை கேட்டிருக்கின்றார் என்று சாமா பதில் சொன்னார். பாபா சொன்னார் என்ன தாழ் அண்ணா, வானத்தையே பிடிக்க முயல்கின்றானே. கடவுள் கொடுத்ததை வைத்துக் கொண்டு திருப்தி அடையவில்லையே. சரி கடிதத்தைப்படி என்றார் பாபா. சாமா, தாங்கள்

சொன்னது தான் கடிதத்தில் இருக்கிறது. தேவா! தாங்கள் இங்கு உட்கார்ந்தே எல்லாவற்றையும் அறிந்து தக்க சமயத்தில் சீடிக்கு இழுத்து நன்மை செய்கிறீர்கள். கடிதத்தில் எழுதியிருப்பது தங்களுக்கு ஸ்பஷ்டமாக தெரிந்திருக்கிறது. பிறகு என்னை ஏன் படிக்கும்படி தொந்தரவு செய்கின்றீர்கள்? பாபா, என்னை நம்புகிறவர்க்கு நானே கடவுள் சரி சீக்கிரம் கடிதத்தைப்படி. பிறகு சாமா கடிதத்தைப்படிக்க, முழுக்க கேட்டு பாபா சொன்னார். தாழு அண்ணாவிற்கு பைத்தியம் பிடித்துவிட்டது. அவன் வீட்டில் வேண்டியன நிறைந்திருக்கின்றது. அவன் இதைக் கொண்டு திருப்தியடைந்து லக்ஷத்தைப்பற்றி கனவு காணவேண்டாமென்று எழுது. சாமா உடனே தாழு அண்ணாவிற்கு பாபா சொல்லியபடி கடிதம் எழுதினார். தாழு அண்ணா படித்துவிட்டு மிக்க துயரமடைந்தார். 2 லக்ஷரூபாய்கள் நஷ்டமாகின என்று நினைத்து பாபாவை கலந்ததே தப்பு என்று நினைத்தார். ஆனால் சாமா ஒரு குறிப்பு எழுதியிருந்தார். அதாவது நேரில் கலந்து பேசுவதற்கும் கடிதம் மூலம் விசாரிப்பதிலும் வித்தியாசம் உண்டு என்றும் தாழு அண்ணா நேரிலேயே வந்தால் எல்லாம் சுபமாக முடியும் என்று எழுதியிருந்தார். ஆகவே தாழு அண்ணா உடனே சீடிக்கு புறப்பட்டுச் சென்று எப்படியாவது பாபாவின் உத்தரவை பெற வேண்டுமென்று முயற்சி செய்தார். பாபாவின் காலில் விழுந்து பாதங்களை பிடித்துக்கொண்டே நேரிடையாக கேட்க தைரியமில்லாமல் மனதில் நினைத்தார். பாபா இதில் உத்தரவு கொடுத்தால் வருகின்ற லாபத்தில் பாபாவிற்கு தனியாக பங்கு எடுத்து கொடுத்துவிடுவதாக மனதில் நினைத்தார். இது போதாதா பாபாவிற்கு. உடனே தாழு அண்ணாவிடம், தாழு இதிலெல்லம் என்னை இழுத்துவிடாதே. நான் சிக்கமாட்டேன் என்று ஒரே வரியில் அவர் ரகசியமாக நினைத்ததை உடைத்தெறிந்தார், தாழு அண்ணாவும் பஞ்சு வியாபாரத்தை கைவிட்டார்.

இதே மாதிரியாக தானிய வகைகளில் வியாபாரத்தை ஆரம்பிக்கலாம் என்ற மனதில் பாபா அனுமதி கொடுப்பாரா என்று நினைத்தார். உடனே பாபா 5 சேர் வாங்கி 7 சேர் ஒரு ரூபாய்கு விற்க வேண்டிவரும் என்று ஒரே வரியில் எச்சரித்தார். ஆக இதையும் கைவிட்டார். ஆனால் தானிய வகை விலை சிறிது நாட்கள் உயர்ந்திருந்தன. தாழு அண்ணா பாபா சொன்னது பொய்யாகுமோ என்று சஞ்சலப்பட்டார். ஆனால் ஒரே மாதத்தில் மழை நிறைய பெய்து தானிய வகைகள் விலை ஒரே அடியாக சரிந்தது. சேர்த்து வைத்தவர்கள் நிறைய நஷ்டமடைந்தார்கள். ஆக பாபாவின் எச்சரிக்கை என்றுமே வீண் போகாது. பஞ்சு வியாபாரமும் பாபா சொன்னபடி படுத்துவிட்டது. தாழு அண்ணாவை பாபா 2 வகையிலும் நஷ்டமில்லாமல் காப்பாற்றினார். தாழு அண்ணாவிற்கு அதிக நம்பிக்கை உண்டாகி எப்பொழுதும் பாபாவின் பக்தராகவே இருந்து மோக்ஷமடைந்தார்.

மாம்பழ லீலைகள்

ஒரு தடவை பாபாவிற்காக, கோவாவிலிருந்து ஒரு பக்தரால் அனுப்பப்பட்டு 300 மாம்பழங்கள் சாமாவின் பேரில் வந்தது. கூடைகள் திறந்தபோது எல்லா பழங்களும் நன்றாக இருந்தன. பாபா இவற்றில் நான்கை மட்டும் எடுத்து பானையில் வைத்துவிட்டு, மிகுதியை எல்லோருக்கும் அளிக்கும்படி சாமாவிடம் கொடுத்துவிட்டார். இந்நான்கு பழங்களும் தாழு அண்ணாவிற்கு என்று சொன்னார். தாழு அண்ணா அப்பொழுது சீடியில் இல்லை. தாழு அண்ணாவிற்கு 3 மனைவிகள் இருந்தும் குழந்தைகளே இல்லை. அவருக்கும் ஜோஸ்யம் தெரியும். ஜோஸ்யர்களையும் கலந்தாலோசித்தார். அவர் ஜாதகப்படி எத்தனை மனைவிகள் இருந்தாலும் குழந்தைகள் இல்லை என்று கண்டிப்பாக கூறிவிட்டார்கள். தாழு அண்ணாவும் மனைதை தேற்றிக்கொண்டு பாபாவிடம் நம்பிக்கையுடன் சீடிக்கு வந்தார். அப்பொழுது பாபா தான் தயாராக வைத்திருந்த மாம்பழங்களைக் கொடுத்து இதை எல்லோரும் தனக்கென்று கேட்கின்றார்கள். ஆனால் இவைகள் உனக்காகத்தான், தின்று சா! என்றார். தாழு அண்ணாவிற்கு பாபா சாகச் சொன்னதால் மனதில் பயம் ஏற்பட்டது. ஆனால் மகல்சாபதி சாவு என்றால் நம்முடைய அகங்காரங்களும், பொறாமை குணங்களும் அழிய பாபா அப்படி சொன்னார். அப்படியே பாபாவின் பாதத்தில் இறந்தாலும், அதுவே மோகூம், என்று சொல்லி மாம்பழத்தை சாப்பிடச் சொன்னார். ஆனால் பாபா, உடனே தாழு அண்ணாவைக் கூப்பிட்டு நீ இதை சாப்பிடாதே! இதை உன் இளைய மனைவிக்குக் கொடு. இந்த மாம்பழ லீலை, நான்கு பிள்ளைகளும் நான்கு பெண்களும், கொடுக்கும் என்றார். இதே மாதிரியாக அண்ணாவிற்கு 8 குழந்தைகள் பிறந்தன. எனவே ஜோஸ்யமும் பொய்யாகியது.

துதியாட்டு

பாபா சமாதி அடைந்த பிறகும் அவருடைய வார்த்தைகள் ஒவ்வொன்றும் பலிக்கின்றன. அவர் சொன்னார் என்னை நம்பு. நான் இறந்தாலும் என்னுடைய எலும்புகளும் சமாதியும் பேசும், நகரும், யார் சரண் அடைந்தாலும் அவர்களுக்கு நல்லதையே போதிக்கும். உன்னிடமிருந்து பிரிந்ததாக நினைக்காதே. என்னை எப்பொழுதும் நினைத்திரு. உள்ளும் புறமும் என்னையே நினைத்தால், உனக்கு நன்மை ஏற்படும். ஆகவே நாம் அவரை துதிப்போம்.

ஓ ஸ்ரீ ஸாயிபாபா! சத்குரு! பக்தர்களுக்கு விரும்புவதை கொடுக்கும் கல்பகத்தருவே! உங்கள் பாதங்களை நாங்கள் எப்பொழுதும் வணங்க வேண்டும். சம்சாரத்தின் துக்கங்களை அனுபவிக்க முடியவில்லை. ஐம்புலன்களை அடக்கும்படியான அருளைக் கொடு. இதை அடக்கினால்தான் உங்களை பார்க்க முடியும். மகனோ, மனைவியோ, நண்பனோ யாருமே கடைசியில் உதவமாட்டார்கள். நீங்கள்தான் எங்களுக்கு சந்தோஷத்தை கொடுக்கக் கூடியவர்கள். கெட்ட நினைப்பை அறவே ஒழிக்க அருள்

செய். எங்கள் நாவு தங்களையே துதிக்கட்டும். வீடு, வாசல், உறவு எல்லாவற்றையும் மறந்து தங்களையே நினைக்கும்படியும், மற்றவைகளை மறக்கும்படியும், மனதை கட்டுப்படுத்தவும் வழி செய்கின்றீர்கள். தாங்கள் அருள்புரிந்தால் உங்களை நேரில் பார்க்கும் பாக்கியம் கிடைக்கும். உங்களுடைய லீலைகளை கேட்கும் பாக்கியத்தை கொடுத்துள்ளீர்கள். உங்கள் ஆசீர்வாதத்தால் எங்களை தட்டி எழுப்பி உங்கள் பாதத்தை நினைக்கச் செய்யுங்கள்.

தாமு அண்ணா சொல்கிறார்

ஒரு நாள் மகுதியில் பாபாவின் பாதங்களில் உட்கார்ந்து இருந்தபோது 2 கேள்விகள் என் மனதில் எழும்பின. பாபா உடனே பதில் கொடுத்தார். இவ்வளவு பேர் பாபாவிடம் நிறைந்திருக்கின்றார்களே! அவ்வளவு பேரும் நன்மை அடைகின்றார்களா? பாபா பதில் சொன்னார். பார், அந்த மாமரம் எவ்வளவு பூத்து, நிறைந்து குலுங்குகிறது. ஆனால் எல்லா பூக்களும் பழமானால் எவ்வளவு லாபம்? அப்படி நடக்கின்றதா? இல்லை. முக்கால் பாகப் பூக்கள் காற்றில் உதிர்ந்து விடுகின்றன. சிலவற்றையே நாம் பழமாக பார்க்கிறோம். பாபா, இறந்துவிட்டால் நான் எவ்வளவு கஷ்டமானாக போய்விடுவேன். எப்படி பிழைக்க முடியும் பாபா உடனே பதில் சொன்னார். பயப்படாதே, எங்கே எப்பொழுது என்னை நினைத்தாலும் உடனே உன் எதிரில் இருப்பேன். இப்படியே பாபா சொன்னபடி சமாதியான பிறகும் என்னுடன் இருக்கின்றார். இன்னும் என்னை பாதுகாத்து வருகின்றார். 1910ல் என்னுடைய சகோதரர்கள் பிரிந்து சென்றுவிட்டார்கள். அருமை சகோதரி இறந்துவிட்டாள். ஒரு திருடும், போலீஸ் விசாரணையும் நடந்தது. இதனால் மன அமைதியில்லாமல் சீரடிக்குச் சென்று பாபாவிடம் தங்கினேன். பாபா என்னை அமைதிப்படுத்தி, எனக்கொரு விருந்து கொடுத்து சந்தனம் பூசி, உற்சாகப்படுத்தினார். பாபா மகாசமாதிக்குப்பிறகு என் வீட்டிலிருந்து என்னோடு பழகிய 30 வருட நண்பன், என் மனைவியின் நகைப் பெட்டியை திருடிக்கொண்டு போய்விட்டான். அதில் என் மனைவியின் தெய்வீகத் தன்மையுடைய மூக்குத்தியும் இருந்தது. நான் பாபாவின் படத்தின் முன்பாக அழுதேன். அடுத்த நாள் அந்த நண்பனே நகைப்பெட்டியுடன் திரும்பி வந்து, கொடுத்துவிட்டு மன்னிப்பு கேட்டுக்கொண்டான். காகாசாகேப் தீக்ஷிதர் ஒரு குறிப்பில் எழுதுகிறார். G.K. வைத்யா என்பவர் தஹானாவிலிருந்து சீரடிக்குச் சென்று பாபாவை தரிசித்து தஹானாவிற்கு திரும்பினார். தான் அடைந்த இன்பங்களை தனது மூத்த சகோதரன் ஆத்மராமிற்குச் சொல்லி அவரையும் சீரடிக்குச் சென்றுவர கட்டாயப்படுத்தினார். அதே மாதிரியாக ஆத்மாராம் சீரடிக்குச் சென்றார். அப்பொழுது அவருக்கு வயது 42. அவருடைய மனைவிக்கு 38. ஆனால் கல்யாணம் ஆன நாள் முதல் தம்பதியர்கள் ஏதோ மனக்கசப்பினால் பிரிந்திருந்தார்கள். இரண்டு பக்கங்களிலும் உறவினர்கள் எவ்வளவோ முயற்சி செய்தும் இருவரையும் ஒன்று சேர்க்க முடியவில்லை. பாபாவை தரிசித்து உதிப்பிரசாதத்துடன் ஊருக்கு திரும்பிய நாளே அவரது மனைவியும் பழைய பூசல்களை

மறந்து ஆத்மாராமுவிடம் வந்து சேர்ந்தாள். இதுதான் என் உண்மையான வீடு என் தாய் வீட்டில் நான் சந்தோஷத்தை அடையவில்லை என்று சொன்னார். இதற்கு பிறகு தம்பதியர்கள் சந்தோஷமாக மனமொத்து வாழ்ந்து அநேக குழந்தைகளை பெற்றனர். இது பாபாவின் ஆசிர்வாதமும் உதியின் மகிமையே ஆகும் என்கிறார் தீக்ஷிதர்.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

கதைகள் - பக்தபந்த ஹரிசுத்திர மீட்டே கோபால் அம்பேத்கர்

நாம் உலகில் காணும் வஸ்துக்களும், செயல்களும், எல்லாம் வெறும் மாயை. எல்லாவற்றிற்கும் பாபாவே மூல தெய்வம். காண்பதெல்லாம் நிஜமில்லை. இருட்டில் மாலையை பாம்பு என்று நினைத்து நடுங்குவது போல் எதுவும் நிஜமே இல்லை. நமது சத்குருவே சத்தியமானவர். அவரே நம் கண்களை திறக்கக்கூடியவர். நல்லது கெட்டதை அறிவிக்கக் கூடியவர். ஆகவே சத்குருவையே எப்பொழுதும் தியானித்து கவலையை விடுவோமாக. ஹேமத்பந்த் பாபாவை வணங்கும் முறை அதாவது மனதிலேயே வணங்கும் விதத்தை அறிவிக்கின்றார். சத்குருவின் பாதத்தை அலம்புவதற்கு நமது கண்ணீரையே கடுதண்ணீராகவும், அவரது மார்பை நமது அன்பு என்கிற சந்தனத்தினால் பூசி, நம்பிக்கை என்கிற வஸ்திரத்தால் அவரது உடம்பை போர்த்தி, ஐம்புலன்களையும் 5 தாமரை புஷ்பங்களாக சமர்ப்பித்து, உருகும் உள்ளம் என்கிற பழுத்தால் பாபாவிற்கு அழுது செய்வித்தும், பக்தி என்கிற துணியால் தலையில் கட்டியும், அவரது பாதங்களில் நமது தலையை வைத்து வணங்குவோம் என்கிறார். எவ்வளவு அற்புதமான சமர்ப்பணம்.

இவ்வாறு அலங்கரித்த பிறகு நான் என்கிற எல்லாவற்றையும் அர்ப்பணித்து பக்தி என்கிற விசிறியால் வீசி, உஷ்ணத்தை தணிப்போம். பிறகு அவரிடம் மன்றாடி கேட்போம். பாபா எங்கள் மனதை சரியான பாதையில் பக்தி பாதையில் திருப்புகள். நல்லது, கெட்டது தெரியும்படியாகச் செய்யுங்கள். உலக வஸ்துக்களில் பற்றில்லாமை கொடுங்கள். எங்கள் அகங்காரம் எல்லாவற்றையும் விட்டு சரணடைகிறோம். எங்கள் கண்கள் உங்களையே பார்க்கட்டும். வேறு சுகங்களோ, துக்கங்களோ வேண்டாம். எங்களது மனதை கட்டுப்படுத்தி உங்கள் பாதத்தில் வந்தடைய வழி செய்யுங்கள்.

பந்த் என்கிற பக்தர் வேறொரு குருவின் சிஷ்யர். ஒரு நாள் சீரடிக்கு வந்து சேர்ந்தார். சீரடிக்குப்போக மனமில்லையானாலும் பாபாவின் கிருபையால் வந்து சேர்ந்தார். ரயிலில் வேறு காரியமாக பிரயாணம் செய்கையில் அவருடைய சிநேகிதர்கள் எதிர்பாராதவிதமாக தாங்கள் சீரடி செல்வதாகச் சொல்லி பந்தையும் தங்களோடு வரும்படி வேண்டிக்கொண்டார்கள். அவரும் மறுக்க முடியாமல் விரார் என்கிற இடத்தில் இறங்கி அவரது குருவின் அனுமதியை வாங்கிக்கொண்டு சீரடி வந்து சேர்ந்தார். பாபாவை பார்த்தவுடன் பந்திற்கு வலிப்பு ஏற்பட்டு உணர்ச்சியற்று கீழே விழுந்துவிட்டார். நண்பர்கள் பயந்து அவரை தெளிவிக்க முயன்றார்கள். பாபாவின் கருணையினால் மயக்கம் தெளிவுற்றது. அப்பொழுது தான் தூக்கத்திலிருந்து எழுவதைப் போல் எழுந்து உட்கார்ந்தார். வேறொரு குருவின் சிஷ்யர் என்று பாபா கலபமாக அறிந்திருந்ததால், பந்திற்கு

பயமின்மையை உறுதியளித்து எது வேண்டுமானாலும் வரட்டும். ஆனால் உன் துணையை விடாதே. அவரையே நம்பி அவருடனே ஐக்கியமாகி இரு என்றார். பந்திற்கு பாபாவின் எல்லாம் அறிந்த தன்மையை நோக்கி மகிழ்வுற்று ஊருக்குத் திரும்பினார்.

ஹரிச்சந்திர பிட்லே

பம்பாயில் ஹரிச்சந்திர பிட்லே என்கிற கனவான் இருந்தார். அவருடைய ஒரே மகன் அடிக்கடி வலி இழுப்பால் அவஸ்தைப்பட்டான். எல்லாவித மருந்தும், வைத்தியர்களும் முயற்சி செய்து பலனளிக்கவில்லை. பிட்லே ஒரு நாள் தாங்கணுவின் கீர்த்தனையைக் கேட்டு பாபாவின் சமத்காரத்தை கேள்வியுற்று குழந்தை மனைவியுடன் சீரடிக்குச் சென்றார். மகுதிக்குச் சென்று பாபாவை வணங்கி குழந்தையை பாபாவின் பாதத்தில் வைத்தார்கள். ஆனால் எதிர்பாராவிதமாக குழந்தை கண்களை மூடிக்கொண்டு மூச்சற்று இருந்தது. மரணத்தின் பிடியிலிருப்பது போலாகிவிட்டது. பெற்றோர்களுக்கு பயம் அதிகமாகி கூச்சலிட்டழுதனர். கண்ணீர் பெருக மனமுருகி பாபாவை வேண்டி நின்றார்கள். தாயானவள் தன் நிலை கொள்ளையடிப்பவர்களுக்கு பயந்து, ஓடி, ஒரு வீட்டில் ஒளிந்தால், கூரையே இடிந்து மேலேயே விழுந்தது போலவும், புலிக்கு பயந்து ஓடிய பசு, மாட்டை வெட்டுபவனிடம் மாட்டிக்கொண்டது போலவும், உஷ்ணத்தை தாளாத பாதசாரி நிழலுக்கு மரத்தை நாடிச் சென்றால், மரமே பெயர்ந்து அவள்மீது விழுந்ததுபோலவும், கடவுளைத் தொழ கோவிலுக்கு போனால், கோயிலே இடிந்து தலையில் விழுந்ததுபோல் இருக்கிறதாகக் கூறினார். பாபா அவளைப் பார்த்து ஏன் இப்படியெல்லாம் பிதற்றுகிறாய். பொறுமையாக இரு. விடுதிக்கு பையனை எடுத்துச் செல். இன்னும் அரைமணியில் சுயநினைவிற்கு வந்துவிடுவான் என்றார். அதே மாதிரியாக பையனுக்கு குணமாகிவிட்டது. பிட்லே மிகவும் சந்தோஷப்பட்டார். பிட்லே பிறகு மகுதிக்குச் வந்து பாபாவின் கால்களை பிடித்துவிட்டுக் கொண்டே மனதிலேயே நன்றி சொல்லிக்கொண்டார். இதை அறிந்த பாபா உன் சந்தேகங்கள் இப்பொழுது தீர்ந்தன அல்லவா. யாருக்கு நம்பிக்கையும் பொறுமையும் உள்ளதோ அவனை கடவுள் காப்பாற்றுவார் என்றார். பிட்லே மிகவும் வசதியானவர். எல்லோருக்கும் தித்திப்பு வகைகளை வாரி வழங்கினார். பாபாவிற்கு பழங்களும்கூட வெற்றிலையும் கொடுத்தார். பிட்லேவின் மனைவி அன்பு நிறைந்தவள். அவள் பாபாவை ஒரு தூணில் சாய்ந்துகொண்டே உற்று நோக்குவாள். தாரைதாரையாக கண்ணீர் வடிப்பாள். பாபா அவளுடைய பக்தியை மெச்சினார். கொஞ்ச நாள் பாபாவிடம் இருந்துவிட்டு ஊருக்கு கிளம்பினார்கள். பாபா உதையைக் கொடுத்து பிட்லேவிடம் பாபு, ஏற்கெனவே 2 ரூபாய் கொடுத்துள்ளேன். இப்பொழுது 3 ரூபாய் கொடுக்கின்றேன். இதை பூஜை அறையில் வைத்திரு. நன்மை அடைவாய் என்று 3 ரூபாய் கொடுத்தார். விடை பெற்றுக்கொண்ட பிட்லேவிற்கு ஏற்கெனவே 2 ரூபாய் எப்பொழுது வாங்கினோம். இதுவே சீரடிக்கு முதல் பயணமாயிற்றே என்று குழம்பினார். வீட்டிற்கு திரும்பிவந்து எல்லாவற்றையும் தாயாரிடம் சொல்லி 2 ரூபாய் சமாச்சாரம்தான் புரியவில்லை என்று

சொன்னார். அவர் தாயும் நீண்ட நேரம் யோசித்து, பிறகு சொன்னாள். இப்பொழுது உன் மகனை அழைத்துக்கொண்டு பாபாவிடம் நீ சென்ற மாதிரியாகவே உன் தகப்பனார் உன்னை அழைத்துக்கொண்டு அக்கல் கோட் மகராஜிடம் சென்றார். இது நீ குழந்தையாக இருந்தபோது நடந்தது. அவரும் ஒரு பெரிய சித்தர், யோகி, எல்லாம் அறிந்த ஒரு தாராள மனப்பான்மையுடையவர். உன் தகப்பனாரும் சத்தியசந்தர். அவருடைய பக்தியும், மகராஜாவால் மெச்சப்பட்டு 2 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டு பூஜையில் ரொம்பநாள் வைத்திருந்தார். அவர் இறந்தபிறகு 2 ரூபாய்கள் காணாமல் போய்விட்டது. மறந்தும் போய்விட்டது. இதை ரூபகமூட்டவே அக்கல் கோட் மகராஜ் பாபாவாக தோன்றி “இப்பொழுது 3 ரூபாய் கொடுத்திருக்கின்றார். எல்லா சந்தேகங்களையும் தவிர்த்து உன்னுடைய முன்னோர்கள் வழிப்படி நீயும் இன்றையிலிருந்து பூஜையை நடத்து. பாபா உன்னிடம் பக்தியை வளர்த்து நல்வழியில் திருப்பி இருக்கின்றார்” என்றார். பிட்லேவிற்கு பாபாவின் எல்லாம் அறிந்த தன்மையை வியந்து வணங்கி, அதுமுதல் பூஜையை விடாமல் சரிவரச் செய்து வந்தார்.

கோபால் நாராயண அம்பேத்கர்

பாபாவின் பக்தர். பூனாவைச் சேர்ந்தவர். அப்கரி பிரிவில் 10 வருடங்கள் வேலை செய்து ஓய்வு பெற்று, வேறு வேலை தேடி அலைந்து ஒன்றும் கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட்டார். கஷ்டங்கள் நிறைய ஏற்பட்டு அவர் நிலை மிகவும் மோசமாகிவிட்டது. இவ்வாறு 7 வருடங்கள் கஷ்டப்பட்டார். ஒவ்வொரு வருடமும் சீரடிக்கு வந்து அவருடைய கஷ்டங்களை பாபாவிடம் சொல்லிக்கொள்வார். 1916ல் அவருடைய நிலை மிக்க மோசமாகி சீரடியிலேயே தற்கொலை செய்துகொள்ளத் தீர்மானித்தார். ஆகவே தன் மனவியுடன் சீரடிக்கு வந்து 2 மாதங்கள் தங்கினார். ஒரு நாள் மாலை தீக்ஷித் வாடாவின் எதிரில் அவிழ்த்துவிடப்பட்டிருந்த ஒரு கட்டை வண்டியில் உட்கார்ந்து அன்றிரவே கிணற்றில் விழுந்து தற்கொலை செய்துகொள்ளத் தீர்மானித்தார். ஆனால் எல்லாம் அறிந்த நம் தெய்வம் பாபா அப்படி நடக்கவிடுவாரா. கொஞ்ச தூரத்தில் ஒரு ஹோட்டல் இருந்தது. அதன் சொந்தக்காரர் சகுண் என்ற பாபாவின் பக்தர் வெளியே வந்து அம்பேத்காரைப் பார்த்து ஒரு புத்தகத்தை கொடுத்து, நீ எப்பொழுதாவது அக்கல் கோட் மகராஜின் வாழ்க்கை சரித்திரம் படித்திருக்கிறாயா? சரி இதைப்படி என்ற சொல்லிவிட்டு போய்விட்டார். அம்பேத்கர் நடுவில் ஒரு பாகத்தைப் பிரித்து உடனே படித்தார். அதில் ஒரு கதை இருந்தது. அக்கல் கோட் மகராஜ் உயிரோடிருந்தபோது ஒரு பக்தருக்கு தீராத வியாதி. மிகவும் தொந்தரவு கொடுத்தது. அதன் பாதை தூங்கமுடியாமல் பக்தருக்கு விரக்தி வந்து அதிலிருந்து மீள கிணற்றில் விழுந்து தற்கொலை செய்துகொள்ள முயன்றார். அப்பொழுது மகராஜ் அங்கே வந்து அவரைத் தன்கைகளால் பிடித்து எழுப்பி புத்திமதிகள் சொன்னார். உன்னுடைய பூர்வ கர்மத்தின் பலனை நல்லதோ, கெட்டதோ அனுபவித்தே ஆகவேண்டும். இந்த அனுபவம் முடிகின்ற வரையில் தற்கொலை

செய்துகொள்வதால் பலனில்லை. இன்னொரு பிறவி எடுத்து மறுபடியும் அனுபவித்தே ஆகவேண்டும். ஆக இப்பொழுது உன்னை சாக அடித்துக்கொள்வதற்கு பதிலாக இன்னும் கொஞ்ச நாள் கஷ்டப்பட்டு ஏன் உன் பூர்வ கர்மத்தின் பலனை முழுசாக அனுபவித்து முழுவதாக விடுதலை பெறக்கூடாது” என்றார். சரியான சமயத்தில் மேல் சொன்ன கதையை படித்ததும் அம்பேத்கருக்கு ஆச்சரியம் ஏற்பட்டு மனது மாறியது. இவ்வாறு தக்க சமயத்தில் பாபா இக்கதையை தெரிவித்திருக்காவிடில், அம்பேத்கர் உயிரோடு இருந்திருக்கமாட்டார். பாபாவின் ஞான திருஷ்டியையும், சமய சஞ்சீவியாக காப்பாற்றும் தன்மையும் அறிந்த அம்பேத்கர் பாபாவின் மிகச் சிறந்த பக்தரானார். அவருடைய தகப்பனார் அக்கல் கோட் மகாராஜின் பக்தர். ஆகவே பாபா தகப்பனாரைப் போலவே பிள்ளையும் பக்தி மார்க்கத்தில் ஈடுபட வழி செய்தார். பிறகு பாபாவின் ஆசியால் அம்பேத்கரின் நிலை உயர்ந்தது. ஜோஸ்யம் பார்ப்பதில் தேர்ச்சிபெற்று அதனால் வருமானம் பெருகி பிறகு சௌகரியமாக வாழ்ந்தார்.

காகாசாகேப் தீக்ஷிதர் தன்னுடைய குறிப்பில் கூறுகிறார். கேம்ஜி லால்ஜி ஜோஷிபர்லேவில் தங்கியிருந்தார். ஒரு சமயம் அவருடைய மகளுக்கு மிகவும் காயலாகி கவலைக்கிடமாகிவிட்டது. அவருடைய தாயார் பாபாவை பிரார்த்தனை செய்து மகளுக்கு பாபாவின் உதியை கொடுத்தார். படிப்படியாக குழந்தைக்கு குணமாகிவிட்டது. பிறகு கேம்ஜியும், மனைவி குழந்தையுடன் சீரடிக்குச்சென்று பாபாவிடம் குழந்தையை வைத்தார்கள். குழந்தை மிகவும் மெலிந்து நடக்க முடியாமலிருந்தது. பாபா குழந்தையை ஆசீர்வதித்து தன் கையாலேயே உதியைப் பூசினார். சில மணி நேரத்தில் குழந்தை திடகாத்திரமாக நடக்க ஆரம்பித்தது. பெற்றோர்கள் மிகச் சந்தோஷமடைந்து பாபாவை போற்றி வணங்கினார்கள்.

பாபாவே சரணம் - ஒம் சாந்தி.

வீஷ்ணுசகஸ்ரநாமம் உதவுதல் - தீக்ஷிதரின் வீட்டல் தரிசனம், கீதாரஹஸ்யம் - காபர்தே.

ஒருவன் சமுத்திரத்தில் ஸ்நானம் செய்தால் எல்லா புண்ணிய நதிகளிலும் நீராடின பலன் கிடைக்கும். அதே மாதிரியாக பாபாவின் பாதங்களில் சரணடைந்தால் மும்மூர்த்திகளின் அனுக்கிரகமும் அடைந்ததாக ஆகும். நமது ஸாயிபாபாவிற்கு என்றுமே வெற்றி உண்டாகட்டும். ஏனென்றால் அவரே உலகம் முழுக்க வியாபித்திருப்பார். கல்பகத்தரு காமதேனு பக்தர்களுக்கு நன்மையளிப்பவர் அவரே. “ஓ பாபா! உங்கள் கதையை ஸ்ரவணம் செய்ய செய்ய, சளைக்கக்கூடாது. உங்கள் கதையை கேட்கும்பொழுது பக்தர்கள் நெஞ்சு நிறையட்டும். உள்ளங்கள் சிலிர்க்கட்டும், தன்னை மறக்கட்டும், கண்ணீர்விட்டு மெய்மறந்து ஆனந்தம் எய்தட்டும். விம்மி விம்மி நெஞ்சடைக்க தங்கள் பாதத்தை நினைக்கட்டும். எல்லா விருப்பங்களும் அழியட்டும். இவையெல்லாம் அடைந்தால் சத்குருவின் அனுக்கிரகம் அடைந்ததற்கு அடையாளமாகும். ஆகவே இந்த உலகமாயையிலிருந்து விடுதலையடைய பாபாவின் பாதமே தக்க துணையாகும். அவரிடம் சரணடைவதே மகிழ்ச்சியடைவதாகும். வேதங்களாலும் முடியாத காரியங்களை கலபமாக சத்குருவின் அனுக்கிரகத்தினால் அடையலாம்.

புத்தகங்களை ஆசீர்வதித்துக் கொடுத்தல்

பக்தர்கள் அரிய புத்தகங்களை பாபாவிடம் கொடுத்து அவர் ஆசீர்வாதத்துடன் திரும்பவும் பெற்று அதை வாசித்து நற்பயனை அடைந்து வந்தார்கள். அவ்வாறு அப்புத்தகத்தை வாசிக்கும்பொழுது, பாபா தன்னோடு இருப்பதை பக்தர்கள் உணர்வார்கள். ஒரு நாள் காகாமஹஜனி, ஏகனாத் பகவத் என்ற புத்தகத்துடன் சீரடிக்கு வந்தார். சாமா அதை வாங்கி வாசித்துக்கொண்டு இருந்தார். இதையறிந்த பாபா, சாமாவிடமிருந்து அந்த புத்தகத்தை வாங்கி சில பக்கங்களை புரட்டிவிட்டு, மறுபடியும் சாமாவிடம் கொடுத்து இதை “நீயே வைத்துக்கொள்” என்றார். சாமா இதை காகாமஹஜனியிடமிருந்து கடனாக வாங்கினதாகவும், திருப்பி கொடுத்துவிட வேண்டுமென்றும் சொன்னார். இல்லை இல்லை. நான் உனக்கு கொடுத்ததினால் இதை நீயே வைத்திருக்க வேண்டும். உனக்கு மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும் என்றார். இவ்வாறு ஏராளமான புத்தகங்கள் சாமாவிற்கு பாபா கொடுத்திருக்கின்றார். காகாமஹஜனி சில நாள் பொறுத்து அதே புத்தகத்தை வாங்கிவந்து பாபாவின் கைகளில் கொடுத்து வணங்கினார். பாபா அதை வாங்கி பிரசாதத்துடன் திருப்பிக் கொடுத்து “நன்மை உண்டாகும்” என்று சொன்னார்.

சாமாவும் விஷ்ணுசஹஸ்ரநாமமும்

சாமா பாபாவிற்கு மிகவும் நெருங்கிய பக்தர். பாபா அவருக்கு விஷ்ணு சஹஸ்ரநாம புத்தகத்தை கொடுத்து அதனால் அவருக்கு நல்ல பலனை அளிக்க ஆவல் கொண்டார். ராமதாஸி ஒருவர் சீரடிக்கு வந்து மகுதியில் சில நாள் தங்கியிருந்தார். அதிகாலையில் எழுந்து குளித்துவிட்டு காவி உடையை அணிந்து, நாமங்களை சாத்திக்கொண்டு, சஹஸ்ரநாமத்தையும், அத்யாத்ய ராமாயணத்தையும் வாசித்து வந்தார். இப்புத்தகங்களை அடிக்கடி படித்து வந்ததைப் பார்த்த பாபா, ஒருநாள் ராமதாஸியைக் கூப்பிட்டு தனக்கு வயிற்றுவலி அதிகமாக இருப்பதாகவும், கடைக்குச் சென்று சேனாமுக்கி என்கிற மருந்தை வாங்கி வரும்படி அனுப்பினார். ராமதாஸி படிப்பதை நிறுத்திவிட்டு கடைக்குச் சென்றார். பாபா ஆசனத்திலிருந்து இறங்கிவந்து ராமதாஸி இடத்திற்கு சென்று விஷ்ணு சகஸ்ரநாம புத்தகத்தை எடுத்துக்கொண்டு திரும்பவும் தன் ஆசனத்திலமர்ந்தார். சாமாவை கூப்பிட்டு “ஓ சாமா இந்த புத்தகம் விலை மதிக்க முடியாதது. அதனால் இதை உனக்கு கொடுக்கின்றேன். இதை படித்துவா. ஒரு தடவை எனக்கு மார்பு வலியினால் துடித்துக்கொண்டிருந்தேன். உயிருக்கே ஆபத்து ஏற்பட்டது போலிருந்தது. உடனே சகஸ்ரநாம புத்தகத்தை என் மார்பின்மீது வைத்து அழுத்திக்கொண்டேன். ஆகா என் வலியெல்லாம் மறைந்துவிட்டது. கடவுளே நேரில் இறங்கிவந்து என்னை காப்பாற்றினார். அதனால் இதை உனக்கு கொடுக்கின்றேன். மெதுவாக படி. கொஞ்ச கொஞ்சமாக வாசி. ஒரு நாளைக்கு ஒரு நாமத்தையாவது வாசி. அது உனக்கு நன்மையளிக்கும்” என்றார். சாமா தனக்கு அது வேண்டாமென்றும், அதனுடைய சொந்தக்காரர் ராமதாஸி ஒரு சண்டைக்காரர். அவர் சண்டை போட்டு கோபமாக திட்டுவார் என்றும் மேலும் தனக்கு சமஸ்கிருதம் சரியாகத் தெரியாது என்றும் சொன்னார். பாபா என்ன நினைத்தார் என்று சாமா புரிந்து கொள்ளவில்லை. பாபா சாமாவிற்கு விஷ்ணு சகஸ்ரநாமம் என்கிற அட்டிகையை கழுத்தில் கட்டி மேம்பட செய்ய நினைத்தார். இதனால் உலக துன்பங்களிலிருந்து அவருக்கு விடுதலை கொடுக்க நினைத்தார். ஆகவே பாபா வற்புறுத்தி சாமாவிற்கு அப்புத்தகத்தைக் கொடுத்தார்.

ராமதாஸி மகுதிக்கு மருந்துடன் திரும்பிவந்து பாபாவிடம் கொடுத்தார். அண்ணா சின்சினிகர் நாரதர் வேலையை ராமதாஸியிடம் காண்பித்து நடந்ததைச் சொன்னார். உடனே ராமதாஸி கோபத்துடன் சாமாவிடம் சென்று கண்டபடி வசை பாடி சாமாதான் பாபாவிடம் சொல்லி தன்னை வீணாக மருந்து வாங்கி வரும்படி அனுப்பி சகஸ்ரநாமத்தை பெற்றுக்கொண்டார் என்று பழி சுமத்தினார். அந்த புஸ்தகம் திருப்பித் தராவில் சாமாவின் எதிரிலேயே மண்டையை கவற்றில் மோதி இறந்து விடுவதாகச் சொன்னார். சாமா எவ்வளவோ சொல்லியும் சமாதானமாகவில்லை. பாபா உடனே ராமதாஸியை கூப்பிட்டு “என்ன முழுகிவிட்டது? ஏன் கர்ஜிக்கின்றாய்? சாமா நமது பையனல்லவா? எப்படி இவ்வளவு சண்டைக்காரனாக இருக்கின்றாய்? இனிமையாகவும், மிருதுவாகவும் உன்னால்

பேசமுடியாதா? பக்தி புத்தகங்களை படித்தும் உன்னுடைய மனது தெளிவடையவில்லையே! பொறுமையில்லையே! என்ன ராமதாஸி நீ! பற்றற்று இருக்க வேண்டிய நீ, புத்தகத்திற்கு சண்டை போடுகின்றாய்! உண்மையான ராமதாஸிக்கு மமதை இருக்கக்கூடாது. சமத்துவம் அல்லவா இருக்க வேண்டும். ஒரு சின்ன புஸ்தகத்திற்கு சாமாவிடம் சண்டை போடுகின்றாய். போ! உன் இடத்திற்கு போ! புத்தகங்கள் நிறைய கிடைக்கும். ஆனால் மனிதர்கள் அல்ல. நன்றாக யோசித்துப்பார். சாமாவிற்கும் புத்தகத்திற்கும் சம்மந்தம் இல்லை. நான்தான் எடுத்தேன். உனக்கது பாராமல் தெரியும். சாமா, படித்து நன்மை பெறட்டும் என்று நான்தான் கொடுத்தேன்” என்றார். ஆகா எவ்வளவு அழகான உபதேசங்கள். எவ்வளவு இனிமையானவை. ராமதாஸி வெட்கமடைந்து, சாமாவிடம் மன்னிப்பு கேட்டு அவரிடமிருந்து பஞ்சரத்னா என்கிற புஸ்தகத்தைப் பெற்றார். சாமா இப்புத்தகத்தை வாசித்து நல்ல பயிற்சி பெற்று பெரிய புரபஸர்களுக்கும் அதன் தத்துவவத்தை விளக்கும் அளவிற்கு பாண்டித்யம் அடைந்தார்.

விட்டல் தரிசனம்

ஒரு நாள் காகாசாகேப் தீக்ஷிதர் குளித்துவிட்டு பாபாவை தியானம் செய்து கொண்டிருந்தார். உடனே அவருக்கு விட்டல் தரிசனம் மானசீகமாக ஆயிற்று. தீக்ஷிதர் பிறகு பாபாவிடம் சென்றபோது பாபா “விட்டல் வந்தாரா நீ அவரை பார்க்கவில்லையா? ஒடிப்போய் விடுவார். கெட்டியாக பிடித்துக்கொள்” என்றார். அதே நாளில் பகலில் ஒரு வியாபாரி விட்டலின் படங்களை விற்பதற்காக தீக்ஷிதரிடம் வந்தார். அப்படங்கள் தீக்ஷிதருக்கு காலை தரிசனம் ஆன காட்சியிலேயே அமைந்திருந்தது. தீக்ஷிதருக்கு ஆச்சரியம் ஏற்பட்டு பாபாவின் லீலைகளை மனதில் எண்ணி சந்தோஷமடைந்து ஒரு படத்தை வாங்கி பூஜையில் வைத்துக்கொண்டார்.

கீதா ரஹஸ்யம்

ஒரு நாள் ஜோக்கிற்கு ஒரு பார்சல் வந்தது. அது லோகமான்யாதிலகர் எழுதிய கீதாரஹஸ்யம் என்கிற புத்தகம். அதை எடுத்துக்கொண்டு பாபாவிடம் சென்று நமஸ்கரித்த போது அப்புத்தகம் பாபாவின் கால்களில் தவறி விழுந்தது. பாபா அது என்னவென்று விசாரித்தார். உடனே பார்சல் பிரிக்கப்பட்டு பாபாவின் கையில் கொடுக்கப்பட்டது. சில பக்கங்களை பாபா புரட்டி பிறகு ஒரு ரூபாயை ஜோபியிலிருந்து எடுத்து, புத்தகத்தின் மீது வைத்து ஜோக்கிடம் கொடுத்து இதைப்படித்தால் நன்மை ஏற்படும் என்றார்.

காபர்தே

ஒரு சமயம் தாதாசாகேப் காபர்தே, குடும்பத்துடன் சீரடிக்கு வந்து சில மாதங்கள் தங்கி இருந்தார். தாதாசாகேப் காபர்தே மிகவும் படித்த பெரிய வக்கீல், பணக்காரர். டில்லியில் கௌன்ஸில் அங்கத்தினர். மிகவும் அறிவு ஆற்றலுமுள்ளவர். நன்றாக

பேசக்கூடியவர். இருந்தாலும் பாபாவின் எதிரில் வாயே திறந்ததில்லை. எல்லா பக்தர்களும் பாபாவின் எதிரில் விவாதிப்பார்கள். ஆனால் மூன்று பக்தர்கள், காபர்தே, நூல்கர், ஸ்ரீமான் பூட்டி எப்பொழுதும் மௌனமாக இருப்பார்கள். மிகவும் வினயமாகவும், நல்ல குணமுடையவராகவும் இருந்தனர். காபர்தே பஞ்சதஸியைப் போன்ற நூல்களை கரைத்து குடித்தவர். ஆனால் மகுதிக்கு வந்தால் வாயே திறக்க மாட்டார். எவ்வளவுதான் படித்து இருந்தாலும் பிரம்மத்தைக்கண்ட பாபாவின் எதிரில் வாய்திறக்கவே இல்லை. காபர்தே மனைவியும் பாபாவை மிகவும் பக்தியுடன் நேசித்தார். ஒவ்வொரு நாளும் மகுதிக்கு உணவுகளை கொண்டு வந்து பாபாவிற்கு நிவேத்யமளித்த பிறகு வீட்டிற்கு சென்று சாப்பிட்டு வந்தார். அவளுடைய உயர்ந்த பக்தியை எல்லோருக்கும் வெளிப்படுத்த பாபா ஒரு நாள் அவள் கொண்டு வந்த 'சாஞ்சா' என்கிற உணவை வாரிவாரிச் சாப்பிட்டார். இதைப்பார்த்த சாமா "தேவா ஏன் இந்த பாகுபாடு? மற்றவர்கள் கொண்டு வந்த உணவை வீசி எறிந்துவிட்டு, பார்க்கவும் பிடிக்காமல் தள்ளிவிட்டு, காபர்தே மனைவியின் உணவை மிகவும் ரசித்து சாப்பிடுகிறீர்களே! அப்படி என்ன அவள் உணவு சிறந்தது. இதை விளக்க வேண்டும்" என்றார். பாபா "நிஜமாகவே இந்த உணவு சிறப்புள்ளதாகும். போன ஜன்மங்களில் ஒரு வியாபாரியின் பசுவாக இவள் பிறந்து நிறைய பால் கொடுத்தாள். பிறகு மறைந்து ஒரு தோட்டக்காரனின் வீட்டில் பிறந்தாள். பிறகு ஒரு க்ஷத்திரிய குடும்பத்தில் பிறந்தாள். இப்பொழுது ஒரு பிராமண குடும்ப பெண்ணாக இருக்கிறாள். வெகுநாள் பொறுத்து அவள் உணவை சாப்பிடுகின்றேன். இன்னும் எல்லாவற்றையும் சாப்பிடுகிறேன்" என்று சொல்லி சாப்பிட்டார். பிறகுவாய் கைகளை சுத்தப்படுத்தி, திருப்தி அடைந்ததிற்கு அடையாளமாக ஏப்பங்கள் விட்டார். பிறகு காபர்தே மனைவி, கண்ணீர் நிறைந்த கண்களுடன், பாபாவின் பாதத்தில் உட்கார்ந்து, பாபா எப்படி எல்லாம் அற்புதமாக காப்பாற்றுகின்றார் என்று நினைத்து, பாதங்களை அழுக்கி கொண்டிருந்தாள். பாபா குனிந்து அவளுடன் பேசிக்கொண்டே தன் பாதங்களை அழுக்கும் அவள் கைகளை மெதுவாக தேய்த்துவிட ஆரம்பித்தார். இதைப் பார்த்த சாமா சிரித்து "ஆகா பார்ப்பதற்கு எவ்வளவு ஆனந்தமாக இருக்கிறது. கடவுளும் பக்தரும் ஒருவருக்கொருவர் சேவை செய்துகொள்வது ஆச்சரியமான காட்சியாகும்" என்றார். காபர்தே மனைவியின் நம்பிக்கையை மெச்சி பாபா மெல்லிய குரலில் அவள் காதில் "சாயிராம், சாயிராம்" என்று எப்பொழுதும் சொல். உனக்கு பரமார்த்தம் கிட்டும். மன அமைதி அடைவாய். நிறைய நன்மைகள் அடைவாய்" என்றார். இதனால் குருவும் பக்தனும் ஒருவரேயாவார் என்று தெரிகிறதல்லவா. ஒருவரைவிட்டு ஒருவர் பிரிய மாட்டார்கள், இருவரும் ஒன்றே.

பாபாவே சரணம் - ஒம் சாந்தி.

லக்ஷ்மிசந்த் - புர்ஹான்பூர் அம்மை - மேகா.

பாபா அளவிட முடியாதவர், முடிவில்லாதவர். எறும்பிலிருந்து பிரம்மாவரையில் எல்லா ஜந்துக்களிலும் வசிக்கின்றார். வேதங்களை நன்கு அறிந்தவர். சத்குருமயமானவர். பொதுவாக தந்தை பிறப்பதற்கு காரணமாகின்றார். கூடவே சாவும் தொடர்கிறது. இவற்றையெல்லாம் கடந்தவரே சத்குரு. எல்லோரையும்விட கருணைமிக்கவர். பாபா சொல்லுவார். இந்த மனிதன் 1000 மைல்கள் அப்பாலிருந்தாலும் ஒரு பறவையை காலில் கயிறுகட்டி இழுப்பதைப்போல் இழுத்துவிடுவேன். என்னிடமிருந்து தப்பிக்க முடியாது என்பார்.

லாலா லக்ஷ்மிசந்த் என்பவர் முதலில் பம்பாயில் வெங்கடேஸ்வரர் அச்சக சாலையிலும், பின்னர் ரயில்வேயிலும் கடைசியாக ராலிபிரதர்ஸ் என்ற கம்பெனியில் குமாஸ்தாவாக இருந்தார். 1910ல் பாபாவிடம் பரிச்சயம் ஏற்பட்டது. ஓரிருமாதங்களுக்கு முன்பாக வயதான கிழவர் தாடியுடன் நிறைய பக்தர்கள் குழு நின்றிருந்ததைப்போல் கனவு கண்டார். சில நாட்களுக்குப் பிறகு தாஸ்கணு கீர்த்தனைக்குச் சென்றார். தாஸ்கணு கீர்த்தனையின்போது பாபாவின் படத்தை வைத்தே கீர்த்தனை செய்வது வழக்கம். இப்படத்தை லக்ஷ்மிசந்த் பார்த்தவுடன் தான் கனவில் கண்ட வயதானவருக்கு ஒத்திருந்ததைப் பார்த்து அது பாபாவேதான் என்று நிச்சயப்படுத்திக்கொண்டார். உடனே சீரடி சென்று பாபாவை சேவிக்க உறுதிக்கொண்டார். பாபாவை சேவிக்க சீரடி செல்லவேண்டுமென்று நினைத்தாலே போதும். பாபாவே அதற்கான ஏற்பாட்டை செய்துவிடுவார். அதே ராத்திரி சங்கரராவ் என்கிற நண்பர் லக்ஷ்மிசந்த் வீட்டின் கதவைத் தட்டி எழுப்பி, தான் சீரடிக்குப் போவதாகவும் தன்னுடன் வரும்படியும் அழைத்தார். லக்ஷ்மிசந்த் ஆச்சரியமடைந்து, பாபாவின் லீலையை எண்ணி வியந்து ரூ.15 கடனாக ஒரு மார்வாடியிடம் பெற்றுக்கொண்டு சீரடிக்குக் கிளம்பினார். ரயிலில் பிராயாணத்தின்போது நண்பரும் லக்ஷ்மிசந்த்த்தும் பஜனை செய்து கொண்டே சென்றார்கள். மேலும் பாபாவைப்பற்றி ரயிலில் தம்முடன் பிரயாணம் செய்த 4 முகம்மதியர்களை விசாரித்து, பாபா ஒரு பெரிய மகான் என்றறிந்தார்கள். கோபர்கானில் இறங்கி சில கொய்யாப்பழங்களை பாபாவிற்கு வாங்க லக்ஷ்மிசந்த் நினைத்தார். ஆனால் கோபர்கானில் அறவே மறந்துவிட்டார். அவர்கள் சீரடியை நெருங்கியபோது லக்ஷ்மிசந்த்திற்கு கொய்யாப்பழம் வாங்காதது ஞாபகத்திற்கு வந்து மிகவும் வருத்தப்பட்டார். சில நிமிடங்களில் ஒரு கிழவி தன்னுடைய வண்டிக்கு பின்னால் ஒரு கூடையில் கொய்யாப்பழங்களுடன் ஓடிவருவதைக் கண்டார். வண்டியை நிறுத்தி பாபாவின் லீலையை மனதிற்குள் வியந்து கொண்டே சில பழங்களை வாங்கினார். மிகுதியிருந்த பழங்களையும் கிழவி லக்ஷ்மிசந்த்த்திடம் கொடுத்து, பாபாவிற்கு தன் சார்பில் அளிக்கும்படி வேண்டினார்.

சீரடிக்குள் சென்று மகுதியின்பேரில் உள்ள கொடிகளை வணங்கி, பாபாவிடம் வந்து வணங்கினார்கள். பிறகு பூஜை திரவியங்களுடன், முறைப்படி பாபாவை பூஜை செய்தார். லக்ஷ்மிசந்தத்திற்கு மிக்க சந்தோஷம் ஏற்பட்டு வண்டானது தாமரைக்குள் சென்று ஐக்கியமாவதுபோல் பாபாவின் பாதங்களில் ஒட்டிக்கொண்டார். பிறகு பாபா சொன்னார். “மிகவும் தந்திரக்காரன். வழியெல்லாம் பஜனை செய்து கொண்டு என்னைப்பற்றி விசாரிக்கின்றான். ஏன் மற்றவர்களை கேட்க வேண்டும். எல்லாவற்றையும் நம் கண்களினால் பார்க்க வேண்டும். மற்றவர்களை கேட்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? சிறிது நினைத்துப்பார். உன் கனவு நிஜம் தானா என்று? மார்வாடியிடம் கடன்வாங்கி சீரடிக்கு வந்த அவசியம் என்ன? சரி இப்பொழுது மனது திருப்தியடைந்ததா?” என்றார்.

இதையெல்லாம் கேட்ட லக்ஷ்மிசந்த் ஆச்சரியமடைந்து, எப்படி வழியில் நடந்ததெல்லாம் பாபாவிற்கு தெரியலாயிற்று என்று வியப்பில் ஆழ்ந்தார். இதனால் தெரிவது என்னவென்றால், கடன் வாங்கி தரிசனத்திற்கு செல்வதும் பிரயாணம் செய்வதும் கூடாது என்பது.

சான்றா

லக்ஷ்மிசந்த் மத்தியான வேளையில் சாப்பிடும்போது சான்றா என்கிற பிரசாதம் கிடைத்தது. இவருக்கு இது ரொம்பவும் பிடித்திருந்தது. அடுத்தநாளும் இந்த உணவை எதிர்பார்த்தார். ஆனால் கிடைக்கவில்லை. மூன்றாவது நாள் பகல் ஆரத்தியின்போது ஜோக் பாபாவை இன்றைக்கு என்ன நிவேத்யம் செய்யலாம் என்று கேட்டார். பாபா சான்றாவை கொண்டு வரச் சொன்னார். பிறகு பக்தர்கள் இரண்டு பானைகள் நிறைய, சான்றாவைக் கொண்டுவந்தார்கள். அப்பொழுது லக்ஷ்மிசந்தத்திற்கு மிக்க பசியாகவும், முதுகில் வலியாகவும் இருந்தது. பாபா அவரைப் பார்த்து நீ மிகவும் பசியாயிருக்கின்றாய். சான்றாவை சாப்பிடு. பிறகு முதுகுவலிக்கு மருந்து சாப்பிடு என்றார். பாபா எவ்வளவு அழகாக தெளிவாக தன் மனதை அறிந்து கட்டளையிடுகிறார் என்று ஆச்சரியப்பட்டார்.

திருஷ்டி

ஒரு நாள் சாவடி ஊர்வலத்தை லக்ஷ்மிசந்த் கண்டு அனுபவித்தார். அப்பொழுது பாபா இருமிக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்து, யாருடைய திருஷ்டியோ பாபா கஷ்டப்படுகிறார் என்று நினைத்தார். அடுத்தநாள் மகுதிக்கு போனபொழுது பாபா சாமாவிடம் நேற்று இருமலினால் கஷ்டப்பட்டேன், யாருடைய கண் திருஷ்டியாவது பட்டிருக்குமா? அதனால்தான் கஷ்டப்பட்டேன் என்று நினைக்கின்றேன் என்றார். லக்ஷ்மிசந்த் மனதில் நினைத்ததை பாபா படித்துக் காட்டினார். இதையெல்லாம் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்து பாபாவை வணங்கிச் சொன்னார். பாபா, தங்கள் தரிசனத்தினால் மன அமைதி உண்டாயிற்று. இதே மாதிரியாக கருணையோடு என்னை எப்பொழுதும் காப்பாற்றுங்கள்.

உங்களைத்தவிர வேறு தெய்வம் இல்லை. எப்பொழுதும் உங்களை பஜனையிலும், பாதங்களை நினைத்திருக்கும்படியும் செய்யுங்கள். உங்களுடைய ஆசீர்வாதம், கஷ்டங்களிலிருந்து என்னை காப்பாற்றட்டும். எப்பொழுதும் உங்களுடைய நினைத்து சந்தோஷத்துடன் இருக்க ஆசீர்வதியுங்கள் என்றார். பாபாவின் உண்மையான பக்தனாக இருந்து, யார் சீரடிக்கு போவதாக இருந்தாலும் அவர்களுடன் கற்பூரம், புஷ்பமாலைகள், தக்ஷணை இவைகளை அனுப்புவது வழக்கம்.

புர்ஹான்பூர் அம்மை

ஒரு நாள் புர்ஹான்பூரைச் சேர்ந்த ஒரு அம்மைக்கு பாபா கனவில் தோன்றி கிச்சடிக்காக அவள் கதவருகில் நின்று பிச்சையெடுப்பதாக தோன்றியது. முழிப்பு வந்தவுடன் எவரையும் காணவில்லை. ஆனாலும் மிகத் திருப்தியுடன் தன் கணவரிடமும் எல்லோரிடமும் கனவைச் சொன்னாள். உடனே அவளுடைய கணவருக்கு உத்தியோக மாற்றுதல் அக்கோலாவிற்கு வந்தது. இருவரும் சீரடிக்குச் செல்ல திட்டமிட்டனர். பிறகு ஒரு நாள் புறப்பட்டு கோதாவரி தீர்த்தத்தில் மூழ்கி, சீரடிக்கு வந்து இரண்டு மாதங்கள் தங்கினார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் சீரடியில் பாபாவின் பூஜைக்கு சென்று, ஆரத்தி எல்லாம் பார்த்து சந்தோஷமாக இருந்தார்கள். முதல் 14 நாட்கள் கிச்சடி தயார் செய்து தினந்தோறும் மகுதிக்குச் சென்றும் பிரசாதத்தை பாபா அனுமதிக்கவில்லை. இதை பொறுக்கமுடியாமல் 15-வது நாள் அம்மை மகுதிக்கு கிச்சடியுடன் சென்றார். திரை போடப்பட்டு எல்லோரும் மகுதியில் சாப்பிட ஆயத்தமானார்கள். திரை போட்டுவிட்டால் எவரும் நுழையக்கூடாது. பாபாவிற்கு கோபம் வந்து திட்டிவார். ஆனால் இந்த அம்மை பொறுக்க முடியாமல் திரையைத் தள்ளிவிட்டு மேலே சென்று பாபாவிற்கு கிச்சடியை அளித்து வணங்கினாள். அன்று பாபா கிச்சடிக்காகவே காத்திருந்தது போலவே கிச்சடியை மட்டும் வாரி வாரி சாப்பிட்டார். இதைப் பார்த்த அம்மைக்கு மிக்க சந்தோஷம் ஏற்பட்டது. அந்த அம்மையின் கனவையும், பாபாவின் நிறைவேற்றும் தன்மையும் மிக ஆச்சரியமானது.

மேகா

மேகா படிப்பற்ற ஒரு பேதை பிராமணன். சாதேவின் சமையல்காரராக இருந்தார். சிவனின் பக்தனாக எப்பொழுதும் நமச்சிவாய என்று உச்சரித்துக் கொண்டிருப்பார். சந்தியாவந்தனமும், காயத்ரியும் அறவே தெரியாது. சாதே மிக்க அன்புடன் அவருக்கு சந்தியாவந்தனமும், காயத்ரியையும் கற்றக்கொடுத்தார். சாதே பாபா சிவனின் அவதாரம் என்று சொல்லி மேகாவை சீரடிக்கு அனுப்பிவைத்தார். பிரேச ரயில்வே ஸ்டேஷனில் பாபாவை முகம்மதியர் என்று கேள்விப்பட்டவுடன் அவருடைய மனம் பேதலித்து தான் ஒரு மகம்மதியனை வணங்க வேண்டாமென்று நினைத்து, திரும்பி சாதேவிடம் சென்று தன்னை சீரடிக்கு அனுப்ப வேண்டாம் என்று கெஞ்சினார். ஆனால் சாதே அவரை கட்டாயப்படுத்தி சீரடியில் தன் மாமனார் தாதா கேல்கர்க்கு ஒரு கடிதம் கொடுத்து

பாபாவிடம் மேகாவை தரிசனம் செய்து வைக்கச் சொல்லி அனுப்பினார். மேகா சீரடிக்கு வந்து மகுதிக்கு சென்றவுடன் பாபா கோபமாக வெளியே அனுப்பு. அந்த மடையனை, நீ உயர்ந்த பிராமணன், நான் தாழ்ந்த முகம்மதியன், உன்னுடைய ஆச்சாரம் கெட்டுவிடும். இங்கு வந்தால் அல்லவா உடனே போய்விடு என்றார். இதை கேட்டு மேகா குழப்பமடைந்தார். பாபாவிற்கு நடந்ததெல்லாம் எப்படி தெரியும் என்று ஆச்சரியமடைந்தார். பாபா அனுமதிக்காததனால் மேகா திரியம்பக்கிற்கு சென்று, ஒன்றரை வருடம் தங்கியிருந்தார். பிறகு சீரடிக்கு திரும்பிவந்து, தாதாகேல்கரின் உதவியால் மகுதியினுள் அனுமதிக்கப்பட்டு பாபாவின் தரிசனம் கிடைக்கப் பெற்றார். பாபா மேகாவின் மனதில் புகுந்து அவரை அரவே மாற்றி அவருக்கு நன்மைகள் செய்தார். பிறகு மேகாவிற்கு பாபா சிவனாகவே காட்சியளித்தார். சிவனை தொழுவதற்கு வில்வ இலையை மேகா அதிக தூரம் நடந்து தினந்தோறும் கொண்டுவந்து பாபாவாகிய சிவனை அர்ச்சித்தார்.

கிராமத்தில் உள்ள எல்லா தெய்வங்களையும் வணங்கிவிட்டு, கடைசியாக மகுதிக்குச் சென்று பாபா ஆசனத்தை வணங்கி பிறகு பாபாவை வணங்குவார். பாதத்தை பிடிப்பார். பாதங்களை அபிஷேகிப்பார். நீரை பருகுவார். ஒரு நாள் கந்தோபா கோயில் பூட்டியிருக்கவே மகுதிக்கு நேராக வந்து சேர்ந்தார். பாபா அவரை கந்தோபா கோயிலுக்குச் செல்லும்படியும் இப்பொழுது கதவு திறந்திருக்கும் என்றும் சொன்னார். அதே மாதிரியாக மேகா சென்று கந்தோபா கோவில் திறந்திருப்பதைப் பார்த்து சந்தோஷப்பட்டு வணங்கி மகுதிக்குச் சென்றார்.

கங்கைநீரால் அபிஷேகம்

மகர சங்கராந்தியன்று மேகா பாபாவை சந்தனத்தினால் உடம்பு முழுக்க அப்பி, கங்கை நீரால் அபிஷேகம் செய்ய அனுமதி கேட்டார். பாபா முதலில் மறுத்தாலும் மேகாவின் வற்புறுத்தலினால் ஒத்துக்கொண்டார். மேகா சுமார் 24 மைல்கள் நடந்து கோமதி தீர்த்தத்தை கொண்டு வந்தார். பாபாவை அபிஷேகத்திற்கு தயாராக இருக்கச் சொன்னார். இப்பொழுதும் பாபா கெஞ்சினார். தான் ஒரு பக்கிரி என்றும் கங்கை நீரால் தனக்கொன்றும் ஆக வேண்டியதில்லை என்றும் சொன்னார். ஆனால் மேகா பிடிவாதம் செய்யவே, பாபா ஒரு பலகையின் மீதமர்ந்து ஒமேகா இந்த உதவியாவது செய். தலைதான் உடம்பிற்கு முக்கிய உறுப்பு. அதனால் தலையின் மீது மட்டும் தண்ணீரை விடு என்றார். மேகா சரி என்று சொல்லி பாணையை எடுத்து கங்கை நீரை பாபாவின் தலையில் “ஹரே கங்கா” என்று சொல்லி சாய்த்தார். பாணையை ஒரு ஓரமாக வைத்துவிட்டு பாபாவை திரும்பிப் பார்த்தார். என்ன ஆச்சரியம், பாபாவின் தலைமட்டும் தான் நனைந்திருந்தது. உடம்பு உலர்ந்திருந்தது.

திரிகுலமும் லிங்கமும்

மேகா 2 இடங்களில் பாபவை வணங்கி வந்தார். மகுதியிலும், தான் வசிக்கும் இடத்தில் பாபாவின் மிகப் பெரிய படம் நானாசாகேப் சந்தோர்க்கர் கொடுத்ததை வைத்திருந்தார். 12 மாதங்கள் இப்படி வணங்கி வந்தார். அவருடைய பக்தியை மெச்சி நம்பிக்கையை வளர்க்க பாபா அவருக்கு தோற்றத்தை காணும்படி செய்தார். அதிகாலையில் மேகா படுத்துறங்கும்போது பாபாவின் தோற்றத்தைக் கண்டார். பாபா அவர் விழித்துக் கொண்டதை அறிந்தே சில அக்ஷதைகளை வாரி மேகாவின் மீது போட்டு, மேகா திரிகுலம் எழுது என்று சொல்லி மறைந்தார். பாபாவின் வார்த்தைகளை கேட்டு கண்களை திறந்தால் பாபாவைக் காணவில்லை. ஆனால் அக்ஷதை கீழே சிந்தியிருந்தன. பிறகு பாபாவிடம் சென்று திரிகுலம் வரைய அனுமதி கேட்டார். பாபா சொன்னார். என் வார்த்தைகளை தெளிவாக நீ கேட்கவில்லையா. அது மாயை அல்ல என்னுடைய நேரிடையான உத்தரவு. என் வார்த்தைகள் எப்பொழுதும் முழுமையாக இருக்கும் என்றார். மேகா சொன்னார். எல்லா கதவுகளும் அடைத்திருந்ததால் நான் அதைத் தோற்றமாகவே நினைத்தேன் என்றார். நான் உள்ளே வர கதவுகள் தேவையில்லை. நான் எங்கும் இருக்கின்றேன். என்னை நம்புபவர்கள் எல்லோரையும் நானே காப்பாற்றுகின்றேன் என்றார் பாபா.

மேகா விடுதிக்கு வந்து ஒரு திரிகுலத்தை பாபாவின் படத்தின் அருகில் வரைந்தார். அடுத்தநாள் ஒரு ராமதாஸி பாபாவிற்கு ஒரு லிங்கத்தை கொடுத்தார். பாபா மேகாவிடம் அதைக் கொடுத்து பார் சங்கர் வந்து விட்டார். அவரை வணங்கு என்று சொல்லிக் கொடுத்தார். திரிகுலம் வரைந்தவுடன் லிங்கம் வந்ததைப் பார்த்து மேகா சந்தோஷமடைந்தார். இதே சமயத்தில் காகாசாகேப் தீக்ஷிதர் வாடாவில் குளித்துவிட்டு துணியால் தலையை துவட்டும்பொழுது ஒரு லிங்கத்தை தோற்றத்தில் கண்டார். அதைப்பற்றி ஆச்சரியப்பட்டு நினைத்திருக்கும்பொழுது மேகா அவரிடம் லிங்கத்தை பாபா கொடுத்ததாகச் சொல்லி காண்பித்தார். தீக்ஷிதர் சந்தோஷமடைந்தார். அந்த லிங்கம் அவர் தோற்றத்தில் கண்டது மாதிரியே இருந்தது. பாபாவே நேரில் வந்து திரிகுலத்தருகில் லிங்கத்தை பிரதிஷ்டை செய்தார். இம்மாதிரி பாபாவிற்கு சேவை செய்து, மேகா 1912ல் இறந்தார். அவருடைய சுவத்தின்மீது பாபா கைகளை வைத்து, என்னுடைய உண்மையான பக்தன் என்று சொன்னார். அவருடைய சாமக்கிரியைகள் எல்லாம் தன் சொந்த செலவில் செய்ய பாபா உத்தரவிட்டு காகாசாகேப் தீக்ஷிதர் அம்மாதிரியாகவே செய்து முடித்தார்.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

மதராஸி பஜனை கோஷ்டி - டெண்டுல்கர் - கேப்டன்ஹாதே வாமன் நர்வேகர்

மதராஸி பஜனை கோஷ்டி

1916ல் மதராஸிலிருந்து ஒரு பஜனை கோஷ்டி காசிக்கு சேஷத்திரடானம் செய்யக் கிளம்பியது. அந்த கோஷ்டி ஒரு குடும்பமே ஆகும். தகப்பன், தாய், பெண், மைத்துனி இவ்வளவேயாகும். வழியில் சீரடி என்கிற கிராமத்தில் ஒரு பக்கீர் வசிப்பதாகவும் மிகவும் தாராளமானவர் என்றும் தினமும் பணத்தை விநியோகம் செய்கிறாரென்றும் இன்னும் அவர் எதிரில் நன்றாக பாடுபவர்களுக்கு அதிக பணத்தை கொடுப்பதாகவும் கேள்விப்பட்டு இந்த கோஷ்டி சீரடியை வந்தடைந்தது. தகஷணை மூலமாக பெறும் அதிகம் பணத்தை தினமும் 1 ரூபாய் 3 வயது குழந்தை அமனிக்கும், சில பேர்க்கு 2 ரூபாய்கள், 5 ரூபாய்வரையிலும் ஐமானிக்கு 6 ரூபாயும், ரூபாய் 10, 20 ஏன் ரூபாய் 50 கூட பக்தர்களுக்கு தன் இஷ்டப்படி கொடுத்து வந்தார். பஜனை கோஷ்டி மிக அருமையாக பஜனை செய்து நல்ல பாட்டுக்களைப் பாடிக்காண்பித்தார்கள். ஆனால் தாயைத் தவிர மற்ற 3 பேர்களும் பணத்தின்மீதே குறியாயிருந்தார்கள். தாயிற்கு மாத்திரம் பாபாவிடம் இயற்கையாகவே அன்பு மாறி எப்பொழுதும் பாபாவை நினைத்திருந்தாள். ஒரு நாள் பகல் ஆரத்தியின்போது பாபா தாயின் பக்தியை மெச்சி அவளுடைய இஷ்டத் தெய்வமான ராமனைப்போல் காட்சி கொடுத்தாள். அவளுக்கு மட்டும் சீதாநாதனைப் போலவும் மற்றவர்களுக்கு சாயிநாதனைப் போலவும் காட்சியளித்தார். தாயின் சந்தோஷம் அளவிட முடியாததாகிவிட்டது. கண்களில் தாரைதாரையாக நீர் பெருகி வந்தது. சந்தோஷத்தினால் கைகளில் தாளம்போட்டு உற்சாகமாக பாடினாள். அங்கிருந்தவர்கள் அவளுடைய சந்தோஷத்தைக் கண்டு காரணம் தெரியாமல் விழித்தார்கள். பிறகு அவள் தன் கணவனிடம் தான் கண்ட சீதாநாத் தோற்றத்தை தெரிவித்தாள். கணவர், அவளை பைத்தியம் என்று சொல்லி அம்மாதிரி தோற்றம் அவள் நினைப்பே என்றும் எல்லோரும் பார்க்காமல் அவள் மாத்திரம் அம்மாதிரி அனுபவிக்க அங்கு ஒன்றுமே மாறுதல் இல்லை என்றும் கேலி செய்தான். ஆனால் இம்மாதிரியான காட்சி அவளுக்கு அடிக்கடி ஏற்பட்டு பரவசமானாள்.

ஒரு நாள் இரவு கணவனுக்கு ஒரு அற்புதமான கனவு தோன்றியது. அவன் ஒரு பெரிய நகரத்திலிருந்தான். போலீஸ்காரர் அவனை பிடித்து கைகளை கயிற்றால் கட்டி ஒரு கூண்டில் அடைத்தார்கள். அப்பொழுது கூண்டிற்கு வெளியே பாபா நின்று கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தான். அருகில் பாபாவை பார்த்து சொன்னான். உங்கள் புகழைக் கேட்டு உங்கள் பாதத்தை தரிசனம் செய்ய இங்கு வந்தேன் எனக்கு ஏன் இம்மாதிரி

கஷ்டங்கள் வரவேண்டும். அதுவும் நீங்கள் என் பக்கத்திலிருக்கும்பொழுது இப்படி ஏற்படலாமா? என்றான். இதற்கு பாபா, உன்னுடைய செய்கைகளின் பலனை அனுபவிக்கின்றாய், என்றார். அக்கணவன் இவ்வளவு கஷ்டங்கள் வரும்படி இந்த ஜன்மத்தில் நான் ஒரு தப்பும் செய்யவில்லையே என்றான். பாபா சொன்னார் இந்த ஜன்மத்தில் இல்லாவிடில் போன ஜன்மத்தில் செய்திருப்பாய் என்றார். பழைய ஜன்மங்களைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது. அப்படியே செய்திருந்தாலும் உங்கள் எதிரில் அப்பாவ காரியங்கள் நெருப்பிலிட்ட உலர்ந்த சருகைப் போல் எரிந்து விடாதா என்று கணவன் கேட்டான். பாபா, அம்மாதிரி நம்பிக்கை உனக்கிருக்கின்றதா என்று கேட்டார். ஆமாம் என்றான் கணவன். பாபா உடனே அவனுடைய கண்களை மூடச் சொன்னார். அவ்வாறு மூடினதும் ஒரு பெரிய சத்தம் ஏதோ ஒன்று கீழே விழுந்தது போல் கேட்டது. கண்விழித்தபோது அவன் விடுதலையாகி இருந்தான். ஆனால் போலீஸ்காரர் கொலை செய்யப்பட்டு ரத்த வெள்ளத்தில் கீழே விழுந்திருந்தார். கணவன் மிக்க பயந்து, பாபாவைப் பார்த்தான். அப்பொழுது பாபா நீ நன்றாக மாட்டிக்கொண்டாய். போலீஸ் அதிகாரிகள் இப்பொழுது வந்து உன்னை ஜெயிலில் அடைப்பார்கள் என்றார். உடனே கணவன் பாபா உங்களைத் தவிர காப்பாற்றுபவர் எவருமில்லை. நீங்கள் தான் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று வேண்டினான். பிறகு பாபா அவன் கண்களை மூடச் சொன்னார். அப்படியே மூடி திறந்ததும் அவன் விடுதலையாகி பாபா பக்கத்திலிருப்பதைப் பார்த்தான். பிறகு பாபாவிற்கு சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம் செய்தான். பாபா அவனை கேட்டார். இப்பொழுது செய்யும் நமஸ்காரத்திற்கும், முந்தி செய்ததற்கும் வித்தியாசம் தெரிகிறதா. நன்றாக யோசித்துச் சொல் என்றார். நிறைய வித்தியாசம் இருப்பதாகவும், முந்திய நமஸ்காரம் பணத்தை கறப்பதற்காகவும், இப்பொழுது பாபாவை கடவுளாகவே நினைத்து செய்ததாகவும் மேலும் முந்தியெல்லாம் முகமதியனாக இருந்து தங்களை (ஹிந்துக்களை) யெல்லாம் கெடுப்பதாகவும் நினைத்ததாகச் சொன்னான். கணவனுக்கு முகம்மதிய கடவுளின்மீது நம்பிக்கை இல்லையா என்று பாபா கேட்டார். இல்லை என்றார் கணவன். பிறகு பாபா உன் வீட்டில் பாஞ்சா வைத்திருக்கவில்லையா? அதை முகரத்தின்போது வணங்கவில்லையா? இதுவுமல்லாமல் கட்பீய் என்கிற மகம்மதிய கடவுளின் படம் வைத்து கல்யாண நாளின்போதும் மற்ற திருநாளிலும் சந்தனம் பூசவில்லையா? என்று பாபா கேட்டார். கணவன் ஒத்துக்கொண்டான். பாபா வேறு என்ன வேண்டும் என்று கேட்டார். கணவன் மனதில் ஒரு ஆசை பிறந்தது. குரு ராமதாஸரைப் பார்க்க வேண்டும் என்று பாபாவிடம் சொன்னார். பாபா அவனை திரும்பிப் பார்க்கச் சொன்னார். திரும்பியதும் ராமதாஸரை கண்கூடாகப் பார்த்து நமஸ்காரம் செய்தபோது மறைந்துவிட்டார். பிறகு கணவன் பாபாவைப் பார்த்து வயதானவர்களாக இருக்கின்றீர்களே உங்கள் வயது தெரியுமா என்றார். பாபா தனக்கா வயதாகிவிட்டது. அப்படியென்றால் தன்னுடன் ஒட்டபந்தயம் ஓடும்படியாகவும் சொல்லி ஓட ஆரம்பித்தார். அவர் ஓடின போது உண்டான மண் தூசியில் மறைந்துவிட்டார். கணவனும் தூக்கத்திலிருந்து எழுந்துவிட்டான்.

எழுந்தபிறகு கனவைப்பற்றி தீவரமாக சிந்திக்க ஆரம்பித்தான். சந்தேகங்கள் எல்லாம் மறைந்து பாபாவின் முழுத்தன்மையை உணரலானான். பாபாவிடம் உண்மையான பக்தி தோன்றியது. தோற்றம் கனவாக இருந்தாலும், கேள்வியும், பதிலும் மிக்க அர்த்தமுள்ளது. அடுத்த நாள் ஆரத்தியின்போது பாபா கணவனுக்கு 2 ரூபாய் மதிப்புள்ள தித்திப்பு வகைகளை கொடுத்தார். 2 ரூபாயும் கொடுத்து ஆசீர்வதித்தார். இன்னும் கொஞ்ச நாட்கள் தங்க வைத்து, பிறகு ஆசீர்வதித்து கடவுள் உனக்கு நிறைய கொடுப்பார். நன்மைகளை அடைவாய் என்று சொன்னார். உடனே நிறைய பணம் கிடைக்காவிட்டாலும், பாபாவின் ஆசீர்வாதம் நல்ல வழியில் அவனை திருப்பியது. கோஷ்டி பிறகு யாத்திரைக்கு கிளம்ப நிறைய பணம் கிடைத்தது. காசிக்கு தொந்தரவு இல்லாமல் சென்று திரும்பினார்கள். பாபாவின் கருணையை நினைத்து வியந்தார்கள். பக்தர்களை நல்வழிப்படுத்த பாபா செய்யும் வழிகளே ஆச்சரியமானவை.

டெண்டூல்கர் குடும்பம்

பந்தாராவில் வசித்து வந்த டெண்டூல்கர் குடும்பம் பாபாவிடம் மிக்க பக்தியுடையவர்கள். சாவித்திரி டெண்டூல்கர் ஸ்ரீஸாயிநாத் பஜன் மாலா என்கிற 800 பாட்டுக்களைக் கொண்ட புத்தகத்தை பாபாவின் மேல் பாடி தயாரித்திருக்கிறார். அதில் பாபாவின் லீலைகளை அற்புதமாக பாடியிருக்கின்றான். அவளுடைய மகன் பாபா டெண்டூல்கர் மருத்துவ பரீட்சைக்காக இரவும் பகலும் கஷ்டப்பட்டு படித்துவந்தான். சில ஜோஸ்யர்களிடம் ஜாதகத்தை காண்பித்தான். எல்லோரும் ஒரே முகமாக அந்த வருடம் ராசி சரியில்லாததினால் பரீட்சையில் தேற முடியாதென்றும், அடுத்த வருடம் கலபமாக தேறிவிடலாம் என்றும் சொன்னார்கள். பாபா டெண்டூல்கருக்கு மனது சங்கடப்பட்டு வருத்தப்பட்டான். சில நாட்களுக்குப் பிறகு சாவித்திரி டெண்டூல்கர் சீரடிக்குச் சென்று பாபாவை தரிசித்தாள். எல்லாம் பேசிவிட்டு தன்னுடைய மகனின் வருத்தத்தைப்பற்றியும் ஜோஸ்யம் சொன்னதையும் சொல்லி கவலையைத் தெரிவித்தாள். பாபா உடனே சொன்னார். என்னை நம்பும்படி உன் மகனிடம் சொல். ஜாதகத்தையும், ஜோஸ்யர்களையும் விட்டெறிந்து படிக்கச் சொல். பரீட்சையில் மன அமைதியுடன் எழுதட்டும். கண்டிப்பாக இந்த வருடமே தேறிவிடுவான். அதிருப்தி அடையாமல் என்னை நம்பியிருக்கச் சொல் என்றார். அம்மாதிரி அம்மை ஊருக்குத் திரும்பிவந்து பாபா சொன்னவற்றையெல்லாம் சொன்னார். பிறகு பாபா டெண்டூல்கர் நன்றாக படித்து பரீட்சைக்கு உட்கார்ந்து எழுதினான். நன்றாக எழுதியிருந்த போதிலும், ஜோஸ்யர்களின் வார்த்தையினால் குழம்பியிருந்தான். ஆகவே சந்தேகத்துடன் நேரிடை பரீட்சைக்கு ஆயத்தம் செய்யாமலிருந்தான். ஆனால் பரீட்சை பேப்பர் திருத்துபவர் பாபா டெண்டூல்கரின் கூடப்படித்தவனுடன் சொல்லியனுப்பி அவன் பரீட்சையில் தேறிவிட்டதாகவும் நேரிடை பரீட்சைக்கு வரும்படியாகவும் கூப்பிட்டனுப்பினார். அதேமாதிரியாக பரீட்சையில் தேறிவிட்டான். ராசி சரியாக இல்லாத போதும் பாபாவின் அனுக்கிரகத்தினால் வெற்றியடைந்தான். இங்கு முக்கியமாக குறிப்பிட வேண்டியது

என்னவென்றால் சந்தேகங்களும், கஷ்டங்களும் நம்முடைய நம்பிக்கையை வளர்க்கவே அதிகமாக தெரிகின்றது. இதுவே சோதனையாகும். ஆனால் பாபாவின் பாதத்தினை நம்பிக்கையுடன் சரணடைந்தவுடன் நாம் எல்லாவற்றிலும் வெற்றிவாகை குடுவோம்.

டெண்டுல்கர் ரகுநாத்ராவ் ஒரு அந்நிய கம்பெனியில் பம்பாயில் வேலை பார்த்து வந்தார், வயதாகிவிட்டதால் வேலைக்கு சரியாக செல்ல முடியாமல் ஓய்வுபெற வேண்டி இருந்தது. ஆகவே லீவில் இருந்தார். இருந்தும் உடம்பு முடியாமல் போகவே, ஓய்வு பெற வேண்டியிருந்தது. அதிகாரி, அவருக்கு, பென்ஷன் கொடுத்துதவ நினைத்தார். நம்பிக்கைக்கு உகந்தவராயிருந்தவர். ஆதலால் சம்பளம் 150 ரூபாய் வாங்கி வந்ததால் பாதி தொகையை 75 ரூபாய் பென்ஷன் கொடுக்க நினைத்தார். இவ்வாறு இதைப் பற்றி ஒரு முடிவு வருவதற்கு 15 நாள் முன்பாக சாவித்திரியின் கனவில் பாபா தோன்றி 100 ரூபாய் பென்ஷன் கொடுக்கச் சொல்லுகிறேன். இது போதுமா என்று கேட்டார். சாவித்திரி என்னை ஏன் கேட்கின்றீர்கள்? நாங்கள் உங்களையே நம்பியிருக்கிறோம் என்றாள். பாபா சொன்னதோ 100 ரூபாய். ஆனால் 110 ரூபாயாக பென்ஷன் கொடுக்கப்பட்டது. இப்படி அதிசயமாக அன்பும் ஆதரவும் பாபா பக்தர்களுக்கு கொடுத்து வருகிறார்.

கேப்டன் ஹாதே

பிகானியில் வசிக்கும் கேப்டன் ஹாதே பாபாவின் பக்தர். பாபா ஒரு நாள் ஹாதேவின் கனவில் தோன்றி என்னை மறந்துவிட்டாயா என்று கேட்டார். ஹாதே பாபாவின் பாதங்களை உடனே பிடித்துக்கொண்டு குழந்தை தாயை மறந்தால் எப்படி அது காப்பாற்றப்படும் என்றார். பிறகு ஹாதே தோட்டத்துக்குச் சென்று காய்கறிகளை சேகரித்து வந்து சித்தா என்கிற உணவை தயாரித்து தக்ஷணையுடன் பாபாவிற்கு கொடுக்கின்றபோது விழிப்பு வந்துவிட்டது. பிறகு பாபாவிற்கு இதையெல்லாம் அனுப்ப தீர்மானித்தார். குவாலியர்க்கு வந்தபோது 12 ரூபாய் மணியார்டர் மூலம் ஒரு நண்பனுக்கு அனுப்பி 2 ரூபாயில் சித்தா உணவை தயாரித்து 10 ரூபாய் தக்ஷணையுடன் பாபாவிற்கு சமர்ப்பிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார். அவ்வாறே அந்த நண்பர் சித்தா உணவை தயாரிக்க காய்கறிகளை தேடியபோது கிடைக்கவில்லை. கொஞ்ச நேரத்தில் ஒரு பெண் தன் தலையில் ஒரு கூடை நிறைய காய்கறி வகைகளை மகுதிக்குக்கொண்டு வந்தாள். உடனே அந்த நண்பர் அதை ஆச்சரியத்துடன் வாங்கி சித்தா உணவை தயாரித்து 10 ரூபாய் தக்ஷணையுடன் பாபாவிற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. பாபா அன்று மற்ற உணவுகளை விட்டு சித்தாவை மாத்திரம் விரும்பிச் சாப்பிட்டதை எல்லோரும் பார்த்து அதிசயத்தார்கள். இதைக் கேள்விப்பட்ட ஹாதே மிக்க சந்தோஷமடைந்தார்.

பாபாவால் ஸ்பரிசிக்கப்பட்ட ரூபாய்

இன்னொரு சமயம் கேப்டன் ஹாதே பாபாவினால் ஸ்பரிசிக்கப்பட்ட நாணயத்தை தன் பூஜையில் வைத்துக் கொள்ள நினைத்தார். சீரடிக்குச் செல்லும் ஒரு நண்பரிடம் ஒரு ரூபாய் நாணயத்தைக் கொடுத்தனுப்பினார். சீரடிக்குச் சென்ற நண்பர் நமஸ்கரித்துவிட்டு முதலில் தன்னுடைய தக்ஷணையை கொடுத்தார். பாபா அதை ஜோபியில் போட்டுக்கொண்டார். பிறகு ஹாதேவின் நாணயத்தை கொடுத்தபோது பாபா அதை ஜோபியில் போடாமல் அதையே உற்று நோக்கினார். அதனை மேலும் கீழும் தேய்த்து விளையாடினார். பிறகு நண்பரிடம் இதை ஹாதேவிடம் கொடுத்து விடு. பிரசாதத்தையும் கொடு. எனக்கொன்றும் தேவையில்லை. அவனை நிம்மதியாக இருக்கச் சொல் என்றார். நண்பர் ஹாதேவிடம் அந்த நாணயத்தைக்கொடுத்து சீரடியில் நடந்ததைச் சொன்னார். ஹாதே மிகவும் சந்தோஷமடைந்து நல்ல எண்ணங்களை பாபா ஊக்கத்துடன் நிறைவேற்றுகிறார் என்று நினைத்து உருகினார்.

ஷாமன் நர்வேகர் என்பவர் பாபாவை மிகவும் நேசித்து வந்தார். ஒரு நாள் ஒரு ரூபாயை சீரடிக்கு கொண்டு வந்தார். ஒரு பக்கம் ராமர், லக்ஷ்மணர், சீதை உருவமும் மற்றொரு பக்கம் மாருதியின் உருவமும் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. பாபா அந்த நாணயத்தை தொட்டு திருப்பித் தர வேண்டுமென்று நினைத்து பாபாவிடம் கொடுத்தார். ஆனால் பாபா உடனே ஜோபியில் போட்டுக்கொண்டார். பிறகு சாமா, நர்வேகரின் இஷ்டத்தை தெரிவித்து திருப்பிக் கொடுக்கச் சொன்னார். பாபா சொன்னார். எதற்காக திருப்பித் தரவேண்டும். நாமே வைத்துக்கொள்வோம். அதற்காகா 25 ரூபாய் கொடுத்தால் திருப்பித் தரப்படும் என்றார். அதேமாதிரி நர்வேகர் 25 ரூபாயை கொடுத்தார். அதையும் ஜோபியில் போட்டுக்கொண்டு பாபா நாணயத்தின் மதிப்பு இன்னும் அதிகமாகும். சாமா இதையெடுத்துக்கொள். உன்னுடைய பூஜையில் வைத்து வணங்கு என்றார். அவர் ஏன் இம்மாதிரி செய்தார் என்று கேட்க யாருக்கும் தைரியமில்லை. எது உயர்ந்தது எதை செய்தால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று பாபாவிற்குத்தான் தெரியும். காகாசாகேப் தீக்ஷிதர் குறிப்பில் எழுதுகிறார். மாதூர்தாஸ் என்பவர் அஞ்சன் வெல்லிலிருந்து அடிக்கடி சீரடிக்குச் சென்று வந்தார். சீரடியில் ஒரு நாள் சகுண்மேருக் நாயக்கருடன் தங்கியிருந்தார். இருவரும் மற்றவர்களைப்பற்றியே பேசி பொழுது போக்கினார்கள். குறிப்பாக மற்றவர்களுடைய கெட்ட வழக்கங்களையே பேசினார்கள். பிறகு மாதூர்தாஸ் மகுதிக்குச் சென்று பாபாவை வணங்கினார். பாபா மாதூர்தாஸைப் பார்த்து என்ன எல்லோரையும் பழித்து பேசியாயிற்றா? என்று வினவினார். மாதூர்தாஸ் மிகவும் வெட்கமாகி பாபாவிற்கு எல்லா விஷயமும் தெரிந்தததைப்பற்றி வெட்கமாகி இனி அவ்வாறு மற்றவர்களைப் பற்றி இழிவாகப் பேசுவதில்லை என்று பாபாவிடம் வேண்டிக்கொண்டார்.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

சீரடிக்கு இழுக்கப்படுதல்

வாணியைச் சேர்ந்த காகாஜிவைத்யா - பஞ்சாபி ராம்லால்

கருணைமிக்கவரும், பக்தர்களிடத்தில் அமோக அன்பை பொழிபவருமான ஸ்ரீஸாயிபாபா பாதங்களில் நமஸ்கரிப்போம். வெறும் தரிசனம் செய்தாலே கஷ்டங்களை தவிர்த்து சம்சார சாகரத்திலிருந்து கரையேற்றுகிறார். முதலில் அரூபமாக இருந்தவர், பக்தர்களின் வேண்டுகோலினால் ஓர் உருவத்தைப் பெற்றார். தாராளமனப்பான்மையும், பக்தர்களின் உள்ளத்தில் நிறைந்தும் காணப்படுகிறார். அவரிடம் தஞ்சம் அடைந்தவர்களுக்கு பாவங்கள் அழிந்து முன்னேற்றம் நிச்சயமாகிறது. பிராமணர்களும், அவரிடம் வந்து நமஸ்கரித்து காயத்ரி போன்ற ஜபதபங்களை சொல்லி முன்னேற்றமடைகிறார்கள். ஒன்றுமட்டும் நிச்சயம் மற்ற எல்லோரும் கைவிட்டாலும், பாபா நிச்சயமாக நம்மைக் கைவிடமாட்டார். அவர் தயவை அடைந்தவருக்கு, அதிக பலம் கிடைத்து உலகத்தின் மாயையிலிருந்து விடுபடுவார்கள். பாபா பக்தர்களின் குறைகளை அறிந்து அவைகளை நிறைவேற்றுகிறார். ஆக அவர்கள் வேண்டுவன கிடைத்து பாபாவிடம் நன்றியுள்ளவர்களாக மாறுகிறார்கள். ஆகவே அவரை உள்ளம் உருக வேண்டி வணங்குகிறோம். நாம் செய்த தவற்றை மன்னித்து நமது விருப்பங்களிலிருந்து விடுதலை கொடுக்கட்டும். கஷ்டங்களில் இருந்து விடுதலை பெற்றவுடன், பாபாவைத் தொழுது, அதனால் மன அமைதி ஏற்பட்டு, நிம்மதியடைவோம்.

அண்ணா சாகேப்பிற்கு, கருணையுள்ளம் கொண்ட பாபா அனுக்கிரகம் செய்ததின் பலனாக இரத்தினத்தையொப்ப இச்சாயி சத்சரித்திரம் நமக்கு கிடைத்திருக்கிறது. அப்படியில்லாவிடில் அவருக்கு இதை எழுதும் பாக்கியம் கிடைத்திருக்காது. சக்திவாய்ந்த பாபாவின் அனுக்கிரகம் இருந்து எழுதும் போது துணையிருந்ததால் துளியும் கஷ்டமில்லாமல் சாயிசரித்திரத்தை எழுதி முடித்தார். தபோல்கரின் சேவையை ஸாயி சத்சரித்திரம் எழுதும்படியாக செய்து பாபா பெற்றார். எல்லா பொறுப்புகளையும் பாபா ஏற்றதினால் சுலபமாக அண்ணா தபோல்கர் எழுதிமுடித்தார். பூர்வஜன்மத்தில் செய்த புண்ணியமே தபோல்கருக்கு இந்த பாக்கியம் கிடைத்தது. பாபாவின் கதைகள் உண்மையாக நடந்தவைகள். யார் அதில் மூழ்கி மெய்மறக்கின்றானோ அவனே கொடுத்து வைத்தவன். இதைப்பற்றி விவாதிப்பவர்கள், கேலி பேசுபவர்கள் படிக்கவே கூடாது. இங்கு வேண்டியதெல்லாம் விவாதம் அல்ல. ஆனால் எல்லையில்லாத அன்பும் பக்தியுமே. படித்தவர்களும் பெரும்பணக்காரர்களும் பாபாவின் வேலையாட்களாக பணி செய்யத் தயாராக இருந்தனர். அதிர்ஷ்டமுள்ள பக்தர்கள் ஸாயி லீலைகளை கல்கத்தருவாக கொண்டாடினர்.

காகாஜிவைத்யா

நாஸிக் ராஜ்யத்தில் வாணி என்ற ஊரில், காகாஜி வைத்யா என்பவர் இருந்தார். சப்த்சிருங்கி என்ற தேவதையின் கோயில் பூசாரியாக இருந்தார். ஏராளமான கஷ்டங்களினால் மன அமைதியிழந்து, எப்பொழுதும் வருத்தமுள்ளவராக இருந்தார். ஒரு நாள் கோயில் பூஜையை முடிந்து தேவதையின் அணுக்கிரகத்திற்காக மனப்பூர்வமாக வேண்டி நின்றார். தனக்கு மன அமைதி வேண்டி தொழுதார். தேவதையும், திருப்தியடைந்து அன்றிரவு பூசாரியின் கனவில் தோன்றி, நீ பாபாவிடம் சென்றால் மன அமைதியடைவாய் என்று சொல்லி மறைந்தார். காகாஜிக்கு இந்த பாபா என்கிறவர் யார்? எங்குள்ளார்? என்று புரியவில்லை. இதைத் தெரிந்து கொள்வதற்குள் விழிப்படைந்தார். பிறகு பாபா யார் என்று யோசித்து திரியம்பகேஸ்வரர் தான் பாபாவாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைத்து, திரியம்பக ஊருக்குச் சென்று 10 நாட்கள் தங்கினார். காலையில் குளித்துவிட்டு ருத்ரா வேதத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு திரியம்பகேஸ்வரருக்கு விடாமல் அபிஷேகம் செய்தார். மற்ற மத சம்பந்தமான சடங்குகளையும் தவறாமல் செய்தார். இன்றும் மன அமைதி ஏற்படாது ஏமாற்றத்துடன் வாணிக்குத் திரும்பினார். மறுபடியும் தேவதையை தொழுது மனமுருகி அமைதியை வேண்டி நின்றார். அன்றிரவு மறுபடியும் தேவதை கனவில் தோன்றி வீணாக திரியம்பகம் ஏன் சென்றாய்? நான் பாபா என்று சொன்னது சீரடியிலுள்ள ஸ்ரீஸாயி ஸமர்த்த பாபாவேயாகும் என்று சொல்லி மறைந்தார். எப்படி எப்பொழுது பாபாவைச் சென்று சேவிப்பது என்று பூசாரி விசாரம் அடைந்தார். பாபா நினைத்தாலே தவிர, எவரும் தானாகவே பாபாவை சென்று சேவிக்க முடியாது அவரருள் இல்லாமல் ஒரு அணுவும் அசையாது. அவர் கருணையில்லாமல் ஒரு மரத்தின் இலை கூட அசையாது. பாபாவைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணமும், அவாவும், ஆசையும், பக்தியுமே சீக்கிரம் பாபாவைச் சேவிக்க வழி செய்கிறது. யாரை அழைக்கின்றாரோ அவர் வந்து சேருவதற்கு அவரே வழி செய்கின்றார். இம்மாதிரியாக காகாஜிக்கும் அழைப்பு ஏற்பட்டது.

காகாஜி சீரடிக்குச் செல்வதைப்பற்றி யோசிக்கும்பொழுது ஒரு விருந்தாளி வைத்தியாவின் வீட்டிற்கு வந்து சேர்ந்தார். அவர் வேறு யாருமல்ல. நமது சாமாவேதான். அவர் எப்படி வாணிக்கு அதுவும் பூசாரி வீட்டிற்கு வந்தார். அதுவும் ஆச்சரியமான கதைதான். சாமா குழந்தையாக இருந்தபோது அதிக நாள் வியாதியுடன் போராடினார். சாமாவின் தாய் சாமா சீக்கிரம் சரியாகிவிட்டால், அவள் குடும்ப தெய்வமாகிய, சப்த்சிருங்கி தேவதையின் பாதத்தில் சாமாவை வைப்பதாக விரதம் பூண்டாள். சில வருடங்கள் கழித்து சாமாவின் தாய், மார்பெல்லாம் தேம்பல் படர்ந்து அவஸ்தைப்பட்டார். மறுபடியும் அந்நோய் தீர்ந்தால் சப்த்சிருங்கியின் பாதத்தில் வெள்ளியினால் செய்த மார்பகத்தை சமர்ப்பிப்பதாக விரதம் எடுத்தாள். இரண்டு விரதங்களையும் முடிக்கவேயில்லை. சாகும் தருவாயில் சாமாவிடம் இதைப்பற்றி சொல்லி இந்த 2 விரதங்களை முடிப்பதாக சத்தியம்

வாங்கிக்கொண்டு உயிரைவிட்டாள். சாமாவும் இதை மறந்து 30 வருடங்கள் ஓடிவிட்டன. அப்பொழுது ஒரு ஜோஸ்யர் சீரடிக்குச் சென்று ஸ்ரீமான் பூட்டி போன்றவர்களுக்கு சரியாக ஜோஸ்யம் சொன்னதைப் பார்த்த சாமாவின் சகோதரர், தனக்கும் ஜோஸ்யம் பார்த்தார். ஜோஸ்யர் சாமா தாயிற்கு சத்தியம் செய்து கொடுத்த 2 விரதங்களை அனுஷ்டிக்காததினால் குடும்பமே கஷ்டத்தில் உழல்கிறது என்று சொன்னார். சப்த சிருங்கி தேவதையின் சாபத்திற்கு குடும்பம் உட்பட்டு வருவதாகவும், உடனே அவைகளை நிறைவேற்றினால் கஷ்டங்கள் தீரும் என்று சொன்னார். சாமாவிற்கு இந்த செய்தியை அறிவித்தபோதும் அவரும் ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டு, 2 வெள்ளி மார்பகங்கள் செய்து, மகுதிக்குச் சென்று வெள்ளி மார்பகங்களை பாபாவிடம் கொடுத்து அவரே தனக்கு சப்தசிருங்கி தேவதையாதலால், அவரே அதை எடுத்துக் கொண்டு அனுக்கிரகம் செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டினார். ஆனால் பாபா சாமாவை வாணிக்கு சென்று தேவதைக்கு நேரிடையாக சமர்ப்பணம் செய்யும்படி கூறினார். ஆகவே சாமா விரதத்தை நிறைவேற்ற வாணிக்குச் சென்று சப்தசிருங்கி தேவதையின் பூசாரியைத் தேடிச் சென்று தான் சீரடியிலிருந்து வந்ததைத் தெரிவித்தார். பூசாரிக்கு மிகச் சந்தோஷம் உண்டாகி பாபா எவ்வளவு முன் யோசனையாக சாமாவை அனுப்பியுள்ளார் என்ற சிந்தித்து சந்தோஷமடைந்தார்.

சாமாவின் விரதங்களை சரிவர முடித்துவைத்து, பூசாரி சீரடிக்கு சாமாவுடன் கிளம்பினார். பூசாரி பாபாவை வணங்கியவுடன், கண்கள் குளமாகி, மனம் அமைதியடைந்து, சந்தோஷமடைந்தார். காகாஜி நினைத்தார். என்ன அதிசய சக்தி பாபாவிற்கு பேச்சில்லை, வாதமில்லை, கேள்வியுமில்லை, பதிலுமில்லை. வெறும் தரிசனமே மனதிற்கு அமைதியை தருகின்றதே என்று வியப்புற்றார். அவருடைய பார்வை பாபாவின் பாதத்திலேயே லயித்திருந்தது. வேறு ஒரு வார்த்தையும் பேசவில்லை. பாபாவின் லீலைகளை கேட்டு பரவசமடைந்தார். பாபாவிடம் மனமார சரணமடைந்தார். 12 நாட்கள் சந்தோஷமாக தங்கியிருந்து, பாபாவின் உதியும், ஆசீர்வாதமும், பெற்று வாணிக்குத் திரும்பினார்.

ரஹாதாவின் குஷல்சந்த்

அதிகாலையில் காணும் கனவு பலிக்கக்கூடும் என்று சொல்வதுண்டு. ஆனால் பாபாவின் கனவுக்கு காலமென்பதே கிடையாது. எப்பொழுதும் பலிக்கும். ஒரு நாள் பாபா, காகாசாகேப் தீக்ஷிதரைப் பார்த்து, ரஹாதாவிற்குச் சென்று குஷல்சந்தை சீரடிக்கு அழைத்து வரச் சொன்னார். காகாசாகேப் தீக்ஷிதரும் உடனே ஒரு டாங்காவில் சென்று குஷல்சந்திடம் விஷயத்தைச் சொன்னார். இதைக் கேட்ட குஷல்சந்த் ஆச்சரியப்பட்டு, சொன்னார். தானும் மத்தியானம் தூங்கும்பொழுது பாபா கனவில் தோன்றி தன்னை சீரடிக்கு உடனே வரச் சொன்னதாகவும், அவரும் போக நினைத்தும் வண்டியில்லாததால் தன்னுடைய மகனை பாபாவிடம் சொல்ல அனுப்பியதாகவும் சொன்னார். வாஸ்தவமாகவே

குஷல்சந்த் மகன் எல்லையை கடக்கும் நேரத்தில் தீக்ஷிதர் வந்து சேர்ந்தார். பிறகு இருவரும் டாங்காவில் சீரடிக்குச் சென்றனர். குஷல்சந்த் பாபாவை வணங்கி அவரது லீலையை வியந்து ஆச்சரியமடைந்தார்.

பஞ்சாபி ராம்லால்

பஞ்சாபி பிராமணன், ராம்லால் என்பவரின் கனவில் பாபா தோன்றி உடனே சீரடிக்கு வரும்படிச் சொன்னார். பாபா ஒரு மஹானைப்போல் தோன்றியதால் அவருடைய இருக்கும் இடம் ராம்லாலுக்கு தெரியவில்லை. ஆகவே எப்படி போய் தரிசனம் செய்வது என்று ஒரே யோசனையில் ஆழ்ந்தார். பாபா யாரையாவது அழைத்துவிட்டால் அவர் வருவதற்கும் வழிசெய்துவிடுவார். ஆகவே ராம்லால் அன்று மாலை கடைப்பக்கம் சென்றபோது ஒரு கடையில் பாபாவின் படத்தைப் பார்த்து, தான் கனவில் கண்ட மஹானை வொத்திருக்க, உடனே விசாரணை செய்து, அவர் சீரடி பாபா என்று அறிந்து, உடனே சீரடிச் சென்று பாபாவை தரிசனம் செய்தார். சாகும்வரையில் அங்கேயிருந்து நற்கதியடைந்தார்.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

அத்தியாயம் 31

பாபாவின் முன் உயிரை வீடுதல் - வீஜயகாந்த் சந்நியாசி - பாலராம் மன்கர் - நூல்கர், மேகா - புலி.

உயிர்பிரிகின்ற நேரத்தில் ஒரு மனிதன் எதை நினைக்கின்றானோ அதுவே அவனுடைய அடுத்த ஜன்மத்தை தீர்மானிக்கின்றது. கிருஷ்ணன் கீதையில் அழகாக சொல்லுகிறார். கடைசி நேரத்தில் எவன் என்னை நினைக்கின்றானோ என்னையே வந்தடைகிறான். வேறு எதை நினைத்தாலும் அப்பொருளின் தன்மையாகவே மாறுகின்றான். நிச்சயமாக நாம் நல்ல எண்ணங்களையே கடைசியில் நினைத்திருப்போம் என்று சொல்லமுடியாது. ஏனென்றால், கர்மாவின் விதிப்படி, பயங்கர சூழ்நிலையில் ஆழ வேண்டியிருக்கும். ஆகவே விடாமல் பழக்கப்படுத்தி நல்லதையே எப்பொழுதும் நினைத்திருக்க வேண்டும். ஆகவே பாபாவையே எப்பொழுதும் நினைத்து அவர் நாமத்தையே சதாஸ்மரித்து குழப்பமில்லாமல் கடைசி நேரத்திலும் அவ்வாறே இருக்க பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே பக்தர்கள் ஸாயி பாபாவிடம் சரணமடைந்து அவர் கருணையால் கடைசி நேரத்தில் அவரையே நினைத்திருக்க வேண்டும்.

விஜயகாந்த்

சென்னையிலிருந்து விஜயகாந்த் என்கிற சந்நியாசி இமயமலை, கேதாரிநாத் போன்ற இடங்களுக்கு பயணம் கிளம்பினார். வழியில் பாபாவைப் பற்றி கேள்விப்பட்டு சீரடியில் தங்கினார். அங்கு சோமதேவாஜி ஸ்வாமியை சந்தித்து கைலாய யாத்திரியைப் பற்றி விசாரித்தார். அந்த ஸ்வாமியும், கைலாயம் சுமார் 500 மைல்கள் அடிவாரத்திலிருந்து இருப்பதாகவும், அங்கு செல்வதிலுள்ள கஷ்டங்களையும், பனிமூட்டங்களையும், பூடான் வாசிகளின் சந்தேக பார்வைகளையும் விவரித்து கூறினார். அதனால் விஜயகாந்த் கைலாய யாத்திரையை கைவிட்டு சீரடியிலேயே தங்கினார். பிறகு மகுதிக்குச் சென்று பாபாவை வணங்கினார். பாபாவிற்கு உடனே கோபம் பிறந்து இந்த உதவாக்கரை சந்நியாசியை விரட்டு, சகவாசம் உபயோகமில்லை என்று சத்தம் போட்டார். சந்நியாசிக்கு பாபாவின் குணம் தெரியாது. ரொம்பவும் கவலையுற்று மகுதியின் வெளியில் உட்கார்ந்து அங்கு நடப்பதை பார்த்து வந்தார். அப்பொழுது காலையில் பாபாவின் தர்பாரில் ஏராளமான கூட்டம் கலந்துகொண்டு பாபாவை அவரவர் இஷ்டப்படி வணங்கினார்கள். சிலர் அவரது பாதத்தை அபிஷேகம் பண்ணினார்கள். சிலர் பாதத்தின் தீர்த்தத்தை அருந்தினார்கள். சிலர் கண்களில் ஒற்றிக்கொண்டார்கள். சிலர் சந்தனம் பூசினார்கள். சிலர் வாசனை திரவியங்களை பூசினார்கள். எல்லோரும் ஜாதிமத வித்தியாசம் இல்லாமல் பாபாவின் பூஜையை அனுஷ்டித்தார்கள். விஜயகாந்திடம் பாபாவிற்கு கோபமிருந்தாலும், சந்நியாசி மிக்க அன்புடன் பாபாவை நேசித்து சீரடியிலேயே தங்கினார்.

இரண்டு நாளில் விஜயகாந்திற்கு சென்னையிலிருந்து அவருடைய தாயார் மோசமான நிலையிலிருப்பதாக கடிதம் வந்தது. ரொம்பவும் வருத்தமுற்று தாயின் பக்கத்தில் கடைசி நேரத்தில் இருக்க பிரியப்பட்டார். ஆனால் பாபாவின் உத்தரவில்லாமல் போகக்கூடாது அல்லவா. ஆகவே கடிதத்துடன் பாபாவிடம் வந்து நமஸ்காரம் செய்தார். சென்னைக்குப்போக உத்தரவு கேட்டார். பாபா, உன் தாயார் பேரில் இவ்வளவு பாசம் வைத்திருந்தால் சந்நியாசம் ஏன் வாங்கிக் கொண்டாய்? பாசமே சந்நியாசத்திற்கு எதிரி. போ. உன் விடுதியில் பேசாமல் உட்கார்ந்திரு. சில நாட்கள் காத்திரு. உன் விடுதியில் ஏராளமான கொள்ளைக்காரர்கள் உன்னை சுற்றி இருக்கிறார்கள். தாழ்ப்பாள் போட்டுக்கொண்டு ஜாக்கிரதையாக இரு. கொள்ளைக்காரர்கள் திருடிக்கொண்டு போகவிடாதே. ஐஸ்வரியமும், புகழும் மாறக்கூடியவை. உடம்பு இறந்தே ஆகவேண்டும். இதையறிந்து உன் கடமையைச் செய். பற்றற்றிரு. யார் எல்லாவற்றையும் கடவுளின் பாதங்களில் சமர்ப்பிக்கின்றானோ அவன் எல்லா கஷ்டங்களிலிருந்து விடுதலை பெறுகிறான். யார் கடவுளையே நினைத்திருக்கின்றானோ அவனிடம் கடவுள் ஒடி உதவி புரிகின்றார். உன்னுடைய பூர்வ ஜன்ம நற்காரியங்கள் போதுமானதாக இருக்கின்றன. ஆதலால் தான் சீரடிக்கு வந்துள்ளாய். என் சொல்படி நடப்பாயாக. விருப்பத்தையொழித்து நாளையிலிருந்து பாகவதத்தைப் படிக்க ஆரம்பி. மூன்று சப்தங்களைச் செய். கடவுள்

திருப்தியடைந்து உன்னுடைய துன்பங்களை துடைத்து மன அமைதியை தருவார் என்று சொன்னார். சந்நியாசியின் முடிவு வந்துவிட்டதை அறிந்த பாபா அன்றைக்கு யமனை திருப்திப்படுத்த ராம விஜயத்தை படிக்கச் செய்தார். அடுத்த நாள் குளித்துவிட்டு விஜயகாந்த் பாகவத சப்தகம் செய்ய ஆரம்பித்தார். லெண்டி தோட்டத்தில் தனியாக அமர்ந்து வாசித்தார். 2 சப்தங்களை முடித்தவுடன் ரொம்பவும் அசதியுற்று மெலிந்தார். பிறகு விடுதிக்கு வந்து 2 நாள் தங்கியிருந்து 3வது நாள் பருக் பாபாவின் துடையில் உயிரை விட்டார். பாபா அவர் உடலை ஒரு நாளைக்கு பாதுகாக்கச் செய்தார். போலீஸ் விசாரணை முடிந்து உடலை தகனம் செய்ய உத்தரவிட்டபின் பாபாவின் உத்தரவுப்படி கிரமப்படி எரிக்கப்பட்டது. இப்படியாக பாபா சந்நியாசிக்கு உதவி செய்து சத்கதியைக் கொடுத்தார்.

தாத்யாசாகேப் நூல்கர்

நூல்கர் 1909ல் பண்டரிபுரத்தில் சப்ஜட்ஜாக பணிபுரிந்தார். அப்போது நாநாசாகேப் சந்தோர்க்கரை சந்தித்தார். நாநாவின் மூலமாக பாபாவின் லீலைகளை அறிந்த நூல்கர் 2 வித கட்டளைகள் தீர்ந்தால் சீரடி போவதாகச் சொன்னார். சமயலை கவனிக்க ஒரு நல்ல பிராமண சமயல்காரர் கிடைக்க வேண்டும் 2 நாக்பூர் ஆரஞ்சுபழம் கிடைக்க வேண்டும். இவை இரண்டும் மிக எளிதாக நிறைவேற்றப்பட்டன. நானாவிடம் ஒரு பிராமணன் வேலை செய்ய வந்ததை நூல்கரிடம் சமையல் செய்ய அனுப்பி வைத்தார். ஆரஞ்சு பழ பார்சல் ஒன்று நூல்கருக்கு யார் அனுப்பி வைத்தார்கள் என்று தெரியாமலே வந்து சேர்ந்தது. பாபாவின் லீலையை எண்ணி, வியந்து, சீரடிக்கு சென்று பாபாவை வணங்கினார். முதலில், பாபா மிகவும் கோபமாக சத்தம் போட்டார். ஆனால் நூல்கர் பாபாவின் குணமறிந்து, வினயமாக நடந்ததினால் பாபாவினால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு இறக்கின்றவரையில் சீரடியில் இருந்தார். அவருடைய கடைசி நேரத்தில் பாபா புனித இதிகாசங்களை படிக்கச் செய்து, பாபாவின் பாத தீர்த்தத்தையும் குடிக்கச் செய்து, நற்கதி கொடுத்தார். நூல்கர் இறந்தவுடன், பாபா நூல்கர் நமக்கு முன் போய்விட்டார். வேறு பிறவி இல்லை என்றார்.

மேகா

மேகாவைப் பற்றி ஏற்கெனவே சொல்லியிருப்பதால் அவர் முடிவை மட்டும் பார்ப்போம். மேகா இறந்தவுடன் கிராமத்தார்கள் எல்லோரும் இடிகாட்டிற்கு சென்றனர். பாபாவும் சென்று மேகாவின் உடல் மீது பூக்களைப் பொழிந்தார். கடைசி கிரியைகள் முடிந்தவுடன் பாபா தேம்பித்தேம்பி அழுதார். பிறகு மகுதிக்கு திரும்பினார்.

புலி

பாபா சமாதி ஆவதற்கு 7 நாட்கள் முன்பு ஒரு கூண்டு வண்டியில் புலியை இருக்கமாக சங்கிலியால் பிணைத்து மருதிக்கு தெர்வாசிகள் அழைத்து வந்தனர். இதை வெவ்வேறு இடத்திற்கு அழைத்துப் போய் வேடிக்கை காட்டி பணம் சம்பாதித்து வந்தனர். தெர்வாசிகள். புலி உடம்பு சரியில்லாமலிருந்தது. எல்லாவித மருந்தும் பயன்படுத்தி குணமில்லாமல் போகவே, பாபாவைப் பற்றி கேள்விப்பட்டு பாபாவிடம் அழைத்து வந்தனர் புலியை வண்டியிலிருந்து இறக்கி, கையில் சங்கிலியை பிடித்துக் கொண்டு மருதியின் எதிரில் நிறுத்தினார்கள். ஜனங்கள் பயந்து நடுங்கினார்கள். தெர்வாசிகள் பாபாவிடம் சென்று புலியின் வியாதியைச் சொல்லி அவர் சம்மதத்துடன் மருதியினுள் புலியை பாபா எதிரினில் நிறுத்தினார்கள். புலி பாபாவை பார்த்தவுடன், பின்னே ஒரு அடிவைத்து, தலையை தொங்கவிட்டது. பிறகு பாபாவை நோக்கு நோர் பார்த்து மூன்று தடவை வாலை தரையில் அடித்து, கீழே விழுந்து இறந்துவிட்டது. புலி இறந்ததினால் தெர்வாசிகள் துயரமுற்று நின்றார்கள். பிறகு மனதைத் தேற்றிக்கொண்டு, புலி வியாதியாக இருந்ததாலும் பாபாவின் எதிரில் இறந்ததைப்பற்றி நினைத்து சந்தோஷமடைந்தார்கள். பூர்வ ஜன்மத்தின் நற்பயனே புலி பாபாவின் பாதத்தில் உயிரை விட நோர்ந்தது.

சாந்தாபாய்

சாந்தாபாய் என்கிற பாபாவின் பக்தை பேலாபூரில் அருகில் டர்பேகானில் வசித்து வந்தாள். இடது கைவிரலில் எலும்பு பிளவு ஏற்பட்டு அநேக வருடங்கள் கஷ்டப்பட்டாள். ஒரு நாள் பாபா அவள் கனவில் தோன்றி தேகாமலி என்கிற மருந்தை போடவும் என்று சொல்லி மறைந்தார். அவள் மிக்க சந்தோஷமுற்று பாபாவை வணங்கி தேகாமலியை தடவி வந்து சீக்கிரத்தில் குணமடைந்தாள். நன்றி தெரிவித்து பாபாவிற்கு காகாசாகேப் தீக்ஷிதர் மூலமாக 1-9-1918ல் ஒரு கடிதம் எழுதினாள்.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

குருவைத் தேடியடைதல் - உபவாசத்தை நிறுத்துதல்.

சம்சாரத்தின் தளைகளை வெட்டியெறிந்தால் ஒருவனுக்கு வைராக்யம் கிட்டும். நற்பாதையில் நடப்பான். முடிவை அடைவான். அப்படி நடப்பதற்கு ஒரு குரு அவசியம் தேவை. எவ்வளவு படித்தவனாக இருந்தாலும், வேதங்களை கரைத்து குடித்திருந்தாலும், அவன் அப்பாதையின் முடிவை பத்திரமாக அடைய முடியாது. ஒரு வழி காட்டி துணையிருந்தால் பள்ளங்களையும், கொடிய மிருகங்களையும் தவிர்த்து முடிவை அடையலாம். பாபாவின் கதை, அவரே சொல்ல கேட்டவை. மிகவும் ஆச்சரியமானவை, இவைகளை படித்தால், கேட்டால் நமக்கு நம்பிக்கையும் பக்தியும் உண்டாகும்.

யாயாவே சொல்லக் கேட்டது

நாங்கள் நான்கு பேர்கள் ஒரு நாள் பிரம்மத்தைப் பற்றி விவாதித்தோம். முதல்வர் சொன்னார் மற்றவர்கள் உதவியில்லாமல் நம்மை நாமே உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டும் என்றார். இரண்டாமவர் மனதை எவன் கட்டுப்படுத்துகிறானோ அவனே ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவனாவான். எண்ணங்களையும், முறைகளையும் உதறிவிட்டு நல்மார்க்கத்தில் நடந்தால் நம்மைவிடச் சிறந்தவர்கள் இல்லை என்றார். மூன்றாமவர் உலகம் எப்பொழுதும் மாறிக்கொண்டே இருக்கிறது. நல்லது கெட்டது தெரிந்து நடந்தால் போதுமானது என்றார். நான்காவது நாள் சொன்னேன். புத்தகப்படிப்பு பிரயோஜனமற்றது. நமது கடமையைச் செய்து நமது மனம், முதலிய 5 பொறிகளையும் குருவின் பாதத்தில் அர்ப்பணித்துவிட்டு குருவே தெய்வம், எல்லாம் குரு என்று இருந்தால் போதும். இதற்கு நம்பிக்கை அசைக்க முடியாததாக இருக்க வேண்டுமென்றேன்.

இவ்வாறு விவாதித்துக் கொண்டே கடவுளைத் தேடி காட்டினுள் அலைந்தோம். காட்டில் வனஜாரி ஒருவர் எங்களை சந்தித்து எங்கே போகின்றீர்கள்? வெயில் கொடுமையாக இருக்கிறதே, என்று வினவினார். காட்டினுள் செல்வதாக இருந்தால், வழிகாட்டி இல்லமல் போகக் கூடாது. நீங்கள் செல்லும் காரணத்தை சொல்லாவிட்டாலும், உட்கார்ந்து, ரொட்டி சாப்பிட்டு, தண்ணீர் குடித்து, ஓய்வு எடுத்து, பிறகு செல்லுங்கள் என்றார். நாங்கள் அதை மதியாமல் எல்லாம் தெரிந்தவர்களைப்போல் மேலே சென்றுவிட்டோம். காடு அடர்த்தியாகவும், சூரியவெளிச்சம் புக முடியாததாகவும் இருந்ததால் வழியைத் தவறவிட்டு திகைத்தோம். மறுபடியும் வனஜாரி எதிர்வந்து உங்கள் அபார நம்பிக்கையால் வழிதவறி திண்டாடுகிறீர்கள். வழிகாட்டி கண்டிப்பாக அவசியம். மேலும், வெறும் வயிற்றில் ஒன்றையும் அடைய முடியாது. இட்ட உணவை நிராகரித்தால், அபசகுணமாகும். சாப்பிட்டுச் செல்லுங்கள் என்று வற்புறுத்தினார். நான் மட்டும் தனித்து

உட்கார்ந்து, சாப்பிட்டு நீரைப்பருகினேன். மற்ற மூவரும் மேலே சென்றுவிட்டார்கள். வனஜாரி கீழ் சாதியாயினும், படிக்காதவராயினும் மனது நிறைய அன்பும் கருணையும் பொங்கிவழிந்தது. ஆகவே நான் அவரை சரணடைந்தேன். வனஜாரி என்னை விசாரித்தார். பிறகு என்னுடன்வா நீ தேடியவற்றை அடையலாம். ஆனால் முழுநம்பிக்கையுடன் நான் சொல்வதைக் கேள் என்றார். ஒரு கிணற்றருகில் என்னை அழைத்துப்போய் ஒரு கயிற்றில் கால்களை கட்டி தலைகீழாக, கிணற்றில் தண்ணீர் படாமல் தொங்கவிட்டு கயிற்றை ஒரு மரத்தில் கட்டிவிட்டு போய்விட்டார். 4 அல்லது 5 மணிநேரம் கழித்து அவர் திரும்பி வந்து என்னை விடுவித்து எப்படி இருந்தது? என்று கேட்டார். “சொர்க்கத்தில் அல்லவா இருந்தேன். நான் அனுபவித்ததை எப்படி வர்ணிப்பேன்” என்று சொன்னேன். குரு சந்தோஷப்பட்டு என்னை கட்டித்தழுவி தட்டிக் கொடுத்தார். இதுவே அவர் பள்ளியில் என்னை சேர்த்த விதம். தாய் குழந்தையைக் காப்பாற்றுவதைப்போல் காப்பாற்றினார். எல்லாவற்றையும் மறந்து அவரையே பார்த்திருந்தேன். அவர் உருவம் மறைந்தால் கண்களை இழக்கவும் தயாரானேன். அவரை கட்டித்தழுவி அவரையே நோக்கினேன். இதுவே எனது பள்ளி. யார் அதில் நுழைந்தாலும் வெறும் கையுடன் திரும்ப முடியாது. என்னுடைய யோசனையெல்லாம் குருவின் பேரிலேயே லயித்தது. அவரே எனக்கு எல்லாமாக மாறினார். நான் எதையும் தேடிப்போகவில்லை. எல்லாம் என்னை நாடி வந்தது. பாபாவே பிரம்மாவாக இருக்கும்பொழுது குருவை ஏன் நாடினார் என்றால் உலகத்தாருக்கு குருவேயில்லாமல் ஒன்றையும் அடையமுடியாது என்று காண்பிப்பதற்காகவே ஆகும். பிரம்மமாக இருந்தாலும் வனஜாரியை மதித்து, கொடுத்த சாப்பாட்டை புசித்து எப்படி குருவையடைந்தார் என்பதையும் போஜனத்தை நிராகரித்ததினால் எப்படி அவஸ்தை அடைந்தார்கள் என்பதையும் போதிக்கவே நடிக்கச் செய்தார். வாழ்க்கையின் முக்கிய அம்சமான தர்மம், அர்த்தம், காமத்தை நமது முயற்சியினால் அடையலாம். ஆனால் மோக்ஷத்தை குரு மூலமாகத்தான் அடைய முடியும். பாபாவின் தர்பாரில் எல்லோரும் வந்து சென்றார்கள். ஜோஸ்யர்கள், ராஜாக்கள், புகழ் பெற்றவர்கள், சந்நியாசிகள், யோகிகள், ஏழைகள், அதிகாரிகள் எல்லோரும் பாபாவின் தரிசனத்திற்கு வந்திருந்தனர். சண்டாளர்கள், போக்கிரிகள், ரௌடிகள், குருடர்கள், நொண்டிகள், நடனம் புரிபவர்கள் எல்லோரும் தரிசனம் செய்து நன்மைகளைப் பெற்றனர். இதே மாதிரி வனஜாரியும் பாபாவின் வாழ்க்கையில் குருவாக நின்று நடிக்கச் செய்தார்.

கோகலேயின் உபவாசம்

பாபா தானும் பட்டினியிருப்பதில்லை. மற்றவர்களையும் உபவாசமிருக்க விடமாட்டார். உபவாசம் இருந்தால் மனம் பசியின் மயக்கத்திலிருப்பதால் மனனம் வராது. வயிற்றில் உணவு இல்லையானால் அவயங்கள் வேலை செய்யாது. அப்படியிருக்க எந்த கண்களால் பகவானை தரிசிக்க முடியும். எந்த நாவால் துதி பாட முடியும். எந்த காதால் லீலைகளை கேட்க முடியும். வயிறு நிறைந்திருந்தால்தான் எல்லாம் சரியாக நடக்கும்.

ஆகவே உபவாசமும் அதிகமாக சாப்பிடுவதும் தப்பு. ஸ்ரீமதி கோகலே என்பவள் சீரடிக்கு வந்து தாதாகேல்கரின் விருந்தினராக தங்கியிருந்து பாபாவிடம் 3 நாள் உபவாசமிருக்க எண்ணங்கொண்டு பாபாவை நமஸ்கரித்தாள். அதற்கு முந்தின நாள் தாதாகேல்கரிடம் பாபா, தனது குழந்தைகளை உபவாசமிருக்க விடமாட்டேன் என்றார். ஆக ஸ்ரீமதி கோகலே வந்தபோது, பாபா, எதற்காக உபவாசம் இருக்கவேண்டும்? தாதா வீட்டிற்குப் போய், பூரணபோலி நீயாகவே தயார் செய்து அவருடைய மனைவிக்கும், குழந்தைகளுக்கும் கொடுத்து நீயும் சாப்பிடு என்றார். கோகலே அம்மைக்கு ஆச்சரியமாகவும், சந்தேகமாகவும் இருந்தது. உபவாசம் பாபாவிற்கு பிடிக்காமல் அவர் எண்ணத்தை முன்கூட்டி அறிவித்தது, ஆச்சரியம். ஆனால் விருந்தாளியான தான் எதற்காக பூரணபோலி தான் செய்து, மற்றவர்களுக்கு செய்து போட வேண்டுமென்று யோசித்து தாதாவின் வீட்டிற்குச் சென்றுள்ள அங்கு சென்றவுடன்தான் தெரிந்தது. தாதாகேல்கரின் மனைவி மாதவிடாய் ஆகியிருந்தார். ஆகவே சமைப்பதற்கு யாருமில்லை. அதனால் பாபா இதனை முன்கூட்டியறிந்து தன்னை சமையல் செய்யச் சொன்னார் என்று தெரிந்து ஆச்சரியப்பட்டார்.

பாபாவின் எஜமானன்

பாபா சொன்னார், நான் சிறுவனாக இருந்தபோது பீட்காழுக்கு சென்றேன். அங்கு துணி நெய்கிற வேலை கிடைத்தது. எனது எஜமானன் என் வேலையைப் பார்த்து திருப்தி அடைந்தார். மூன்று வேறு பையன்கள் வேலை செய்தனர். முதல்வனுக்கு 50 ரூபாயும் இரண்டாமவனுக்கு 100 ரூபாயும் மூன்றாமவனுக்கு 150 ரூபாயும் கிடைத்தது. ஆனால் எனக்கு எல்லா பணத்திலும் இரண்டு பாகம் அதிகமாக அதாவது 600 ரூபாய் கிடைத்தது. என்னுடைய புத்திசாலினத்தைப் பார்த்து என்னுடைய எஜமானன் என்னைப் புகழ்ந்து ஒரு தலைப்பாகையும், ஒரு பெரிய சரிகை அங்கவஸ்திரமும் கொடுத்தார். நான் இதை அணியாமல் வைத்திருந்தேன். மனிதன் கொடுப்பது அழிந்துவிடும். கடவுள் கொடுப்பது அழியாதது. வேறு எந்த வெகுமதியும் கடவுள் கொடுப்பதற்கு ஈடாகாது. எல்லோரும் கொடு கொடு என்கிறார்கள். நான் சொல்வதைப் புரிந்து கொள்வதில்லை. கஜானா நிரம்பி வழிகிறது. தாய் சொத்தை அடைவதைப் போல் தோண்டி எடுத்துக்கொள் என்று சொல்கின்றேன். ஆனால் ஒருவரும் காதில் போட்டுக் கொள்வதில்லை. உடம்பு அழியக்கூடியது. மூச்சு காற்றில் மறைந்துவிடும். இம்மாதிரியான சந்தர்ப்பம் வராது. நான் எங்கேயோ போவேன். உட்காருவேன். என் பக்தர்களைப் பற்றிய கவலையே எனக்கு. நல்லதைச் செய்தவன் நன்மையே பெறுவார் என்றார்.

தீக்ஷிதர் எழுதுகிறார்

பம்பாயைச் சேர்ந்த நாராயன் கோபிநாத் என்பவர் வயிற்றினுள் கட்டி ஏற்பட்டு நடக்கவும் முடியாமல் அவஸ்தைப்பட்டார். பம்பாயில் பெரிய டாக்டர்களை அணுகியும் அதை வெளியே வரவழைக்க முடியவில்லை. எந்த மருந்தும் குணப்படுத்தவில்லை. ஒரு

நாள் ஸாயி பக்தர் ஒருவர் சீரடிக்குச் சென்றால் பாபாவிடம் குணமடைந்து விடும் என்று சொன்னார். கோபிநாத் மிகவும் வருந்தி, தன்னால் நடக்கவும் முடியவில்லை என்றும் குணமடைந்தால் உடனே செல்வதாகவும் சொன்னார். அந்த பக்தர் பாபாவின் உதியை கொடுத்து நீரில் கரைத்து உட்கொள்ளச் செய்தார். பாபாவின் கருணையினால் அந்த கட்டி உடைந்து மலத்தின் வழியாக வெளியே வந்துவிட்டது. பூரண குணமாகி கோபிநாத் பாபாவின் மகிமையைப் போற்றிக் கொண்டு சீரடிச் சென்று பாபாவிடம் சரணமடைந்தார். இவ்வாறு காகாசாகேப் தான் கண்டதை விவரித்துள்ளார்.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

உதியின் பெருமை - தேள்கடியும் ரீளேக் நோயும் குணமாகுதல் - ஜம்னர் அதிசயம் - நாராயணராவ் தேக சௌக்கியம் - பாலபூவா கார் - அப்பா சாகேப் குல்கர்ணி - ஹரிபாங்கர்னிக்.

பாபாவிடம் பூர்ணமாக சாணடைவோம். அவருடைய கருணையுள்ள பார்வை நம் பாவங்களை போக்கும். கெட்ட எண்ணங்களை அழிக்கும். சாதாரண மொழிகள் நமக்கு நல்ல பாடத்தை போதிக்கும். சந்தோஷத்தை கொடுக்கும். சலனமில்லாத வாழ்க்கையை வகுத்துக் கொடுக்கும். நாம் அவரிடம் அடைந்த நன்மைகளுக்கு எத்தனை பிறவி எடுத்தாலும் ஈடு செய்ய முடியாது.

உதி

பாபா எல்லோரிடமும் தட்சணை வாங்குவது தெரிந்த விஷயம். அவ்வாறு வாங்கினதில் பெரும்பகுதி தர்மத்திலும் மிகுதியை விறகு வாங்கி துனியில் போட செலவழித்தார். இந்த துனியை எப்பொழுதும் எரியும்படியாக செய்தார். இந்த நெருப்பிலிருந்து கிடைக்கும் சாம்பலே உதியாக சொல்லப்படும். இதை ஏராளமாக பக்தர்கள் விடைபெறும்பொழுது பாபா கொடுத்து வந்தார்.

இந்த உதியினால் பாபா என்ன போதித்தார். எல்லா பொருள்களும் ஒரு நாள் சாம்பலாக மாறும் என்பதை போதித்தார். நம் உடல் கட்டையால் ஆனதொன்று. எப்பொழுதாவது விழுந்து சாம்பலாகிவிடும். இதை ஞாபகப்படுத்தவே பாபா உதியை கொடுத்து வந்தார். கடவுள்தான் உண்மையானவர். மற்ற மனைவி, மகன், சுற்றத்தார் எல்லோரும் மாயைகள் தனியாகவே வந்தோம். தனியாகவே போக வேண்டும். உதியினால் ஏராளமான நன்மைகளை அடையலாம். மன அமைதியும், தேக சௌக்கியமும் அதிர்ஷ்டமும் எல்லாமே அடையலாம். பாபா உதியாலும் தட்சணையாலும் உண்மைக்கும் அல்லாதவற்றிற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தையும், பற்றில்லா தன்மையும் அறிவித்தார். ஆகவே பாபா தட்சணை வாங்கி பக்தர்கள் விடைபெறும்பொழுது தன் கைகளால் பக்தர்களின் நெற்றியில் உதியை பூசியும், உதியைக் கொடுத்தும் உதவினார். பாபா சந்தோஷமாக இருக்கும்பொழுது உதியைப்பற்றி ஒரு பாட்டு பாடுவார். ஒ! விளையாட்டு ராமா ஓடிவா, ஓடிவா கோணியைக் கொண்டுவா. உதியை வாரிச்செல் என்பதே அப்பாட்டு. புகழையும், பணத்தையும் தேக சௌக்கியத்தையும், கவலையற்ற வாழ்க்கையையும் மற்ற உலக அனுபவங்களையும் இந்த உதியினால் கிடைக்கப்பெறும். இப்பொழுது உதியைப் பற்றின கதைகளை கேட்போம்.

தோர்கடி

நாசிக்கைச் சேர்ந்த நாராயண மோதிராம் ஞானி என்ற ஒரு ஸாயிபக்தர் இருந்தார். அவர் இன்னொரு பாபா பக்தரான ராமச்சந்திரவாமன் மோடக் என்பவரிடம் வேலை பார்த்து வந்தார். மோதிராம், ஒரு தடவை தன்னுடைய தாயாருடன் சீரடிக்குச் சென்று பாபாவை நமஸ்கரித்தார். அப்பொழுது அந்த தாயாரிடம் பாபாவே சொன்னார். உன்னுடைய மகன், இனி யார் கீழும் பணிபுரிய வேண்டாம். தனியாக வியாபாரத்தை ஆரம்பிக்கச் சொல் என்றார். சில நாட்களில் இந்த வார்த்தை பலித்துவிட்டது. மோதிராம் தனியாக ஆனந்தராம் என்கிற உணவு விடுதியை ஆரம்பித்து மிக நன்றாக நடந்தது. ஒரு நாள் மோதிராமின் நண்பனை தேள் ஒன்று கொட்டிவிட்டது. அதனுடைய வலி தாங்க முடியாமல் நண்பன் துடித்துக்கொண்டிருந்தான். உடனே மோதி ராம் பாபாவின் உதியைத் தேள் கொட்டிய இடத்தில் பூசத் தேடினார். ஆனால் கிடைக்கவில்லை. பிறகு பாபாவின் படத்தின் முன்பு நின்று பாபாவின் உதியை நாடினார். பாபாவின் முன்பு எறிந்துகொண்டிருந்த ஊதுபத்தியின் சாம்பலை எடுத்து பாபாவின் உதியாக நினைத்து தேள் கொட்டிய இடத்தில் வைத்து தேய்த்தார். உடனே வலி மறைந்து இருவரும் பாபாவின் அனுக்கிரகத்தை வியந்து நின்றார்கள்.

மிளேக் நோய் தீரல்

பந்தாராவில் ஒரு பக்தருக்கு தன்னுடைய குமாரத்திக்கு பிளேக் வியாதியினால் அவஸ்தைப்படுவதாக தெரிந்து நானாசாகேப்பிடம் பாபாவின் உதியை கேட்டார். அப்பொழுது நானா தானா ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு அருகில் தன் மனைவியுடன் வந்து கொண்டிருக்கும்போது இந்த சேதி அவரிடம் சொல்லப்பட்டது. அவரிடமும் உதி இல்லாததினால் தரையிலுள்ள மண்ணை எடுத்து பாபாவின் பெயரைச் சொல்லி அந்த பக்தரின் குமாரத்திக்கு பிளேக் நோய் தீர வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து தனது மனைவியின் நெற்றியில் அந்த மண்ணை பூசினார். என்ன ஆச்சரியம். அந்த பக்தர் இதையெல்லாம் பார்த்துவிட்டு தன் வீட்டிற்குச் சென்று குமாரத்தியைப் பார்த்தால், பிளேக் வியாதி தீர்ந்து நிம்மதியாக தூங்குவதைப் பார்த்து பூரித்துப் போனார்.

ஐம்னர் அதிசய லீலை

1904-05ல் நானாசாகேப் சந்தோர்க்கர் ஐம்னர் என்ற ஊரில் அதிகாரியாக இருந்தார். இது சீரடியிலிருந்து சுமார் 100 மைல் தூரம் உள்ளது. அவருடைய ஒரே குமாரத்தி மீனதாய் பிரசவ வேதனையால் துடித்துக்கொண்டிருந்தார். 3 நாட்களாக துடித்தும் குழந்தை பேறு ஆகாமல் நானா பாபாவையே தியானம் செய்துகொண்டிருந்தார். சீரடியில் ராமகீர்பூவா என்பவர் பாபாவிடம் அவருடைய ஊரான சந்தேஷீக்குச் செல்ல உத்தரவு கேட்டார். அப்பொழுது பாபா அவரை நேராக ஐம்னர் சென்று உதியையும், ஆரத்தியையும் நானாவிடம் கொடுத்துவிட்டு ஊருக்குப் போகும்படிச் சொன்னார். ராமகீர் தன்னிடம் 2

ரூபாய்தான் இருப்பதாகவும், இது ஜால்கான் என்கிற ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு போகிறவரைதான் போதுமென்றும் அங்கிருந்து 30 மைல் ஜம்னருக்கு ரோடு மூலமாக போக பணமில்லையென்றும் சொன்னார். பாபா எல்லாம் கிடைக்கும் பயப்படவேண்டாம் என்று சொல்லி சாமாவிடம் ஆரத்தி பாட்டின் நகலையும், உதிகையும், ராமகீரிடம் கொடுத்தனுப்பச் சொன்னார்.

ஆரத்தி

ஓ! ஸ்ரீ ஸாயிபாபா, எல்லா ஜீவனுக்கும், சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கும் உங்கள் முன்பாக ஆரத்தியெடுக்கின்றோம். உங்கள் பாதத்தின் தூசியாகிய உங்கள் பக்தரும் வேலைக்காரரும் ஆகிய எங்களுக்கு மன அமைதியைக் கொடுங்கள். எங்கள் விருப்பங்கள் எல்லாம் எளித்துவிடுங்கள். எதிலும் பட்டுக்கொள்ளாமல் மௌனமாகவே உள்ள உங்களிடம் கடவுளைக் காண்கின்றோம். நம்பிக்கையோடு வருபவனுக்கு உங்கள் லீலைகளைக் காண்பித்து மன அமைதியைக் கொடுக்கின்றீர்கள். கருணையுள்ளவரே உங்கள் சக்தி அளவிடமுடியாதது. உங்கள் நாமஸ்மரணை எங்களது சம்சார தொல்லையை அகற்றுகின்றது. உங்கள் லீலைகளை எவராலும் முழுக்க உணரமுடியாதது. ஏனென்றால் எல்லோருக்கும் ஆபத்பாந்தவனாக திகழ்கின்றீர்கள். எல்லாம் வல்ல இறைவா! பிரம்மத்தையே உங்களிடம் காண்கின்றோம். ஒவ்வொரு வியாழக்கிழமையும் உங்களிடம் வரும் பக்தர்களின் சம்சார தொல்லைகளை நீக்குங்கள். அப்பொழுதுதான் கடவுளாகிய உங்களைக் காணமுடியும். தேவாதி தேவா! என்னுடைய ஐஸ்வரியமெல்லாம் உங்களுக் சேவை செய்வதுதான். மாதவ், காத்தி இந்த அடிமை எல்லோரையும் சந்தோஷத்துடன் மேகம் சுத்தமான நீரால் சதக்பட்சியை காப்பாற்றுவதுபோல் காப்பாற்றுங்கள். இவ்வாறாக உங்கள் வார்த்தையை நிறைவேற்றுங்கள். பாபாவே சரணம்.

பிறகு பாபாவின் வார்த்தையை ஏற்று ராம்கீர் ரயிலில் இரவு 2.45க்கு ஜால்கான் ஸ்டேஷன் அடைந்தார். ரூ. 1-14-0 ரயில் சார்ஜ் போக மிகுதி 2 அணாக்கள்தான் வைத்திருந்தார். இங்கிருந்து 30 மைல் ரோட்டில் செல்ல வேண்டும் எப்படி என்று விழித்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது பாபுகீர்பாவா என்பவர் யார்? என்று யாரோ சத்தம் போடுவது காதில் விழுந்தது. இந்தப் பெயரால்தான் பாபா ராம்கீரை அழைப்பது. உடனே அவ்வாறு சத்தம் போட்டவரிடம் சென்று தான்தான் சீரடி பாபுகீர்பாவா என்று சொன்னார். உடனே அந்த மனிதன் தான் நானாசந்தோர்க்கரால் அனுப்பப்பட்டதாகவும், டாங்காவுடன் வந்திருப்பதாகவும் சொல்லி ராம்கீரை ஒரு டாங்காவில் ஏற்றி அழைத்துச் சென்றான். டாங்கா வேகமாக ஓடிச்சென்று அதிகாலையில் ஒரு நதிக்கரையில் நின்றது. வண்டி ஓட்டுபவன் குதிரைகளை அவிழ்த்து தண்ணீர் குடிக்க அழைத்துச் சென்றான். உடன் வந்த மனிதன் நானா கொடுத்தனுப்பியதாகச் சொல்லி சில ஆகார வகைகளை ராம்கீருக்கு கொடுத்தான். ஆனால் அந்த மனிதனின் தாடியையும், மீசையையும் பார்த்து மகமதியனாக

சந்தேகப்பட்டு ஆகாரம் எடுத்துக்கொள்ள தயக்கம் காட்டினார். ஆனால் அந்த மனிதன் தான் ஒரு ஹிந்து என்றும் கார்வாலைச் சேர்ந்த க்ஷத்திரியன் என்றும் ஆகாரமெல்லாம் நானாவால் அனுப்பப்பட்டவை என்று சொல்லி வற்புறுத்தவே ராம்கீர் அதை சாப்பிட்டார். மறுபடியும் டாங்காவில் கிளம்பி ஜம்னரைச் சீக்கிரமே அடைந்தார்கள். ராம்கீர் பாபா, காலைக்கடன்களை முடிக்க ஒரு புறமாகச் சென்று முடித்து திரும்பி வந்தார். ஆனால் டாங்காவையும் காணோம் மனிதனையும் குதிரையையும் வண்டி ஒட்டுபவன் எவரையுமே காணக்கிடைக்கவில்லை. பிறகு சிறிது தூரத்தில் உள்ள கச்சேரிக்குச் சென்று நானாசாகேப் சந்தோர்க்கரின் வீட்டைப்பற்றி கேட்க அதன்படியே அங்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். நானாவின் வீட்டிற்குச் சென்று நானாவை சந்தித்து பாபா அனுப்பியதாகச் சொல்லி உதியையும், ஆரத்தியையும் கொடுத்தார். உடனே நானா தன் மனைவியிடம் அவைகளை கொடுத்து உதியை தண்ணீரில் கரைத்து மீனாதாயிக்கு கொடுக்கும்படிச் சொன்னார். பாபாவின் சமய சஞ்சீவியை நினைத்து வியந்தார். அப்பொழுது மீனாதாயிக்கு மிகவும் மோசமான நிலைக்கு வந்திருந்தாள். உடனே ஆரத்தியைப் பாடிக்கொண்டே உதியை கொடுத்தார்கள். அந்த நிமிஷமே அபாயம் நீங்கி சுகப்பிரசவம் ஆகியது. எல்லோரும் பாபாவின் லீலையை எண்ணிக்கொண்டாடினார்கள். அப்பொழுது ராம்கீர் பாபா நானாவிடம் சரியான சமயத்தில் டாங்காவை ஸ்டேஷனுக்கு அனுப்பியதற்கு நன்றி தெரிவித்தார். நானாவிற்கு ஆச்சரியம் அதிகமாகி தான் டாங்காவை அனுப்பவில்லை என்றும், அவர் வருவதே தனக்குத் தெரியாதபொழுது, எப்படி டாங்காவை அனுப்பமுடியும் என்று சொல்லி ராம்கீரிடம் நடந்ததை கேட்டு, பாபாவே டாங்காவாகவும், குதிரையாகவும், மனிதனாகவும், ஒட்டுபவராகவும், ஆகாரமாகவும் அமைந்து சரியான சமயத்தில் பக்தனின் துயரத்தை தீர்த்ததை நினைத்து பாபாவின் புகழ்பாடிக் கொண்டாடினார்கள். இதுவே பாபாவின் லீலைகளின் சிகரமாக அமைந்தது.

அப்பாசாகேப் குல்கர்ணி

1917ல் அப்பாசாகேப் குல்கர்ணி சீரடிக்கு வந்து பாபாவின் உதியையும், ஆசியையும் பெற்றார். பிறகு தானாவிற்கு மாற்றப்பட்டு அங்கு பாலாசாகேப் பட்டேலினால் கொடுக்கப்பட்ட பாபாவின் படத்தை வைத்து பூஜித்து வந்தார். மிக்க அன்புடன் தினமும் புஷ்பம், சந்தனம் நிவேத்யத்துடன் பூஜையை செய்து வந்தார். பாபாவின் படத்தை பார்ப்பதே நேரில் அவரை பார்ப்பது போலாகும். இதற்கு ஒரு உதாரணம் பாலாபூவா சுதார். இவர் ஒரு சந்நியாசி. இவரை நவீனத்துக்காராம் என்றும் அழைப்பதுண்டு. 1917ல் சீரடிக்கு வந்தார். இவர் பாபாவை வணங்கினவுடன் பாபா நான்கு வருடங்களாக இந்த மனிதனை எனக்குத் தெரியும் என்றார். பாலாபூவா ஆச்சரியப்பட்டார். இப்பொழுதுதான் முதல் தடவையாக சீரடிக்கு வருவதால் எப்படி நான்கு வருடம் முன்பே பாபா தெரிவதாக சொல்லுவார், என்று தீவிரமாக யோசனை செய்ததில் நான்கு வருடங்களுக்கு முன் ஒரு வீட்டில் பாபாவின் படத்தைப் பார்த்து, தான் அப்படத்தை வணங்கியது ஞாபகத்திற்கு

வந்தது. ஆகா பாபா எல்லாம் அறிந்த ஞானியாக உள்ளாரே பக்தர்களிடம் எவ்வளவு அன்பாக இருக்கின்றார். படத்தின்முன் வணங்கியதை ஞாபகப்படுத்தி நேரில் பார்த்ததை ஒத்து ஆசீர்வாதித்திருக்கின்றாரே என்று வியந்தார்.

அப்பாசாகேப் குல்கர்ணி தானாவிலிருந்து டஹானாவிற்கு ஆப்ஸ் விஷயமாகச் சென்றார். ஒரு வாரத்திற்கு வீட்டிற்கு வர முடியாத பிரயாணம். அவரில்லாதபோது ஒரு பக்கீர் வீட்டிற்கு வந்து அவர் மனைவியிடம் தான் பாபாவின் வேலைக்காரரென்றும், அவர்களை விசாரிக்கும்படி பாபா சொல்லியனுப்பினார் என்றும் சொல்லி தட்சணை கேட்டார். அவளும் ஒரு ரூபாய் தட்சணையாகக் கொடுத்தாள். பக்கீர் ஒரு உதி பொட்டலத்தைக் கொடுத்துச் சென்றார்.

அப்பாசாகேப் குல்கர்ணி பிரயாணம் செய்ய முடியாமல் குதிரை அசௌக்கியமடையவே திரும்பி வீட்டிற்கு வந்து சேர்ந்தார். மனைவியின் மூலமாக எல்லாவற்றையும் கேள்விப்பட்டு அவர் பாபாவே என்று நிச்சயித்து தான் இருந்திருந்தால் 10 ரூபாயை தட்சணையாக கொடுத்திருப்பேன் என்று சொன்னார். ஆனாலும் உடனே அந்த பக்கீரைத் தேடிச் சென்றார். எங்கெங்கும் தேடிப்பார்த்தும் கிடைக்காமல் வீட்டிற்கு வந்து சாப்பிட்டார். பிறகு சாப்பாட்டை முடித்துக்கொண்டு சித்ரா என்கிற நண்பருடன் உலாவச் சென்றார். அப்பொழுது மனைவி சொன்ன அந்த பக்கீர் ஓடி வந்து அப்பாவைப் பிடித்து தட்சணை கேட்டார். ஒரு ரூபாய் கொடுத்தார். மறுபடியும் தட்சணை கேட்கவே இரண்டு ரூபாயும் பிறகு நண்பனிடமிருந்து 3 ரூபாய் கடன் வாங்கியும் கொடுத்தார். அப்படியும் பக்கீர் திருப்தியடையாமல் இன்னும் கேட்கவே வீட்டிற்கு அழைத்துவந்து 3 ரூபாய் கொடுத்தார். ஆக 9 ரூபாய் கொடுத்தார். அப்படியும் திருப்தியடையாமல் போகவே தன்னிடம் 10 ரூபாய் நோட்டுதான் இருப்பதாகச் சொன்னார். பக்கீர் அதை வாங்கிக் கொண்டு 9 ரூபாயை திருப்பி கொடுத்துவிட்டார். அப்பாசாகேப் 10 ரூபாய் கொடுப்பதாகச் சொன்னதை மாத்திரம் பக்கீர் பெற்றுக்கொண்டு மறைந்துவிட்டார். அவரால் ஸ்பரிசிக்கப்பட்ட 9 ரூபாய் அப்பாவிற்கு கிடைத்தது. அப்பாசாகேப் பொட்டலத்தைப் பிரித்து பார்த்தபோது அதில் அக்ஷதையும், சில புஷ்ப இலைகளும் இருப்பதைப் பார்த்தார். சீரடியிலிருந்து பாபாவின் கேசமும் கிடைக்கவே இவையாவற்றையும் ஒரு தாவிஷ்மானாக கட்டி கையில் அணிந்து வந்தார். இவற்றினால் சாதாரண வேலையிலிருந்த அப்பா பெரிய உத்யோகம் வகித்து புகழ் பெற்றார். ஆக பாபாவின் உதியைப் பெறுபவர்கள் தினமும் குளித்துவிட்டு உதியை நெற்றியிலும், நீரில் கரைத்து குடித்தும் வந்தால் அதிக நன்மையைப் பெறுவார்கள்.

ஹரிபாஸ்கர்னிக்

1917ல் குரு பூர்ணிமா அன்று ஹரிபாஸ்கர்னிக் சீரடிக்கு வந்து பாபாவை முறைப்படி வணங்கினார். துணிகளும், தட்சணையையும் பாபாவிற்கு கொடுத்துவிட்டு பாபாவிடம் விடைபெற்று மகுதிப்படிகளில் இறங்கினார். பிறகு இன்னும் 1 ரூபாய் பாபாவிற்கு தட்சணையாக கொடுக்க நினைத்து திரும்பிவர எத்தணித்தபோது சாமா கைகளினால் சைகை செய்து வரவேண்டாமென்றும் விடைபெற்ற பிறகு வரக்கூடாதென்றும் சொல்லி அவரை அனுப்பி வைத்தார். போகும் வழியில் காலாராமர் கோயிலுக்குச் சென்றார். அங்கு மகான் நரசிம்ம மஹராஜ் கோயிலை விட்டு வெளியே வந்து ஹரிபாஸ்கையைபிடித்து ஒரு ரூபாயைக் கொடு என்று கேட்டு வாங்கினார். பாபாவிற்கு ஒரு ரூபாய் தர வேண்டும் என்று நினைத்ததை இன்னொரு சந்நியாசி மூலம் பாபா பெற்றுக்கொண்டார்.

ஒரு சமயம் காகாசாகேப் தீக்ஷிதருடன் சாபால் என்பவரும் அவருடைய தாயாரும் சீரடிக்குச் சென்றனர். பாபாவிடமிருந்து சாபாலின் தாயார், உத்தரவு வாங்கும்பொழுது தக்ஷணை கொடுப்பதற்கு ஒரு ரூபாயை தன் மகனிடம் கொடுத்து பாபாவிற்கு 8 அணா தட்சணை கொடுப்போம். சில்லரை மாற்றிவா என்றார். சில்லறை ஒரு எட்டணா நாணயமாகவும் 2 நாலணா நாணயமும் கிடைத்தது. தாயார் மனது மாறி, பாபாவிடம் ஒரே ஒரு நாலணா நாணயத்தை தட்சிணையாகக் கொடுத்தார். பாபா, உடனே, தாயே, ஒரு ஏழை பிராமணனின் 4 அணாவை ஏன் வைத்துக்கொண்டாய். கொண்டுவா அதை என்று சொல்லி இன்னொரு 4 அணாவை வாங்கிக் கொண்டார். ஆக முதலில் நினைத்ததை மாற்றினாலும் பாபாவிடமிருந்து தப்பமுடியாது. தாயாருக்கு மிகவும் வெட்கமாகிவிட்டது.

பாபாவே சரணம் - ஒம் சாந்தி.

அத்தியாயம் 34

உதியின் பெருமை தொடர்ச்சி - டாக்டரின் சகோதரனின் மகன் - டாக்டர் பிள்ளை - சாமாவின் மைத்துனி - ஈரானிப் பெண் - ஹார்தா கனவான் - பம்பாய் மாது.

மேலகோன் என்னும் ஊரில் M.B.B.S. படித்த டாக்டர் ஒருவர் இருந்தார். அவருடைய சகோதரனின் பையனுக்கு தீராத வியாதி. எலும்பு அரிக்கப்பட்டு வந்தது. டாக்டரும் அவருடைய சகோதரர்களான மற்ற டாக்டர்களும், எல்லா விதத்திலும் முயற்சி செய்தும் நோயை தீர்க்கமுடியவில்லை. பையனின் தீராத வலிக்கு முடிவு காண முடியவில்லை. பையனின் தந்தைக்கு அவருடைய சிநேகிதர்கள் பாபாவிடம் அழைத்துச் சென்றால் தீராத வியாதியும் வெறும் பார்வையால் தீர்ந்துவிடும் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே பையனுடன் பெற்றோர்கள் சீரடிக்குச் சென்றார்கள். பாபாவின் காலில் விழுந்து வணங்கி பையனை கிடத்தி எப்படியாவது அவனை செளக்கியம் செய்ய வேண்டினார்கள். கருணையுள்ள பாபா இந்த மகுதியை அடைந்தவர்கள் எதற்கும் பயப்படவேண்டியதில்லை. உதியைப் பூசு. ஒரு வாரத்தில் சரியாகிவிடும். இது மகுதியல்ல, துவாராவதி. இப்படியில் கால் வைத்தவுடன், அவனுடைய துன்பங்கள் முடிகின்றன என்றார். பையனை உட்காரவைத்தார்கள். பாபா தன் கையினாலேயே வியாதியுள்ள பாகத்தைத் தடவி கொடுத்தார். பையனும் திருப்தியடைந்து உதியை பூசினவுடன் வலி சொஸ்தமாகி சில நாட்களில் குணமாகிவிட்டான். பெற்றோர்கள் சில நாள் தங்கி, பிறகு பாபாவிற்கு நன்றி சொல்லி விடை பெற்றார்கள். இதையறிந்த டாக்டர் (பையனின் சித்தப்பா) ஆச்சரியமடைந்து பாபாவை தரிசிக்க எண்ணங்கொண்டார். ஆனால் மேலகோனிலும், மண்மாடிலும் பாபாவைப்பற்றி மோசமாக கேள்விப்பட்டு சீரடி போவதை நிறுத்திவிட்டார். சில நாள் ஓய்வு எடுப்பதற்கு பம்பாயில் தங்கினபோது மூன்று இரவுகளும் ஒரு குரல் இன்னும் என்னை நம்பவில்லையா? என்று கேட்டது. பிறகு அது பாபாவின் குரல்தான் என்றறிந்து சீரடிக்குப் போக தீர்மானித்தார். அப்பொழுது பம்பாயில் ஒருவருக்கு விடாமல் ஜூரம் அடித்து இறங்கும் அடையாளமே தெரியாமலிருந்தது. அதனால் சீரடிக்குச் செல்வதை தள்ளிப்போட வேண்டியதாயிருந்தது. ஆனாலும் டாக்டர் தன் உள்ளத்தில் ஒரு தீர்மானம் செய்து கொண்டார். இந்த ஜூரம் இன்று இறங்கிவிட்டால் நாளையே சீரடிக்கு கிளம்புவேன் என்று சபதம் செய்தார். உடனே ஜூரம் இறங்குவதைக் கவனித்தார். சிறிது நேரத்தில் ஜூரம் முழுக்க சரியாகிவிட்டது. பிறகு சீரடிக்குச் சென்று தரிசனம் செய்து பாபாவை வணங்கினார். பாபா இவ்வாறாக அவரை பக்தராக்கினார்.

இவர் பாபாவின் சிறந்த பக்தர். பாபாவால் மிகவும் விரும்பப்பட்டவர். சகோதரர் என்றே பாபா அவரை அழைத்து வந்தார். பாபா அநேக விஷயங்களைப் பற்றி இவரிடம் யோசனை செய்வார். இவரை எப்பொழுதும் தன் பக்கத்திலேயே வைத்திருப்பார். இந்த டாக்டருக்கு சிலந்தி கட்டி காலில் வீக்கமுற்று மிக்க அவஸ்தைப்பட்டார். காகாசாகேப் தீக்ஷிதரிடம் வாடாவில் டாக்டர் பிள்ளை வலி என்னால் தாங்கமுடியவில்லை. சாகவும் தயாராகவுள்ளேன். இந்த வலி என்னுடைய பூர்வகர்மத்தின் பலன் என்று எனக்கு தெரியும். ஆனாலும் பாபாவிடம் போய் எனக்காக சொல்லி இந்த வலியை நிறுத்தச் சொல்லுங்கள். இந்த கர்மபலனை என்னுடைய வருங்கால 10 ஜன்மங்களுக்கு மாற்றி கொடுக்கச் சொல்லுங்கள் என்று வேண்டினார். தீக்ஷிதரும் பாபாவிடம் சென்று சொன்னார். பாபா பயப்படவேண்டாம் என்று சொல்லுங்கள். 10 ஜன்மங்களுக்கு ஏன் அவஸ்தைப்படவேண்டும்? 10 நாட்களில் அவன் கர்மத்தை முடித்துவைக்கிறேன். நான் எதையும் கொடுக்க தயாராக இருக்கும்பொழுது சாவிற்காக ஏன் வேண்டுகிறான்? அவனை இங்கே கொண்டு வாருங்கள். அவனுடைய கஷ்டங்களை முழுக்க தீர்த்துவிடலாம் என்று சொன்னார். டாக்டரை தூக்கி வந்து பாபாவின் வலது பக்கத்தில் உட்காரவைத்தார்கள். பாபா தான் சாய்ந்து கொள்ளும் திண்டை பிள்ளைக்கு கொடுத்து சஞ்சலமில்லாமல் இங்கே படுத்திரு. உண்மையான மருந்து நமது பூர்வகர்மபலனை அனுபவித்து தீர்ப்பதே. கர்மமே நமது சந்தோஷத்திற்கும் துக்கத்திற்கும் காரணம். ஆகவே எது வந்தாலும் ஏற்றுக்கொள். கடவுளே எல்லாவற்றிற்கும் பொறுப்பு. அவரையே நினைத்திரு. அவர் உன்னை காப்பாற்றுவார். அவரிடம் உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் சரணடையச் செய். பிறகு பார் அவர் எப்படி காப்பாற்றுகிறார் என்று சொன்னார். டாக்டர்பிள்ளை நானாசாகேப் கட்டுப்போட்டிருப்பதாகவும் அதனால் வலி தீரவில்லை என்றும் சொன்னார். பாபா அதை அவிழ்த்துவிடு, இல்லையேல் நீ இறந்து விடுவாய். இப்பொழுது ஒரு காக்கை வந்து கொத்தும். பிறகு வியாதி தீர்ந்துவிடும் என்றார். இப்படி பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது அப்துல் என்கிறவர் மகுதியை சுத்தப்படுத்துகிறவரும், விளக்குகளை அணையாமல் தூண்டி விடுபவருமான பாபாவின் பக்தர் வந்தார். அவ்வாறு வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுது அவருடைய பாதம் தவறிப்போய் பிள்ளையின் வீங்கிய பாதத்தின்மேல் அழுத்தப்பட்டு விழுந்தார். அந்தக்கால் ஏற்கெனவே வீக்கமானது. அப்துலின்கால் அழுத்தவே சிலந்தி கட்டி உடைந்து இரத்தமும் சீழும் நிறை வெளியே வந்தன. டாக்டர்பிள்ளை வலி தாங்க முடியாமல் ஒவென்று கதறி அழுதார். சிறிது நேரம் கழித்து வலி தீர்ந்து பிள்ளை பாட்டுபாட ஆரம்பித்தார். அப்பொழுது “பார், பாவ் இப்பொழுது வலி சரியாகி பாட்டு பாடுகின்றார்” என்று சொன்னார். பிள்ளையும் பாபாவைப் பார்த்து “எப்பொழுது காக்கை வந்து கொத்தியது” என்று கேட்டார். பாபா “நீ பார்க்கவில்லையா. அந்த காக்கை திரும்பவும் வராது. அப்துல்தான் காக்கை. போய் வாடாவில் தங்கி ஓய்வு எடுத்துக்கொள். சரியாகிவிடும்” என்றார். விடாமல் உதியைப் போட்டும் தண்ணீரில் கலந்து குடித்தும், நோய் தீர்ந்து பிள்ளை சரியானார். எல்லாம் பாபாவின் லீலையே.

சாமாவின் மைத்துனி

சாமாவின் இளைய சகோதரர் பாபாஜி சீரடிக்கருகில் சாவூர் கிணற்றருகே வசித்து வந்தார். ஒரு சமயம் அவருடைய மனைவி பிளேக்கினால் தாக்கப்பட்டு மோசமான நிலையிலிருந்தார். பாபாஜி மகுதிக்கு ஓடிவந்து சாமாவிடம் சொல்லி அவரை வீட்டிற்கு அழைத்தார். சாமாவும் பயந்து பாபாவிடம் சென்று அவருடைய உதவியை நாடி மைத்துனியின் நோய் தீர்க்க வேண்டினார். தம்பியின் வீட்டிற்குச் சென்றுவர உத்தரவும் கேட்டார். பாபா அப்பொழுது செல்ல வேண்டாமென்றும் உதியை அனுப்பும்படிச் சொன்னார். “பிளேக் நோயைப்பற்றி பயப்படாதே கடவுள் எஜமானனும் தகப்பனாருமாவார். அவள் சரியாகிவிடுவாள். இப்பொது செல்லவேண்டாம். நாளை காலையில் போய் உடனே திரும்பு” என்றார்.

சாமாவிற்கு பாபாவின் உதியில் முழு நம்பிக்கை. பாபாஜியிடம் கொடுத்தனுப்பினார். பிளேக் கட்டிகள் மீது உதியை தடவியும் தண்ணீரில் கலந்து குடிக்கும்படி செய்தும் ஜூரம் குறைந்து நன்றாக தூங்கினாள். அடுத்த நாள் காலையில் பாபாஜி தன் மனைவி துளியும் பிளேக் நோயினால் அவஸ்தைப்பட்டதாக தெரியாமலிருப்பதைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டார். அடுத்தநாள் சாமா பாபாஜி வீட்டிற்கு போய் பார்த்து மைத்துனி துளியும் நோயில்லாமல் தேநீர் தயாரிப்பதைப் பார்த்து வியந்து பாபாவை மனதார வாழ்த்தினார். சாமா மகுதிக்கு திரும்பிவந்து “தேவா முதலில் புயலைக் கிளப்பி மனதைக் குழப்பி, பிறகு சரிசெய்து சந்தோஷத்தை கொடுக்கின்றீர்கள்” என்றார். பாபா நான் ஒன்றும் செய்யாவிட்டாலும் என்னையே எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் ஆக்குகிறீர்கள். நான் வெறும் சாட்சி. எல்லாவற்றையும் செய்பவர் கடவுளே. அவர் கருணையுள்ளவர். எல்லா கமைகளையும் அவர் பேரில் போட்டால் நம்பிக்கையுடனிருந்தால் நன்மையே கிட்டும் என்றார்.

ஈரானிய்பெண்

ஈரானியிலுள்ள ஒருவருடைய பெண்ணிற்கு அடிக்கடி வலிவரும். மூர்ச்சடைந்து விடுவாள். ஒரு மருந்தும் அவளை சொஸ்தமாக்க முடியவில்லை. கடைசியாக ஒரு நண்பரின் சிபாரிசின்பேரில் பாபாவின் உதியை காகாசாகேப் தீக்ஷிதரிடம் இருந்து பெற்று அதை தண்ணீரில் கலந்து தினமும் குடிக்க கொடுத்து வந்தார்கள். அடிக்கடி வந்தவலி 1 மணிக்கு ஒன்றாகி பிறகு 7 மணிக்கு ஒன்றாகி பிறகு முழுக்கவே நின்றுவிட்டது.

ஹார்த்தா கனவான்

ஒரு வயதான கனவான் ஹார்த்தாவை சேர்ந்தவர். சிறுநீர் கழிக்கும் இடத்தில் ஒரு கல் மாட்டிக்கொண்டு வெளியே வராமல் அவஸ்தை கொடுத்தது. வயதானவர் ஆதலால் ஆபரேஷன் செய்ய தயங்கினார்கள். அந்த ஊரின் இனாம்தார் சாயிபாபாவின் பக்தர் இதை அறிந்து பாபாவின் உதியை கொடுத்து நீரில் கலந்து குடிக்கச் செய்தார். அப்படி செய்ததும் 5 நிமிடங்களில் சிறுநீர் மூலமாக அந்தக் கல் வெளியே வந்துவிட்டது. எல்லோரும் பாபாவின் உதியின் சக்தியை வியந்தார்கள்.

யம்யாய் மாது

இந்த மாது எப்பொழுதும் பிரசவ சமயத்தில் ரொம்பவும் வலியினால் அவஸ்தைப்பட்டாள். கல்யாணில் ராமமாருதி என்கிற நண்பர் சீரடிக்கு அழைத்து சென்றால், வலியில்லாமல் பிரசவமாகும் என்று சொன்னார். அதே மாதிரியாக சீரடிக்குச் சென்று பாபாவுடன் 2 மாதம் தங்கினார்கள். பிறகு ஊருக்கு வந்து பிரசவ சமயத்தில் பாபாவின் உதியை நீரில் கலந்து குடித்ததின் பயனாக வலியே இல்லாமல் பிரசவம் ஆகி நிம்மதி அடைந்தார்கள்.

பாபாவே சரணம் - ஒம் சாந்தி.

காகாமஹாஜனின் நண்பரும் - எஜமானரும் - பந்த்ரா மனிதனின் கனவு.

சீரடிச் சென்று பாபாவை வணங்கினால் பாபா தட்சணை கேட்கின்றார். இது பக்கீருக்கு அழகா. ஆனால் சீரடிச் சென்று பாபாவை வணங்கினவுடன் இச்சந்தேகம் அறவே தெளிவு பெறும்.

காகாமஹாஜனின் நண்பன்

இவர் உருவமில்லா வழிபாட்டில் ஈடுபாடு கொண்டவர். பாபாவைப்பற்றி தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவலினால் காகாமஹாஜனிடம் 2 கட்டளைகளை பிறப்பித்தார். சீரடி சென்றால் பாபாவை வணங்க மாட்டார் என்றும், தக்ஷிணையும் கொடுக்க முடியாது என்றும் இவை இரண்டும் ஒத்துக்கொண்டதால் சீரடி வருவதாக நண்பர் கூறினார். காகா ஒத்துக்கொண்டு நண்பருடன் சீரடிக்கு வந்து சேர்ந்தார். மகுதியில் இருவரும் அடியெடுத்து வைத்தவுடன் பாபா நண்பரைப் பார்த்து இனிய வார்த்தைகளில் “ஓ வரவேண்டும் ஐயா” என்று வரவேற்றார். இந்த வார்த்தையை சொன்னபோது குரலே மாறியிருந்தது. நண்பரின் இறந்துபோன தகப்பனாரின் குரலை ஒத்திருந்தது. நண்பனின் உடலெல்லாம் புல்லரித்தது. வியர்த்துக்கொட்டியது. ஆகா இது என் தகப்பனாரின் குரல்தான் என்று சொல்லிக்கொண்டே அவருடைய தீர்மானத்தை மறந்து ஒடிச்சென்று பாபாவின் பாதத்தில் விழுந்து பாதங்களை கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டார்.

பிறகு பாபா இரண்டு தடவை காகாமஹாஜனியிடமிருந்தே தட்சணை கேட்டு வாங்கினார். இதைப் பார்த்த நண்பர் பாபா ஏன் தன்னிடம் தட்சணை கேட்கவில்லை என்று காகாமஹாஜனியிடம் கேட்டார். இதையறிந்த பாபா உனக்கு இஷ்டமில்லாமலிருந்தது. அதனால் கேட்கவில்லை. இப்பொழுது விருப்பமிருந்தால் கொடுக்கலாம் என்றார். காகாமஹாஜனி கொடுத்த அளவே 17 ரூபாய் தட்சணையாக நண்பரும் கொடுத்தார். பாபா சொன்னார். நம்மிடையே இருக்கும் கவற்றை இடித்துத் தள்ளு. ஆக நாம் இருவரும் நேருக்கு நேர் பார்க்கலாம் என்றார். கிளம்பும்பொழுது மப்பும் மந்தாரமுமாக இருந்தது. ஆனால் பாபா கஷ்டமில்லாத பயணத்திற்கு உறுதியளித்தார். நண்பர் வீட்டிற்கு சென்று கதவையும் ஜன்னலையும் திறந்ததுமே இரண்டு குருவிகள் இறந்து வீழ்ந்தன. ஒன்று மாத்திரம் வெளியே ஓடியது. கதவை திறந்துவிட்டு போயிருந்தால் இரண்டு குருவிகளும் உயிர் பிழைத்திருக்குமே என்று நினைத்தார். சிறிது நேரம் யோசித்து அதனுடைய விதிப்படி நடந்தது. 3வது குருவியைக் காப்பாற்றவே பாபா சீக்கிரமாக அனுப்பினார் என்று நினைத்தார்.

காகாமஹஜனியின் எஜமான்

காகாமஹஜனி மேனேஜராக தாக்கர் தர்மஸியில் பம்பாயில் வேலை பார்த்து வந்தார். எஜமானரும் மேனேஜரும் அத்யந்த சினேகிதர்களாக இருந்தார்கள். தாக்கர், தன்னுடைய மேனேஜர் அடிக்கடி சீரடி போவதும் பாபாவின் உத்தரவுடன் திரும்பிவருவதும் தெரிந்து வைத்திருந்தார். ஆவலினாலும் பாபாவை சோதிக்கவும் காகாமஹஜனியுடன் சீரடிக்கு கிளம்பினார்கள். காகாமஹஜனி உலர்ந்த திராட்சையை பாபாவிற்கு வாங்கினார். அப்பொழுது பாபா மகுதியிலிருந்தார். தாக்கர், அவரிடம் மகுதியில் அதிசயம் நடந்து அதை பார்த்திருக்கின்றாரா என்று கேட்டார். அதற்கு சாகேப் அதற்காகத்தான் சீரடி வருவதில்லை என்றும் தரிசனத்திற்காகத்தான் வருவதாகவும் சொன்னார். ஆனால் பக்தர்களின் விருப்பம் நிறைவேறுவதாகவும் சொன்னார். காகாமஹஜனி பாபாவிற்கு திராட்சையை கொடுத்தார். பாபா அதை எல்லோருக்கும் கொடுக்கும்படி சொன்னார். தாக்கருக்கும் சில பழங்கள் கிடைத்தது. அவருக்கும் அப்பழங்கள் பிடிக்காதது மட்டுமல்லாமல் டாக்டர் அம்மாதிரி பழங்களை அலம்பி சாப்பிடச் சொல்லியிருக்கிறார். அதனால் கைகளில் வைத்து இருந்தார். பாபா அவரை சாப்பிட சொன்னவுடன் வேறு வழியில்லாமல் வாயில் போட்டுக்கொண்டார். ஆனால் விதைகளை என்ன பண்ணவேண்டும் என்று புரியவில்லை. பிறகு அவைகளை ஜோபியில் போட்டுக்கொண்டார். பிறகு பாபா மஹானாயிருந்தால், தனக்குப்பிடிக்காத பழத்தை ஏன் சாப்பிட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார் என்று தாக்கர் மனதில் நினைத்தார். இதை உணர்ந்த பாபா மறுபடியும் தாக்கருக்கு சில பழங்களைக் கொடுத்தார். சாப்பிடாமல் மறுபடியும் கையில் வைத்திருந்தார். பாபா வாயில் போடச்சொன்னார். ஆனால் என்ன ஆச்சரியம். விதைகளே இல்லாத பழங்களாக இருந்தது. பாபாவின் லீலைகளை பார்க்கவேண்டும் என்றார். உடனே அனுபவித்தார். பாபா அவர் மனமறிந்து பழங்களை விதையில்லாமல் செய்துவிட்டதை அறிந்து சந்தோஷப்பட்டார். என்ன அதிசய சக்தி. அருகிலுள்ள பாபாசாகேப்பை எந்த மாதிரி திராட்சை அவருக்கு கிடைத்தது என்று கேட்டார். விதையுள்ள பழம் என்று பதில் வந்தது. தாக்கரின் ஆச்சரியம் இன்னும் அதிகமாயிற்று. மறுபடியும் தாக்கர் நினைத்தார். பாபா உண்மையிலேயே மகானாக இருந்தால் இப்பொழுது காகாமஹஜனிக்கு திராட்சை தரவேண்டும் என்று நினைத்தார். அதையும் உணர்ந்த பாபா சாமாவைக் கூப்பிட்டு முதலில் காகாமஹஜனிக்கு திராட்சை கொடுக்கச் சொன்னார். தாக்கர், மெய்மறந்து பாபாவை வணங்கினார். பிறகு சாமா பாபாவிடம் தாக்கரை காகாமஹஜனியின் எஜமானர் என்று அறிமுகம் செய்தார். பாபா அவர் எப்படி எஜமானர் ஆகமுடியும். அவருக்கு வேறு ஒருவர்தான் எஜமானர் என்றார். இந்த பதில் தாக்கருக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது.

பகல் ஆரத்திற்குப் பிறகு பாபாவிடம் தாக்கர் சென்று வணங்கி விடை பெற்றார். அப்பொழுது பாபா, ஒரு சலனமுள்ள மனிதன் தனக்கு ஐஸ்வரியம், தேக ஆரோக்கியம் எல்லாம் இருந்தும் வேண்டாத சுவையைத் தாங்கிக் கொண்டு திரிகின்றார். ஆகவே

மனது நிம்மதியில்லாமல் இருக்கின்றார். சில சமயங்களில் கமையை இறக்குகிறார். மறுபடியும் தூக்கிச் செல்கின்றார். ஒரே மாதிரியாக இருக்கவில்லை. இப்பொழுது சொல்கிறேன் ஏன் வீணாக அலைகிறாய். ஒரே இடத்தில் நம்பிக்கையை வைத்து நிம்மதியாக இரு என்றார். தன்னைப்பற்றித்தான் பாபா கூறுவது என்று புரிந்துகொண்டார் தாக்கர். தன்னுடன் காகாமஹஜனி வரவேண்டும் என்று நினைத்தார். இதையுமறிந்த பாபா காகாமஹஜனியை தாக்கருடன் அனுப்பினார். பிறகு பாபா காகாமஹாஜனியிடம் 15 ரூபாய் தட்சணை கேட்டு வாங்கினார். பாபா சொன்னார் ஒரு ரூபாய் தட்சணை வாங்கினால் 10 மடங்காக திருப்பித் தருகிறேன். எதையும் அன்பளிப்பாக வாங்குவதில்லை. எல்லோரிடமும் வாங்குவதில்லை. பக்கீருக்கு யார் பாக்கியோ அதையே நான் வாங்கிக் கொள்கிறேன். கொடுப்பவர் விதைக்கிறார். பிறகு நல்ல அறுவடையாகிறது. ஐஸ்வரியம் தர்மத்திற்காகத்தான் சேகரிப்பது. சுயநலத்திற்கு உபயோகித்தால் விரயமாகும். முந்தி கொடுத்திருந்தாலே தவிர இப்பொழுது கிடைக்காது. ஆக வாங்குவதற்கு அடையாளம் கொடுப்பதே. வைராக்கியமும், ஞானமும், பக்தியும் கொடுப்பதால் வருவது. ஒன்று கொடு, பத்தை அடைந்துகொள் என்றார். இதைக் கேட்ட தாக்கர் 15 ரூபாய்களை தட்சணையாகக் கொடுத்தார். சீடிக்கு வந்தது மிகவும் நன்மை பெறவே என்ற நினைத்தார். இம்மாதிரியான விஷயங்களை பாபா சாமர்த்தியமாக கையாள்வார். எல்லாமே அவரால் நடத்தப்பெற்றும், பற்றற்றே இருப்பார். வணங்கினாலும், வணங்காவிட்டாலும், தட்சணை கொடுத்தாலும், கொடுக்காவிட்டாலும், அவர் எதையும் பொருட்படுத்தவில்லை. யாரையும் அவமரியாதைப்படுத்தவில்லை. இன்பம், துன்பம், இரண்டும் பாபாவிற்கு ஒன்றே.

யந்தாரா மனிதனின் கனவும் விடுதலையும்

இந்த மனிதன் தினமும் இரவில் படுக்கைக்குச் சென்றதும் அவருடைய தகப்பனார் கனவில் தோன்றி கர்ஜனை செய்து அவரை திட்டியும் அடிப்பதாகவும் அமைந்திருந்தது. இது அவர் தூக்கத்தைக் கெடுத்து இரவெல்லாம் விழித்திருக்கும்படியாக இருந்தது. எல்லா நாட்களும் இவ்வாறாக அம்மனிதருக்கு என்ன செய்வதென்றே புரியவில்லை. ஒரு நாள் பாபாவின் பக்தர் ஒருவரிடம் இதைப்பற்றி யோசித்தார். அந்த பக்தர் பாபாவின் உதியைக் கொடுத்து படுக்கைக்கு போகும்முன் நெற்றியிலிட்டு பொட்டலத்தை தலையணை அடியில் வைத்திருக்குமாறு சொன்னார். அதே மாதிரியாக செய்தபோது அந்த மனிதர் தொந்தரவு இல்லாமல் நன்றாக தூங்கினார். அவர் இதைத்தொடர்ந்து செய்து பாபாவின் பக்தரானார். பிறகு பாபாவின் படத்தை கவற்றில் படுக்கை அறையில் மாட்டி தினமும் புஷ்பம் நிவேத்யத்துடன், பூஜை செய்ய ஆரம்பித்தார். ஆகவே எல்லா கஷ்டங்களும் தொலைந்து நிம்மதியடைந்தார்.

பாலாஜி பட்டி நிவேஸ்கர்

இவர் பாபாவின் சிறந்த பக்தர். தன்னலமற்ற சேவை செய்து திருப்தியுற்றார். தினமும் பாபா நடந்து செல்லும் பாதையை பெறுக்கி சுத்தப்படுத்தினார். இந்த வேலையை இவருக்குப்பின் இராதாகிருஷ்ணமாயினாலும், பிறகு அப்துல்லாவினாலும் செய்யப்பட்டது. பாலாஜி கிராமத்தில் நிலத்தை அறுவடை செய்ததும் எல்லா தானியங்களையும் பாபாவிடம் சமர்ப்பிப்பார். பிறகு பாபா கொடுப்பவற்றையே ஊருக்கு எடுத்துச் சென்று குடும்பத்திற்கு கொடுப்பார். பாலாஜி இறந்தபிறகு, ஒரு வருடாப்தி திதியன்று சில விருந்தாளிகளை அழைத்து சாப்பாட்டிற்கு தயார் செய்தார்கள். ஆனால் அழைத்ததைவிட மூன்று மடங்கு விருந்தாளிகள் வந்ததைப்பார்த்து, பாலாஜியின் மனைவி பயந்து செய்து வைத்திருக்கும் சமையல் போதாது என்று புலம்பினாள். அவளுடைய மாமியார் அவளைச் சமாதானப்படுத்தி, பயப்படாதே, இது பாபாவின் உணவு. எல்லா பதார்த்தங்களையும் துணியினால் மூடு. பாபாவின் உதியைப் போட்டு திறக்காமலே பங்கிடு. பாபா காப்பாற்றுவார் என்றார். அம்மாதிரியாகவே செய்தலில், பாபாவின் கருணையினால், எல்லோருக்கும் போதுமாகி மிகுதியும் நிறைய இருந்தது. ஆக பாபாவை நம்பி சமையை இறக்கினால், நிச்சயம் பாபா காப்பாற்றுவார்.

நாகஸாயி

ஒரு நாள் ரகுபதில் என்பவர் பாலாஜியின் வீட்டிற்குள் சென்றார். அன்று மாலை ஒரு நல்ல பாம்பு, பசுத் தொழுவத்திற்கு செல்வதைப் பார்த்து, பாலாஜியிடம் அறிவித்தார். எல்லா பசுக்களும் பயந்து தடுமாறின. குடும்பத்தினர்கள் பயந்தனர். ஆனால் பாலாஜி ஒரு கிண்ணத்தில் பாலுடன், பாம்பிடம் சென்று, உட்கார்ந்து நாகஸாயி, ஏன் எல்லோரையும் பயமுறுத்துகிறீர்கள். சாமாதானம் அடைந்து இப்பாலை சாப்பிடுங்கள் என்று சொன்னார். மற்றவர்கள் பயந்து நடுங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் சிறிது நேரத்தில் நாகஸாயி மறைந்துவிட்டார். எங்கு தேடியும் கிடைக்கவில்லை. பாலாஜிக்கு இரண்டு மனைவிகள். சில சமயம் சீரடிக்கு எல்லோரும் சென்று பாபாவை வணங்குவார்கள். அப்பொழுது பாபா புடவைகளும், வேறு துணிகளும் வாங்கி அவர்களுக்கு ஆசீர்வாதத்துடன் கொடுப்பார். சமீபத்திலும் பாபா நாகஸாயியாக தோன்றி காட்சியளித்தார். 1-1-1943 அன்று 3.30 மணி மாலையில் கோயம்புத்தூர், பாபா கோயிலில் பஜனை நடந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது நாகஸாயி தோன்றி, பஜனையை கேட்டு, ஆனந்தமாக படமெடுத்து ஆடி, புஷ்பங்களையும் ஏற்று, பாலை பருகியும், ஆயிரமாயிரம் பக்தர்கள் தன்னை தரிசிக்கவும் காட்சியளித்தார். போட்டோ எடுப்பதற்கு பாபா படம் பக்கத்தில் வைத்து எடுத்தபோதும் அப்படியே அசையாமல் காட்சியளித்து போட்டோவும் நன்றாக அமையும்படி காட்சியளித்தார். ஆகவே இக்கோயிலுக்கு நாகஸாயி மந்திரி என்று பெயறுண்டாயிற்று.

சங்கர்ராவின் தாயார் பண்டரிபுரத்திற்குச் செல்ல நினைத்து முதலில் சீரடிக்கு சென்று அங்கிருந்து பிறகு பண்டரிபுரம் போக நினைத்தார். பாபாவை தரிசனம் செய்து பின்னர் பண்டரிபுரம் போவதாக நினைத்தார். ஆனால் பாபா திரும்பி வீட்டிற்கு செல். உதியை எடுத்துக்கொண்டு போ என்று உத்தரவிட்டார். தாயாரும் பாபாவின் உத்தரவுப்படி சீரடியே பண்டரிபுரமாக நினைத்து தன்னுடைய இருப்பிடத்திற்கு திரும்பினாள். பாபாவின் உதியை எல்லோருக்கும் கொடுக்க நினைத்து உதிப் பொட்டலத்தைப் பிரித்தாள். உதியைக் காணவில்லை. உதிக்கு பதிலாக பண்டரிபுரத்தில் கொடுக்கும் வாசனையுள்ள புக்கா பெளடர் இருந்ததைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டாள். உடனே காகாசாகேப் தீக்ஷிதர் சீரடியே பண்டரிபுரம். பாபா சரியாக பண்டரிபுர பிரசாதத்தையே கொடுத்துவிட்டார் என்று சொன்னார். யார் எதை விரும்புகிறார்களோ அதை உடனே அளிப்பதில் பாபாவிற்கு நிகர் யாருமில்லை.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

கோவா மனிதர்கள் - அவுரங்காபாத் அம்மை

கோவா மனிதர்கள்

ஒரு சமயம் இரண்டு மனிதர்கள் கோவாவிலிருந்து பாபாவின் தரிசனத்திற்கு சீரடி வந்து பாபாவை வணங்கினார்கள். இரண்டு பேர்களும் ஒன்றாக வந்திருந்தபோதிலும், ஒருவரை மட்டும் பாபா 15 ரூபாய் தட்சணை கேட்டு வாங்கினார். இன்னொரு மனிதர் கேட்காமலே 35 ரூபாய் தட்சணையாக கொடுத்தார். பாபா மறுத்துவிட்டார். சாமா இதைப்பார்த்து ஆச்சரியமடைந்து என்ன தேவா இது? இருவரும் ஒன்றாகவே வந்துள்ளனர். ஒருவரை கேட்டு தட்சணை வாங்கினீர்கள். இன்னொருவர் தானாகவே, கொடுத்தும் மறுத்துவிட்டீர்கள். ஏன் இந்த பட்சபாதம்? என்று கேட்டார். பாபா சொன்னார் மகுதிமாயி அவளுக்குச் சேர வேண்டியதை கேட்டு வாங்குகிறாள். கொடுப்பவர்களும் நிம்மதியடைகிறார்கள் எனக்கென்று வீடு, குடும்பம், சொத்து ஏதாவது உள்ளதா? நான் தனியானவன். கடன், விரோதம், கொலை இவைகளுக்கு பிரதிபலன் அனுபவித்தே ஆகவேண்டும். தப்பமுடியாது. பிறகு தொடர்ந்து சொன்னார். அவன் முதல் மாத சம்பளத்தை கடவுளுக்கு கொடுப்பதாகவும் வேலை கிடைக்கும்படி வேண்டினான். அவ்வாறே 15 ரூபாய் சம்பளத்தில் ஒரு வேலை கிடைத்து படிப்படியாக 30, 60, 100, 200 பிறகு 700 ரூபாய் வரை சம்பளம் உயர்ந்தது. ஆனால் அவனுடைய முன்னேற்றத்தினால் பிரதிக்கருயை மறந்துவிட்டான். அவன் கர்மா இங்கு அவனைத் தள்ளிக்கொண்டு வந்தது. ஆகவே 15 ரூபாய் நான் வாங்கி எங்கு சேர வேண்டுமோ அங்கு சேர்ப்பிக்கின்றேன் என்றார்.

இன்னொரு கதையும் சொன்னார்

கடலோரம் போய்க் கொண்டிருக்கும்பொழுது ஒரு பெரிய வீட்டிற்குச் சென்று முற்றத்தில் அமர்ந்தேன். அவ்வீட்டுக்குச் சொந்தக்காரன் எனக்கு நிறைய ஆகாரவகைகளை கொடுத்து என்னை திருப்தியடையச் செய்தான். பீரோவின் பக்கத்தில் சுத்தமான இடத்தை படுப்பதற்கு கொடுத்தான். நான் நன்றாக தூங்கும்பொழுது, அந்த மனிதன், சுவரை உடைத்து படுத்து உறங்கி கொண்டிருந்த இடத்திற்கு வந்து, என்னுடைய ஜோபியிலிருந்த பணத்தை கத்தரித்து எடுத்துக்கொண்டான். நான் தூக்கத்திலிருந்து எழுந்தபோது ஜோபியில் 30,000 ரூபாய் திருடப்பட்டதை உணர்ந்தேன். மிக்க விசனமுற்று பேசாமல் முற்றத்தில் அழுதுகொண்டு மௌனமாக இருந்தேன். பணம் முழுக்க நோட்டுக்களாக இருந்தன. அந்த வீட்டுச் சொந்தக்காரன்தான் திருடினான் என்று தெரியும். உணவு, நீர், ஒன்றும் அருந்தாமல் 15 நாள் முற்றத்திலேயே விசனமாக உட்கார்ந்திருந்தேன். பிறகு ஒரு பக்கீர் அப்பக்கமாக சென்றவர் என்னிடம் வந்து விசனத்தின் காரணத்தை கேட்டார். எல்லாவற்றையும் சொன்னேன். அப்பக்கீர் சொன்னார். நான் சொல்வதைப் போல் நடந்தால்

எல்லா பணமும் கிடைக்கும் ஒரு பக்கீரின் இருப்பிடம் சொல்கின்றேன். அங்கே செல் அவரிடம் சரணடை. அவர் உன் பணத்தை திருப்பி வரச் செய்வார். அது வரை உனக்கு பிடித்தமான உணவை சாப்பிடாதே என்றார். அதே மாதிரியாக எனக்கு பணம் திருப்பி கிடைத்தது. பிறகு கடற்கரை வந்து கப்பலில் கூட்டமாக இருந்ததால் இடம் கிடைக்கவில்லை. ஒரு வேலைக்காரன் எனக்காக பரிந்து பேச இடம் கிடைத்தது. இன்னொரு கடற்கரை வந்து பிறகு ரயிலில் பயணமாகி மகுதியிடம் வந்து சேர்ந்தேன் என்று சொன்னார். கதை முடிந்துவிட்டது. பிறகு பாபா, சாமாவை அந்த 2 கோவா மனிதர்களையும் அழைத்துப்போய் சாப்பாடு கொடுக்கச் சொன்னார். அவ்வாறே சாமா அவர்களை அழைத்துப்போய் சாப்பாடு பறிமாறினார். சாப்பிடும்பொழுது சாமா அவர்களிடம் பாபா சொன்ன கதை புதுமையாக இருக்கிறது. அவர் கடற்கரைக்கு சென்றதுமில்லை. 30,000 ரூபாய் வைத்திருக்கவுமில்லை. பிரயாணம் செய்ததுமில்லை. பணத்தை இழந்ததும் இல்லை. திரும்பப் பெற்றதுமில்லை. ஆக உங்களுக்கு ஏதாவது புரிகிறதா என்று கேட்டார். கோவா மனிதர்கள் நெஞ்சடைக்க விம்மினார்கள். கண்களில் நீர் பெருக பாபா எல்லாமறிந்தவர். பிரம்மமே ஆவார். எங்களுடைய கதைகளைத் தான் சொன்னார். நடந்ததைச் சொன்னார். எல்லாம் எப்படி அவருக்கு தெரிகின்றது? ஆச்சரியத்திலும் ஆச்சரியம், சாப்பாட்டிற்கு பிறகு விவரிக்கின்றோம் என்றனர்.

சாப்பாட்டுக்குப் பிறகு சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். ஒருவர் சொன்னார். நான் ஒரு மலைப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவன். வேலை தேடி கோவாவிற்குச் சென்றேன். தத்தரிடம் ஒரு பிரதிக்கை எடுத்துக்கொண்டேன். வேலை கிடைத்தால் முதல் சம்பளத்தை கொடுப்பதாக சத்தியம் செய்தேன். அவருடைய கருணையால் ஒரு வேலை 15 ரூபாய் சம்பளத்தில் கிடைத்தது. பாபா சொன்னமாதிரியே உயர்வும் கிடைத்தது. ஆனால் என் பிரதிக்கையை அடியோடு மறந்துவிட்டேன். பாபா ரூபகமூட்டி 15 ரூபாயை பெற்றுக்கொண்டார். இது தட்சணை அல்ல. நான் பட்ட கடனை பாபா பெற்றுக்கொண்டார்.

உண்மையிலேயே பாபா பணத்திற்காகா யாரையும் கேட்டதில்லை. பக்தர்களையும் இம்மாதிரி பிச்சை எடுக்கவும் விட்டதில்லை. பணத்தை அபாயமாகவே எண்ணினார். பக்தர்களை அப்பணத்தின் மோகத்தில் விழாமல் காப்பாற்றினார். மகல்சபதி என்ற முதன்மையான பக்தர் மிக்க ஏழை. சாப்பாட்டிற்கே வழி இல்லாமல் அவர் குடும்பம் அலைந்தது. பாபா அவரை பணம் தேடவும் விடவில்லை. தட்சணையில் இருந்தும் ஒன்றும் கொடுக்கமாட்டார். ஒரு சமயம் ஒரு தாராள மனப்பான்மையுடைய வியாபாரி ஹன்ஸ்ராஜ் என்பவர் பாபாவின் முன்னிலையில் ஏராளமான பணத்தைக் கொடுத்தார். ஆனால் பாபா மகல்சபத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம் என்று தடுத்துவிட்டார். கடைசிவரை ஏழையாகவே இருந்து உயிர்நீத்தார்.

இரண்டாவது மனிதர் சொன்னார்

என்னுடைய பிராமண சமையல்காரன் 35 வருடங்களாக எனக்கு உண்மையாக இருந்து வந்தான். தூதிர்ஷ்டவசமாக கெட்டவழியில் மனதுமாறி என்னுடைய சொத்தை திருடிவிட்டான். ஒரு கல்லை பெயர்த்து எடுத்து, உள்ளே புகுந்து நாங்கள் நன்றாக தூங்கும்போது நான் சேர்த்து வைத்திருந்த எல்லா பணமுமான 30,000 ரூபாயை திருடிவிட்டான். பாபா பணத்தின் கணக்கை எவ்வளவு சரியாக சொன்னார். நான் இரவும், பகலும் அழுதேன். போலீஸிடமும் விசாரணை நடத்தி ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. முற்றத்தில் உட்கார்ந்து விசனத்துடன் 15 நாள் கழித்தபிறகு, ஒரு பக்கீர் என்னைப்பார்த்து, காரணத்தை விசாரித்தார். எல்லாவற்றையும் சொன்னேன். அவர் சொன்னார், ஒரு பெரிய மகான் சீரடியில் பாபா என்றொருவர் இருக்கின்றார். அவரிடம் வருவதாகவும், தரிசனம் செய்வதாகவும், பிரதிக்கை எடுக்கச் சொன்னார். உனக்கு விருப்பமான உணவை தரிசனம் செய்யும்வரையில் சாப்பிடுவதில்லை என்றும் பிரதிக்கை எடுத்துக்கொள். பிறகு நன்மையே ஏற்படும் என்று சொல்லி மறைந்துவிட்டார். அம்மாதிரியாக சாதம் சாப்பிடுவதை தவிர்த்தேன். பாபாவிடம் சென்று தரிசனம் ஆன பிறகு சாதம் சாப்பிடுவதாக பிரதிக்கை எடுத்தேன்.

15 நாட்களுக்குப் பிறகு அந்த சமையல்காரன் தாமாகவே வந்து 30,000 ரூபாயை திருப்பிக் கொடுத்து மன்னிப்பு கோறினான். எனக்கு பைத்தியம் பிடித்துவிட்டதால் இப்படி நடந்தது. உங்கள் காலில் என் தலையை வைத்து வணங்குகின்றேன், மன்னியுங்கள் என்றான். இப்படியாக நன்மையாகவே முடிந்தது. அந்த பக்கீரை நான் மறுபடியும் பார்க்கவில்லை. பாபாவை பார்க்க நினைத்தேன். இவ்வளவு உதவி செய்தவர் 35 ரூபாய்க்கு அலைவாரா! நம்மிடம் இருந்து ஒன்றும் எதிர்பாராமல் நன்மை புரியும் கடவுள் ஆவார்.

சந்தோஷமுற்று, பணம் திரும்பப் பெற்றதும் என்னுடைய பிரதிக்கையை மறந்தேன். பிறகு ஒரு நாள் கொலாபாவில் இருக்கும்பொழுது, கனவில் பாபாவைக் கண்டேன். உடனே ரூபகம் வந்து சீரடிக்கு கிளம்பினேன். கோவாவிற்கு செல்லும் கப்பல் நிறைந்து இருக்க காப்டன் என்னை அனுமதிக்கவில்லை. ஆனால் ஒரு வேலைக்காரன் பரிந்துரைத்ததால் கப்பலில் பம்பாயிலிருந்து வந்து ரயிலில் சீரடிக்கு வந்து சேர்ந்தேன். நிச்சயமாக பாபா எல்லாம் அறிந்தவர். நாங்கள் எங்கே, எங்கள் வீடு எங்கே, பாபா எவ்வளவு கருணையுள்ளவர். எவ்வளவு நன்மைகளை செய்து இங்கு எங்களை வரவழைத்துள்ளார். சீரடி வாசிகளான நீங்கள் ரொம்பவும் கொடுத்துவைத்தவர்கள். அதிர்ஷ்டக்காரர்கள். பாபா விளையாடியும், சிரித்தும், பேசியும் உங்களுடன் வசிக்கிறார். உங்கள் பூர்வ ஜன்ம நன்மையின் பயன் அதிகமாக இருப்பதால் பாபாவை இங்கு அழைத்து வந்துள்ளீர்கள். தத்தர் ரூபம் பாபாவேதான். எங்களை அழைத்து வந்து அவருடைய ஞான திருஷ்டியை அழகாக உறுதிப்படுத்திவிட்டார் என்று சொன்னார்.

அவரங்காபாத்தர் அம்மை

ஹேலாப்பூரிலிருந்து அவரங்காபாத்தர் அம்மை பாபாவின் தரிசனத்திற்காக வந்திருந்தாள். 27 வருடங்களாக குழந்தைபேறு இல்லாமல் எல்லா கடவுள்களையும், எப்படி எப்படியோ வேண்டுதல் செய்தும் பயன் இல்லாமல் போய்விட்டது. கடைசியாக சீடிக்கு வந்து, இரண்டு மாதம் தங்கினாள். மகுதிக்கு செல்லும்பொழுதெல்லாம் நிறைய கூட்டம் பாபாவை சுற்றி வழிந்ததினால், தனியாக தனது கோரிக்கையை சொல்லமுடியாமல்போயிற்று. ஆக சாமாவிடம் சொல்லி பாபாவிடம் தனக்காக முறையிடச் சொன்னார். பாபா கண்டிப்பாக ஆசீர்வதிப்பார் என்று சாமா சொல்லி பாபா சாப்பிடும்பொழுது வெளியே வாசலில் ஒரு தேங்காயுடனும், ஊதுவத்தியுடனும் காத்திருக்க சொன்னார் அவ்வாறே ஒரு நாள் அந்த அம்மா காத்திருந்தாள். பாபாவின் கைகளை சாமா துடைத்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது பாபா சாமாவை கிள்ளினார். சாமா, தேவா எங்களுக்கு இப்படியெல்லாம் கிள்ளுகின்ற கடவுள் தேவையில்லை. இதுதான் எங்களுக்கு நீங்கள் செய்யும் நன்மையா? என்றார். பாபா சொன்னார். சாமா 72 ஜன்மங்களாக நீ என்னோடு இருக்கின்றாய். இதுவரை கிள்ளினதுமில்லை. இப்பொழுது தொட்டால் கூச்சலிடுகின்றாயே என்றார். சாமா எங்களுக்கு நன்மை செய்யும் கடவுள்தான் வேண்டும். எங்களுக்கு சொர்க்கமோ மரியாதையோ தேவையில்லை. எங்களுடைய நம்பிக்கை உங்களுடைய பாதத்தின்மீது அசைக்க முடியாததாக இருக்க வேண்டும் என்றார், பாபா. ஆம் அதற்காகவே நான் வந்துள்ளேன். இதுவரையிலும் நான் உன்னை போஷித்தும், ரக்ஷித்தும் வருகின்றேன். உன்னிடம் எனக்கு மிக்க அன்பு உண்டு என்றார். பிறகு பாபா இருக்கையில் அமர்ந்தார். சாமா அந்த அம்மாவை கூப்பிட அவள் பாபாவிற்கு நமஸ்காரம் செய்து தேங்காயையும், ஊதுபத்தியையும் சமர்ப்பித்தாள். பாபா தேங்காயை ஆட்டினார். உள்ளே பருப்பு ஆடி சப்தம் வந்தது. சாமா, உள்ளே என்னமோ உருளுகின்றதே? என்னவென்று கேள்? என்று பாபா சொன்னார். சாமா, இந்த அம்மை ஒரு குழந்தைக்காக வேண்டுகின்றாள். இதே மாதிரியாக அவள் வயிற்றில் ஒரு குழந்தை உருளும்படி ஆசீர்வதியுங்கள். தேங்காயை அவளிடம் ஆசீர்வதித்துக் கொடுங்கள் என்றார். பாபா தேங்காய் குழந்தையை கொடுக்குமா? என்ன மடத்தனம் என்றார். சாமா, எனக்கு உங்கள் சக்தியும் ஆசீர்வாத மகிமையும் தெரியும். உங்கள் ஒரு வார்த்தை, அவளுக்கு வரிசையாக குழந்தைகள் கொடுக்கும். பிடிவாதம் செய்யாமல் ஆசீர்வதியுங்கள் என்றார். பாபா உடைக்கும்படி சொல்ல அதை அப்படியே அம்மைக்கு கொடுக்கும்படி சாமா வேண்ட சிறிது நேரம் சென்றது. முடிவாக பாபா ஒரு குழந்தை அவளுக்கு பிறக்கும் என்றார். சாமா எப்பொழுது? என்றார். பாபா இன்னும் 12 மாதங்களில் என்றார். பிறகு தேங்காய் உடைக்கப்பட்டு ஒரு பாகம் சாமாவும், பாபாவும் சாப்பிட்டார்கள். இன்னொரு பாகம் அம்மைக்கு கொடுக்கப்பட்டது. பிறகு சாமா அந்த அம்மையிடம் தாயே நீயே சாட்சி. 12 மாதங்களில் உனக்கு குழந்தை பிறக்கவில்லை என்றால் ஒரு தேங்காயை இந்த தேவரின் தலையில் உடைத்து இந்த மகுதியிலிருந்து விரட்டிவிடுவேன். நான் இதைச் செய்யவில்லை

என்றால் என் பெயர் மாதவ் இல்லை என்றார். பாபா சொன்னமாதிரியே ஒரு மகள் பிறந்து பாபாவிடம் குழந்தையுடன் தாய் வந்து நமஸ்கரித்தாள். நன்றியுள்ள அந்த அம்மையின் கணவன் 500 ரூபாய் பாபாவின் குதிரைக்கு லாயம் கட்டக் கொடுத்தார். இந்த குதிரையின் பெயர் சியாம்கர்ணா.

காகாசாகேப் தீக்ஷிதர் 1915ல் ஒரு நாள் சீரடிக்கு செல்ல புறப்பட்டார். மனைவியும், மாமியாரும், சங்கரராவும் உடன் கிளம்பினார்கள். வழியில் வாகுதேவ சீதாராம் சமன்த் என்பவரை தீக்ஷிதர் சந்தித்து, சீரடிக்கு செல்லுவதாகச் சொன்னார். சீதாராம் தீக்ஷிதரிடம் 2 அணாவைக் கொடுத்து தேங்காய், கற்பூரம், ஊதுபத்தி முதலியன வாங்கி பாபாவிடம் சமர்ப்பிக்கச் சொன்னார். ஆனால் தீக்ஷிதர் இதை அடியோடு மறந்துவிட்டார். பாபாவிடம் விடைபெறும்போது, பாபா போய் வா சிதளி வழியாக போ. ஆனால் ஒரு ஏழைப் பிராமணனின் 2 அணாவை ஏமாற்றாதே என்றார். உடனே தீக்ஷிதருக்கு சீதாராம் கொடுத்த 2 அணா ரூபகம் வந்தது. கடைக்கு சென்று தேங்காய், கற்பூரம், ஊதுபத்தி வாங்கி வந்து பாபாவிடம் சமர்ப்பித்து மன்னிக்கும்படி வேண்டினார். பாபா சரி, இப்பொழுது சென்று வா. யாருக்காவது வாக்களித்தால், அதன்படி நட. முடியாவிட்டால் வாக்களிக்காதே என்றார்.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

சாவடி ஊர்வலம்

பாபாவின் வாழ்க்கையும், பாபாவின் தினசரி வழக்கங்களும் அவருடைய வழிகளும், செயல்களும் யாராலும் வர்ணிக்க முடியாது. எவ்வளவோ லீலைகள் புரிந்தும் எதற்கும் சம்பந்தம் இல்லாதவர் போலவே காணப்பட்டார். சில சமயங்களில் மௌனமாக காணப்பட்டாலும், அவருடைய எண்ணங்கள் எல்லாம் தன் பக்தர்களை ரக்ஷிப்பதில்தான் இருந்தது. மனிதர்களை சகோதரர்களாகவும் பெண்களை சகோதரிகளாகவும், தாயாகவும் கருதி வந்தார். அப்பழுக்கற்ற வைரமாக ஜொலித்தார். பாபாவைப்பற்றி தெரிந்தவைகள் எல்லா ஜென்மங்களுக்கும் நினைவிருக்கவேண்டும். நாம் எப்பொழுதும் முழு மனதுடன் அவருடைய பாதங்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டும். எல்லா ஜந்துக்களிலும் அவரைப் பார்க்க வேண்டும். அவரை எப்பொழுதும் போற்றி வணங்க வேண்டும்.

சாவடி ஊர்வலம்

பாபா ஒரு நாள் மகுதியிலும் அடுத்த நாள் சாவடியிலும் மாறி, மாறி உறங்கி வந்தார். இவ்வாறு மாகா சமாதி அடைகின்ற வரையிலும் செய்து வந்தார். 10-12-1909 லிருந்து பக்தர்கள் சாவடியிலும், முறைப்படி பாபாவிற்கு பூஜை செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். அவருடைய ஆசீர்வாதத்தால் இந்த பூஜை முறையை அறிந்து கொள்ளுவோம். சாவடியில் சேர்ந்து சில மணி நேரங்கள் பஜனையில் ஈடுபடுவார்கள். அவர்களுக்கு பின்புறம் ஒரு அழகிய தேரும், வலதுபுறம் துளசி பிருந்தாவனமும், முன்பக்கம் பாபாவும் இவர்களின் மத்தியில் பஜனை கோஷ்டியும் இருக்கும். ஆண்களும், பெண்களும், பஜனையை கேட்பதற்கும் பாடுவதற்கும் முதலிலேயே வந்து கூடுவார்கள். சிலர் தபேலா, சிப்ளின், கர்தால், மிருதங்கம், கஞ்சிரா, கோல் ஆகிய தாள வகைகளை எடுத்துக்கொண்டு பஜனையைச் செய்வார்கள். பாபாவே மையமாக இருந்துகொண்டு எல்லோரையும் தன் காந்த சக்தியால் இழுத்து பக்தியில் மூழ்கச்செய்தவராவர். சிலர் மகுதியைச் சுற்றிலும் அகல் விளக்கை ஏற்றி பிரகாசமாகச் செய்வார்கள். சிலர் பல்லக்கை அலங்கரிப்பார்கள். சிலர் கையில் கொடிகளை வைத்துக்கொண்டு பாபாவிற்கு வெற்றி முழக்கம் செய்வார்கள். மகுதியைச் சுற்றிலும் விளக்குகள் எரிந்து பிரகாசமாக இருக்கும். பாபாவின் குதிரை சியாம்கர்ணா நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டு முன்னே நிற்கும். பிறகு தாத்யாபடல் சிலருடன் வந்து பாபாவை தயாராக இருக்கும்படியாக சொல்லுவார். பாபா பேசாமல் மௌனமாக உட்கார்ந்திருப்பார். தாத்யா படல் நேராக பாபாவிடம் சென்று வணங்கி, ஊர்வலத்திற்கு வரும்படி வேண்டி நின்று கைவாகு கொடுத்து பாபாவை நிற்க வைப்பார். தாத்யா, பாபாவை மாமா என்றழைப்பது வழக்கம். உண்மையாகவே அவர்களது உறவு அவ்வாறாகவே இருந்தது. எப்பொழுதும்போல் கப்னி அணிந்து, சாத்கா என்னும் சிறு குச்சியை கையில் இடுக்கில் வைத்து புகைபோக்கி குழாயையும் எடுத்துக்கொண்டு,

தோளின்மீது ஒரு துணியை போத்திக்கொண்டு, கிளம்புவதற்கு தயாராகுவார். பிறகு தாத்யா பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சால்வையை பாபாவின் மீது போத்துவார். இதற்கு பிறகு வலதுகாலின் பெருவிரலால் சில கட்டைகளை துணியில் தள்ளிவிட்டு, பிறகு வலது கையால் எரியும் விளக்கை தூண்டிவிட்டு, சாவடிக்கு கிளம்புவார். அப்பொழுது எல்லாவிதமான வாத்தியங்களும் முழங்கும். மத்தாப்பூ, வானவெடி முதலிய வான வேடிக்கைகள் வானத்தில் கோலம்போடச் செய்வார்கள். ஆண்களும், பெண்களும் பாபாவின் புகழைப் பாடிக்கொண்டே நடப்பார்கள். சிலபேர் நாட்டியம் ஆடுவார்கள். சிலர் கொடிகளை ஏந்தி பாபாவின் பெயரைச் சொல்லுவார்கள். மகுதியின் படிகளில் இறங்கும்பொழுது பகல்தாரர்கள் கட்டியுங்கூறுவார்கள். பாபாவின் இரண்டு பக்கங்களிலும் வெண்சாமரம் வீசுவார்கள். பாபா நடக்கும் பாதையில் துணியை விரித்துக்கொண்டு போவார்கள். அதன்மீது பாபா இரண்டு பக்கங்களும் பக்தர்களால் தாங்கிப்பிடிக்க, மெதுவாக நடந்து செல்வார். தாத்யாபடல் இடதுபக்கமும், மகல்சபதி வலதுபக்கமும், சில சமயங்களில் கோடீஸ்வரரான பூட்டி அவர்கள் பாபாவை பிடித்திருக்க, ஜோக் பாபாவின் பின்னால் குடையைத் தாங்கிப்பிடிக்க, பாபா மிகமிக மெதுவாக நடந்து செல்வார். இவ்வாறு பாபா செல்வதைப் பார்க்க கோடி கண்கள் இருந்தாலும் திருப்தியாகாது. நேரில் பார்க்க முடியாவிட்டாலும், கற்பனையால் பார்த்து, மகிழலாம். நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்ட குதிரை சியாம்கர்ணா முதலில் போக, பின்னால் கொடி ஏந்துபவரும் பஜனை செய்பவர்களும் பக்தர்கள் கூட்டமும், நடந்து செல்வார்கள். பாபாவின் நாமம் வாத்தியங்களுக்கு ஏற்றவாறு வானமே அதிர முழங்கியவாறு பஜனை செய்வார்கள். இவ்வாறாக ஊர்வலம், வீதியின் முனைவரையில் சென்று அங்கு எல்லோரும் ஒன்றாகக்கூடி, சந்தோஷத்தில் திளைப்பார்கள். தெரு முனையில் பாபா சாவடியை நோக்கி நின்றால், எப்பொழுதுமே இல்லாத ஒரு தனிப் பிரகாசத்தை நேரில் காணலாம். பாபாவின் முகம் பொன்னிறமாக ஜொலிக்கும் சூரியனைப்போல் பிரகாசிக்கும். பாபா அங்கு கண்களை மூடி நிற்பார். எவரையோ அழைப்பதுபோல், காத்திருப்பதுபோல், காணப்படுவார். பாபா வலதுகையை மேலும் கீழும் அசைப்பார். காகாசாகேப் தீக்ஷிதர், அப்பொழுது முன்னே வந்து, ஒரு வெள்ளித் தட்டில் பூக்களும், குலால் பொடியுடனும், பாபாவிற்கு அர்ச்சனை செய்வார். வாத்திய கோஷங்கள் இப்பொழுது உச்ச கட்டத்தில் முழங்கும். அப்பொழுது பாபா இன்னும் பிரகாசமாக காட்சி அளிக்க அந்த அழகை எல்லோரும் பருகுவார்கள். இதை வர்ணிக்க வார்த்தைகளே இல்லை. இவ்வளவு ஆர்ப்பாட்டத்திலும், பாபா துளியும் அசையாமல் மௌனமாகவே இருப்பார். தாத்யா கையில் விளக்குடன் பாபாவின் இடப்பக்கம் பிடித்து வர, மகல்சபதி வலது பக்கம் பிடித்து வர பாபா சாவடியை அடைவார். எவ்வளவு அழகான ஊர்வலம். பக்தர்களின் அனுபவத்தை யார் வர்ணிப்பது? எவ்வாறு முடியும்? இதைப் பார்ப்பதற்கு ஆண்களும், பெண்களும், ஏழைகளும், பணக்காரர்களும் அதிக அளவில் கூடி ரசிப்பார்கள். சந்தோஷமும், குதூகலமும் கொண்டாட பாபா சாவடியை அடைவார். இந்த காட்சிகள் இப்பொழுது மறைந்துவிட்டன. இனி யாராலும் பார்க்கமுடியாது. இருந்தாலும் நாம் மனதில் நினைத்து அசை போட்டால் பார்க்க முடியும். மனதிற்கு திருப்தி தரும்.

சாவடி, வெள்ளையடித்தும், கண்ணாடிகள் புதைத்தும், விளக்குகளை எரியவைத்தும், நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும். சாவடியை அடைந்தவுடன், தாத்யாபடல் முதலில் சென்று பாபாவிற்கு, ஆசனம் அமைத்து சாய்ந்து கொள்ளும் திண்டையும் வைத்து பிறகு பாபாவை உட்காரவைத்து ஒரு நல்ல கோட்டை அணியச் செய்வார். பிறகு பக்தர்கள் அனேக வழிகளில் அவரை தரிசிப்பார்கள். பாபாவின் தலையில் கிரீடம் குட்டியும், மாலைகள் போட்டும், நகைகள் அணிவித்தும், நெற்றியில் அழகழகாக பொட்டு வைத்தும், அவரையே உற்று நோக்கி, அவர் அழகையே பருகுவார்கள். உடனே கிரீடத்தை கலைந்து, துணியால் தலையை கட்டி, வேறு விதமாக அலங்கரிப்பார்கள். பாபா கிரீடம் முதலியவைகளை எரிந்துவிடுவார் என்ற பயம் பக்தர்களுக்கு எப்பொழுதும் இருந்தது. பாபாவும் பக்தர்களின் மனதறிந்து, அவரவர் இஷ்டப்படி அலங்கரிக்க விட்டுவிடுவார். அலங்காரத்தால் அழகு கரைபுரண்டு பிரகாசமாக பாபா தோன்றுவார்.

நானாசாகேப் நிமோன்கர் குடையை அழகாக சுற்றுவார். ஜோக் பாபாவின் பாதங்களை ஒரு வெள்ளித்தட்டில் வைத்து அபிஷேகம் செய்து, சந்தனத்தை பாபா மீது பூசி, வெற்றிலை கொடுத்து பூஜிப்பார். பிறகு தாத்யாவும் மற்ற எல்லோரும் பாபாவின் பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்குவார்கள். பாபா திண்டில் சாய்ந்து, உட்கார்ந்திருக்கும்போது பக்தர்கள் இருபக்கமும் சாமரத்தால் வீசுவார்கள். சாமா புகை போக்கி குழாயை தயார் செய்து, தாத்யாவிடம் கொடுப்பார். தாத்யா முதல் புகையை இழுத்து பிறகு பாபாவிடம் கொடுப்பார். பிறகு எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்படும். பிறகு பக்தர்கள் பாபாவிற்கு மாலைகள் போட்டு, புஷ்பங்களை பாபா முகர கொடுப்பார்கள். பாபா இவை யாவற்றையும் சிறிதும் சட்டை செய்யாமல் பக்தர்களின் திருப்திக்காக பேசாமல் எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக்கொள்வார். கடைசியாக ஜோக், ஆரத்தி எடுப்பார். அப்பொழுது எல்லா வாத்தியங்களும் ஒன்றாக சேர்ந்து முழங்கும். பிறகு பக்தர்கள் ஒவ்வொருவராக பாபாவிடம் நமஸ்கரித்து விடைபெறுவார்கள். தாத்யா பாபாவிற்கு புகை பிடிப்பதற்கு கொடுத்து, அர்த்தர் பன்னீர் இவைகளை தெளித்து பாபாவை வணங்கி வீட்டிற்கு கிளம்புகையில் பாபா, என்னை பார்த்துக்கொள். போவதாக இருந்தால் போ. ஆனால் இரவு நேரங்களில் சில சமயம் என்னைப் பார்த்து விசாரித்து போ என்பார். தாத்யாபடலும் சரி என்று சொல்லி வீட்டுக்குச் செல்லுவார். பிறகு பாபாவே அவர் படுக்கையை தயாரிப்பார். 50 அல்லது 60 வெள்ளைத் துணிகளை ஒன்றின்மேல் ஒன்றாக போட்டு படுக்கையை தயாரித்து ஓய்வு எடுப்பார். பாபாவின் பக்தர்கள் மேல் சொன்ன ஊர்வலத்தின் அழகை ரூபகப்படுத்திக்கொண்ட பிறகு தான், தினமும் படுக்கைக்கு செல்லவேண்டும், என்று தபோல்கர் வேண்டுகின்றார்.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

பாபாவின் சமையல் - விநியோகம் - கடவுளுக்கு அவமரியாதை - பிரசாதம்
கலந்தளித்தல் - மோர் குடிக்கச் செய்தல்.

ஒ ஸ்ரீ சாய் பாபா, சங்குரு சாயி நாதா, உங்களைச் சரணடைந்தவர்களின் நன்மைகளை கவனிக்கின்றீர்கள். வணங்கும் பக்தர்களுக்கு சந்தோஷத்தை அளிக்கின்றீர்கள். சாயி என்று சொன்னவுடன் எல்லா கஷ்டங்களுக்கும் விடுதலையளிக்கின்றீர்கள். தாராள மனப்பான்மையும், பக்தர்களை காப்பவரும், சரணடைந்தவர்களை நல்வழிப்படுத்துபவரும் நீங்களே பக்தர்களுக்கு உதவி செய்வதில் உங்களை நீங்களே வாட்டிக் கொள்ளுகின்றீர்கள். எல்லாம் அறிந்த தாங்களே மக்கள் விருப்பங்களை நிறைவேற்றி வைப்பதில், தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவர்களாகின்றீர்கள்.

பாபாவின் சமையலும், விநியோகமும்

வெவ்வேறு சாதனைகள், வெவ்வேறு காலத்தில் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. கிருதாயுகத்திற்கு தபஸும், திரேதாயுகத்திற்கு ஞானமும், த்வாபர யுகத்திற்கு அஞ்ஞானமும், கலியுகத்திற்கு தானமும் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எல்லா தர்மங்களிலும் சிறந்தது ஒருவருக்கு உணவளிப்பதே. பகலில் போஜனம் இல்லாவிடில் நமக்கு ரொம்பவும் களைப்பு ஏற்படுகின்றது. எல்லா ஜீவன்களும் அம்மாதிரியேயாகும். இதை அறிந்து எவன் ஒரு நபருக்கு உணவளிக்கின்றானோ, அவனே தர்மவானாகின்றான். உணவே பிரம்மம், உணவிலிருந்தே ஐந்துக்கள் பிறக்கின்றன. உணவிலேயே வாழ்கின்றன. இருந்தும் உணவிலேயே பிறக்கின்றன. ஒரு அதிதி வருவாராகில் அவருக்கு உணவளிப்பது நமது தலையாய கடமையாகும். ஐஸ்வரியம் துணிமணிகள் கொடுத்துப்பதில் பாகுபாடு தகுதி பார்த்தே கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் உணவிற்கு பாகுபாடோ, தகுதியோ, பார்க்கக்கூடாது. யார் வந்தாலும் உணவளிக்க வேண்டும். நொண்டி, முட்டம், கண்குருடு, உள்ளவர்களுக்கு முதலில் உணவளிக்க வேண்டும். பிறகு பக்தர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் உணவு பரிமாற வேண்டும். மற்ற தானங்கள் உணவளிப்பதுபோல் பெரிதல்ல.

பாபாவிற்கு வேண்டிய உணவு மிகவும் கொஞ்சம். அதையும் பிச்சை எடுத்தே சாப்பிட்டார். ஆனால் எல்லோருக்கும் உணவளிக்க வேண்டும் என்று நிச்சயித்துவிட்டால் வேண்டிய எல்லா ஏற்பாடுகளையும் அவரே செய்து வந்தார். மற்றவர்களை எதிர்பார்க்கவும் மாட்டார். தொந்தரவும் செய்யமாட்டார். முதலில் கடைக்குச் சென்று, எல்லா சாமான்களையும் வாங்கி மகுதிக்கு கொண்டு வருவார். ஆட்டுதல், அரைத்தல் எல்லாம் அவரே செய்வார். வெளிமுற்றத்தில் பெரிய அடுப்பை மூட்டி ஒரு பெரிய பாத்திரத்தை வைத்து, அவராகவே

தண்ணீர் ஊற்றுவார். இரண்டுவித பாத்திரங்கள் இருந்தன. ஒன்று 50 பேருக்கு உணவு தயாரிக்கும் பாத்திரம். இன்னொன்று 100 பேருக்கு உணவு தயாரிக்கும் பெரிய பாத்திரம். சில சமயங்களில் சக்கரைப் பொங்கல் செய்வார். மற்றொரு சமயம் புலவு என்னும் மாமிச வகை கலந்த உணவு தயாரிப்பார். கொதிக்கும் அரிசியில் ரொட்டி துண்டுகளை நறுக்கிப்போடுவார். உணவை ருசியாகச் செய்வதற்கு எல்லாவித முயற்சியும் செய்வார். வெல்லம் கலந்த அன்பில் என்கின்ற பாயசமும் செய்வார். உணவோடு அதையும் பரிமாறிவிடுவார். வெந்ததும் வேகாததும் பார்ப்பதற்கு தனது கைகளின் துணிகளை மடக்கிக் கொண்டு, வெறும் கைகளை விட்டு கொதிக்கும் சாதத்தை மேலும் கீழுமாக கிளறிவிடுவார். ஒருவித துன்பமும் அவர் கைகளுக்கு எற்பட்டதில்லை. உணவு வகை செய்து முடித்தவுடன், பாபா உணவை மகுதிக்கு எடுத்து வரச் செய்து பிறகு கொஞ்சம் மகல்சபதிக்கும், தாத்யாபடலுக்கும் கொடுத்துவிட்டு, பிறகு எல்லோருக்கும் அவர் கையினாலேயே வாரி வாரி கொடுத்து வயிறு நிறைய உண்ணச்செய்வார். நிஜமாகவே, அப்போது பாபாவின் கையில் உணவளித்து சாப்பிட்டவர்கள், மிகவும் கொடுத்து வைத்தவராவார்கள்.

எல்லோருக்கும் பாபா, ஒரே மாதிரியாக மாமிசம் கலந்த உணவும், காய்கறி உணவும் கொடுத்து உண்ணச்செய்தாரா என்று சந்தேகம் வரும். யாருக்கு மாமிச உணவு பழக்கமோ அவருக்கே அதைக் கொடுத்தார். பழக்கமில்லாதவர்களை அதை தொடக்கூட அனுமதிக்கவில்லை. சில சமயங்களில் பாபா சில சோதனைகளை நிகழ்த்தியிருக்கிறார். ஒரு ஏகாதசியன்று தாத்தாகேல்கரை கூப்பிட்டு சில ரூபாய்களை கொடுத்து கொரல்லாவிற்கு அவரே நேரில் சென்று மாமிசம் வாங்கி வரும்படி சொன்னார். தாதாகேல்கர் வைதீக பிராமணர். வைதீக முறைப்படி அனுசரித்து வந்தார். ஐஸ்வரியமும், தானியமும், துணிகளும், ஒரு குருவிற்கு கொடுப்பதைவிட, அவர் சொல்படி கீழ்பணிந்து அவருக்கு பணிவிடை செய்வதே சிறந்த தட்சணையாகும் என்பதை தாதாகேல்கர் அறிவார். ஆகவே துளியும் முகம் கோணாமல் கடைக்குச் செல்வதற்கு தயாரானார். கிளம்புகிற சமயத்தில் பாபா அவரை கூப்பிட்டு, அவர் பக்தியை மெச்சி, ஆசீர்வதித்து வேறு யாரையாவது கடைக்கு அனுப்புமாறு சொன்னார். தாதாகேல்கர் தன் வேலைக்காரன் பாண்டுவை அனுப்ப முயன்றார். மறுபடியும், பாபா பாண்டுவையும் கூப்பிட்டு மாமிசம் வாங்குவதையே அடியோடு நிறுத்திவிட்டார்.

இந்தமாதிரியான விநியோகம் 1910 வரையில் நடந்து, பிறகு நிறுத்தப்பட்டது. தாஸ்கணுவும், நானா சந்தோர்க்கரும் கீர்த்தனையாலும் புகழ்பலத்தினாலும் பாபாவை பிரசாரம் செய்யவே, நிறைய பக்தர்கள் சீரடிக்கு ஒவ்வொரு நாளும் வந்து குவிந்தனர். அது ஒரு பெரிய யாத்திரை ஸ்தலமாக மாறியது. ஆகவே பக்தர்கள் ஏராளமாக நிவேத்யம் கொண்டு வர ஆரம்பித்தார்கள். இந்த நிவேத்தியத்தை பக்கிரிகளுக்கும், ஏழைகளுக்கும்

விநியோகித்து மேலும் மிகுதியாகும்படியாக குவிந்தது. ஆரத்தி முடிந்தவுடன் பாபா எல்லா பக்தர்களையும். உதியும் ஆசீர்வாதமும் கொடுத்து அனுப்பிவிட்டு, பாபா மகுதியின் உள்ளே சென்று நடுவில் உட்கார இரண்டு வரிசைகளில் பக்தர்கள் உட்காருவார்கள். பக்தர்கள் கொண்டு வந்த நிவேத்தியங்களை பூரி, போலி, சாஞ்சா, அரிசி சாதம் ஆகிய எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக கலந்து பாபா எல்லா கடவுள்களுக்கும் நிவேத்தியம் படைத்து. பிறகு வெளியேயுள்ள ஏழைகளுக்கு ஒரு பாகத்தை அனுப்பி, எல்லோருக்கும் வயிறு நிறைய கொடுக்கச் சொல்லுவார். பிறகு, உள்ளே பக்தர்களுக்கு விநியோகிக்கச் சொல்லுவார். வரிசையாக உட்கார்ந்திருக்கும் பக்தர்களும், வயிறு நிறைய சாப்பிடுவார்கள். பாபா சாமாவையும், நிமோன்கரையும் நன்றாக பக்தர்களை கவனிக்கச் சொல்லுவார். அவர்களும் எல்லோரையும் நன்றாக உபசரித்தார்கள். அப்படி பாபாவால் கொடுக்கப்பட்ட பிரசாதம் ருசிமிக்கதாகவும் மணமுள்ளதாகவும் வயிறு நிறைந்ததாகவும் இருந்தது. அவ்வாறு சாப்பிட்டவர்கள் எவ்வளவு கொடுத்து வைத்தவர்கள்.

நானாசாகேப் தரிசனத்தை தனித்தல்

அவரவர் கற்பனைக்கு ஏற்றபடி பாபாவை சிலர் பிராமணன் என்றும் சிலர் முகமதியர் என்றும் சொல்லுவார்கள். பாபா எங்கு பிறந்தார்? எப்பொழுது பிறந்தார்? எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்? என்று யாருக்கும் தெரியாது. அவ்வாறு அவர் முகம்மதியராக இருந்திருந்தால் எப்படி துனியை வளர்த்து வருவார்? துளசி பிருந்தாவன் எப்படி இருக்க முடியும்? பஜனை செய்வதும், மணி அடிப்பதும், வாத்திய கோஷங்கள் முழங்குவதும், ஹிந்து வழக்கப்படி பூசை புரிதலும், எப்படி நடத்தமுடியும்? முகம்மதியனாக இருந்திருந்தால் அவர் காது எப்படி குத்தியிருக்கமுடியும். ஹிந்து கோயில்களுக்கு பழுது பார்க்க பணம் செலவிடமுடியுமா. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஹிந்து கோயில்களுக்கும், தெய்வங்களுக்கும் ஒரு சின்ன அவமரியாதை சொல்லையும் தாளமாட்டார்.

ஒரு சமயம் நானாசந்தோர்க்கர் அவருடைய உறவினருடன் சீரடிக்கு வந்தார். மகுதிக்குச் சென்று பாபாவிடம் வணங்கி உட்கார்ந்தார்கள். பாபாவிற்கு உடனே கோபம் வந்து நானாசந்தோர்க்கரிடம் இவ்வளவு நாள் பழகியும் நீ ஏன் இப்படி நடந்து கொள்ளுகின்றாய்? என்று கேட்டார். நானாவிற்கு முதலில் ஒன்றும் புரியவில்லை. பாபாவிடம் புரியும்படியாக சொல்ல வேண்டினார். கோபர்கானிலிருந்து சீரடிக்கு எந்த வழியாக வந்தாய்? என்று பாபா கேட்டவுடன் நானாவிற்கு தான் செய்த தவறு புரிந்துவிட்டது. எப்பொழுது சீரடிக்கு வந்தாலும் கோதாவரி நதிக்கரையிலிருக்கும் தத்தர் கோயிலுக்குச் சென்று வணங்கிய பிறகே சீரடிக்கு வருவார். இந்த தடவை, நேரம் இல்லாததினால் தன் உறவினருடன் நேராக சீரடிக்கு வந்து சேர்ந்தார். ஆக பாபா இதை ஞானதிருஷ்டியால் அறிந்தே நானாவை கோபித்துக் கொண்டார். நானா தன்னுடைய தவற்றை ஒத்துக்கொண்டு பாபாவிடம் தன் காலில் ஒரு பெரிய முள்குத்திவிட்டதாகச்

சொன்னார். பாபா, அதுவே அவருக்கு கொடுக்கப்பட்ட சிறிய தண்டனை என்றும் இனி தத்தரை வணங்கிய பிறகே சீரடிக்கு வருமாறு பணித்தார்.

மோர் பிரசாதம்

ஒரு சமயம் ஹேமத்பந்த் வயிறு புடைக்க சாப்பிட்டுவிட்டு பாபாவை பார்த்தபோது, ஒரு தம்ளர் நிறைய மோரை பாபா ஹேமத்பந்திடம் நீட்டினார். அதனுடைய வெள்ளையான தோற்றமும், சாப்பிட வேண்டும்போல் வாசனையாக இருந்தது. ஆனால் வயிற்றில் இடமில்லையே என்று ஹேமத்பந்த் பயந்தார். எப்படியிருந்தாலும் ஒரு முழுங்கு சாப்பிட்டார். நல்ல ருசியாக இருந்தது. பாபா சொன்னார் “எல்லாவற்றையும் குடி இனி இம்மாதிரியான சந்தர்ப்பம் கிடைக்காது” என்று சொன்னார். அம்மாதிரியாகவே குடித்தார். பாபா சொன்னபடியே திரும்பவும் அவருக்கு அம்மாதிரியான மோர் பாபாவிடமிருந்து கிடைக்கவில்லை. ஏனென்றால் இது நடந்த சீக்கிரத்தில் பாபா மகா சமாதி அடைந்துவிட்டார்.

இப்பொழுது நாம் ஹேமத் பந்திற்கு நன்றி சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால் அவர் சாப்பிட்டது ஒரு தம்ளர் மோர். ஆனால் நமக்கு ஏராளமாக லீலைகளை அதியற்புதமாக உணர்த்துகின்றார். ஆக நாமும் அந்த லீலைகளை பருகி மெய்மறந்திருப்போமாக.

காகாசாகேப் தீக்ஷிதர் ஒரு சமயம் சங்கர்ராவுடன் சீரடியில் தங்கியிருந்தார். பாபா சங்கர் ராவை 15 ரூபாய் தக்ஷணை கேட்டார். அவரிடம் பணம் இல்லை. ஆனால் வாயைத் திறந்து ஒன்றும் சொல்லாமல் விடுதிக்கு திரும்பிவிட்டார். மறுபடியும் மகுதிக்கு சென்றபோது சங்கர் ராவை 32 ரூபாய் பாபா தக்ஷணை கேட்டார். மிகவும் வெட்கத்துடன் திரும்பிவிட்டார். தீக்ஷிதர், சங்கர் ராவை பார்த்து சிரித்துக்கொண்டே பாபாவிடம், உன்னிடம் பணம் இல்லை என்று சொல்லுவதுதானே? மௌனமாக இருக்கவே மறுபடியும் மறுபடியும் உன்னை தட்சணை கேட்கிறார் என்றார். சங்கர் ராவ் அவ்வாறே செய்வதாக தீர்மானித்து மகுதிக்குச் சென்றார். இப்பொழுது பாபா 64 ரூபாய் தட்சணையாக கேட்டார். தீக்ஷிதர் உடனே “தங்களிடம் அவ்வளவு பெரிய தொகை இல்லை” என்று பதிலளித்தார். அப்படியானால் “ஐனங்களிடமிருந்து சேகரித்துக்கொடு” என்றார். இதன் அர்த்தம் அப்பொழுது புரியவில்லை. சில நாள் கழித்து பாபா உடம்பு அசௌகரியமடைந்தபோது ஒரு சப்தஹம் ஏற்படுத்தி பணம் வசூலிக்க சங்கர் ராவுக்கு கடிதம் வந்தது. அம்மாதிரியாக வசூலித்ததில் சரியாக 64 ரூபாய் வசூலாயிற்று. ஆக முன்கூட்டியே பாபா நடக்கப் போவதை அறிவித்துவிட்டார்.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

சமஸ்கிருதத்தில் பாபாவின் ஞானம்

கீதையின் சாராம்சத்தை போதித்தல் - சமாத்ரி மந்திர கட்டப்படுதல்.

சீரடியும், துவாரகமாயியும் பாபாவினால் தூய்மையாக்கப்பட்டது. ஒரு பெரிய புண்ணிய ஷேத்திரமாக மாறியது. அது பாபா அங்கே வாழ்ந்து அநேக லீலைகளை புரிந்து மகா சமாதியடைந்ததுதான் காரணம். சீரடி வாசிகளும் மிகவும் கொடுத்துவைத்தவர்கள். ஏனென்றால் பாபாவினால் நிறைய நன்மைகள் அடைந்தவர்கள். அவர்களுக்காக நிறைய தூரத்தில் இருந்து சீரடிக்கு வந்து சேர்ந்தவராவார். சாதாரண கிராமமாக இருந்த சீரடி மிகப்பெரிய புண்ணிய ஸ்தலமாக பாபா மாற்றி வைத்தார். அதே மாதிரி சீரடிப் பெண்களும் பாபாவிடம் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை வைத்திருந்தார்கள். குளிக்கும்பொழுதும், மாவாட்டும்பொழுதும், வீட்டு வேலைகளை செய்யும்பொழுதும் பாபாவின் லீலைகளை மிக எளிமையான பாட்டுகளால் பாடி மகிழ்ந்தனர். இது அவர்களுக்கு மன அமைதியை கொடுத்து வந்தது.

பாபாவின் போதனை

பாபாவிற்கு சமஸ்கிருதம் தெரியும் என்று யாருக்கும் தெரியாது. ஒரு நாள் கீதையிலிருந்து யாருக்குமே தெரியாத விசித்திரமான, ஆச்சரியமான அர்த்தங்களைச் சொல்லி சந்தோர்க்கரையும், மற்றவர்களையும் ஆச்சரியப்படுத்தினார். நானாசாகேப் சந்தோர்க்கர் வேதாந்தம் கற்றறிந்தவர். கீதையை கரைத்து குடித்து அதன் அர்த்தங்களை விரிவாக சொல்வதை பெருமையாக கொண்டிருந்தார். பாபாவிற்கு கீதையோ, சமஸ்கிருதமோ தெரியாது என்று நினைத்திருந்தார். ஒரு நாள் பாபா இந்த சந்தேகத்தை உடைத்தெறிந்தார். இது நடந்தது மகுதியில் நிறைய பக்தர்கள் கூடுவதற்கு முன்பாக. அப்பொழுதெல்லாம் நானா பாபாவிடம் தனியாக பேசி வந்தார். நானா ஒரு நாள் பாபாவின் காலை பிடித்துக்கொண்டே சமஸ்கிருத ஸ்லோகத்தை முணுமுணுத்தார்.

பாபா : நானா உனக்குள்ளேயே என்ன முணுமுணுக்கிறாய்?

நானா : நான் சமஸ்கிருத ஸ்லோகத்தை சொல்லிவருகிறேன்.

பாபா : என்ன ஸ்லோகம்?

நானா : பகவத் கீதையிலிருந்து

பாபா : உரக்கச் சொல்

நானா : தத்வித்தி பிரணிபாதேன பரிபிர்ச்சனேன சேவயா யுபதேக்சயர்தியந்தி தே ஞானம் ஞானானி நக்தத்வத்கர்ஷிஹை

பாபா : உனக்கு புரிகின்றதா?

நானா : ஆமாம்

பாபா : அப்படியானால் சொல்

நானா : அர்த்தம் என்னவென்றால் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம் செய்தும் கேள்வி கேட்டும், சேவை செய்தும், குருவிடமிருந்து இந்த ஞானத்தை கற்றக்கொள். பிறகு அந்த ஞானிகள், பிரம்மத்தைப்பற்றி தெரிந்தவர்கள் உனக்கு உபதேசத்தை அளிப்பார்கள்.

பாபா : எனக்கு இம்மாதிரியான மொத்தமான அர்த்தங்கள் வேண்டாம். சொல்லுக்கு சொல்பிரித்து சொல். பிறகு நானா அம்மாதிரியாக சொன்னார்.

பாபா : நமஸ்காரங்கள் மட்டும் செய்தால் போதுமா?

நானா : பிரணிபாத என்பதற்கு நமஸ்காரம் என்பதைவிட வேறு அர்த்தம் எனக்கு தெரியவில்லை.

பாபா : பரிப்பிரஷ்ண என்பதென்ன?

நானா : கேள்விகள் கேட்பது

பாபா : பிரஷ்ண என்பது எதை குறிக்கும்?

நானா : அதுவே கேள்விகள் கேட்பது என்பதுதான்.

பாபா : பரிப்பிரஷ்ண என்பது பிரஷ்ண என்கிற அர்த்தங்களை கொடுத்தால். பரி என்கிற வார்த்தையை ஏன் வியாசர் சேர்த்தார். வியாசருக்கு மூளை கெட்டுவிட்டதா?

நானா : எனக்கு வேறு அர்த்தம் தெரியவில்லை.

பாபா : சேவா எந்த மாதிரி சேவை?

நானா : நாங்கள் எப்பொழுதும் செய்யும் சேவைதான்

பாபா : அம்மாதிரி சேவை செய்தால் போதுமா?

நானா : அதைத் தவிர வேறு அர்த்தம் தெரியவில்லை.

பாபா : அடுத்தவரியில் உபதேக்ஷயந்தி தே ஞானம். ஞானம் என்பதற்கு பதிலாக வேறு எந்த வார்த்தையாவது சேர்க்க முடியுமா?

நானா : முடியும்.

பாபா : என்ன வார்த்தை?

நானா : அஞ்ஞானம்

பாபா : அப்படி சேர்த்தால் ஒரு நல்ல அர்த்தம் கிடைக்கும் என உணர்கிறாயா.

நானா : இல்லை. சங்கரபாஷ்யம் அவ்வாறு போதிக்கவில்லை.

பாபா : பரவாயில்லை. அவ்வாறு நல்ல அர்த்தம் கொடுத்தால் அஞ்ஞானம் என்ற வார்த்தையை சேர்ப்பதில் தப்பென்ன?

பாபா : கிருஷ்ணன் ஏன் வெவ்வேறு ஞானியிடம், தத்வர்ஷியிடம் நமஸ்காரம் செய்து கேள்விகள் கேட்டு சேவை செய்ய சொல்கிறார். அவரே தத்வர்ஷியாகவும், ஞானியாகவும் உள்ளவர்தானே?

நானா : ஆம், அவர் ஏன் மற்றவர்களை குறித்தார் என்று புரியவில்லை.

பாபா : உனக்கு இது புரியவில்லையா?

நானாவிற்கு மிகவும் வெட்கமாகிவிட்டது. பாபாவிற்கு சமஸ்கிருதம் தெரியாது என்று நினைத்து தனக்கு மிகவும் பாண்டியத்யம் உண்டு என நினைத்ததை பாபா எவ்வளவு அழகாக மட்டப்படுத்திவிட்டார். பிறகு நானா பாபாவை எல்லா அர்த்தங்களையும் புரியும்படி பாபா சொல்ல வேண்டினார்.

1. நமஸ்காரம் மட்டும் செய்தால் போதாது. சர்வஸ்வ சரணாகதி. உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் சரணமடையச் செய்ய வேண்டும்.
2. கேள்விகள் கேட்டு குருவினிடம் தப்பு கண்டு பிடிக்கவேண்டும் என்று கேட்கக்கூடாத கேள்விகளும், குருவை மாட்டி வைக்க வேண்டுமென்றும் கேட்கக்கூடாது. மோகஷத்தை அடையவும் முன்னேற்றத்தை அடையக்கூடிய கேள்விகளை மட்டும் கேட்க வேண்டும்.
3. வெறும் சேவை, கால்பிடித்தல் மட்டும் போதாது. தன் உடல் தன்னுடையது என்று நினைக்காமல் குருவிற்கு சொந்தமானது என்று நினைத்து குருவிற்கு சேவை செய்வதற்கே பிறந்தோம் என்று நினைத்து சேவை செய்ய வேண்டும்.

இவையெல்லாம் முறைப்படி செய்தால் குருவானவர் ஞானத்தைப் போதிப்பார். அஞ்ஞானத்தை ஒழித்தால் தானே ஞானம் உண்டாகும். பிரணிபாத என்பது சரணாகதி. உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தும் சரணடைய செய்ய வேண்டும். ஏன் மற்றவர்களிடம் கிருஷ்ணன் ஞானத்தைப் பெற செய்யவேண்டும். சத்பக்தர்கள் எல்லோரையும் வாசுதேவனாக நினைக்கிறார்கள். எல்லா குருவும் பக்தர்களுக்கு கிருஷ்ணனாக தோன்றுவார்கள். குரு சிஷ்யர்களை வாசுதேவனாக நினைக்கின்றார். கிருஷ்ணன் இவர்கள் இருவரையும் பிராணனாகவும் ஆத்மாவாகவும் நினைக்கிறார். அம்மாதிரியான குருவும் பக்தர்களும் இருப்பதை கிருஷ்ணன் நன்றாக அறிவார். ஆதலால் அர்ஜுனனை குருவிடமும் தத்வர்ஷியிடமும் ஞானத்தை கேட்கச் சொன்னார் என்று பாபா விரிவாக எடுத்துரைத்தார். நானா சந்தோர்க்கருக்கு பாபாவின் சமஸ்கிருத ஞானத்தில் ஆச்சரியம் ஏற்பட்டு தினமும் ஒரு ஸ்லோகத்திற்கு இவ்வாறு அர்த்தங்கள் போதிக்கும்படி, வேண்டி, அவ்வாறே நன்மைகளை பெற்றார்.

சமாதி மந்திர் கட்டுதல்

பாபா எப்பொழுதும் ஒரு விஷயத்தை முதலிலேயே பேசமாட்டார். தான் செய்ய வேண்டியதை அவ்வளவு சாமர்த்தியமாகவும், அழகாகவும் சூழ்நிலையை உருவாக்கி மற்றவர்கள் அதிசயதக்கவகையில் முடிப்பார். மெதுவாக நடந்தாலும் நிச்சயமாக முடித்து தருவார். இதற்கு உதாரணம் சமாதி மந்திர் கட்டி முடித்தது. ஸ்ரீமான் பாபுசாகேப் பூட்டி ஒரு பெரிய கோடஸ்வரர். பாபாவின் உண்மையான பக்தர். பாபாவுடன் சீரடியில் குடும்ப சகிதமாக வசித்து வந்தார். ஒரு சமயம் தனக்காக சொந்தமாக ஒரு கட்டிடம் சீரடியில் கட்ட நினைத்தார். இப்படி நினைத்த சில நாட்களுக்கு பிறகு தீக்ஷிதர் வாடாவில் தூங்கிக்

கொண்டிருக்கும்போது ஒரு கனவு கண்டார். பாபா கனவில் தோன்றி ஒரு கட்டிடம் நடுமத்தியில் கோயில் பிரகாரத்துடன் கட்டும்படியாக ஆக்கொருமிட்டார். சாமாவும் அதே வாடாவில் படுத்துறங்கிக் கொண்டிருந்தார். அவருக்கும், அதே மாதிரி உத்தரவு கனவில் தோன்றியது. ஸ்ரீமான் பூட்டி கனவிலிருந்து விழித்துக் கொண்டவுடன் சாமா விசித்து விசித்து அழுவதைப் பார்த்தார். காரணம் என்னவென்று கேட்டார். சாமா, தனக்கு பாபா கனவில் தோன்றி ஒரு கட்டிடம் கோயில் உள்பட கட்டும்படியாக உத்தரவிட்டதாகவும் அம்மாதிரி கட்டினால் எல்லோருடைய விருப்பங்களையும் பூர்த்தி செய்வதாக பாபா சொன்னதாகவும், அம்மாதிரியான கருணையுள்ள உத்தரவை கேட்டதினால் தனக்கு சந்தோஷம் ஏற்பட்டதாகவும் அதனால் கண்களில் நீர் பெருக அழுவதாகவும் சொன்னார். ஸ்ரீமான் பூட்டிக்கு ஆச்சரியமுண்டாகி இருவருடைய கனவும் ஒத்திருப்பதைப் பார்த்து ஆனந்தமடைந்தார். ரொம்பவும் பணக்காரரும் வசதியுள்ளவருமானதால் உடனே கட்டிடம் கட்ட தீர்மானித்தார். சாமாவுடன் கலந்தாலோசித்து ஒரு வரைபடமும் வரைந்தார்கள். காகாசாகேப் தீக்ஷிதரும் வரைபடத்தைப் பார்த்து ஆமோதித்தார்கள். அப்படித் தை பாபாவின் முன் வைத்தபோது உடனே பாபா அனுமதியளித்தார். உடனே கட்டிடம் கட்ட ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சாமாவின் மேற்பாற்றவையில், கீழ்த்தளமும் கிணறு முதலியவைகள் முடிக்கப்பட்டன. பாபாவும், லெண்டிக்கு போகும் வழியில் கட்டிடத்தைப் பார்த்து சில ஆலோசனைகள் வழங்கினார். மிகுதி வேலையை ஜோக்கிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அவ்வாறு கட்டிட வேலை நடந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது பாபுசாகேப் பூட்டியின் மனதில் ஒரு எண்ணம் உதித்தது. ஒரு மேடையை கட்டி அதன் நடுவில் முரளிதரன் சிலையை வைக்க எண்ணம் எழுந்தது. சாமாவிடம் இதைச் சொல்லி பாபாவின் அனுமதியை பெறச் சொன்னார். பாபா அவ்வழியாக போகும்பொழுது சாமா பாபாவை அனுமதி கேட்டார். பாபா அனுமதியளித்து இந்த கோயில் முடிந்தவுடன் நானே அங்கு தங்கப்போகிறேன் என்றார். மறுபடியும் கட்டிடத்தை உற்று நோக்கி “கட்டிடம் முடிந்தவுடன் நானே இதை உபயோகப்படுத்தப் போகிறேன்”. அங்கேயே வசித்து, நடந்தும், விளையாடியும், பக்தர்களைத் தழுவியும் ஆனந்தமாக இருக்கப் போகின்றேன் என்றார். பிறகு சாமா மேடையைக் கட்டுவதற்கு அஸ்திவாரம் வைக்கலாமா என்று பாபாவை கேட்டவுடன் பாபா சரி என்றார். உடனே சாமா ஒரு தேங்காயை உடைத்து, அஸ்திவாரத்தை ஆரம்பித்தார். கட்டிடம் பூர்த்தியாகி முரளிதரன் சிலை செய்வதற்கும் உத்தரவு செய்தாகிவிட்டது. ஆனால் சிலை செய்து முடிப்பதற்குள் புதிய திருப்பம் ஏற்பட்டது. பாபாவின் நிலை ரொம்பவும் மோசமாகி சமாதி ஆகும் நிலையை அடைந்தார். ஸ்ரீமான் பூட்டி ரொம்பவும் வருத்தமுற்று பாபா சமாதியாகிவிட்டால், கட்டிடம் பாபாவின் கையினால் புனிதமடைய செய்ய முடியாமல் போய் விடுமே. அவ்வளவு பணமும் வீணாகிவிட்டதே என்று புலம்பினார். ஆனால் பாபாவின் கடைசி வார்த்தை என்னை பூட்டியின் வாடாவில் வையுங்கள் என்பது ஸ்ரீமான் பூட்டிக்கு ஆறுதல் அளித்தது. எல்லோருக்கும் திருப்தியுண்டாயிற்று. அதே மாதிரியாக பாபாவின் புனித உடல் முரளிதரன் சிலையை

வைக்க ஏற்பாடு செய்த மத்திய மேடையில் வைக்கப்பட்டு சமாதி எழுந்தது. பாபாவே முரளிதரனாக மாறி அக்கட்டிடம் சமாதி மந்திரமாக மாறியது. ஆக பாபாவின் வார்த்தை நூற்றுக்கு நூறு சத்தியமாகியது. அவருடைய வாழ்க்கை யாராலும் ஊக்கி முடியாதது. பாபாவின் புனித உடல் சமாதி மந்திரமாக கட்டிடம் மாறியதற்கு ஸ்ரீமான் பூட்டி ரொம்பவும் கொடுத்து வைத்தவராகவும், பாபாவின் முழு ஆசீர்வாதத்தை அடைந்தவராகவும், ஆவார்.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

அத்தியாயம் 40

பாபாவின் கதைகள் - தேவின் உத்யயபவன் உற்சவத்திற்கு சந்தியாசீ ரூபத்தில் வருதல் - ஹேமத்பந்த் வீட்டிற்கு, படத்தின் ரூபமாக வருதல்.

பக்தர்களுக்கு இம்மையிலும், மறுமையிலும் நன்மைகளை வாரி வழங்கும் வள்ளல், சந்தோஷத்தைக் கொடுத்து காப்பாற்றும் தெய்வம் பாபா ஒருவரே. பக்தர்களின் தலையில் கையை வைத்து ஆசீர்வதித்தும், பக்தர்களை ஆலிங்கனம் செய்தும் பக்தர்களில் ஒருவராக மாறி ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கின்றார். அவர் லீலையை பாடுகின்றவர்கள், அவருக்கு மிகவும் வேண்டிய பக்தர்களாக மாறுகிறார்கள்.

தேவின் தாயார் உத்யயபவன் உற்சவம்

தஹாணாவில் B.V.தேவ் அதிகாரியாக இருந்தார். அவருடைய தாயார் அநேக விரதங்களை அனுசரித்து, கடைசியாக பூர்த்தி உற்சவம் உத்யயபவன் செய்ய நினைத்தார். அவ்வுற்சவத்தில் 100 அல்லது 200 பிராமணர்களுக்கு சாப்பாடு போட வேண்டும். தேவ் ஒரு நாளை குறிப்பிட்டு சீரடியில் பாபாசாகேப் ஜோக்குக்கு ஒரு கடிதம் மூலம் தெரிவித்து பாபாவை நேரில் உற்சவத்திற்கு வரும்படியாக அழைக்கும்படியும், அவரில்லாமல் உற்சவம் பூர்த்தி ஆகாதென்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார். பாபாசாகேப் ஜோக், பாபாவிடம் கடிதத்தை படித்துக்காண்பித்தார். பாபா மிக சிரத்தையுடன் கவனித்து, என்னை எவன் நினைக்கின்றானோ அவனைப்பற்றிய கவலையே எனக்கு. எனக்கு பிரயாணம் செய்ய டாங்காவே, ரயிலோ, வண்டியோ தேவையில்லை. என்னை யார் அன்புடன் அழைக்கின்றார்களோ, அவர்களிடம் ஓடி முன் நிற்கின்றேன். ஒரு திருப்தி தரக்கூடிய கடிதத்தை அதாவது நானும் நம் மூவரும் வந்து உற்சவத்தில் கலந்துகொள்வதாக எழுது என்று சொன்னார். ஜோக்கும் அதே மாதிரியாக கடிதம் எழுதினார். தேவிற்கு மிக சந்தோஷமாகியது. ஆனால் அவருக்கு தெரியும், பாபா அருகிலுள்ள ரஹதா, ரூபி, நிமோன்கான் என்கிற கிராமங்களைத் தவிர வேறு எங்கேயும் செல்வதில்லை என்று. பிறகு பாபாவிற்கு முடியாதது என்று ஒன்றுமில்லை. எல்லாம் அறிந்தவர். எங்கும்

நிறைந்திருப்பவர். திடீரென்று ஏதாவது ஒரு ரூபத்தில் தோன்றி, அவர் வார்த்தையை நிறைவேற்றுவார் என்று நம்பினார். இது நடந்த சில நாட்களுக்கு முன்பாக ஒரு சந்நியாசி பெங்காளி தோற்றத்துடன், ரயில்வே ஸ்டேஷன் அதிகாரியிடம் வந்து தான் பசுக்களை காப்பதற்காக ஒரு சங்கம் வைத்திருப்பதாகவும் அதற்கு அங்கத்தினர்களை சேர்த்து பணம் வசூலிக்க வந்திருப்பதாகவும் தெரிவித்தார். அந்த ரயில்வே அதிகாரி ஊருக்குள்ளே சென்று மாம்லதாரை சந்தித்து உதவித்தொகையை சேகரிக்கும்படி சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே தேவ் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். ரயில்வே அதிகாரி சந்நியாசியை அவருக்கு அறிமுகப்படுத்தினார். ஆக இருவரும் ரயில்வே பிளாட்பாரத்தில் உட்கார்ந்து பேசினார்கள். கடைசியாக தேவ், வேறு தரம் காரியத்திற்காக ஏற்கெனவே பணம் சேகரிக்க முயற்சி செய்துவிட்டதாகவும், ஆகவே உடனே இன்னொரு காரியத்திற்கு பணம் கேட்பது நல்லதல்ல என்று சொல்லி நான்கு மாதங்கள் கழித்து வந்தால் உதவி செய்வதாகச் சொன்னார். சந்நியாசியும் சென்றுவிட்டார்.

ஒரு மாதத்திற்கு பிறகுதான் தேவ் வீட்டில் விரதபூர்த்தி உற்சவம் ஏற்பாடாகியது. அன்று அதே சந்நியாசி காலை 10.00 மணியளவில் டாங்காவில் வந்திறங்கினார். தேவ் சந்நியாசி பணம் சேகரிக்க, வந்திருப்பதாக நினைத்தார். ஆனால் சந்நியாசி அவரிடம் பணம் சேகரிக்க வரவில்லை என்றும், சாப்பாட்டிற்கு வந்திருப்பதாகவும் சொன்னார். தேவ் சந்தோஷப்பட்டு அவரை வரவேற்றார். சந்நியாசி தன்னுடன் 2 பேர் வந்திருப்பதாகச் சொன்னார். தேவ் ஆகா எல்லோரும் வாருங்கள் இன்னும் விருந்திற்கு 2 மணி நேரம் இருப்பதினால் உங்களுக்கு எங்கே சொல்லி அனுப்புவது என்று கேட்டார். அவசியமில்லையென்றும், குறிப்பிட்ட நேரத்தில் தானே நேரில் வருவதாகச் சொல்லி போய்விட்டார். அதேமாதிரியாக 12 மணிக்கு மூவரும் வந்து அவர்களே சாப்பாட்டை முடித்துக்கொண்டு சென்றுவிட்டார்கள்.

உற்சவம் முடிந்தவுடன் தேவ் ஜோக்கிற்கு பாபா சொன்னபடி உற்சவத்திற்கு வரவில்லை என்று வருத்தப்பட்டு கடிதம் எழுதினார். ஜோக் கடிதத்துடன் பாபாவிடம் சென்றபோது கடிதம் பிரிக்கப்படாமலேயே, பாபா சீறி விழுந்தார். தேவ் சொல்லுகிறான். நான் வருகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு ஏமாற்றியதாக நினைக்கிறான். என்னுடன் மற்ற இருவரும் சேர்ந்து சாப்பிட்டு வந்ததாக எழுது. ஆனால் என்னை அடையாளம் கண்டுகொள்ள தேவினால் முடியவில்லை. அப்படியிருக்க என்னை ஏன் கூப்பிட வேண்டும். அவன் சந்நியாசி பணம் சேகரிக்க வந்திருப்பதாக நினைத்ததை பணத்திற்காக வரவில்லை. சாப்பாட்டிற்காக வந்தேன் என்று சொல்லி அவன் சந்தேகத்தை தீர்க்கவில்லையா என்று எழுது. என்னுடைய வார்த்தையை காப்பாற்ற என் தலையையும் கொடுப்பேன். என் வார்த்தையை பொய்யாக்க விடமாட்டேன் என்றார். இந்த பதில் ஜோக்கிற்கு சந்தோஷத்தை உண்டாக்கி அப்படியே தேவிற்கு கடிதம் மூலம் தெரிவித்தார். தேவ் படித்தவுடன் கதறி

அழுதார். பாபாவை கடிந்து கடிதம் எழுதியதற்காக மிகவும் வருந்தினார். சந்நியாசியாக வந்தபோதும் மூவரும் சாப்பாட்டிற்கு வருவதாகச் சொல்லியும் தான் அந்த சமிக்ஞையை புரிந்து கொள்ளவில்லையே என்று வருந்தினார். பக்தர்கள் பரிபூர்ணமாக பாபாவிடம் சரணமடைந்துவிட்டால், அவர்கள் வீட்டில் எல்லா காரியங்களும் அமோகமாக நடந்து பூர்த்தியாகும் என்று தெரிகிறதல்லவா.

ஹேமத்பந்த் ஷிமாகா சாப்பாடு

1917ல் ஒரு பெளர்ணமியன்று, ஹேமத்பந்த் கனவில் பாபா தோன்றி, ஒரு சந்நியாசி உருவத்தில் வந்து அன்று மதியம் சாப்பாட்டிற்கு வருவதாகச் சொல்லி மறைந்தார். விழித்ததும் பாபாவின் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. 7 வருடங்களாக பாபாவிடம் தொடர்புகொண்டிருந்தாலும், எப்பொழுதும் பாபாவையே நினைத்திருந்தபோதிலும், பாபா தன் வீட்டிற்கு சாப்பாட்டிற்கு வருவது என்பது சாத்தியமில்லை என்று நினைத்தார். எப்படியிருந்தாலும் பாபாவின் வார்த்தையில் திருப்தியடைந்து, மனைவியிடம் அன்று ஹோலி பண்டிகையாய் உள்ளதால் ஒரு சந்நியாசி சாப்பாட்டிற்கு வருவதால், கொஞ்சம் அதிகமாக சாதம் தயாரிக்கச் சொன்னார். அவளும் ரொம்பவும் ஆவலாக அந்த சந்நியாசி யாரென்றும் எங்கிருந்து வருகிறார் என்றும் கேட்டாள். அவளை குழப்பக்கூடாது என்று தீர்மானித்து கனவை விஸ்தரித்துச் சொல்லி, பாபா நேரில் அவரே வராது போனாலும் யாராவது விருந்தாளி ரூபமாக வந்து போஜனம் பண்ணுவார் என்று உறுதியளித்தார். மதியம் எல்லாம் தயாராகி ஹோலிப்பண்டிகை பூஜையும் நடந்து இலைகள் போட்டு, ரங்கோலி கோலம் இட்டுத் தயார் செய்தார்கள். 2 வரிசைகள் போடப்பட்டு, மத்தியில் பாபாவிற்கு இடமளித்து இலை போடப்பட்டது. குடும்பத்தினர் எல்லோரும் மகன்கள், பேரன்கள், பெண்கள், மாப்பிள்ளைகள் எல்லோரும் அவரவர் இடத்தில் அமர்ந்தார்கள். அநேகவித பதார்த்தங்களும் பரிமாறப்பட்டன. பாபா வருகின்றாரா அல்லது அவர் ரூபமாக வேறு யாராவது வருகின்றார்களா என்று ஆவலோடு தெருக்கதையே ஆவலாக பார்த்திருந்தார்கள். ஆனால் யாரும் வரக்காணோம். பிறகு கதவு சாத்தப்பட்டு சங்கிலியும் போடப்பட்டது. சாதமும் பரிமாறப்பட்டு நெய்யும் விட்டாகிவிட்டது. இது சாப்பிட ஆரம்பிப்பதற்கு அறிகுறியாகும். அக்னிக்கும், கிருஷ்ணனுக்கும் நிவேத்யம் அளிக்கப்பட்டு குடும்பத்தினர் சாப்பிட ஆரம்பிக்கலாம் என்று நினைத்தபோது வாசலில் படியேறி யாரோ வருவதுபோல் சத்தம் கேட்கவே எல்லோரும் ஆவலோடு வாசலைப்பார்த்தார்கள். ஹேமத்பந்த் கதவைத் திறந்ததும் இரு மகம்மதியர்கள் 1. அலிமகம்மது 2. மௌலானா குஸ்முசாவர் இருவரும் படி ஏறி வந்தார்கள். இருவரும் அன்னம் பரிமாறப்பட்டு எல்லோரும் சாப்பிட தயாராக இருப்பதைப் பார்த்து மன்னிப்பு கோறினார்கள். ஹேமத்பந்திடம் நீங்கள் உங்கள் சாப்பாட்டை விட்டு எழுந்து எங்களுக்காக வந்திருக்கிறீர்கள். மற்றவர்கள் உங்களுக்காக காத்திருக்கின்றார்கள். ஆகவே இதோ உங்களுடையதை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். இதனுடைய அதிசய கதையை பிறகு

சாவாதானமாகச் சொல்லுகிறோம் என்று சொல்லி ஒரு பழைய பேப்பரில் கட்டப்பட்ட படத்தை மேஜை மீது வைத்துவிட்டு போய்விட்டார்கள். ஹேமத்பந்த் அவசரமாக அதைப்பிரித்து பார்த்தபோது, ஒரு பெரிய அழகிய பாபாவின் படம் அதிலிருந்தது. ரொம்பவும் நடுங்கி, இரு கண்களிலும் கண்ணீர் பெருக குனிந்து பாபாவின் பாதத்தில் தலையை வைத்து வணங்கினார். பாபா இவ்வித லீலையினால் தன்னை ஆசீர்வதித்ததாக நினைத்தார். பாபா படத்தை மத்தியில் போட்டிருந்த இலைக்கு முன்பாக வைத்து நிவேத்யம் படைத்து, பூஜை முதலியன நடத்தி பிறகு எல்லோரும் சாப்பிட ஆரம்பித்தார்கள். அழகிய படரூபமாக பாபா கனவில் சொன்னதை, நிறைவேற்றியதை நினைத்து எல்லோரும் அதிசயித்தார்கள்.

காகாசாகேப் தீக்ஷிதரும் சாந்தாராம் மோர்ஷ்வார் பான்ஸே என்பவரும் கவர்ன்மெண்ட் உத்தியோக சம்பந்தமாக 31-3-1915 அன்று இரவு ஒரு அடர்ந்த காட்டின் வழியாக மாட்டு வண்டியில் சென்றார்கள். ரன்ஸென்ட் கால்வாயை அடைந்தபோது, வண்டி திடீரென்று நின்றுவிட்டது. வண்டி பின்னால் நகர ஆரம்பித்தது. காரணம் என்னவென்று பார்த்தபோது ஒன்றும் புரியவில்லை. பாதையின் ஓரத்தில் ஆழ்ந்த சரிவு இருந்தது. வண்டி கொஞ்சம் நகர்ந்தால் எல்லோருமாக பள்ளத்தில் விழவேண்டி வரும். அதே சமயத்தில் சாந்தாராம், தீக்ஷிதருக்கு ஒரு இடத்தை சுற்றி காண்பித்தார். அந்த இடத்தை கூர்ந்து கவனித்தபோது, ஒரு பெரிய புலி, மிக பயங்கரமான கண்களால் வண்டியின்மது பாய்வதற்கு தயாராக நின்றிருந்தது. மாடுகள் அந்த புலியை கவனித்தே, பயந்து நடுங்கி நின்றிருந்தன. கீழே இறங்கி வண்டியின் சக்கரத்தில் முட்டு கொடுக்காவிடில், வண்டி பின்னால் சரிவில் விழுந்துவிடும்.

இறங்கினாலோ புலி அவர்கள்மீது பாய தயாராக நின்றிருந்தது. சாந்தாராம் மிகவும் தைரியசாலி. தீக்ஷிதரை மாட்டின் கயிற்றை கெட்டியாக பிடிக்கச் செய்து பின்பக்கம் கீழே இறங்கி, சக்கரத்தின் அடியில் கல்லைக் கொடுத்து முட்டுக் கொடுத்தார். தீக்ஷிதருக்கு கயிற்றை பிடித்து உட்காரவும் தைரியமில்லாமல் நடுங்கினார். அதே சமயம் ஒரு மாடு பயத்தினால் உட்கார்ந்துவிட்டது. வண்டியும் சாய்ந்தது. தீக்ஷிதருக்கு தொண்டையெல்லாம் காய்ந்து என்ன செய்வதென்றே புரியாமல் நடுங்கினார். உடனே பாபாவின் ரூபகம் வந்து கண்டிப்பாக இந்த அபாயத்திலிருந்து பாபா காப்பாற்றுவார் என்று தைரியம் வந்து, பாபா, பாபா காப்பாற்றுங்கள் என்று விடாமல் கூச்சலிட்டார். சாந்தாராமும் அம்மாதிரியாக கூச்சலிடவே புலி வேறுபக்கம் திரும்பி ஓடி மறைந்துவிட்டது. மாடுகள் பயத்தினால் ஒரே ஓட்டமாக ஓடி கிராமத்தை அடைந்தது. பாபாவின் நாமஸ்மரணம்தான் தீக்ஷிதர் தப்பியது.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

பாபா படத்தின் கதை - கீழ்ந்த போர்வையை திருடுதலும் - ஞானேஸ்வர வாசித்தலும்.

பாபாவின் படத்தை ஹேமத்பந்திடம் கொடுத்துசென்ற அலிமகம்மது 9 வருடங்களுக்கு பிறகு ஹேமத்பந்தைப் பார்த்து, அப்படம் எப்படி தன்னிடம் கிடைத்தது என்றும் எதற்காக ஹேமத்பந்திடம் கொடுக்கப்பட்டது என்றும் சொன்னார். ஒரு நாள் பம்பாயில் ஒரு வீதியில் போய்க்கொண்டிருக்கும்பொழுது பாபாவின் படத்தை ஒரு கடையிலிருந்து வாங்கி, பந்தாரா வீட்டின் சுவற்றில் மாட்டி வைத்திருந்தார். பாபாவை மிகவும் விரும்பினதால், தினமும் தரிசனம் செய்து கொண்டிருந்தார். பாபாவின் படத்தை ஹேமத்பந்திடம் கொடுப்பதற்கு 3 மாதங்களுக்கு முன்பு, காலில் வீக்கம் ஏற்பட்டு, அதற்கு ஆப்ரேஷன் செய்யப்பட்டு அவருடைய மைத்துனன் நூர்முகம்மது பீர்பாய் அவர்களது பம்பாய் வீட்டில் படுத்திருந்தார். 3 மாதங்களாக அவருடைய பந்தாரா வீடு பூட்டியிருந்தது. அங்கு யாரும் வசிக்கவில்லை. ஆனால் சந்நியாசிகளின் படம் நிறைய மாட்டப்பட்டிருந்தது. நூர்முகம்மது பீர்பாயிடம் அப்துல் ரஹ்மான் என்ற சந்நியாசி படம் கிடைத்தது. அதை ஒரு போட்டோ எடுப்பவரிடம் எடுத்துச் சென்று பெரிய அளவில் போட்டோ எடுத்து, அந்த போட்டோக்களை நண்பர் எல்லோருக்கும் கொடுத்தார். அலிமகம்மதிற்கும் ஒரு படம் கொடுக்கப்பட்டது. அவரும் அதை மற்ற சந்நியாசி படங்களுடன் பந்தாராவில் மாட்டி வைத்திருந்தார். அப்துல்ரஹ்மானின் சிஷ்யனான நூர்முகம்மது மிகவும் பெருமையுடன் ஒரு போட்டோவை தன் குருவிற்கு கொடுக்க, அப்துல்ரஹ்மான் சந்நியாசியிடம் சென்றார். திறந்த வெளியில் தர்பாரிலிருந்து அப்துல்ரஹ்மான் கோபத்துடன் நூர்முகம்மதை விரட்டியடித்தார். நூர்முகம்மதிற்கு ரொம்பவும் வருத்தமுண்டாயிற்று. நிறைய பணம் செலவழித்தும் தன்னுடைய குருவின் கோபத்திற்கு ஆளாகிவிட்டோமே என்று வருத்தப்பட்டார். அவரது குருவிற்கு உருவ வழிபாடு பிடிக்காததால், தான் செய்த தவறை நூர்முகம்மது உணர்ந்து தன்னிடம் உள்ள போட்டோக்களை எல்லாம் கடலில் எறிந்துவிட்டார். நண்பர்களுக்கு கொடுத்த படங்களையும் எறிந்துவிடச் செய்தார். இச்சமயத்தில் அலிமகம்மது நூர்முகம்மது வீட்டில் படுக்கையிலிருந்ததால், நூர்முகம்மது எல்லா சந்நியாசி படங்களையும் கடலில் எறிந்துவிட்டால், அலிமகம்மதின் உடல் நலம் தேறும் என்றும் சொன்னார். அதே மாதிரியாக தனது காரியஸ்தரிடம் அலிமகம்மது சாவியை கொடுத்து, பந்தாராவில் உள்ள எல்லா சந்நியாசி படங்களையும் கடலில் எரியும்படி சொல்லியனுப்பினார். பிறகு அலிமகம்மது 2 மாதங்கள் கழித்து உடம்பு தேறினவுடன் பந்தாரா வீட்டிற்குச் சென்றார். பாபாவின் படம் மட்டும் முன்பு இருந்ததை போலவே சுவற்றிலிருப்பதைப் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்தார். அவருடைய காரியஸ்தர் மற்ற படங்களை எறிந்தவர் பாபாவின் படத்தை ஏன் தொடவில்லை என்று குழம்பினார். ஆனால் தன்னுடைய

மைத்துனன் நூர்மகம்மது பார்த்தால் எறிந்துவிடுவான் என்பதால் உடனே அப்படத்தைக் கழற்றி பீரோவில் வைத்தார். யாரிடம் கொடுத்தால் பத்திரமாக பாபாவின் படத்தை வைத்து காப்பாற்றுவார்கள் என்று யோசனை செய்தபோது, மௌலானா முசாவரைக் கேட்கும்படி மனதில் பாபாவே சொன்னதாகத் தோன்றியது. மௌலானாவைப் பார்த்து எல்லாவற்றையும் சொன்னார். தீவிரமாக யோசனை செய்த பிறகு இருவரும் அண்ணாசாகிப்பிற்கு கொடுத்தால் பத்திரமாக காப்பாற்றுவார் என்று தீர்மானித்து இருவரும் ஹேமத்பந்த் வீட்டிற்கு சென்று சரியான சமயத்தில், பாபாவின் படத்தை கொடுத்தார்கள். இக்கதையினால் பாபாவிற்கு நடந்தது, நடப்பது, நடக்கப்போவது எல்லாமே மிக நன்றாக அறிந்து பக்தர்களின் விருப்பங்களை சமயத்தில் எப்படி நிறைவேற்றுகிறார் என்று தெரிகிறதல்லவா.

போர்வை திருடுதலும் ஞானேஸ்வரி வாசித்தலும்

B.V. தேவ் தஹானாவில் அதிகாரியாக இருந்தார். அவருக்கு ஞானேஸ்வரி என்கிற மராத்தி மொழிப்புரையான கீதையை படிக்க விருப்பம் கொண்டார். மற்ற புத்தகங்களையெல்லாம் தினந்தோறும் ஒரு பாகம் படிக்க முடிந்தது. ஆனால் ஞானேஸ்வரி புத்தகத்தை வாசிக்க கையில் எடுத்தால் உடனே ஏதாவது தடங்கலோ, கஷ்டங்களோ உண்டாகி வாசிக்க முடியாமல் போய்விடும். 3 மாதம் லீவ் எடுத்துக்கொண்டு சீரடியில் தங்கினார். எவ்வளவு முயற்சி செய்தபோதிலும் சில வார்த்தைகள் சிலவரிகள் கூட ஞானேஸ்வரியில் படிக்க முடியாமல் திண்டாடினார். ஆக ஒரு முடிவுக்கு வந்தார். பாபா எப்பொழுது அணுக்கிரகம் செய்து வாசிக்க சொல்கின்றாரோ அப்போதே அதை படிக்க ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்தார். ஒரு நாள் சீரடியில் ஜோக், ஞானேஸ்வரியை தேவ் படித்து வருகிறாரா என்று கேட்டார். தேவ் அதற்கு சொன்னார் எனக்கு படிக்க விருப்பம் இருந்தாலும் எவ்வளவு முயற்சி செய்தாலும் படிக்க ஏதாவது தடங்கல் வருகிறது. ஆக பாபா எப்பொழுது அனுமதிக்கின்றாரோ அப்பொழுதே ஆரம்பிக்கப் போகிறேன் என்றார். ஜோக் சொன்னார் அப்படியானால் அப்புத்தகத்தை பாபாவிடம் எடுத்துச் சென்று பாபாவிடம் கொடுத்து ஆசீர்வாதத்துடன் திரும்பவும் வாங்கி, படிக்க ஆரம்பியுங்கள் என்று சொன்னார். பாபாவிற்கே எல்லாம் தெரியும் ஆதலால் அவ்வாறு செய்ய இஷ்டம் இல்லை என்று தேவ் சொன்னார். பிறகு பாபாவிடம் தேவ் சென்று ஒரு ரூபாய் தட்சணை கொடுத்து வணங்கினார். பாபா இருபது ரூபாய் தட்சணை கேட்டார். தேவும் கொடுத்தார். அன்று இரவு தேவ் பாலகிராம் என்பவரை சந்தித்து எப்படி பாபாவின் ஆசீர்வாதத்தை அவர் பெற்றார் என்று வினவினார். பாலகிராம் அடுத்தநாள் சொல்வதாக சொல்லிவிட்டார். அடுத்த நாள் காலை பாபாவின் தரிசனத்திற்கு போனபோது பாபா இருபது ரூபாய் தட்சணை கேட்டார். தேவும் அவ்வாறே கொடுத்தார். மருதியில் கூட்டம் அதிகமாக இருந்ததால், தேவ் மூலையில் உட்கார்ந்து, மவுனமாக இருந்தார். ஆனால் பாபா அவரை அருகில் வந்து அமரச்செய்தார். பகல் ஆரத்தி முடிந்து, எல்லோரும் கலைந்து சென்றவுடன்

தேவ் மறுபடியும் பாலகிராமைப் பார்த்து அவரது அனுபவத்தை விசாரித்தார். பாலகிராம் பதில் சொல்வதற்கு முன்பாக சந்துரு என்கிற குஷ்டரோக நோய் உள்ள பாபாவின் பக்தர், தேவிடம் வந்து பாபா அவரை கூப்பிடுவதாகச் சொன்னார். தேவ் பாபாவிடம் சென்றவுடன் யாரிடம் எதைப்பற்றி பேசிக்கொண்டிருந்தாய் என்று பாபா கேட்டார். தேவ் தான் பாலகிராமிடம் பாபாவின் புகழை விசாரித்ததாகச் சொன்னார். பாபா மறுபடியும் 25 ரூபாய் தட்சணை கேட்டார். தேவ் கொடுத்தார். பிறகு பாபா மகுதியின் உட்புறம் தேவை அழைத்துச் சென்று கம்பத்தில் சாய்ந்து உட்கார்ந்து, நீ என்னுடைய போர்வையை திருடிவிட்டாய் என்று குற்றம் சாட்டினார். தேவ் பயந்து தனக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்றார். பாபா அவரை தேடச் சொன்னார். தேவ் தேடிப்பார்த்தும் ஒரு போர்வையும் காணவில்லை. பாபாவிற்கு கோபம் வந்து இங்கு யாருமே இல்லை. நீதான் திருடன் நரைத்த தலையை உடையவன் நீ திருடுவதற்கே இங்கு வந்தாய் என்றார். பாபா கோபத்தினால் கண்கள் சிவக்க எல்லாவித வார்த்தைகளையும் கொட்டி திட்டினார். தேவ் மவுனமாக நின்று தனக்கு உதையும் கிடைக்கும்போல் இருக்கிறது என்று நினைத்தார். பாபா 1 மணி நேரத்திற்கு பிறகு தேவை வாடாவிற்கு திரும்பச் சொன்னார். வாடாவிற்கு திரும்பி வந்து ஜோக்கிடம் நடந்தவற்றை எல்லாம் தேவ் விவரித்தார். சிறிது நேரத்தில் பாபா எல்லோரையும் தேவ் உட்பட மகுதிக்கு வரச்சொன்னார். தேவிடம் தான் கடுமையாக நடந்துகொண்டதாகவும், அவர் மனதை ரொம்பவும் வாட்டி இருக்கும் என்பதையும் ஆனால் அவர் திருடிவிட்டதால் எதுவும் பேசமுடியவில்லை என்றும் பாபா சொன்னார். பாபா மறுபடியும் தேவை 12 ரூபாய் தட்சணை கேட்டார். தேவ் 12 ரூபாய் சேகரித்து கொடுத்து வணங்கினார். பிறகு பாபா சொன்னார். இனி பயம் இல்லாமல் ஞானேஸ்வரியை தினமும் வாசித்து வா. வாடாவில் போய் உட்கார். ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு பாகம் படி. அவ்வாறு படிக்கும்பொழுது வாசித்ததை எல்லோருக்கும் புரியும்படி சொல். பொன்னால் இழைக்கப்பட்ட வஸ்திரத்தை கொடுக்க நான் இங்கு காத்திருக்கிறேன். அப்படி இருக்க மற்றவர்களிடம் சென்று ஏன் திருடுகிறாய். ஏன் திருடும் பழக்கம் உண்டாக்கிக் கொண்டாய்? என்றார். ஞானேஸ்வரியை படிக்க அனுக்கிரகம் கிடைத்ததால் தேவிற்கு ரொம்பவும் சந்தோஷம் ஆகியது. எதுவேண்டுமோ அது கிடைத்துவிட்டதை நினைத்து மறுபடியும் பாபாவிடம் வணங்கி தான் ஒரு குழந்தை என்றும், முழுக்க முழுக்க சரணாகதி அடைந்திருப்பதாகவும் வாசிக்க அவர் தான் அருள்புரிய வேண்டும் என்று கெஞ்சினார். போர்வையை திருடுவது என்பதை தேவ் உணர்ந்தார். பாபாவைப்பற்றி பாலக்ராமிடம் விசாரித்ததுதான் போர்வையைத் திருடுவது. பாபாவே பதில் சொல்ல காத்திருக்கும்போது மற்றவர்களை ஏன் விசாரிக்க வேண்டும். மற்றவர்களிடம் விசாரிப்பதை விரும்பாததனால் தான் அவ்வாறு ஏசினார். தேவ் அந்த வசவுகளை புஷ்பங்களாகவும், ஆசீர்வாதமாகவும் ஏற்றுக்கொண்டு நிறைந்த மனதுடன் வீட்டிற்குத் திரும்பினார்.

பாபா வாசிக்கும்படி உத்தரவு கொடுத்து அதோடு நிறுத்தாமல் ஒரு வருடத்திற்குள் தேவின் வீட்டிற்குச் சென்று வாசிப்பதின் முன்னேற்றத்தை விசாரித்தார். 2 நாள் 4வது மாதம் 1914 வியாழக்கிழமை அன்று அதிகாலையில் ஒரு கனவில் தோன்றி போதி அதாவது ஞானேஸ்வரி புரிகின்றதா? என்று வினவினார். தேவ் இல்லை என்று சொன்னார். பாபா அப்படி என்றால் எப்பொழுது புரிந்துகொள்ளப்போகின்றாய் என்றார். தேவ் நீங்கள் உங்கள் ஆசீர்வாதத்தை பொழிந்தால் அல்லாமல் புரிவது கஷ்டம் என்றார். பாபா நீ படிக்கும்போது ரொம்பவும் அவசரப்படுகின்றாய். என் எதிரில் உட்கார்ந்து படி என்றார். எதை படிப்பது என்று தேவ் கேட்டார்? பாபா அத்தியாத்மா ராமாயணத்தைப் படி என்றார். தேவ் புத்தகத்தை கொண்டு வர போனதாக நினைத்தபோது விழிப்படைந்தார். கண்களை திறந்து பார்த்து மிக்க பரவசம் அடைந்து ஆனந்தித்தார்.

காகாசாகேப் தீக்ஷிதர் தகானாவில் இருந்து பிளேக் நோயிற்கு பயந்து வேறு இடத்திற்கு மாற்றிக் கொண்டார். அந்த வீட்டின் சொந்தக்காரரான ராஜுவின் கடைசி பையன் திடீரென்று அசௌக்கியம் அடைந்தான். ராஜுவின் பெரிய மகன் தீக்ஷிதர் வீட்டிற்கு சென்று தீக்ஷிதரின் பெரிய சகோதரரான டாக்டரிடம் மருந்து கேட்க வந்தான். ஆனால் அப்பொழுது டாக்டர் வெளியே சென்று இருந்ததால், தீக்ஷிதரிடம் சொல்லி ஏதாவது மருந்து கொடுக்கும்படி வேண்டினார். தீக்ஷிதர் தன்னிடம் மருந்து ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லி, ஆனால் பாபாவின் உதியைக் கொடுப்பதாகவும் அதுவே பையனை அபாயத்திலிருந்து காப்பாற்றும் என்று சொன்னார். அம்மாதிரியாகவே பாபாவின் உதியை பையனுக்கு தடவியபோது அபாயம் நீங்கி சௌக்கியம் அடைந்தான். பாபாவின் உதியின் மகிமையே மகிமை.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

பாபாவின் மகா சமாதி

முன்னறிவிப்பு

சாவை தடுத்தல் 1. ராமசத்திரா தாதாபடல் - தாத்யாகோடேபடல் - லக்ஷ்மிபாய் சித்தேக்கு தர்மம் அளித்தல் - கடைசி நேரம்.

பாபாவின் கதைகள், நமது பயங்களை போக்கி, நல்வழிப்படுத்தி, துன்பங்களை நீக்கி சந்தோஷத்தை கொடுக்கச் செய்யும். நாம் எப்பொழுதும் பாபாவின் பாதங்களை நினைத்து வந்தால் நமது கஷ்டங்கள் தீருகின்றன. ஆக எவர் நன்மைகளை கோருகின்றார்களோ, அவர்கள் பாபாவின் கதைகளை சிரவணம் செய்து, புண்ணியத்தை தேடிக்கொள்வார்களாவார்கள்.

முன்னறிவிப்பு

இதுவரை பாபாவின் கதைகளை கேட்டனுபவித்தோம். இனி பாபாவின் மகாசமாதி அடைதலை உணர்ச்சியோடு அனுபவிப்போம். 28-9-1918ல் பாபாவிற்கு சிறிது காய்ச்சல் இருந்தது. 2,3 நாட்கள் தொடர்ந்தது. பிறகு பாபா உணவருந்துவதை நிறுத்தவே மிகவும் பலவீனமாகிவிட்டார். 17வது நாள் செவ்வாய்கிழமை 15-10-1918ல் பாபா புனித தேகத்தை மத்தியானம் சுமார் 2.30 மணிக்கு துறந்து மகாசமாதியடைந்தார். இதை நாள் எழுதுவதும் செவ்வாய்கிழமை. எல்லாம் பாபாவின் மகிமை. இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பாக அதாவது 1916ல் பாபா தன்னுடைய மகாசமாதியைப் பற்றி ஒரு முன்னறிவிப்பைக் கொடுத்தார். ஆனால் யாரும் புரிந்துகொள்ளவில்லை. விஜயதசமியன்று 1916ல், பாபா மிகவும் கோபமடைந்து தன்னுடைய கப்னி லங்கோட்டி எல்லாவற்றையும் கழற்றி, கிழித்து எறிந்து கொண்டிருக்கும் துனியில் விட்டெறிந்தார். அப்படி துணிகளை போட்டதால் நெருப்பு ஜுவாலையிட்டு எரிந்தது. அதில் பாபா இன்னும் ஜ்வலித்தார். அங்கு பாபா ஆடையில்லாமல் நிர்வாணமாக நின்று நாள் மகம்மதியனா, ஹிந்துவா என்று இப்பொழுது தெரிந்துகொள்ளுங்கள் என்று சத்தம் போட்டார். எல்லோரும் பயந்து கிட்ட நெருங்க அஞ்சி நின்றார்கள். சிறிது நேரம் கழித்து பாபாவின் குஷ்டரோக பக்தர் பாகோஜி சிந்தி பாபாவின் அருகில் தைரியமாகச் சென்று லங்கோட்டா கட்டுவதில் வெற்றியடைந்தார். பிறகு பாபாவைப் பார்த்து, தேவா என்ன வேலை செய்கின்றீர்கள். இன்றைக்கு விஜயதசமி எல்லையைக் கடக்கும் நாள் என்று சொன்னார். பாபா தரையில் தன்னுடைய குச்சியால் அடித்து இது என்னுடைய எல்லையைக் கடக்கும் நாள் என்றார். ஆக பாபா தன்னுடைய மகாசமாதியை விஜயதசமியன்றுதான் நடக்கும் என்று முன்னறிவிப்பு செய்தார். ஆனால் யாரும் புரிந்துகொள்ளவில்லை. அன்றிரவு 11.00 மணிவரையில் பாபா சமாதானமாகவில்லை.

அன்று சாவடிக்கு ஊர்வலம் நடக்காது என்றே எல்லோரும் நினைத்தார்கள். ஒரு மணிநேரம் கழித்து பாபா கோபம் தணிந்து உடைகளை அணிந்து சாவடிக்கு செல்வதற்கு தயாரானார். பாபா இன்னொரு முன்னறிவிப்பையும் கொடுத்தார்.

சாஷை தடுத்தல்

சில நாட்களுக்கு பிறகு, ராமசந்திரபடல் என்பவர் மிகவும் காயலாகப் படுத்துவிட்டார். எல்லாவித மருந்துகளையும் முயற்சி செய்து, பலனில்லாமல் கடைசி நேரத்திற்காக காத்திருந்தார். அன்று நடு இரவில், பாபா திடீரென்று அவர்முன் தோன்றினார். படல் பாபாவின் பாதத்தை கெட்டியாக பிடித்துக்கொண்டு, பாபா எல்லா நம்பிக்கையும் இழந்துவிட்டேன். எப்பொழுது முடிவு வரும் என்று சொல்லுங்கள் என்று கெஞ்சி கேட்டார். கருணையுள்ள பாபா, அவரசப்படாதே உன் சாவு தவிர்க்கப்பட்டுவிட்டது. சீக்கிரமே குணமடைவாய். ஆனால் தாத்யாபடலைப்பற்றி தான் கவலையாக உள்ளது. 1918ல் விஜயதசமியன்று இறந்துவிடுவான். ஆனால் அவனுக்காவது, வேறு யாரிடமாவது சொல்லாதே. அவன் மிகவும் பயந்து போவான் என்று சொல்லி மறைந்தார். அதேமாதிரியாக ராமசந்திரபடல் குணமானார். ஆனால் தாத்யாபடலைப்பற்றி அவருக்கு பயம் ஏற்பட்டது. ஏனென்றால் பாபாவின் வார்த்தை அசைக்கமுடியாதது. தாத்யா கண்டிப்பாக 2 வருடங்களில் இறந்தே ஆக வேண்டுமென்று பயந்தார். ஆனால் பாபா சொன்னபடி யாரிடமும் சொல்லவில்லை. ஒரு தையல்காரர் பாலாசிம்பியிடம் மட்டும் இதைச் சொல்லிவைத்தார். இவ்விருவரும் நாட்களை எண்ணிக்கொண்டு பயந்துவந்தார்கள். 2 வருடங்கள் கழித்து விஜயதசமி நெருங்கி வந்த போது தாத்யாபடல் காயலாகி படுத்த படுக்கையாகி பாபாவின் தரிசனத்திற்கும் வரமுடியாமலிருந்தார். பாபாவும் காயலாக படுத்துவிட்டார். தாத்யா பாபாவையே மனனம் செய்து படுக்கையிலிருந்தார். தாத்யாவின் நிலை மிகவும் மோசமாகிவிட்டது. அவரால் அசையவும் முடியவில்லை. ஆனாலும் பாபாவை விடாமல் தோத்திரம் செய்து வந்தார். பாபாவின் நிலையும் மோசமாகிவிட்டது. பாபா அறிவித்த நாளான விஜயதசமியும் வந்துவிட்டது. ராமச்சந்திரபடலும், பாலாசிம்பியும் மிகவும் பயந்திருந்தனர். தாத்யாவைப்பற்றி உடல் நடுங்க தாத்யாவின் முடிவு நெருங்கிவிட்டதை உணர்ந்தனர். தாத்யாவின் நாடி துடிப்பும் மிகவும் மோசமாகி கடைசி கட்டத்திற்கு வந்துவிட்டார். எந்த சமயத்திலும் அவருடைய முடிவை எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் திடீரென்று ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டது. தாத்யா படலின் சாவு தவிர்க்கப்பட்டு அவருக்கு பதிலாக 15-10-1918ல் பாபா மகாசமாதி அடைந்துவிட்டார். கண்டிப்பாக பக்தனுக்காக பாபா தன்னுடைய முடிவை மேற்கொண்டார். தாத்யா குணமடைந்துவிட்டார். இவருடைய தாயார்தான் பாபா காட்டில் அலைந்தபோது தினமும் உணவை கூடையில் வைத்து தலையில் வைத்து அலைந்து திரிந்து பாபாவை கண்டுபிடித்து உணவை கட்டாயப்படுத்தி உண்ணவைத்த பிறகு வீடு திரும்புவார். தாத்யாவும் பாபாவை மாமா என்றழைத்து இரவும், பகலும் அவருடனே இருந்து சேவை புரிந்தார். ஆக பக்தருக்காக தன்னுடலைத் துறந்து

பாபா பக்தனுக்கு ஆயுளை நீடிக்கச் செய்தார். பாபா தன்னுடைய மகாசமாதிக்கு பதில் தாத்யாபடல் முடிவை முன்னோடியாக அறிவித்தார்.

அடுத்த நாள் 16-10-1918 பாபா பண்டரிபுரத்தில் தங்கியிருந்த தாங்கணுவின் கனவில் தோன்றி மகுதி இடிந்துவிட்டது. எண்ணெய் வியாபாரிகளும் மற்றவர்களும், சீரடியில் என்னை மிகவும் தொந்தரவுக்கு ஆளாக்கினார்கள். ஆகவே நான் போகின்றேன். அதனால்தான் உன்னிடம் வந்து அறிவிக்கின்றேன். உடனே தயவுசெய்து சீரடிக்கு சென்று என்னை பக்கல் பூக்களால் மூடு என்று சொல்லி மறைந்தார். தாங்கணுவுக்கு சீரடியில் இருந்து கடிதங்களும் பாபா மகா சமாதியைப்பற்றி வந்து சேர்ந்தன. உடனே சீரடிக்கு சென்று தன்னுடைய சிஷ்யர்களுடன் பஜனை செய்ய ஆரம்பித்து நாள் முழுக்க பாபாவின் லீலைகளை மகாசமாதியருகில் அமர்ந்து பாடினார். பூக்களைக் கொண்டு தானே மாலைகளை கட்டி பாபாவின் மகாசமாதியின் மேல் சார்த்தி பாபாவின் பெயரால் ஏழைகளுக்கு ஒரு பெரிய அன்னதானம் செய்துவைத்தார்.

லெட்சுமிபாய்க்கு தருமம் செய்தல்

விஜயதசமி இந்துக்களால் மிக்க புனித நாளாக போற்றப்படுகிறது. ஆக பாபா தான் மகாசமாதி அடைவதற்கு விஜயதசமியே மேற்கொண்டார். கொஞ்ச நாளாக மோசமாக இருந்தபோதிலும் எப்பொழுதும் உணர்வுடனே இருந்தார். கடைசி நேரத்திற்கு முன்பாக நேராக உட்கார்ந்து மிகவும் சொஸ்தமாகி விட்டாற்போல் தோன்றினார். பாபாவிற்கு அபாயம் அகன்று நன்றாக தேறிவிட்டார் என்று எல்லோரும் நினைத்தனர். பாபாவிற்கு தன் முடிவு தெரியும் ஆதலால் அதற்கு முன்பு சில தர்மங்கள் லெட்சுமிபாய் சிந்திக்கு செய்ய நினைத்து எழுந்து உட்கார்ந்தார். லெட்சுமிபாய் சிந்தி மிகவும் வசதியுள்ளவள். நல்ல பெண்மணி. மகுதியில் இரவும், பகலும் வேலை பார்த்து வந்தாள். மகல்சபதி, தாத்யா, லெட்சுமிபாய் சிந்தி ஆக இம்மூவரைத் தவிர இரவு நேரங்களில் மகுதிக்குள் யாரையும் அனுமதிப்பது இல்லை. ஒரு நாள் பாபா தாத்யாவுடன் மகுதியில் மாலை வேலையில் உட்கார்ந்திருந்தபொழுது, லெட்சுமிபாய் வந்து வணங்கினாள். பாபா, லெட்சுமி, எனக்கு பசியாக இருக்கிறது என்றார். லெட்சுமியும், கொஞ்சம் பொறுங்கள். ரொட்டியுடன் திரும்பி வருகிறேன் என்று சொல்லி திரும்பினாள். மறுபடியும் மகுதிக்கு ரொட்டி காய்கறிவகையுடன் வந்து பாபாவின் முன்பாக வைத்து வணங்கினாள். பாபா அதை அப்படியே எடுத்து ஒரு நாய்க்கு கொடுத்து உண்ணச் செய்தார். லெட்சுமி பாய் பாபாவிடம் என்ன பாபா இது, ஒடிச்சென்று அவசரமாக என் கையினாலேயே ரொட்டி தயார் செய்து கொண்டு வந்தால் ஒரு துளியும் தொடாமல் அப்படியே நாய்க்கு கொடுத்துவிட்டீர்களே. அனாவசியமாக எனக்கு ஏன் தொந்தரவு அளித்தீர்கள் என்றாள். பாபா எதற்காக சத்தம் போடுகிறாய். நாயின் திருப்தி என்னுடைய திருப்திதான். நாயிற்கும் ஆத்மா உள்ளது. ஜந்துக்கள் வெவ்வேறாக இருந்தாலும், பசி எல்லோருக்கும் ஒன்றே. சில பேசுகின்றன. சில ஊமையாக

இருக்கின்றன. யார் பசிக்கிற ஜந்துக்கு உணவு அளிக்கிறார்களோ அவர்கள் எனக்கு உணவு அளித்ததை போல் நினைக்கவேண்டும். இதுவே ஒரு பெரிய உண்மை என்றார். ஆக வாழ்க்கையில் தினசரி கடைப்பிடிக்கவேண்டிய ஒரு நல்ல வழக்கத்தை பாபா இம்மாதிரியாக அறிவித்தார். இந்த நாளில் இருந்து லெட்சுமிபாய் பாபாவிற்கு மிக்க அன்புடனும், பக்தியுடனும், ரொட்டியும் பாலும் அளித்து வந்தாள். பாபாவும் அதை பெற்றுக்கொண்டு லெட்சுமியின் பக்தியை மெச்சினார். ஒரு பாகத்தை எடுத்துக்கொண்டு மிகுதியை லெட்சுமிபாய் மூலமாக ராதாகிருஷ்ணாமாய்க்கு அனுப்பிவைத்தார். அந்த அம்மையும் பாபா பிரசாதத்தை தவிர வேறு எதையும் உட்கொண்டது இல்லை. பாபாவின் எல்லா ஜந்துக்களிடமும் நிறைந்து உள்ள தன்மை இதனால் நமக்கு நன்கு விளங்குகிறது. எல்லாம் அறிந்தவர். பிறப்பு, இறப்பு இல்லாத தெய்வமே ஆவார்.

இம்மாதிரியாக உபசரித்த லெட்சுமிபாயை ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டு பாபா கடைசி நேரத்தில் ஜோபியில் கையைவிட்டு முதலில் 5 ரூபாயும் பிறகு 4 ரூபாயும் மொத்தம் 9 ரூபாய் கொடுத்தார். 9 வித பக்தியோ அல்லது மகாசமாதி அடையுமுன் ஒரு கமங்கலிக்கு கொடுக்கும் தட்சணையோ எப்படியும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். பாபா மிக்க உணர்வோடு கடைசி நேரத்திலும் எல்லாவித ஏற்பாடுகளையும் செய்துகொண்டார். பக்தர்கள் உணர்ச்சி வசத்தால் துன்பம் அடையக்கூடாது என்று நினைத்து எல்லா பக்தர்களையும் விடுதிக்கு சென்று உணவருந்த சொன்னார். காகாசாகேப் தீக்ஷிதர் ஸ்ரீமான் பூட்டி மற்றவர்கள் எல்லோரும் பாபாவையே உற்றுநோக்கி கவலையுடன் காத்திருந்தார்கள். ஆனால் பாபா அவர்களை, விடுதிக்குச் சென்று உணவு அருந்தி பிறகு வருமாறு அனுப்பிவிட்டார். பாபா கட்டளையை மீறமுடியாமல் மன அமைதி இல்லாமல் வாடாவிற்கு சென்றனர். பாபாவைவிட்டு பிரிய மனம் இல்லாமல் சென்றனர். சாப்பிட உட்கார்ந்தாலும் பாபாவைப் பற்றியே நினைத்து புலம்பினார்கள். அவர்கள் சாப்பாட்டை முடிக்கும் முன்பாக பாபா மகாசமாதி அடைந்துவிட்டார் என்ற செய்தி வந்துவிட்டது. அப்படியே எல்லாவற்றையும் போட்டுவிட்டு மகுதிக்கு பறந்தார்கள். பாபா நிம்மதியாக பாயாஜியின் துடையின் மீது மகாசமாதி அடைந்ததை பார்த்து கதறினார்கள். நிம்மதியாக உட்கார்ந்தவாறே, தர்மம் செய்துகொண்டே மகாசமாதியடைந்தார். பாபா எதற்காக உலகில் தோன்றினாரோ அது முடிவடைந்து நிம்மதியாக மகாசமாதி அடைந்துவிட்டார்.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

பாபாவின் மகாசமாதி தொடர்ச்சி

தயாராகுதல் - சமாதீமந்திர் செங்கல் உடைதல் - 72 மணி நேர சமாதி - ஜோக்கின் சந்நியாசம் - பாபாவின் இனிய மொழிகள்.

யாயா தயாராகுதல்

பொதுவாக ஒருவர் சாகும் தருணத்தில் அவரிடம் புனித புஸ்தகங்களை வாசித்து கேட்கும்படி செய்வதால், அவரது மனம் அலைபாயாமல் கடவுளையே நினைத்திருந்து, நற்கதியடைய ஏதுவாகும். பரீட்சித்து மகாராஜா பிராமண ரிஷியால் சபிக்கப்பட்டு ஒரு வாரத்தில் இறக்கும் தருணத்தில் பகவத் புராணத்தை, ககரால் சொல்ல கேட்டு நற்கதியடைந்தார் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இம்மாதிரியான பழக்கங்கள் இன்றும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் பாபாவே தெய்வமாதலால் இம்மாதிரியான உதவிகள் அவருக்கு தேவையில்லை. ஆனாலும் மற்றவர்களுக்கு ஒரு உதாரணத்திற்காக இதையும் கடைப்பித்து காண்பித்தார். மகா சமாதி அடைவது அவருக்கு உறுதியாக தெரியுமாதலால், வாஜ் என்பவரை யமனை திருப்திபடுத்தும் ராமவிஜயத்தை படிக்கச் செய்தார். ஒரு வாரத்திற்குள்ளாக வாஜ் படித்து முடித்தார். பாபா இரவும் பகலும் மறுபடியும் அதைப் படிக்கச் செய்து, வாஜ் அதை 3 நாளில் முடித்தார். ஆக 11 நாள் சென்றது. மறுபடியும் 3 நாட்களுக்குள் முடித்து மிகவும் களைத்துவிட்டார். அதனால் பாபா அவரை அனுப்பிவிட்டு மிக்க சாந்தமாக விஜயதசமி நாளை எதிர்பார்த்திருந்தார். மகாசமாதி அடைவதற்கு 3 நாட்கள் முன்பாக, பாபா பிச்சைக்கு போவதை நிறுத்திவிட்டார். கடைசிவரை உணர்வோடு இருந்து பக்தர்களை தைரியப்படுத்தினார். அவர் மகா சமாதி அடையப்போவதை யாரிடமும் சொல்லவில்லை. காகாசாகேப் தீக்ஷிதரும் ஸ்ரீமான் பூட்டியும் மகுதியில் தினந்தோறும் பாபாவுடன் புசித்து வந்தார்கள். ஆனால் மகாசமாதி அடைவதற்கு கொஞ்ச நேரம் முன்பு அவர்கள் இருவரையும் சாப்பாட்டிற்கு விடுதிக்கு அனுப்பிவிட்டார். ஆனாலும் லக்ஷ்மிபாய் சிந்தி, பாகோஜி சிந்தி, பயோஜி ஆகியவர்கள் பாபாவுடன் இருந்தார்கள். லக்ஷ்மண் பாலா சிம்பியும், நானாசாகேப் நிமோன்கரும் உடன் இருந்தார்கள். சாமா படிகட்டில் உட்கார்ந்திருந்தார். லக்ஷ்மிபாய் சிந்திற்கு 9 ரூபாய் கொடுத்தபிறகு பாபா சொன்னார், எனக்கு மகுதியில் இருக்கப் பிடிக்கவில்லை. என்னை பூட்டியின் வாடாவிற்கு எடுத்துச் செல்லுங்கள் சரியாகும் என்றார். இதுவே பாபா சொன்ன கடைசி வார்த்தை. பிறகு பாபா பாயாஜியின் மீது சாய்ந்து மகாசமாதியடைந்தார். பாகோஜி சிந்தி இதையறிந்து நானாசாகேப் நிமோன்கரிடம் தெரிவித்தார். நானாசாகேப் நிமோன்கர் சிறிதுதண்ணீரை கொண்டு வந்து பாபாவின் வாயில் ஊற்றினார். ஆனால் வெளியே வந்துவிட்டது. பிறகு ஓ தேவா என்று கதறினார். பாபா சிறிது கண்களை திறந்து ஆ! என்று மெல்லிய குரலில் சொல்லி கண்களை நிரந்தரமாக மூடிவிட்டார். பாபா மகாசமாதி

அடைந்த விஷயம் மிக சீக்கிரமாக கிராமத்தில் பரவி எல்லோரும் மகுதியில் வந்து சேர்ந்தனர். சிலர் கதறி ஒவென்று அழுதனர். சிலர் தரையில் புரண்டழுதனர். சிலர் மூர்ச்சையடைந்தனர். ஒருவரையொருவர் கட்டிக்கொண்டு துக்கம் விசாரித்தனர். ஆக எல்லோர் கண்களிலும் தாரைதாரையாக கண்ணீர் பெருகி கதறி அழுதனர். பிறகு பாபாவின் உடலை எப்படி தகனம் செய்வது என்று விவாதம் நடந்தது. மகம்மதியர்கள் திறந்தவெளியில் பாபாவின் உடலைப் புதைத்து மகுதி எழுப்பவேண்டும் என்றார்கள். குஷல்சந்த் அமீர்சாகர் அவர்களும் இதை ஆமோதித்தார்கள். ஆனால் ராமசந்திர பட்டல் கிராமத்து அதிகாரியானவர், அதை மறுத்து ஸ்ரீமான் பூட்டியின் வாடாவில்தான் வைக்க வேண்டுமென்று உறுதியாகச் சொன்னார். ஆக இரு சாராரும் வாதத்திற்கு வந்து 30 மணி நேரம் ஒரு முடிவுக்கும் வரமுடியவில்லை. புதன்கிழமை காலையில் பாபா லக்ஷ்மண் மாமா ஜோஷியின் கனவில் தோன்றி கைகளை பிடித்து எழுப்பி, எழுந்திரு பாபுசாகேப் நான் இறந்துவிட்டதாக நினைக்கின்றான். தினசரி பூஜையை வழக்கப்படி செய்ய வரமாட்டான். ஆகவே நீயே காலை ஆரத்தியை செய் என்று சொன்னார். அவர் பாபாவிடம் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை உள்ளவர். ஆகவே எல்லா பூஜை சாமான்களுடன் மகுதிக்குச் சென்று மற்ற மகம்மதியர்கள் தடுத்தபோதிலும் சட்டை செய்யாமல் காலை ஆரத்தியை முடித்துச் சென்றார். இதை கண்ணுற்ற பாபுசாகேப் ஜோக் மத்தியானம் எல்லோருடனும் மகுதிக்கு வந்து பகல் ஆரத்தியை வழக்கப்படி செய்தார். பாபாவின் வார்த்தைக்கு மதிப்பு கொடுக்கும் வகையில் பாபாவை வைப்பதற்கு ஸ்ரீமான் பூட்டியின் வாடாவில் மத்திய மேடையைத் தோண்ட ஆரம்பித்தார்கள். செவ்வாய்கிழமை அன்றே போல்ஸ் சப் இன்ஸ்பெக்டர் ரஹுதாவிலிருந்து வந்து மற்றவர்களுடன் பேசி வாடாவில் வைப்பதற்கு சம்மதம் தெரிவித்தார். அடுத்த நாள் எல்லோரும் மகுதியில் ஒன்று கூடினார்கள். மறுபடியும் பாபாவை தகனம் செய்வதில் தகராறு எழும்பியது. ஆகவே கோபர்கான் அதிகாரி ஒரு கையெழுத்து வேட்டை நடத்தி வாடாவில் பாபாவை வைப்பதற்கு இரண்டு பங்கு மெஜாரிட்டியை காண்பித்தார். இருந்தாலும் கலெக்டரிடம் தெரிவிக்க எண்ணினார். காகாசாகேப் தீக்ஷிதர் தானே நேரில் சென்று கலெக்டரின் உத்தரவை வாங்கி வருவதாகக் கிளம்பினார். பெரிய வக்கீலான காகாசாகேப் தீக்ஷிதர் கலெக்டரிடம் சென்றால் நிச்சயமாக தன் பக்கமே சாதித்து வருவார் என பயந்து மகம்மதியர்கள் வாடாவில் பாபாவை வைக்க ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் மகம்மதியர்கள் வாடாவிற்கு வந்து பாபாவிற்கு வணக்கம் செலுத்துவதை ஹிந்துக்கள் தடுக்கக்கூடாது என்று உத்தரவாதம் கேட்டார்கள். அப்படியே கொடுக்கப்பட்டு ஏகோபித்த தீர்மானத்துடன் புதன்கிழமை மாலை பாபாவின் உடல் ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டு பூட்டியின் வாடாவில் ஹிந்துக்கள் முறைப்படி வாடாவில் மத்திய மேடையில் கர்ப்ப கிருகத்தில் பாபாவின் புனித உடல் வைக்கப்பட்டது. நிஜமாகவே பாபா முரளிதரனாக மாறினார். வாடா ஒரு புனித கோயிலாக மாறியது. பக்தர்களுக்கு மன அமைதியைக் கொடுக்கும் இடமாக மாறியது. எல்லா சடங்குகளும் பாலாசகேப்பேவியினாலும், உபாசனி மகாராஜாவினாலும் நடத்தப்பட்டது. 30 மணி

நேரம் பாபாவின் உடல் வைத்திருந்தும் துளியும் கெடாமல் கெட்டியாக இருந்தது. பாபாவின் குப்ளி கிழிக்கப்படாமல் அவிழ்க்கப்பட்டது.

செங்கல் உடைதல்

பாபா மகாசமாதி அடைவதற்கு சில நாட்களுக்கு முன்பாக ஒரு கெட்ட சகுனம் தோன்றியது. ஒரு பழைய செங்கல் பாபா கையை வைத்து உட்கார் மகுதியிலிருந்தது. இரவில் தலையணையாகவும் உபயோகித்து வந்தார். ஒரு நாள் பாபா வெளியே சென்றிருந்தபோது, ஒரு பையன் மகுதியை சுத்தப்படுத்தும்போது செங்கல்லை கையிலெடுத்தான். அது தவறி கீழே விழுந்து இரண்டாக உடைந்துவிட்டது. பாபா இதையறிந்தபோது மிகவும் வருத்தமுற்று இது செங்கல்லல்ல, என்னுடைய விதிதான் முடிந்துவிட்டது. இது என் நீண்டநாள் தோழன் எனது உயிர் போன்றது. இன்று என்னைவிட்டு பிரிந்தது என்றார். இந்த வார்த்தையும் பாபாவின் மகாசமாதிக்கு முன்னறிவிப்பதாகும்.

72 மணி நேர சமாதி

பாபா மகாசமாதி அடைவதற்கு 32 வருடங்களுக்கு முன்பாக சுமார் 1886ல் இதே சமாதி அடைவதற்கு முயன்றார். பெளர்ணமியன்று ஆஸ்துமாவினால் பாபா மிகவும் அவஸ்தைப்பட்டார். ஆகவே இதிலிருந்து விடுபட பிராணத்தை நிலைநிறுத்தி சமாதியிலிருக்க நினைத்தார். மகல்சபதியிடம் என்னுடைய உடலை 3 நாட்கள் காவல் காத்திரு. நான் திரும்பினால் சரி. அப்படி திரும்பாவிட்டால் திறந்தவெளியில் என் உடலை புதைத்து 2 கொடிகளை அடையாளத்திற்காக நடு என்று பாபா சொல்லிவிட்டு மூர்ச்சைவிட்டார். நாடியும் நின்றுவிட்டது. மூச்சும் அடங்கிவிட்டது. எல்லா கிராமத்தார்களும் அங்கு வந்து இதைப்பற்றி விசாரித்து பாபாவின் உடலை அவர் குறிப்பிட்ட இடத்தில் புதைக்க வேண்டும் என்றார்கள். ஆனால் மகல்சபதி இதை எதிர்த்து தடுத்து நிறுத்தினார். பாபாவின் உடலை தன் துடையில் தாங்கி 3 நாட்கள் இமைகொட்டாமல் மகல்சபதி காத்தார். 3 நாட்களுக்கு பிறகு பாபாவின் மூச்சு வேலை செய்ய ஆரம்பித்தது. அவர் கண்கள் திறந்து மறுபடியும் உயிருடன் திரும்பினார். எல்லாம்வல்ல இறைவனே அல்லாமல் வேறு யாரால் இவ்வாறு 72 மணி நேரம் கழித்து அதே உடலில் புகுந்து வரமுடியும் உடலே அழுகிவிடாதா. முழுக்க முழுக்க தெய்வத்தன்மை படைத்த பாபாவின் உடல், வாடாமல், வதங்காமல், கண்ணயர்ந்திருந்து போலல்லவா மூன்று நாட்களும் இருந்தது. ஆக இவரே உலக முழுக்க வியாபித்து இல்லாத இடமே இல்லை என்று சொல்லும்படியாக உள்ளார். ஏதோ சில காரியங்கள் முடிவு பெறுவதற்காக பாபா இவ்வுலகில் சிறிதுகாலம் வாழ்ந்து அது முடிவு பெற்றவுடன் உடலை கழற்றெறிந்துவிட்டு தன்னுலகத்திற்கே திரும்பிச் சென்றார். யார் அவரை உள்ளன்புடன் சரணடைகின்றார்களோ அவர்களுக்கு பாபாவே எல்லாம் ஆகி, அணுக்கிரகிக்கின்றார். நேரிடையாக நாம் இப்பொழுது அவரைப்

பார்க்காவிட்டாலும் சீரடிச் சென்றால் மகுதியில் அவரது பெரிய உருவப்படம் பாபாவின் பக்தரான சாமராவ் சாகிப்பினால் எழுதப்பட்டதைப் பார்த்து பரவசமடையலாம். பாபாவை நேரில் பார்ப்பது போன்றே தோன்றும். இப்பொழுது பாபா மறைந்தாலும் சீரடியில் இன்னும் வசிப்பதை உணரலாம். பக்தர்களை முன்பு காத்ததுபோலவே இப்பொழுதும் காத்து வருகிறார். அவர் கடவுளே ஆவார்.

ஜோக்கின் சந்நியாசம்

ஜோக் கவான்மெண்ட் உத்தியோகத்தில் அதிகாரியாக இருந்து ஓய்வு பெற்று சீரடிக்கு வந்து மனைவியுடன் தங்கினார். குழந்தைகள் கிடையாது. புருஷனும் மனைவியும் எப்பொழுதும் மகுதியிலிருந்து மிக்க அன்புடன் பாபாவை வணங்கி வந்தார்கள். பாபா மகாசமாதி ஆகும்வரையில் ஆரத்தி செய்து வந்தார். பாபா அவருக்கு அதே வாடாவில் ஞானேஸ்வரியும், பாகவதமும், உபன்யாசம் செய்யும் வேலையும் கொடுத்திருந்தார். இவ்வாறு அநேக வருடங்கள் சேவை செய்து, ஒரு நாள் பாபாவை பார்த்து, நான் நீண்ட நாட்களாக சேவை செய்து வருகிறேன். என்னுடைய மனதிற்கு அமைதி இல்லாமல் இருக்கிறது. எப்படி தங்களிடமிருந்தும் அமைதி கிட்டாமலிருக்கிறது. எப்பொழுது என்னை ஆசீர்வதிக்கப்போகிறீர்கள் என்று கேட்டார். பாபா பதில் சொன்னார். சில காலத்திற்கு பிறகு உன்னுடைய கெட்ட செயல்களின் வினை தீரும். எப்பொழுது எல்லாவற்றிலும் பற்றுதல் இல்லாமல் ஏற்படுகிறதோ அன்றே நீ என்னால் ஆசீர்வதிக்கப்படுவாய். அன்றே மனநிம்மதியுடன் பிச்சை எடுத்து உண்பாய் என்றார். சில வருடங்களுக்குப் பிறகு பாபா சொன்னபடி ஆயிற்று. ஜோக்கின் மனைவி இறந்தாள். வேறு உறவினரும் இல்லை. நிம்மதியாக சந்நியாசம் பெற்று மன அமைதியைப் பெற்றார்.

பாபாவின் இனிமையான வார்த்தை

கருணையுள்ள பாபா அடிக்கடி பல இனிய வார்த்தைகளை அள்ளித்தெளிப்பார். என்னை யார் அன்புடன் நேசிக்கிறார்களோ, அவர்கள் என்னை நேரில் காண்பார்கள். உலகம் முழுவதும் நான் இல்லாமல் அவனுக்கு பாலைவனமாகத் தோன்றும். என் கதைகளைத் தவிர வேறு ஒன்றும் சொல்லமாட்டான். விடாமல் என் நாமத்தை ஜெபிப்பான். எப்பொழுதும் என் பெயரைச் சொல்லுவான். என்னிடம் சரணடைந்தவனிடம் நான் கடனாளியாகின்றேன். அவனுக்கு நிம்மதியை அளிப்பதின்மூலம் கடனை அடைக்கின்றேன். என்னை சதா நினைப்பவனிடம் தொத்திக்கொள்வேன். எனக்கு கொடுக்காமல் எதையும் சாப்பிடாதவனிடம் நான் ஒட்டிக்கொள்கின்றேன். இப்படியாக என்னிடம் வந்து ஐக்கியமாகின்றான். இது எப்படி என்றால் ஒரு நதியானது கடைசியில் கடலோடு கலப்பதைப் போல, ஆகவே கர்வத்தை ஒழித்து அடக்கத்துடன் என்னிடம் சரணடைவாயாக. நான் உன் இருதயத்தில் உட்காருவேன். நான் யார்? என்னைத் தேடிக்கொண்டு எங்கேயும் அலைய வேண்டாம். எல்லாவற்றிலும் நான் வசிக்கின்றேன். இதை உணர்ந்தால் நான்

நீயாவாய் என்னுடன் ஐக்கியமாவாய். இப்படி பாபா அடிக்கடி சொல்லுவார். யார் பாபாவின் புகழ்பாடி அவர் லீலைகளை பக்தியுடன் சிரவணம் செய்கிறார்களோ அவர்கள் பாபாவுடன் ஐக்கியமடைகின்றார்கள்.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

காகாசாகேப் தீக்ஷிதரின் சந்தேகம் - ஆனந்தராவின் தோற்றம் - பாபாவின் படுக்கை பலகை - பகத்துடையதல்ல.

பாபாவின் நிஜத்தோற்றம், உருவம், நடை, உடை, பாவனைகள் மறைந்தாலும் அவருடைய தெய்வ உருவம் நம்முன் எப்பொழுதும் நிலைத்து நிற்கின்றது. அவர் இருந்தபோது நடைபெற்ற லீலைகள் இன்னும் தொடர்ச்சியாக, அதிசயத்தக்க வகையில் நடைபெற்று வருகின்றது. பக்தர்களின் வாழ்க்கையில் அந்த லீலைகளை ஒவ்வொரு காரியங்களிலும் கண்டு மகிழலாம். புதிய, புதிய லீலைகளை நாம் அனுபவித்துக்கொண்டே இருக்கலாம். ஆக பாபா எப்பொழுதும் வாழ்ந்துகொண்டே இருந்து பக்தர்களுக்கு அனுக்கிரகம் அளிக்கின்றார் என்று நன்றாக புரிகிறது. பாபாவை நேரில் பார்த்தவர்கள் நிஜமாகவே அதிர்ஷ்டசாலிகளாவார்கள். ஆனால் அப்படி நேரில் தரிசித்தும் கடவுளை அடைய வழி தெரிந்துகொள்ளவில்லை என்றால் அது அவர்களுடைய துரதிர்ஷ்டமே ஆகும். அப்பொழுதும் இப்பொழுதும் தேவையானது, பாபாவிடம் மனப்பூர்வமான, அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கையே, பக்தியே ஆகும். நமது எல்லா அவயங்களும் ஒத்துழைத்து பாபாவிடம் ஒரே முகமாக பக்தி செலுத்தவேண்டும். வேறு வழிகளில் மனதை செலுத்தி பாபாவிடம் பக்தி செலுத்துவதினால் பிரயோஜனமில்லை. மனப்பூர்வமாக ஆத்மார்த்தமாக பாபாவிடம் பக்தி செலுத்த வேண்டும். மோக்ஷத்தை அடைவதற்கு பாபாவைத் தவிர வேறு எவருமே உதவிபுரிய முடியாது. நமக்கு நாமே உதவி செய்துகொண்டு வழிவகுத்துக் கொள்ளவேண்டும். நிஜம் எது, மாயை எது என்று பாகுபாடு தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். மனதை அடக்கி பாபாவிடம் பக்தி செலுத்தவேண்டும். சுருக்கமாக பாபாவின் நாமத்தை அடிக்கடி சொல்வதினால் எல்லா வஸ்துக்களிலும், ஜந்துக்களிடத்திலும் பாபாவையே நாம் காணலாம்.

தீக்ஷிதரின் சந்தேகமும், ஆனந்தராவின் கனவும்

பாபா தீக்ஷிதருக்கு தினமும் பாகவதமும், பவர்த்த ராமாயணமும் வாசிக்கும்படி கட்டளையிட்டார். பாபா மகாசமாதி அடைந்தபிறகும் தீக்ஷிதர் இதை தொடர்ந்து வாசித்து வந்தார். ஒருமுறை பம்பாயிலுள்ள செளபாத்தியில் காகா மஹாஜனியின் வீட்டில் தீக்ஷிதர் ஏகநாத்தின் பாகவதத்தை காலைப்பொழுதில் வாசித்து வந்தார். சாமாவும், காகாமஹாஜனியும் மிக்க அக்கரையோடு அவருடன் உட்கார்ந்து சிரவணம் செய்தார்கள். அப்பொழுது ரிஷப குடும்பமான 9 வித சித்திகள் வாசித்தார். அவைகள் 1. கவி-தர்மத்தைப்பற்றியும், 2. ஹரி-பக்தனைப்பற்றியும், 3. அந்தநிக்ஷா-மாயைப்பற்றியும், 4. பிரபுத்தா - மாயையிலிருந்து மீள்வது எப்படி என்றும், 5. பிப்பாளயம் - பரப்பிரம்மத்தைப்பற்றியும், 6. அவில் ஹோத்ரா கர்மத்தைப்பற்றியும், 7. துருமில்-கடவுளின்

லீலைகளைப்பற்றியும், 8. சாமாள் - பக்தனல்லாதவன் இறந்தபிறகு அடையும் துன்பங்களைப்பற்றியும், 9. கரபஜன் வெவ்வேறு விதமான பக்திமார்க்கத்தைப்பற்றியும் விரிவாக சொல்லப்பட்டிருந்தது. இவைகளின் சாராம்சம் இந்த கலியுகத்தில் நாம் விடுதலையடைய ஒரே வழி குருவை சரணடைவதுதான். இதைப் படித்து முடித்ததும் தீக்ஷிதர் மிகவும் விரக்தியான வகையில், பக்தியைப்பற்றி 9 வித சித்திகள் எவ்வளவு ஆச்சரியமாக பேசுகின்றன. ஆனால் அதே சமயத்தில் இதை பழக்கத்தில் கொண்டுவர எவ்வளவு கஷ்டங்கள் உண்டாகின்றன. சித்திகள் மிகவும் அருமையானவை. ஆனால் அவை சொல்லுகிற விதத்தில் நம்மைப்போல் அறிவீனர்கள் நடக்கமுடியுமா? எத்தனை ஜன்மங்கள் எடுத்தாலும் அம்மாதிரியான பக்தியை அடையமுடியாது. அதனால் மோக்ஷத்தையும் அடைய முடியாது. நமக்கு வேறு வழியே இல்லைபோல் தோன்றுகிறதே என்று புலம்பினார். சாமாவிற்கு தீக்ஷிதரின் வார்த்தைகள் பைத்தியக்காரத்தனமாக நினைத்து சொன்னார். பூர்வ ஜன்ம பலனின் நன்மையால் ஒரு வைடூரியத்தை, பாபாவை குருவாகவும், தெய்வமாகவும் அடைந்து இப்படி புலம்பும்படியாக என்ன ஆயிற்று. பாபாவிடம் மாற்றமுடியாத அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை இருந்தால் இப்படியெல்லாம் பிதற்றுவீரா. சித்திகளின் பக்தி பலமானதாக இருக்கலாம். சக்திவாய்ந்தவனாக இருக்கலாம். ஆனால் பாபாவிடம் நமது பக்தி அதைவிட பலம் பொருந்தியதல்லவா. பாபா ஆணித்தரமாக சொல்லவில்லையா. அதாவது குருவின் நாமத்தை விடாது ஜெபித்தால் நிச்சயமாக மோக்ஷத்தை கலபமாக அடையலாமென்று. அப்படியிருக்க பயமென்ன? இம்மாதிரி புலம்புலதென்ன? என்று கேட்டார். சாமாவின் வார்த்தைகள் தீக்ஷிதருக்கு திருப்தியை தரவில்லை. அன்று முழுவதும் எப்படி சித்திகள் சொன்ன பக்தியை அடைவது என்றே குழம்பிக் கொண்டிருந்தார். அடுத்த நாள் காலையில் சாமாவைத் தேடிக்கொண்டு இதே இடத்திற்கு ஆனந்தராவ் பகேடே என்பவர் வந்தார். அப்பொழுது தீக்ஷிதர் பாகவதத்தைப் படித்துக்கொண்டிருந்தார். ஆனந்தராவ் சாமாவின் அருகில் உட்கார்ந்து ஏதோ சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். மெதுவான குரலில் அவருக்கு கனவு தோன்றியதை சாமாவிடம் விஸ்தரித்தார். இந்த சப்தத்தை கேட்டு தீக்ஷிதர் பாகவதத்தை படிப்பதை நிறுத்தி சாமாவைப் பார்த்து என்ன விசேஷம் என்று கேட்டார். சாமா சொன்னார். நேற்று தாங்கள் சந்தேகத்தை தெரிவித்தீர்கள். அதற்கு இதோ பரிகாரம் கிடைத்துவிட்டது. ஆனந்தராவின் கனவை கேளுங்கள். பாபாவை வணங்கினாலே எல்லாவித பக்தியும் அதில் அடங்கிவிடும் என்று தெரிகிறது. குருவின் பாதத்திற்கு நிகர் ஒன்றுமேயில்லை என்று புரிந்துகொள்ளலாம் என்று சொல்லி ஆனந்தராவின் கனவை சொல்லச் செய்தார். ஆனந்தராவ் சொன்னார் நான் ஒரு ஆழமான கடலில் இடுப்பளவில் தண்ணீரில் நின்றுகொண்டிருந்தேன். அங்கு திடீரென்று பாபா தோன்றினார். வைரத்தால் இழைத்த சிம்மாசனத்தில் உட்கார்ந்து கால்களை தண்ணீரில் ஆழ்ந்திருக்கக் கண்டேன். பாபாவின் தோற்றத்தினால் மனதிற்கு சந்தோஷம் ஏற்பட்டு திருப்தி அடைந்தேன். அந்த தோற்றம் அவ்வளவு தத்ரூபமாக இருந்தது. கனவாகவே தோன்றவில்லை. சாமாவும் பாபாவின்

அருகில் இருப்பதைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டேன். சாமா என்னைப்பார்த்து ஆனந்தராவ் பாபாவின் பாதத்தில் விழு என்றார். நான் சொன்னேன். எனக்கும் ஆசைதான். ஆனால் பாபாவின் பாதங்கள் தண்ணீருக்குள் இருக்கின்றதே. எப்படி என் தலையை பாதங்களில் வைக்க முடியும்? நான் அனாதை என்றேன். இதைக் கேட்ட சாமா பாபாவிடம் ஒ தேவா! தண்ணீரிலிருந்து உங்கள் பாதங்களை வெளியே எடுங்கள் என்றார். உடனே பாபா பாதங்களை வெளியே எடுத்தார். நான் அவைகளைப் பற்றிக்கொண்டு தலையை வைத்து வணங்கினேன். இதைப்பார்த்த பாபா என்னை ஆசீர்வதித்து ஒரு பயமுழிவில்லை. எல்லா நன்மைகளும் கிட்டும். என்னுடைய சாமாவிற்கு ஒரு சரிகை வேஷ்டியைக் கொடு. அதனால் உனக்கு லாபமுண்டாகும் என்றார். பாபாவின் வார்த்தைகளின்படி ஆனந்தராவ் ஜரிகை வேஷ்டியை தீக்ஷிதரிடம் கொடுத்து சாமாவிற்கு கொடுக்கச் சொன்னார். ஆனால் சாமா வாங்க மறுத்து பாபா தனக்கு ஒரு சமிக்ஞை கொடுத்தாலே தவிர வாங்குவதில்லை என்றார். பிறகு தீக்ஷிதர் பாபாவின் படத்தின் முன்பாக சீட்டெழுதிப்போட்டு எடுக்கச் சொல்லி அதன்படி செய்யலாம் என்றார். சாமாவும் உடன்பட்டார். தீக்ஷிதருக்கு எப்பொழுதும் எல்லா விஷயங்களையும் பாபாவிடம் சீட்டுபோட்டு எடுக்கச்சொல்லி அதன்படி நடப்பது வழக்கம். ஆகவே அம்மாதிரியாகவே 2 சீட்டுகள் ஒன்றில் வாங்கிக்கொள், இன்னொன்றில் மறுத்துவிடு என்று எழுதி பாபாவின் படத்தின் முன்பாக போட்டு ஒரு குழந்தை எடுக்கச் செய்தார். வாங்கிக்கொள் என்ற சீட்டை குழந்தை எடுத்துக் கொடுக்கவே சாமா சரிகை வேஷ்டியை வாங்கிக்கொண்டார். இம்மாதிரியாக ஆனந்தராவ், சாமா இருவரும் திருப்தியடைந்து, தீக்ஷிதருடைய சந்தேகமும் நிவர்த்தியாகி நிம்மதியடைந்தார். நமது குருவிடம் முழு நம்பிக்கை வைத்து அவர் ஆக்ஞைப்படி நடந்தால் எல்லாவித நன்மைகளும் அடையலாம். ஏனென்றால் மற்றவர்களைவிட நமது குருவிற்குதான் நம்மைப்பற்றிய நன்மைகளின்மீது அதிக அக்கரை. கருக்கமாகச் சொன்னால் மனப்பூர்வமாக நமது பாபாவிடம் சரணடைவோம். பிறகு நமது கஷ்டங்கள் எல்லாம் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் விலகிவிடும்.

பாபாவின் பலகை படுக்கை

4 அடி நீளம் கொண்டதும் ஒரே அடி அகலம் கொண்டதுமான ஒரு பலகையையே பாபா படுக்கையாக சில நாள் உபயோகித்து வந்தார். அதன் 2 மூலைகளிலும் அகல்விளக்கை ஏற்றிவைப்பார். இதை மகுதியில் கூரையில் பழைய கந்தை துணியால் கட்டித் தொங்கவிட்டு ஊஞ்சல்போல் படுத்துவந்தார். ஒரு நாள் இதைப் போட்டு உடைத்தெறிந்துவிட்டார். அப்பலகையின் முக்கியத்தைப்பற்றி தீக்ஷிதரிடம் ஒரு நாள் விவரித்தார். தீக்ஷிதர் உடனே பாபா விரும்பினால் அதைப்போன்ற ஊஞ்சலை நிரந்தரமாக மகுதியில் ஏற்பாடு செய்வதாகச் சொன்னார். பாபா சொன்னார் நான் மட்டும் மேலே படுத்து மகல்சபதியை கீழே படுக்கவிடவா? முடியாது என்றார். அதற்கு காகாசாகேப் தீக்ஷிதர், மகல்சபதிக்கு வேறொரு பலகை ஏற்பாடு செய்வதாக சொன்ன

பாபா, பலகையில் அவனால் எப்படி படுக்க முடியும்? அது சுலபமானதல்ல. யாரிடம் நல்ல குணங்கள் அமைந்திருக்கின்றதோ அவனே அப்படி செய்ய முடியும். யார் கண் விழித்து படுக்க முடியுமோ, அவன் படுக்கலாம். நான் தூங்கும்போது மகல்சபதியை பக்கத்திலமர்ந்து கையை என் மார்பின் மீது வைத்து, கடவுளை ஜெபிக்கும்விதத்தை கவனிக்கும்படி சொல்லி அப்படி தூங்க ஆரம்பித்தால், உடனே, எழுப்பும்படி சொன்னால் அவனால் இதைக்கூட செய்யமுடியவில்லை. அவனுடைய கைகள் பாதையைப் போல் கனக்கும்பொழுது நான் கத்துவேன். ஓ! பகத் என்று. அப்பொழுதுதான் நகர்ந்து கண்விழிப்பான். தூக்கத்திற்கு அடிமையான ஆசனம் பொருந்தாத தரையிலேயே ஒழுங்காக உட்கார முடியாமல் தூங்கி வழியும் மகல்சபதி, எப்படி மேலே படுக்கமுடியும் என்றார். பாபா அடிக்கடி சொல்லுவார். எந்த பொருள் நம்மைச் சார்ந்ததோ அது நம்மிடம் உள்ளது. மற்றது மற்றவர்களிடம் இருக்கும் என்பார்.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

பாபா கயாவிற்கு மிரயாணம் செய்தல் - ஆட்டின் கதை.

ஓ! தேவா உங்கள் பாதத்தை தொழுவதாலும், உங்களை நினைப்பதாலும் உங்கள் தரிசனத்தினாலும், எங்கள் கர்மா நசித்துப்போகிறது. தாங்கள் இப்பொழுது நேரில் தரிசனம் கொடுக்காவிட்டாலும், பக்தர்கள் உங்களை நம்பினால், உங்களை நேரில் காணும் பாக்கியத்தை அடைகிறார்கள். கயிற்றினால் கட்டி இழுப்பதைப்போல பக்தர்களை இழுத்து வந்து, அவர்களை தாய் மாதிரி அணைத்து, அன்பு காட்டுகின்றீர்கள். பக்தர்களுக்கு தங்களின் இருப்பிடம் தெரியாவிட்டாலும், ஸாயி என்றவுடன் அவர்களின் எல்லா பக்கங்களிலும் தோன்று துணையாக நிற்கின்றீர்கள். அறிவாளிகளும், படித்தவர்களும், சம்சாரம் என்ற குழியில் விழுந்து அவர்களின் கர்வத்தினால் அவதிப்படுகின்றார்கள். ஆனால் தங்கள் சக்தி, ஏழ்மையான அன்புள்ள பக்தர்களை காப்பாற்றுகின்றது. ஆகவே தங்களைச் சரணடைவதே நல்ல உபாயம். எங்களது பாவத்தை போக்குவதற்கு சதா தங்களது நாமஸ்மரணை வழிகாட்டும். பக்தர்களின் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுகின்றீர்கள். பற்றற்றவர்களுக்கு மோக்ஷத்தை காண்பிக்கின்றீர்கள். தங்களது நாமத்தை உச்சரிப்பதே மிகச்சிறந்த எளிமையான சாதனம். இச்சாதனத்தினால் எங்களது பாவங்கள், அகங்காரங்கள் அழிகின்றன. சமத்துவமும், உண்மையான பாதையும் தெரிகிறது. இவ்வாறாக குருவின் பாதத்தை அடைகிறோம். இதுவே மனப்பூர்வமான சரணாகதியாகும். நிச்சயமான சகுணம் என்னவென்றால் எங்களது மனம் அமைதியடைகிறது. இம்மாதிரியான சரணாகதி மிகச் சிறந்ததாகும். ஏனென்றால் இதனுடன் மன அமைதியும், விரக்தியும், புகழும், பக்தியும் உண்டாகிறது.

பாபா ஒருவனை பக்தனாக ஏற்றுக்கொண்டால் பக்தனுடனே, இரவும் பகலும் எப்பொழுதும் இருந்து காப்பாற்றுகின்றார். அந்த பக்தன் எங்கே வேண்டுமானாலும் போகட்டும். பாபா அவனுக்கு முன்பாக அந்த இடத்திற்கு ஏதாவதொரு ரூபத்தில் சென்று காத்திருப்பார். கீழ்க்கண்ட கதையும் இதையே பேசுகிறது.

கயாவிற்கு மிரயாணம்

காகாசாகேப் தீக்ஷிதர் அறிமுகமான சில நாட்களில், தன்னுடைய மூத்த மகன் பாபுவிற்கு உபநயனம் நாட்கூறில் நடத்த தீர்மானித்தார். அதே சமயத்தில் நானாசாகேப் சந்தோர்க்கரும் குவாலியரில் தன்னுடைய மூத்த மகனுக்கு கல்யாணம் செய்துவைக்க தீர்மானித்தார். ஆகவே தீக்ஷிதரும், நானாவும் சீரடிக்கு வந்து அன்புடன் பாபாவை நேரில் அழைத்தார்கள். பாபா அவர்களை சாமாவை தனக்குப் பதிலாக அழைத்துச் செல்லும்படி சொன்னார். இருந்தாலும் பாபாவே நேரில் வரவேண்டுமென்று இருவரும்

வற்புறுத்தவே பாபா சொன்னார். சாமா வருவார் காசிக்கும், பிரயாகைக்கும் புனித யாத்திரை முடித்துவிட்டு, சாமாவிற்கு முன்பாக நாம் கயாவில் இருப்போம். பாபாவின் எல்லாம் அறிந்த தன்மையை இந்த வார்த்தையால் கீழே சொல்லப்பட்டவைகளால் நாம் அறியலாம்.

பாபாவின் அனுமதி பெற்று சாமா நாகப்பூருக்கும், க்வாலியருக்கும் கிளம்பினார். அங்கிருந்து காசி, பிரயாகை கயாவிற்கு சென்றுவர தீர்மானித்தார். அப்பாகோடேவும் சாமாவுடன் சென்றார். முதலில் நாகப்பூருக்குச் சென்று, உபநயனத்திற்கு ஆஜராகி காகாசாகேப் தீக்ஷிதர் அவர்களால் 200 ரூபாய் வழிச்செலவுக்கு கொடுக்கப்பட்டு பிறகு க்வாலியருக்கு கிளம்பி கல்யாணத்தில் கலந்துகொண்டு அங்கு நானாசாகேப் 100 ரூபாயும் சாமாவிற்கு கொடுத்தார்கள். காசிக்குச்சென்று அனுஷ்டானங்களை முடித்து, அயோத்யாவிற்கு சென்று 21 நாள் தங்கி பிறகு கயாவிற்கு புறப்பட்டார்கள். ரயில் வண்டியில் யாரோ கயாவில் பிளேக் நோய் பரவியிருப்பதாக சொல்லவே சாமா மிகவும் பயந்தார். கயாவில் இறங்கி அன்றிரவு ஒரு தர்ம சாலையில் தங்கினார்கள். கயாவாலா ஒருவர் காலையில் தர்மசாலைக்கு வந்து சாமாவை சீக்கிரம் கிளம்பச் சொன்னார். சாமா பயந்துகொண்டே அங்கு பிளேக் நோய் பரவியிருக்கின்றதா என்று கேட்டார். இல்லை என்றும் பயப்படாமல் தன்னுடன் வரும்படி சொன்னார். பிறகு அந்த கயாவாலா வீட்டிற்குச் சென்று தங்கினார்கள். சாமாவிற்கு மிக்க சௌகரியங்கள் கிடைத்து, வீட்டைச் சுற்றிப்பார்த்து வருகையில், பாபாவின் மிகப் பெரிய படம் ஒன்று நடு ஹாலில் மாட்டப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து பூரித்துப் போனார். தன்னை மறந்தார். விக்கி விக்கி அழுதார். கண்களில் தாரை தாரையாக கண்ணீர் புரண்டது. பாபாவின் வார்த்தையை அதாவது காசிக்கும் பிரயாகைக்கும் பிரயாணத்தை, முடித்துவிட்டு சாமாவிற்கு முன்பாக நாம் கயாவில் இருப்போம் என்று பாபா சொன்ன வார்த்தையை நினைத்து நினைத்து பூரிப்பெய்தினார். பாபாவின் லீலைகளை எண்ணி எண்ணி வியந்தார். தடுமாறினார். எழுந்தார். உட்கார்ந்தார். நடந்தார். ஓடினார். தன்னை அறியாமல் பாபா பாபா என்று கதறி அழுதார். இதையெல்லாம் பார்த்த கயாவாலா பிளேக் நோய் பரவியிருப்பதாக நினைத்துதான் சாமா அழுவதாக நினைத்து உறுதி அளித்தார். சாமா அந்த படம் எவ்வாறு அவருக்கு கிடைத்தது என்று வினவினார். கயாவாலா தனக்கு 200க்கு மேல் ஏஜென்டுகள் மண்மாட்டிலும், புனதம்பூரில் இருப்பதாகவும் அவர்கள் கயாவிற்கு யாத்திரை செல்பவர்களுக்கு உதவுவதாகவும் அவர்கள் மூலமாக பாபாவைப்பற்றி கேள்விப்பட்டு பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக சீரடிக்குச் சென்று பாபாவை தரிசனம் செய்ததாகவும், அங்கு பாபாவின் படம் சாமா என்பவர் வீட்டில் இருந்ததைப் பார்த்து, பாபாவிடம் அதைக் கேட்டு சாமாவிடம் அதைப் பெற்றுக்கொண்டு வந்து 12 வருடங்களாக பூஜிப்பதாகவும் சொன்னார். சாமாவிற்கு இவையெல்லாம் ஞாபகத்திற்கு வந்து இன்னும் குழப்பம் அடைந்து பாபாவைப் போற்றி கண்ணீர்விட்டார். பிறகு கயாவாலாவிடம் தான்தான் சாமா என்றும், தானே அப்படத்தை கொடுத்ததாகவும் சொன்னவுடன் கயாவாலா சாமாவை

சேர்த்து கட்டிக்கொண்டார். மிக்க சந்தோஷப்பட்டு, அவர் மிகவும் பணக்காரர். ஆதலால் சாமாவை யானையின் பேரில் வைத்து கயாவை சுற்றி காண்பித்தார்.

எல்லா சௌகரியங்களையும் செய்து கொடுத்தார். இக்கதையால் நாம் தெரிந்துகொள்ளுவது பாபாவின் வார்த்தை எழுத்துக்கு எழுத்து நடக்கும். பக்தர்களிடம் அமோக அன்பை வைத்திருப்பவர். எல்லா ஜந்துக்களையும் சமமாகவே பாவிப்பவர். ஏனென்றால் அவர் எல்லோரிடமும் நிறைந்திருக்கின்றார். இக் கதையும் அதையே பேசும்.

இரண்டு ஆடுகள்

இரண்டு ஆடுகள் லெண்டியில் இருந்து பாபா வரும்போது ஒரு ஆட்டு மந்தையைப் பார்த்தார். இரண்டு ஆடுகளை கட்டி அணைத்து அவைகளை 32 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கினார். உடன் வந்த பக்தர்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. 8 ரூபாய்க்கு இரண்டையும் வாங்குவதை விட்டு 4 மடங்கு பணத்தை ஏன் கொடுத்தார் என்று குழம்பினார்கள். பாபாவையும் பழி சொன்னார்கள். சாமாவும், தாத்யாவும் பாபாவை காரணம் கேட்டார்கள். பாபா சொன்னார், தனக்கு ஏன் பணம்? குடும்பமோ, வீடோ கிடையாது. பணம் சேர்க்கக் கூடாது என்று சொல்லி 4 சேர் பருப்பு வகைகள் வாங்கி அவைகளுக்கு போட்டு சாப்பிடச் செய்தார். மறுபடியும் அவைகளை சொந்தக்காரனுக்கு திருப்பி அனுப்பிவிட்டார். பிறகு சொன்னார், சாமா நான் இதனால் ஏமாந்தேன் என்று நினைக்கின்றாய். இந்தக் கதையை கேள். போன ஜன்மத்தில் இந்த ஆடுகள் மனிதர்களாக இருந்தனர். என்னுடைய தோழர்களாகவும் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து இருக்கவும் அதிர்ஷ்டம் செய்திருந்தார்கள். முதலில் சகோதரர்களாக இருந்தவர்கள் பிறகு விரோதிகளாக மாறினார்கள். பெரியவன் சோம்பேறி. சின்னவன் சுறுசுறுப்பாக நிறைய பணம் சேர்த்துவிட்டான். பெரியவனுக்கு அவன் பேரில் பொறாமை ஏற்பட்டு அவனை கொன்று பணத்தை அபகரிக்க நினைத்தான். உறவை மறந்து சண்டைபோட்டான். முடிவாக ஒருவரை ஒருவர் அடித்து மாண்டனர். அதன்பயனாக இந்த ஜென்மத்தில் ஆடுகளாக பிறந்தனர். என்முன் சென்றதால் நான் அடையாளம் கண்டுகொண்டேன். பரிதாபப்பட்டு அவர்களுக்கு நல்ல உணவை கொடுத்து ஓய்வு கொடுக்க தீர்மானித்து வாங்கினேன். நீங்கள் விரும்பாததால் திருப்பி அனுப்பிவிட்டேன் என்றார். பாபாவின் அன்பு எத்தகையது?

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

பூர்வஜன்மத்தை அறிவித்தல்

பாபாவின் கண்கள் அமிர்தத்தை வர்ஷிக்கும் தன்மையுடையது. ஒரு கனநேரம் அவர் கண்களை சந்தித்தால் அநேக ஜன்மங்களாக நாம் செய்த பாவங்கள் தொலையும். நமக்கு சந்தோஷத்தை கொடுக்கும். அவர் நம்மை நோக்கினால் கர்மம் தொலைந்து இன்பங்கள் சேரும். புனித கங்கை அநேக ஜன்மங்களின் பாபத்தை அவர்கள் முழுகுவதால் போக்குகின்றது. ஆனால் அவ்வாறு சேர்க்கப்பட்ட பாபங்கள் தன்னைவிட்டு நீங்க கங்கையானவள் பாபா மாதிரியான முற்றும் துறந்தவர்கள் வருகைக்காக காத்திருக்கிறாள்.

பாம்பும் தவளையும்

பாபாவே சொன்னார் ஒரு நாள் காலையில் காலை ஆகாரத்திற்குப்பிறகு ஒரு நதி ஓரமாக சென்று ஒரு மரத்தடியில் தங்கினேன். அந்நதியின் ஓரமாக ஒரு நடைபாதையும், வண்டிபாதையும் சேர்ந்திருந்தன. காற்று இதமாக அடித்துக்கொண்டு இருந்தது. சிலிம்பை பத்தவைப்பதற்கு, முயற்சி செய்தபோது, ஒரு தவளை கத்தும் சத்தம் கேட்டது. நான் நெருப்பினால் சிலிம்பை தயார் செய்தபோது, ஒரு வழிப்போக்கன் என்னிடம் வந்து நமஸ்காரம் செய்து அன்புடன் தன்னுடைய வீட்டிற்கு சாப்பாட்டிற்கு அழைத்தான். தவளை சத்தம் மறுபடியும் கேட்கவே, அது என்னவென்று அறிய ஆவல்கொண்டான். நான் சொன்னேன், ஒரு தவளை, தன்னுடைய பூர்வகர்ம பலனை அனுபவிக்கிறதென்று சொன்னேன். பூர்வத்தில் செய்த கர்மத்தை அனுபவித்தே ஆகவேண்டும். அழுது பிரயோஜனமில்லை. பிறகு வழிப்போக்கன் அந்த தவளையை பார்ப்பதற்காக சென்றான். ஒரு பாம்பு அந்த தவளையை பிடித்திருந்தது. இருவரும் போன ஜன்மத்தில் கெட்டவர்களாக இருந்து இப்பொழுது அதன் பலனை அனுபவிக்கிறார்கள் என்றேன். வழிப்போக்கன் ஒரு பெரிய பாம்பு தவளையை பிடித்திருப்பதைப் பார்த்து என்னிடம் வந்து இன்னும் 10, 12 நிமிடங்களில் தவளை பாம்பின் வயிற்றில் இருக்கும் என்றான். இல்லை அது நடக்காது. நான் தவளையின் தகப்பன். எப்படி பாம்பு முழுங்கும், நான் இங்கு இருக்கும்பொழுது? பார் எப்படி விடுவிக்கிறேன் என்று நான் சொல்லி அவனையும் அழைத்துக்கொண்டு அங்கு சென்றேன். அந்த பாம்பைப் பார்த்து, ஓ! வீரபத்திரப்பா இன்னும் பசப்பாபேரில் உள்ள விரோதம் தீரவில்லையா. பாம்பாக பிறந்தும் உன் குணம் மாறவில்லையே. வெட்கமாயில்லை. விடு, தவளையை விட்டு சாந்தமடை என்று சொன்னேன். பாம்பு உடனே தவளையை விட்டு தண்ணீரில் மூழ்கி மறைந்துவிட்டது. தவளையும் மரப்பொந்தில் புகுந்துவிட்டது. வழிப்போக்கன் ஆச்சரியப்பட்டான். தனக்கொன்றும் புரியவில்லையென்றும் விரோதத்திற்குக் காரணம் என்னவென்று கேட்டான். மறுபடியும் மரத்தின் நிழலுக்கு வந்து உட்கார்ந்து நடந்ததைச் சொன்னேன்.

என்னுடைய இடத்திலிருந்து 4, 5 மைல் தூரத்தில் சிவனுடைய கோயில் இருந்தது. ரொம்பவும் சிதலமாகிவிட்டதால் அவ்வூர்க்காரர்கள் பணம் சேகரித்து ஒரு பெரிய பணக்காரனிடம் அதை ஒப்படைத்து அக்கோயில் வேலையை பூர்த்தி செய்யச் சொன்னார்கள். அப்பணக்காரன் மிகவும் கருமியும், அயோக்கியனாகவும் இருந்தான். சிறிதளவு பணத்தை செலவுசெய்துவிட்டு மிச்சத்தை ஏப்பம் விட்டுவிட்டு, கோயில் வேலையை நிறுத்திவிட்டான். மறுபடியும் ஊர்க்காரர்கள் பணம் சேகரித்து கொடுத்தார்கள். அதையும் ஏப்பம் விட்டான். இனிமையாக பேசி ஊர் ஜனங்களை ஏமாற்றினான். சில நாள் கழித்து சிவன் பணக்காரன் மனைவியின் கனவில் தோன்றி எழுந்திரு, கோயில் கோபுரத்தை பூர்த்தி செய். நீ என்ன, செலவு செய்கின்றாயோ அதைப் போல் 100 மடங்கு அடைவாய் என்றார். மனைவியும் எழுந்து பணக்காரனிடம் யாவற்றையும் சொல்லி கோயிலுக்கு செலவு செய்யப்போவதாகச் சொன்னாள். இது மிகுந்த செலவை உண்டாக்கும் என்று நினைத்து பணக்காரன் சிரித்து அக்கனவு பிரமையே தவிர வேறொன்றுமில்லை. அப்படி சிவன் உன்னிடம் சொல்லும்பொழுது என்னிடம் ஏன் சொல்லவில்லை. நான் என்ன தூரத்திலா இருந்தேன் என்று சொல்லி மழுப்பி சமாதானம் செய்துவிட்டான். மறுபடியும் கடவுள் மனைவியின் கனவில் தோன்றி உன் கனவனைப்பற்றி கவலைப்படாதே. அவனுடைய பணத்தை செலவு செய்ய வேண்டாம். உன்னுடையது என்று ஏதாவது இருந்தால் செலவு செய் என்று சொல்லி மறைந்தார். பணக்காரனிடம் இதைச் சொல்லி தன்னுடைய தகப்பன் போட்ட நகையை விற்று கோயிலுக்கு செலவு செய்வதாக சொன்னாள். இதிலும் அவளை ஏமாற்றக்கருதி தானே நகைகளை விலைக்கு எடுத்துக்கொள்வதாகவும் அதற்கு பதிலாக 1000 ரூபாய் பெறுமானமுள்ள ஒரு நிலத்தை கோயிலுக்கு எழுதி வைப்பதாகவும் சொன்னான். ஆனால் இந்த நிலம் அவனிடம் துபாகி என்பவன் 200 ரூபாய்க்கு அடமானம் வைத்திருந்தான். அதை மீட்க முடியாமல் போனதால் தந்திரமுள்ள பணக்காரன் மனைவியையும் துபாகியையும் கடவுளையும் இவ்வாறு ஏமாற்றினான். அதே மாதிரியாக நிலம் கோயிலின் பூசாரியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. சில வருடங்களில் பணக்காரன் வீட்டின்மீது இடி விழுந்து இருவரும் இறந்தனர். துபாகியும் இறந்தாள். அடுத்த ஜன்மத்தில் பணக்காரன் ஒரு பிராமண குடும்பத்தில் மதுராவில் வீரபத்திரப்பா என்ற பெயருடன் பிறந்தான். அவனுடைய மனைவி அக்கோயிலின் பூசாரிக்கு பெண்ணாக பிறந்தாள். கௌரி என்று பெயர் வைக்கப்பட்டது. துபாகி பூசாரியின் தத்துப்பிள்ளையாக வளர்ந்து சின்ன பசப்பாவாக இருந்தான். பூசாரி என்னுடைய நண்பன். அடிக்கடி என்னிடம் வருவான். அவனுடைய பெண் கௌரியும் என்னிடம் பிரியமாயிருந்ததால் கௌரிக்கு நல்ல கணவனாக கிடைக்க பூசாரி அலைந்தான். அவளைத் தேடிக்கொண்டே வருவான் என்று நான் சொன்னேன். அம்மாதிரியாகவே வீரபத்திரப்பா பிழைப்புக்காக தேடி இவ்வூருக்கு வந்தான். என்னுடைய அனுமதியின் பேரில் கௌரியை அவனுக்கு கொடுத்து கல்யாணம் நடந்தது. இந்த ஜன்மத்திலும் வீரபத்திரப்பாவுக்கு பணம் பைத்தியம் இருந்தது. ஆச்சரியமான சம்பவம் ஒன்று நடந்தது. கௌரியின்

அதிர்ஷ்டத்தால் பூசாரியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட நிலம் ஒரு லக்ஷரூபாய்க்கு விலை போயிற்று. 100 மடங்கு சிவன் கனவில் தருவதாகச் சொன்னபடி கிடைத்தது. இப்பணத்திற்காக வீரபத்திரப்பாவும், சின்னபசப்பாவும் சண்டையிட்டார்கள். வீரபத்திரப்பா முரடன். சின்னபசப்பாவை கண்டதுண்டமாக வெட்டிவிடுவதாகச் சொன்னான். நான் உடனே பிரதிக்கை செய்து சின்னபசப்பாவை காப்பதாக வாக்களித்தேன். வீரபத்திரப்பா பிறகு இறந்து இப்பொழுது பாம்பாக பிறந்தான். சின்னபசப்பா தவளையாக பிறந்தான். நான் பிரதிக்கை செய்தபடி சின்னபசப்பாவை வீரபத்திரப்பாவிடமிருந்து காப்பாற்றிவிட்டேன் என்று பாபா சொன்னார். இக்கதையின் தத்துவம் பூர்வத்தில் செய்த வினைகளின் ருசியை அனுபவித்தே ஆகவேண்டும். முழுக்க பலனை அனுபவித்தாலே தவிர தப்ப முடியாது. பணத்தின்மேல் உள்ள ஆசை மிக மோசமான நிலைக்கு கொண்டு போய் அழியவும் செய்துவிடும். ஆகவே பாபாவிடம் மனது வைத்து பற்றற்றிருக்க வேண்டும்.

தாஹாணுவின் கிராம அதிகாரியாக பரகராம் அப்பாஜி நாச்சே என்பவர் இருந்தார். இதற்கு முன்பு சீரடிக்கு போய் பாபாவை தரிசித்துள்ளார். அவருக்கு ஒவ்வொரு நாளும் விட்டுவிட்டு ஜாரம் அடிக்கத் தொடங்கியது. அநேக டாக்டர்களையும், காகாசாகேப் தீக்ஷிதரின் சகோதரரான டாக்டரையும் கலந்தாலோசித்தும் அவரது உடம்பு தேறவில்லை. மிகவும் மோசமான நிலைக்கு வந்தது. ஆனால் காகாசாகேப் தீக்ஷிதர் நாச்சேவை பாபாவிடம் முறையிட ஆலோசனை கூறினார். அம்மாதிரியாகவே நாச்சே பாபாவின் படத்தை வைத்து தன் தாயாரிடம் ஒரு நெய்விளக்கை பாபாவின் முன்பாக ஏற்றும்படி சொன்னார். தாயாரும் நெய்விளக்கையும் ஊதுவத்தியும் பாபாவின் படத்தின் முன்பாக ஏற்றிவைத்து என்னுடைய மகன் உடம்பு தேறட்டும். தேறின உடனே சீரடிக்கு உங்களை தரிசனம் செய்ய அனுப்பிவைக்கின்றேன் என்று வேண்டிக்கொண்டாள். பிறகு படிப்படியாக ஜாரம் குறைந்து நாச்சே ஆரோக்கியமடைந்து சீரடிக்குச் சென்று நன்றியுடன் பாபாவை தரிசனம் செய்தார்.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

ார். அதற்கு

பக்தர்களின் கஷ்டங்களை போக்குதல் - சேவாதே, சப்த்னேகர், கதைகள்.

சத்குரு என்பவர் யார். ஆறு சாஸ்திரங்களையும், வேதங்களையும் கற்றுக்கொடுப்பவரும், மூர்ச்சையடக்கியாள்பவரும், முத்திரைகளை சூடியவரும், இன்பமயமான பிரம்மத்தைப் பற்றி உபதேசம் செய்பவரும், மந்திரத்தை ஒதி சிஷ்யர்களை விடாமல் ஜபம் செய்யச் சொல்பவரும் இவைகளெல்லாம் செய்தும் குறித்த நேரத்தில் ஒரு முடிவை உணரச் செய்யாதவர் சத்குரு ஆகமாட்டார். ஆயிரமாயிரம் விஷயங்களை போதித்தாலும் தன்னால் மனதை அடக்க முடியாதவர் சத்குரு அல்ல. ஆனால் யாருடைய உபதேசம் நமக்கு பற்றற்ற தன்மையை உண்டாக்குகிறதோ, உலக இன்பங்களை துச்சமாக நினைக்கச் செய்கிறதோ, மனதை கட்டுப்பட செய்கிறதோ, யார் நடத்தையிலும் பேச்சிலும் நன்மையையே நினைத்து செய்கிறார்களோ, அவரே சத்குரு. சத்குருவானவர் சிஷ்யனிடமிருந்து லாபத்தையோ, தேக சகாயத்தையோ எதிர்பார்க்கிறவரல்ல. தான் பெரிதாகவும் சிஷ்யனை மட்டமாகவும் நினைக்கிறவரல்ல. தன் மகனைப்போல் நினைப்பதல்லாமல் தனக்கு நிகராகவே சிஷ்யனையும் கருதுவார். படித்ததினால் துளியும் கர்வமில்லாதவர். சிறியதும் பெரியதும் அவருக்கு ஒன்றே.

ஹேமத்பந்த பூர்வஜன்மத்தில் தான் செய்த நற்பயனே பாபாவிடம் சென்றடைந்தது என்று நினைத்தார். பாபாவிற்கு சிறியவயதிலும் கெட்ட பழக்கங்கள் கிடையாது. குடும்பம், நண்பர்கள், வீடு ஒன்றும் கிடையாது. அவரது மன அடக்கம் அபாரமானது. பயமில்லாமல் தனிமையில் உட்கார்ந்து தியனத்திலாழ்வார். பக்தர்களின் உண்மையான அன்பினால் ஈர்க்கப்பட்டு அவர்களுடன் ஒன்றாக கலந்தார். உயிரோடு நடமாடிய காலத்தில் பக்தர்களுக்கு செய்த உதவியைவிட அதிகமாக மகாசமாதியடைந்த பிறகும், செய்துவருகிறார். இதை அனுபவத்தில் உணர்ந்தவர் ஏராளம். ஆக பக்தர்கள் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால், இருதயத்தின் விளக்கை, நம்பிக்கை என்கின்ற எண்ணெய்யை ஊற்றி, பக்தி என்கிற திரியால் ஏற்றி, பிரகாசமடையச் செய்ய வேண்டும். பிறகு பாபாவின் கருணை என்கிற கடலில் மூழ்கி, எல்லையில்லா இன்பமடையலாம்.

சேவாதே

இவர் வக்கீலுக்கு படித்துவந்தார். பரீட்சைக்கு முன் எல்லா மாணவர்களும் ஒன்று சேர்ந்து தாங்கள் படித்ததை ஒருவருக்கொருவர் பரிமாறிக் கொண்டார்கள். அவ்வாறு செய்தபோது சேவாதே நன்றாக பதில் சொல்ல முடியாமலும் தயார் செய்து கொள்ளாமல் இருந்ததைப் பார்த்து மற்ற மாணவர்கள் கேலி செய்தார்கள். ஆனால் சேவாதே உறுதியாகச் சொன்னார், நான் கண்டிப்பாக பரீட்சையில் தேறிவிடுவேன். என்னுடைய தெய்வமான

ஸ்ரீஸாயி பாபா நான் படிக்காவிட்டாலும் தேர்ச்சியடையச் செய்விடுவார், என்று அடித்துச் சொன்னார். சகமாணவர்களில் ஒருவரான சப்தன்கர் இதைக் கேட்டு ஆச்சரியப்பட்டு ஒரு பக்கமாக சேவாதேவை அழைத்துச் சென்று, பாபா என்பவர் யார்? அப்படி உயர்வாக பேசப்படுபவர் எங்கு இருக்கிறார் என்று விசாரித்தார். சேவாதே பதில் சொன்னார். சீடையில் மகுதியில் வசித்துவரும் பெரிய மகான் ஸ்ரீஸாயிபாபா. அவர் பெரிய சத்புருஷர். இவரைப்போன்ற மகான்களை சந்திப்பது அரிது. நமது பூர்வஜன்மத்தின் நற்பயன்கள் இழுத்துக் செல்லாமல் பாபாவிடம் செல்ல முடியாது. நான் அவரை முழுமையாக நம்புகிறேன். அவர் சொன்னது பொய்த்தது கிடையாது. என்னை கண்டிப்பாக பாஸ் செய்து வைப்பதாகக் கூறினார். ஆகவே மிகக் குறைவாக படித்திருந்தாலும், கண்டிப்பாக பாபாவின் அருளால் தேர்ச்சி பெற்றுவிடுவேன் என்றார். சப்தன்கர் பெரிதாக சிரித்து பாபாவையும் சேவாதேவையும் கேலி செய்தார்.

சப்தன்கர்

சப்தன்கர் வக்கீல் பரீட்சையில் தேர்ச்சிபெற்று அக்கல்கோர்ட்டில் வக்கீலாக பணியாற்றி வந்தார். 10 வருடங்களுக்குப் பிறகு அதாவது 1913ல் அவரது ஒரே மகன் தொண்டைவலியால் இறந்தான். இது சப்தன்கர் மனது வெடித்தது போலாயிற்று. ஆகவே பண்டரிபுரம், கங்காபூர் முதலிய புண்ணியக்ஷேத்திரங்களுக்கு யாத்திரை செய்தார். அப்பொழுதும் அவருக்கு சமாதானமாகவில்லை. வேதாந்தங்களை கற்றார். அதுவும் பலன் தரவில்லை. புத்திர சோகம் தீரவில்லை. கடைசியாக அவருக்கு சேவாதே சொன்ன பாபாவின் மகிமையைப் பற்றியும், தான் கேலி செய்ததும் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. ஆகவே ஒரு பெரிய மகானை இகழ்ந்ததின் பலனே இது என்று மனதில் நினைத்து உடனே அவரது தம்பி பண்டிட் ராவுடன் சீடிக்குச் சென்றார். தூரத்திலிருந்து பாபாவைப் பார்த்ததும் மனதிற்கு இதமாக இருந்தது. உடனே ஓடிச்சென்று பாபாவின் பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கி, ஒரு தேங்காயைக் கொடுத்து மறுபடியும் வணங்கினார். பாபா உடனே கோபமுற்று வெளியே போ, என்று சத்தம் போட்டார். சப்தன்கர் தலையை தொங்கவிட்டு மிகுந்த வருத்தத்துடன், மனச்சுமையுடன் பின்னால் சென்று ஒரு ஓரமாக நின்றார். பாபாவிடம் சென்று சேவிப்பதற்கும் அவர் கோபப்படாமல் தன்னை ஆசீர்வதிப்பதற்கும் யாரையாவது யோசனை சொல்ல நினைத்தார். சிலர் பாலாசிம்பியுடன் செல்லுமாறு சொன்னார்கள். அதே மாதிரியாக பாலாசிம்பியிடம் சென்று உதவி கோரினார். பாபாவின் படம் ஒன்று வாங்கிக்கொண்டு பாலாசிம்பியுடன் வந்தார். பாலாசிம்பி பாபாவிடம் போட்டோவை காண்பித்து அதில் யார் இருக்கிறார்கள் என்று கேட்டார். அங்கு சப்தன்கரின் அன்பர் இருப்பதாகச் சொல்லி பாபா சிரித்தார். மற்றவர்களும் சிரித்தார்கள். அப்பொழுது பாலாசிம்பி சப்தன்கரை அருகில் வந்து வணங்கும்படி சைகை காண்பித்தார். சப்தன்கர் ஓடி வந்து வணங்கியவுடன் மறுபடியும் பாபா வெளியே போ என்று கத்தினார். சப்தன்கருக்கு என்ன செய்வதென்றே புரியவில்லை. தம்பியுடன் சேர்ந்து ஒரு ஓரமாக கைகோர்த்து

நின்று பாபா தன்னை ஆசீர்வதிக்க மனதிற்குள் பாபாவை வேண்டினார். ஆனால் பாபா உடனே சப்தன்கரை மகுதியை விட்டு வெளியே செல்லவேண்டும் என்று முடிவாக உத்தரவிட்டார். பாபா உத்தரவே சீரடியில் போற்றப்படுமாதலால் சப்தன்கர் மகுதியை விட்டு மிக வருத்தத்துடன் வெளியே வந்து, அடுத்த தடவையாவது பாபா தன்னை அனுமதிக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டு ஊருக்குத் திரும்பினார்.

ஒரு வருடம் ஓடியது. இன்னும் சப்தன்கரின் மனம் சமாதானமாகவில்லை. கங்காபூருக்குச் சென்றும் மனம் சாந்தி ஆகவில்லை. பிறகு மாத்தே கோனும் சென்றும் தீரவில்லை. கடைசியாக காசிக்கு செல்ல தீர்மானித்தார். புறப்படுவதற்கு 2 நாள் முன்பு அவருடைய மனைவிக்கு ஒரு கனவு உண்டாயிற்று. அவள் ஒரு குடத்துடன் கிணற்றுக்கு போகின்றாள். அங்கு தலையில் ஒரு வெள்ளை துணி சுற்றியுள்ள ஒரு பக்கிரி கிணற்றுடிக்கு வந்து ஓ பெண்ணே ஒன்றுமில்லாததற்கு ஏன் நொந்து கொள்ளுகின்றாய்? உன்னுடைய குடத்தை மிகத் தெளிவான தண்ணீரால் நிரப்பித் தருகின்றேன் என்றார். சப்தன்கர் மனைவி மிகவும் பயந்து வெறும் குடத்துடன் ஓடி வந்துவிட்டாள். பக்கிரும் தூத்திவந்தார். அப்பொழுதே கனவு கலைந்தது. இந்த கனவை சப்தன்கரிடம் சொன்னாள். ஆக பாபாவே தங்களை அழைத்ததாக நினைத்து காசிக்கு போவதை மாற்றி சீரடிக்குச் சென்றார். சீரடியில் பாபாவை பார்த்தவுடன் சப்தன்கர் மனைவிக்கு கனவில் கண்டவர் பாபாவே என்று விளங்கிற்று. அவள் மட்டும் பாபாவிடம் சென்று வணங்கி உட்கார்ந்து அவரையே பார்த்திருந்தாள். அவள் கர்வமில்லா தன்மையைப் பார்த்து, பாபா திருப்தி அடைந்து வேறு ஒருவருக்கு கதை சொல்ல ஆரம்பித்தார். என்னுடைய இடுப்பு, வயிறு, கைகள் எல்லாம் குடைச்சல் எடுத்து வலி தாங்க முடியாமல் இருந்தேன். எல்லா மருந்துகளும் முயற்சி செய்து வலி கொஞ்சமும் குறையவில்லை. ஆனால் இப்பொழுது எல்லா வலியும் மறைந்தது. எனக்கு ஆச்சரியத்தை அளிக்கிறது என்றார். யாருடைய பெயரைச் சொல்லாவிட்டாலும் அது சப்தன்கர் மனைவி தன்னைப் பற்றியே சொன்னதாகவும், பாபா சொன்னபடி அவளுடைய வலி எல்லாம் பாபாவை தரிசனம் செய்த மாத்திரத்தில் மறைந்தது பற்றி அவள் மிகவும் சந்தோஷப்பட்டாள். பிறகு சப்தன்கர் தனியாக பாபாவிடம் சென்று வணங்கினார். இப்பொழுதும் பாபா போ வெளியே என்றார். இந்த தடவை சப்தன்கர் ரொம்பவும் பொறுமையாகவும், கர்வத்தை ஒழித்தவராகவும் இருந்தார். பாபாவை தான் இகழ்ந்ததாலேயே பாபா இப்படி வாட்டுகின்றார் என்றும் தான் அதற்கு தகுதியுடையவன் என்றும் இனி அம்மாதிரி செய்வதில்லை என்று மனதில் தீர்மானித்து பாபாவிடம் மன்னிப்பு கோரினார். யாருமில்லாத சமயத்தில் பாபாவிடம் சென்று பாதத்தை கெட்டியாக பிடித்துக்கொண்டு ஓவென்று கதறினார். துடித்தார். அழுதார். புரண்டார். தனக்கு யாரும் கதியில்லை என்றார். அனாதை என்றார். தான் செய்தது தவறு என்றார். விம்மி, விம்மி கண்ணீரால் பாபாவின் பாதத்தை அபிஷேகம் செய்தார். பாபாவின் பாதத்தின் அடியில் மகுதியின் தரையில் தலையை மோதிக்கொண்டார். பாபாவின் பாதத்திலேயே உயிரை

விட தீர்மானித்தார். பாபா அனுக்கிரகம் செய்கின்றவரையில் பாபா அடித்தாலும் கொன்றாலும் அவர் பாதத்தை விடுவதில்லை என்று சொல்லி, ஒவென்று அழுதார். கருணையுள்ள பிரபு, கண்கண்ட தெய்வம், உருகும் உள்ளத்தை உடைய மகா பிரபு, அமிர்தவர்ஷிணி, ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும் ஒரே தெய்வமான பாபா சப்தன்கரின் தலையை கோதிவிட்டு சாந்தப்படுத்தி ஆசீர்வதித்தார். பிறகு சப்தன்கர், பாபாவின் பாதத்தில் உட்கார்ந்து பாதத்தை வருடிக்கொண்டு இருந்தார். பாபா ஒரு இடச்சியைப் பார்த்து சப்தன்கரின் வாழ்க்கையை வரிசையாகச் சொல்லி ஒரே மகன் இறந்ததை சொல்லி, இந்த ஆள் மகனை நான் கொன்றதாக சாடுகின்றார். நான் அம்மாதிரி செய்வேனா? ஏன் இப்படி மகுதிக்கு வந்து கதறவேண்டும். இப்பொழுது நாம் செய்யப்போவது அதே குழந்தையை இவர் மனைவியின் வயிற்றில் வைக்கின்றேன் என்றார். சப்தன்கர் தன்னுடைய வாழ்க்கையை எல்லாம் எப்படி அறிந்துள்ளார் என்று மகிழ்ந்து பூரித்துப்போனார். பாபா சப்தன்கரின் தலையில் கையை வைத்து ஆசீர்வதித்து இந்த பாதங்கள் மிக பழமையானதும் புனிதமானதும் ஆகும். இப்பொழுது உன் மனச் சுமை இறங்கிற்றா? என்மீது முழு நம்பிக்கை வைத்திரு. பிறகு நீ நினைத்ததை அடைவாய் என்றார். சப்தன்கர் மிகவும் மகிழ்ந்து, கண்ணீரால் பாபாவின் பாதத்தை அபிஷேகம் செய்து விடுதிக்கு திரும்பினார்.

நிவேத்தியத்துடன் மனைவி சகிதத்துடன் வந்து பாபாவை வணங்கினார். பாபா நிவேத்தியத்தை அங்கீகரித்தார். அப்பொழுது மகுதியில் கூட்டம் அதிகமாக இருந்ததால் சப்தன்கர் அடிக்கடி நமஸ்காரம் செய்ததால் தலையோடுதலை மோதவேண்டியதாயிற்று. பாபா, ஓ! எதற்காக அடிக்கடி நமஸ்காரம் செய்கின்றாய்? மனப்பூர்வமாக தாழ்மையுடன் அன்புடன் ஒரு நமஸ்காரம் செய்தால் அதுவே போதும் என்றார். அன்றிரவு சப்தன்கர் சாவடி ஊர்வலத்தை பார்த்தபோது பாபா பாண்டிரங்கனாகவே சப்தன்கருக்கு காட்சி அளித்தார். அடுத்தநாள் ஊருக்கு திரும்புகின்ற சமயம் பாபாவிற்கு முதலில் ஒரு ரூபாயும் பிறகு பாபா கேட்டால் இன்னொரு ரூபாயும் மிச்சத்தை ஊர் பயண செலவுக்கும் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைத்தார். அதே மாதிரியாக பாபா 2 ரூபாய் கேட்டு வாங்கிக் கொண்டு சொன்னார். இந்த தேங்காயை எடுத்து உன் மனைவியின் முந்தானையில் கட்டி ஊருக்கு மன சஞ்சலம் இல்லாமல் திரும்பிப் போ என்றார். அதே மாதிரியாக ஒரு வருடத்தில் ஒரு மகன் பிறந்து சீடிக்கு 8 மாத குழந்தையுடன் வந்து வணங்கினார். ஓ ஸ்ரீ சாயி நாத் நீங்கள் செய்த உதவிக்கு எப்படி பிரதி உபகாரம் செய்வது என்று தெரியவில்லை. ஆகையால் வெறும் நமஸ்காரம் செய்கின்றோம். அனாதைகளான எங்களை ஆசீர்வதித்து உங்கள் பாதமே என்றும் துணையிருக்கட்டும். கெட்ட எண்ணங்கள் மாறி மாறி வருகின்றன. இவைகள் எல்லாம் மாற்றி என் எண்ணங்கள் உங்களையே சுற்றிச்சுற்றி வர அனுக்கிரகம் செய்யுங்கள் என்று சப்தன்கர் பிரார்த்தித்தார்.

இக்குழந்தைக்கு பிறகு இன்னும் இரண்டு குழந்தைகள் பிறந்தனர். ஒருகாலும் பாபாவின் வார்த்தை பொய்யாகாது என்று சப்தன்கர் உணர்ந்தார். காகாசாகேப் தீக்ஷிதர் பாபா சொன்னமாதிரியாக மனதாலேயே பாபாவை எப்பொழுதும் நமஸ்காரம் செய்துவந்தார். படுக்கையில் இருந்து எழுவது முதல் மறுபடியும் படுக்கைக்கு செல்லும் வரையிலும் எந்த காரியங்களில் ஈடுபட்டு இருந்தாலும் பாபாவையே விடாமல் நாமஸ்கரணம் செய்து வந்தார். படுக்கையிலும் பாபாவையே நினைத்து, உறங்கியும் உறங்காமலும் பாபாவையே போற்றி வந்தார். எவ்வளவோ பெரிய பதவிகளை எல்லாம் உதறிவிட்டு சம்பாதனைகளை எல்லாம் துச்சமாக உதறி பாபாவே உண்மையான தெய்வம் என்பதை உணர்ந்து யாருடைய உதவியும் இல்லாமல் பாபா ஸ்மரணையிலேயே உட்கார்ந்தபடியே உயிரைவிட்டார். நிச்சயமாக பாபா அவரை விமானத்தில் அழைத்து சென்றிருக்க வேண்டும். பாபாவிடம் நம்பிக்கை பொறுமை இவை இரண்டிற்கும் முழு அர்த்தமாக காகாசாகேப் தீக்ஷிதர் விளங்கினார்.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

கதைகள் ஹரிகணோபா - சோமதேவ் கவாமி - நானாசாகேப் சந்தோர்க்கர்.

எவ்வளவுதான் நல்ல உணவாக பரிமாறப்பட்டாலும், நண்பர்களும் உறவினர்களும் சேர்ந்து சாப்பிடுவாவிட்டால் ருசியாக தோன்றாது. அம்மாதிரியாகவே பாபாவின் லீலாமிருதத்தை நாம் தனியாக பருகாமல் உறவினர்களுடனும், நண்பர்களுடனும் சேர்ந்து பருகினால் அந்த ஆனந்தத்தின் ருசியே தனியாக இருக்கும். பாபாவே இம்மாதிரியான கதைகளை தனது லீலைகளினால் நடப்பித்து பிறகு அவரே அதை எழுதச் செய்கிறார். நமது கடமை அவரிடம் சரணடைந்து அவரையே மனனம் செய்தல் வேண்டும். அம்மாதிரி பாபா நாமஸ்கரணை செய்வது, யாத்திரை தியாகம், தருமம் முதலியவை காட்டிலும் அதிக பலனை கொடுக்கக் கூடியதாகும். ஆகவே வாயினால் பாபாவின் பெயரைச் சொல்லி, அவர் உபதேசங்களை மனதில் நிறுத்தி அவரது உருவத்தை மனனம் செய்து அவரிடம் உண்மையான அன்பை செலுத்தி, எல்லாகாரியங்களையும் அவருக்காகவே செய்வது சாலச் சிறந்ததாகும். சம்சாரத்திலிருந்து விடுதலை பெற இதைவிட வேறு வழி கிடையாது. இம்மாதிரியான காரியங்களை நமது கடமையாக செய்துவந்தால் பாபா கண்டிப்பாக நம்மை காப்பாற்றுவார்.

ஹரிகணோபா

பம்பாயிலிருந்து ஹரிகணோபா என்பவர் பாபாவைப்பற்றியும், அவரது லீலைகளையும் நிறைய கேள்விப்பட்டார். ஆனால் அவைகளை அவர் நம்பவில்லை. கபாவத்திலேயே அவர் ஒரு சந்தேகப்பேர்வழி. ஆகவே பாபாவை நேரில் சோதித்துப்பார்க்க எண்ணினார். ஜரிகைத் தலைப்பாகையுடனும், புதிய செருப்புகள் அணிந்து சீரடிக்கு வந்தார். தூரத்திலிருந்து பாபாவைப் பார்த்து திருப்தியடைந்து அருகில் சென்று நமஸ்காரம் செய்ய நினைத்தார். ஆனால் புதிய காலணிகளை என்ன செய்வது என்று புரியவில்லை. இருந்தாலும் சந்தேகத்துடன் ஒரு மூலையில் செருப்புகளை கழற்றிவைத்துவிட்டு மகுதியினுள் சென்று பாபாவை தரிசனம் செய்தார். அப்பொழுதும் செருப்புகளை யாராவது எடுத்துச் சென்றுவிடுவார்களோ என்று அதையே நினைத்து பாபாவை வணங்கி பிரசாதம் பெற்று வெளியே வந்ததும் அந்த மூலைக்குச் சென்று பார்த்தபோது அவரது புதிய காலணிகளை காணவில்லை. அங்குமிங்கும் தேடியும் ரொம்பவும் விரக்தியாக விடுதிக்குத் திரும்பினார். குளித்துவிட்டு பூஜையை முடித்து சாப்பாட்டிற்கு உட்கார்ந்தார். எல்லா நேரமும் துலைந்த செருப்புகளையே நினைத்து வருத்தப்பட்டார். சாப்பாட்டை முடித்துக்கொண்டு கை அலம்புவதற்கு வெளியே வந்தார். அப்பொழுது ஒரு மாரத்திப்பையன் ஒரு கையில் குச்சியுடன் குச்சியின் முனையில் ஒரு ஜதை புது செருப்புகளை மாட்டி ஹரிகாபேடா, ஜரிகாபேடா என்று சொல்லிக்கொண்டே தெருவில் நடந்து செல்வதைப் பார்த்து, அவனைக்

கூப்பிட்டு அந்த செருப்புகள் எப்படி அவனுக்கு கிடைத்தது என்று கேட்டார். அந்த பையன் பாபா தன்னிடம் அந்த செருப்புகளை கொடுத்து வீதிகளில் ஹரிகாபேடா, ஜரிகாபேடா என்று சத்தம்போட்டுக் கொண்டு யோகச் சொன்னதாகவும், யாராவது அந்த செருப்புகளை தனது என்று சொந்தம் கொண்டாடினால் அவர் பெயர் ஹரியா என்று கேட்டு நிச்சயித்து அவர் கணோபாவின் பிள்ளையா என்று விசாரித்து அப்படி கேட்பவரிடம் ஜரிகை தலைப்பாகை இருக்கிறதா என்று அடையாளம் பார்த்து அந்த காலணிகளை கொடுக்கச் சொன்னதாகச் சொன்னான். இதைக் கேட்டதும் ஹரிகணோபாவிற்கு ஆச்சரியம் ஏற்பட்டு சந்தோஷம் அடைந்தார். அந்த பையனிடம் தன் பெயர் ஹரி என்றும் தகப்பன் பெயர் கணோபா என்றும் சொல்லி விடுதியினுள் சென்று ஜரிகைத் தலைப்பாகையை கொண்டுவந்து பையனிடம் காண்பித்து அவருடைய தொலைந்துபோன காலணியை வாங்கிக்கொண்டார். ஜரிகைத் தலைப்பாகையை எல்லோரும் பார்க்க முடியும். ஆனால் தன் பெயர் ஹரி என்றும், தகப்பன் பெயர் கணோபா என்றும் பாபா எவ்வளவு அழகாக ஞானதிருஷ்டியால் தெரிந்துகொண்டார். பாபாவை சோதிக்க வேண்டுமென்று நினைத்ததை இம்மாதிரியான லீலையால் ஹரிகணோபாவிற்கு ஆச்சரியத்தை உண்டுபண்ணி பக்தராக்கினார். பாபா சத்புருஷர் எல்லாம் வல்லவர் என்பதை நிரூபித்தார்.

சோமதேவ் சுவாமி

பாஜி என்பவர் காகாசாகேப் தீக்ஷிதரின் சகோதரர் நாக்பூரிலிருந்து 1906ல் ஹிமாலயத்திற்கு சென்றார். ஹரித்வாரைச் சேர்ந்த சோமதேவ் சுவாமியை கங்கோத்ரியில் அறிமுகம் செய்துகொண்டார். அப்பொழுது சோமதேவ் சுவாமி, பாஜியின் நாக்பூர் விலாசத்தை எழுதிவைத்துக்கொண்டார். 5 வருடங்கள் கழித்து நாக்பூருக்கு சென்று பாஜியின் விருந்தாளியாக தங்கினார். அங்கு சீரடியில் பாபாவின் லீலைகளை கேள்வியுற்று பாஜியிடம் ஒரு அறிமுகம் கடிதம் பெற்றுக்கொண்டு சீரடிக்கு கிளம்பினார். கோபர்கானில் இறங்கி சீரடிக்கு இன்னும் சில பேர்களுடன் டாங்காவில் சென்றார். சீரடியை நெருங்கியவுடன் 2 உயர்ந்த கொடிகள் மகுதியின் பேரில் பறப்பதைப் பார்த்தார். இதைப் பார்த்தவுடன் சோமதேவ் சுவாமிக்கு வெறுப்பு ஏற்பட்டு ஒரு சந்நியாசக்கு கொடிகள் எதற்கு? அவருடைய சந்நியாசத்தை பறைசாற்றுவார், இப்படி வைத்திருக்கின்றார். இது அவர் புகழுக்காக எவ்வளவு அலைகிறார் என்று தெரிகிறது. நான் அம்மாதிரியான சந்நியாசியை தரிசனம் செய்ய விரும்பவில்லை. திரும்பிப்போகிறேன் என்று டாங்காவை நிறுத்தச் சொன்னார். உடன் வந்தவர்கள் சொன்னார்கள். இதற்கு ஏன் இவ்வளவு தூரம் வரவேண்டும். கொடிகளைப் பார்த்தே இப்படி மலைக்கின்றீர்களே, இன்னும் ரதம், பல்லக்கு, குதிரை இவைகளெல்லாம் பார்த்தால் இன்னும் எவ்வளவு வெறுப்படைவீர்கள் என்று சொன்னார்கள். சோமதேவ் சுவாமி மேலும் விரக்தியுற்றவராக இம்மாதிரியான சந்நியாசிகளை நான் கேள்விப்பட்டதே இல்லை. இவைகளைப் பார்க்காமல் திரும்புவதே மேல் என்று சொல்லி கீழே இறங்க ஆரம்பித்தார். உடன் வந்தவர்கள் அவரை

சமாதானப்படுத்தி இம்மாதிரி முன்யோசனை இல்லாமல் பேசாதீர்கள். பாபா இவைகள் ஒன்றிற்கும் அலைவதில்லை. புகழுக்காகவும் அலைவதில்லை. பக்தர்கள் தங்களுடைய திருப்திக்காக இவைகளை எல்லாம் ஏற்படுத்தி மகிழ்கின்றார்கள். பாபா எதையும் சட்டை செய்வதில்லை என்று சொல்லி பிரயாணத்தை தொடர வைத்தனர். மகுதியின் வெளிவாசலில் பாபாவை பார்த்தவுடன் சோமதேவ் சுவாமிக்கு மனமுருகிற்று. கண்களில் அருவி போல் நீர் பெருகிற்று. விக்கி விக்கி அழுதார். அவருடைய தவறான எண்ணங்கள் அழிந்தன. அவரது குருவின் வார்த்தைகள் ஞாபகத்திற்கு வந்தன. எங்கே உனது மனம் இளகி அமைதியடைகிறதோ அங்கே நான் வசிக்கின்றேன் என்று அவரது குரு சொன்னது பாபாவிடம் தன் குருவையே கண்டார். பாபாவின் பாதத்தில் உருள வேண்டும் போலிருக்கவே பாபாவின் பாதங்களை பிடிக்கச் சென்றார். பாபா கோபத்துடன் என்னுடைய படோடபங்கள் என்னிடமே இருக்கட்டும். போய்விடு ஜாக்கிரதை திரும்பாதே. மகுதியின்மீது கொடி ஏற்றியிருப்பவரின் பாதத்தில் நீயேன் விழவேண்டும். அது சந்நியாசத்திற்கு அழகா. ஒரு நிமிடம் கூட நிற்காதே என்று கர்ஜித்தார். சோம தேவிற்கு ஆச்சரியம் ஏற்பட்டு மனதிலுள்ளதை அப்படியே சொல்வதின் மூலம் பாபா எவ்வளவு உயர்ந்தவராக இருக்கவேண்டும். தான் ஒன்றும் பேசாமலேயே எல்லாவற்றையும் உணர்ந்து கூறுகின்றாரே என்று பாபாவின் கீர்த்தியை உணர்ந்தார். பாபா சிலரை அணைத்தும், சிலரைத் தொட்டும் ஆசீர்வதித்தும், சிலரை சமாதானப்படுத்தியும், சிலரை கனிந்த பார்வையால் நோக்கியும், சிலரிடம் சிரித்துப் பேசியும், உதியைக் கொடுத்தும் எல்லோரையும் திருப்திப்படுத்துவதை சோமதேவ் சுவாமி நேரில் கண்டார். தன்னை மாத்திரம் ஏன் பாபா அருகில் சேர்க்கவில்லை. தான் பாபாவைப் பற்றி தவறாக நினைத்ததே காரணம் என்று வருந்தி பாபாவுடன் தங்கியிருந்து பாபாவிற்கு சேவை செய்து பின்னால் ஒரு சிறந்த பக்தராக திகழ்ந்தார்.

நானாசாகேப் சந்தோர்க்கர்

ஒரு நாள் நானாசாகேப் பாபாவிடம் அமர்ந்து பாதங்களை பிடித்துவிட்டு கொண்டிருந்தார். பீஜாப்பூரிலிருந்து ஒரு முகம்மதியர் குடும்பத்துடன் பாபாவை சேவிக்க அப்பொழுது அங்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். கோஷா பெண்களைப் பார்த்தவுடன் நானா எழுந்து வெளியே செல்ல எத்தனித்தார். பாபா தடுத்து நிறுத்தி அமரச் செய்தார். கோஷா பெண்கள் பாபாவிடம் வந்து தரிசனம் செய்தார்கள். அப்பெண்களில் ஒருவள் தன் படுதாவை நீக்கி பாபாவை நமஸ்காரம் செய்தபோது நானா அவள் முகத்தைப் பார்த்தபோது அவள் அழகில் மயங்கினார். மறுபடியும் அந்த முகத்தைப்பார்க்க ஆவல் கொண்டார். நானாவின் சலன புத்தியை அறிந்த பாபா அவர்கள் சென்றபிறகு நானாவைப் பார்த்து நானா நீ ஏன் படப்படக்கிறாய். கடவுள் அழகைப் படைத்தார். அதைப் பார்த்து ஆச்சரியமடைவது இயற்கையே. உனது மனம் போகப்போக அமைதி அடைந்து தெளிவுறும். முன்கதவு திறந்திருக்கும்பொழுது ஏன் பின் வாசல்பக்கம் போகிறாய்? இதயம் தெளிவாக

இருந்தால் எதைப்பற்றியும் பயம் வேண்டாம். கெட்ட எண்ணம் இல்லாதபோது ஒருவர் ஏன் பயப்பட வேண்டும். கண்கள் அவைகளின் வேலையை செய்யட்டும். நீ ஏன் வெட்கமடைய வேண்டும் என்றார். சாமா அப்பொழுது அங்கிருந்தார். அவருக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. மகுதியிலிருந்து விடுதிக்கு போகும்போது நானாவை விசாரித்தார். நானா தன் மனதில் தோன்றிய சலன புத்தியைச் சொல்லி அதைக் கண்டுபிடித்த பாபா தனக்கு புத்திமதிகள் கூறினதாகக் கூறினார். இயற்கையாக நம்மனது பேதலித்தாலும் நாம் அதற்காக வருந்தக்கூடாது. அவயங்கள் தன் காரியங்களைச் செய்தாலும் நாம் பொறுமையாக கட்டுப்பாடாக நடக்க வேண்டும். நம் மனது அலைந்து பாய்ந்தாலும் நாம் தளர்ச்சியடையக்கூடாது. இருந்தாலும் மனதை முழுக்க கட்டுப்படுத்த முடியாது. ஒவ்வொரு சமயத்திற்கு ஏற்றவாறு படிப்படியாக கட்டுப்படுத்த வேண்டும். கடவுளின் படைப்பை எண்ணி வியத்தல்வேண்டும். ஆனால் அடிமையாகக்கூடாது. இம்மாதிரியாக மனதை கட்டுப்படுத்தலாம். மனம் போனபடி காரியங்களை விட்டால் இறப்பும் பிறப்பும் ஓயாமல் நடைபெறும். நல்லது கெட்டதை அறிந்தே காரியங்களில் இறங்கவேண்டும். இவ்வாறு நடந்தால் கடைசியாக பாபாவின் பாதத்தை நிரந்தரமாக அடையலாம் என்று நானா சாமாவிற்கு நடந்ததைச் சொன்னார்.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

கதைகள் - காகாசாகேப் தீக்ஷிதர், தெம்பேகவாயி, பாலராம்துர்ரேந்தர்.

பக்தர்களுக்கு முதலும் முக்கியமான கடவுளும், சத்குருவானவரும் கீதையின் முழுப்பொருளின் சாரமாகவும், எல்லா சக்திகளையும் நமக்கு கொடுப்பவருமான ஸ்ரீஸாயிபாபாவிற்கு எப்பொழுதும் வெற்றி உண்டாகுக. சந்தனமரம் இமயமலையில் வளர்ந்து உஷ்ணத்தை தவிர்க்கின்றது. மேகம் மழை பெய்து ஜனங்களுக்கு தாகத்தை தணிக்கிறது. பூக்கள் அமோகமாக பயிராகி கடவுளை அர்ச்சனை செய்ய உபயோகமாகிறது. அதே மாதிரியாக பாபாவின் கதைகள் நமக்கு நன்மைகளையும், சௌகரியங்களையும் கொடுத்துவருகின்றது. பாபாவின் கதைகளை சொல்பவரும், கேட்பவரும் பாபாவால் ஆசீர்வதிக்கப்படுகின்றார்கள். நாம் ஆயிரம் விதமான சாதனைகளை கடைப்பிடித்தாலும், பாபாவின் பாதங்களை ஸ்மரித்தாலே தவிர மனநிம்மதி ஏற்படாது. இது தீக்ஷிதரின் கதை பேசும்.

காகாசாகேப் தீக்ஷிதர்

1864ல் வட்கா நகரத்தில் பிராமண குடும்பத்தில் தீக்ஷிதர் பிறந்தார். ஆரம்பக்கல்வி கந்த்வாலிலும், உயர்தர கல்வி நாக்பூரிலும், பிறகு பம்பாயிலும் கலாசாலை வகுப்பு தேறினார். பிறகு 1883ல் வக்கீல் பரீட்சையில் தேறி, சொலிசிட்டராக பணியாற்றினார். 1909க்கு முன்பு பாபாவின் பெயர் தீக்ஷிதருக்கு தெரியாது. ஆனால் இதற்கு பிறகு பாபாவின் சிறந்த பக்தரானார். லோனவாலாவில் தீக்ஷிதர் நானாவை சந்தித்தார். வேறு விஷயங்களைப் பற்றி பேசி முடித்தபிறகு தீக்ஷிதர் தான் லண்டனிலிருந்தபோது ஒருநாள் ரயிலில் ஏறினபோது தவறி விழுந்து கால் எலும்பு முறிந்து ஏராளமான மருந்துகள் சாப்பிட்டும் வலி குறையாமல் அவஸ்தைப்படுவதை சொன்னார். அதற்கு நானாசாகேப் கால்வலி சரியாக வேண்டுமானால், சீரடிக்குச் சென்று பாபாவிடம் சரணடைய வேண்டுமென்று சொல்லி பாபாவின் லீலைகளையும் சொல்லி, பாபாவின் பக்தனாக தகுதியிருந்தால் குருவியின் காலில் கயிற்றால் கட்டி இழுப்பதைப்போல் பாபாவே உம்மை சீரடிக்கு இழுத்துவிடுவார். ஆனால் பாபாவின் அருளில்லாவிடில், சீரடி போக முடியாது என்றும் சொன்னார். தீக்ஷிதர் மிகவும் திருப்தி அடைந்து தான் சீரடி சென்று பாபாவிடம் தஞ்சம் புகுந்து தன்னுடைய கால் முடத்தையும் அமைதியற்ற மனதையும் சரிசெய்து கொள்வதாகச் சொன்னார். சில நாள் சென்ற பிறகு தீக்ஷிதர் அஹமத் நகர் சென்று பம்பாயில் கவுன்ஸிலிங் வோட் சேகரிப்பதற்கு மீரிகர் வீட்டில் தங்கினார். மீரிகருடைய குமாரன் பாலாசாகேப் கோபர்கானின் மாம்பலத்தாரும் குதிரைகள் எக்சிபிஷனுக்காக அகமத்நகருக்கு வந்திருந்தார். தேர்தல் வேலை முடிந்தவுடன் தீக்ஷிதர் சீரடிக்கு செல்வதாக மிரிகரிடம் கூறினார். மீரிகரும் மகனான பாலாசாகேபும், பாபாவின் பக்தர்கள், தீக்ஷிதரை

சீரடிக்கு யாருடன் அனுப்பலாம் என்று யோசனை செய்தார்கள். சீரடியில் ஸ்ரீஸாயிபாபா தீக்ஷிதரை அழைத்து வர வேறு ஏற்பாடு செய்தார். சாமாவிற்கு அவர் மாமனாரிடமிருந்து தன்னுடைய மனைவி அபாய நிலையில் இருப்பதாகவும் சாமா தன் மனைவியுடன் வந்து போக வேண்டுமென்று, அகமத் நகரிலிருந்து சீரடிக்கு தந்தி கொடுத்தார். சாமா அதன்படி அகமத் நகருக்கு வந்திருந்தார். அவருடைய மாமியாருக்கு குணமாகவே, சீரடிக்கு திரும்பிச் செல்ல எண்ணியப் போது, பான்ஸே என்பவர் சாமாவைப் பார்த்து, மீரிகர் வீட்டிற்குச் சென்று தீக்ஷிதரை சீரடிக்கு அழைத்துச் செல்லும்படி சொன்னார். சாமாவும் மீரிகர் வீட்டிற்கு வரும் போது, தகப்பனும் பிள்ளையும் ஆச்சரியப்பட்டு, தாங்கள் தீக்ஷிதரை யாருடன் பத்திரமாக அனுப்பலாம் என்று யோசனை செய்து கொண்டிருக்கும் போது, பாபாவே அனுப்பியது போல் திடீரென்று சாமா வந்ததைப் பார்த்து, ஆச்சரியப்பட்டார்கள், சாமாவுடன் அன்றிரவு 10 மணி வண்டிக்கு தீக்ஷிதரை அனுப்ப ஏற்பாடு செய்தார்கள். பாலாசாகேப் ஒரு படத்தை திறந்து தீக்ஷிதரிடம் காண்பித்தார். அதில் பாபாவின் உருவம் பெரிய அளவில் இருந்தது. தீக்ஷிதர் மெய் சிலிர்த்து விழுந்து நமஸ்காரம் செய்து, பாபாவே நேரில் வந்து அழைத்துப் போவது போல் நினைத்து மகிழ்ந்தார். இந்தப்படம் மேகாவினுடையது. கண்ணாடி உடைந்து விட்டதால் சரிபார்க்க பாலாசாகேப்பிடம் கொடுக்கப்பட்டு, இப்பொழுது சரியாகி சாமா தீக்ஷிதர் மூலமாக சீரடிக்கு அனுப்பப்படுகிறது. 10 மணிக்கு முன்பே ஸ்டேஷன் சென்று பெட்டி படுக்கைகளை வைத்து கர்த்திருந்தனர். ரயிலில் இரண்டாவது வகுப்பு நிறைந்திருக்கவே தீக்ஷிதர் தடுமாறினார். பாபாவின் அருளால் அந்த வண்டியின் கார்டு தீக்ஷிதருக்கு வேண்டியவராக இருக்கவே நேரில் வந்து முதல் வகுப்பில் அவர்களை ஏற்றி கோபர்கானில் பத்திரமாக இறக்கினார். சீரடிக்கு போய்க் கொண்டிருந்த நானாசாகேப்பும் கோபர்கான் ஸ்டேஷனில் இருக்கவே, தீக்ஷிதருக்கு சந்தோஷம் இருமடங்காகி இருவரும் ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டார்கள். (பாபா எப்படியெல்லாம் தீக்ஷிதரை வரவேற்கிறார் என்று பார்க்க அதிசயம் ஆகிறது) இருவரும் கோதாவரியில் நீராடி சீரடிக்குச் சென்றனர். தீக்ஷிதர் பாபாவைப் பார்த்து நமஸ்கரித்து அவர் தரிசனத்தினால் உருகினார். சந்தோஷம் அடைந்தார். பாபா அவரிடம் தீக்ஷிதருக்காக தான் காத்திருப்பதாகவும், அவரை வரவேற்கவே நானாவை அனுப்பினதாகவும் சொன்னார். காகாசாகேப் அது முதல் சீரடியிலேயே தங்கியிருந்து பாபா மகா சமாதியடைகிறவரையில் சேவை செய்து பாபாவின் முதல் பக்தரானார். பாபாவின் நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமாயிருந்தார் தீக்ஷிதர் சொல்படி கேட்பது நல்லது தீக்ஷிதர் மிகவும் நல்ல மனிதர் என்று பாபாவே அடிக்கடி சொல்லுவார். காகா சாகேப் பாபாவின் ஏராளமான லீலைகளை அனுபவித்து புனிதனானார். பாபா ஒரு சமயம் என் காகாவை நான் விமானத்தில் அழைத்துச் செல்வேன் என்று சொன்னார். இது உண்மையாக ஆயிற்று 5-7-1926ல் ஹேமத் பந்துடன் ரயிலில் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தார். ஸ்ரீ சாயிபாபாவைப் பற்றியே பேசி வந்தார். பாபா ஸ்மரணையில் மூழ்கிவிட்டதாக தோன்றியவர் திடீரென்று கழுத்தை தொங்கவிட்டு ஹேமத் பந்தின் தோள் மீது சாய்ந்து பாபா ஸ்மரணையிலேயே உயிரை விட்டார். ஒரு வலியோ,

பிரயாசையோ இல்லாமல், விமானத்திலேயே சென்று பாபாவுடன் ஐக்கியமாகி விட்டார். இவர் சரித்திரம் ஒன்றை மட்டும் படித்து இவரைப் போல் பாபாவிடம் நம்பிக்கைவைத்து சரணாகதியடைந்து சுலபமாக நம் கஷ்டங்களை தீர்த்துக்கொள்ளலாம்.

தெம்பே ஸ்வாமி

வாகுதேவாநந்த சரஸ்வதி என்கிற தெம்பே ஸ்வாமி கோதாவரிக்கரையில் ராஜமந்திரியில் தங்கியிருந்தார். ஒரு நாள் புண்டரீகராவ் வக்கீல் ஒருவர் தெம்பே ஸ்வாமியை வந்து நமஸ்கரித்தார். அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது சீரடியைப்பற்றியும் பாபாவைப்பற்றியும் பேச்சு வந்தது. பாபா நாமத்தை கேள்விப்பட்டவுடன் சுவாமி கீழே விழுந்து வணங்கி ஒரு தேங்காயை எடுத்து புண்டரீகராவிடம் கொடுத்து இதை என்னுடைய சகோதரனான பாபாவிடம் கொடுக்கவும். என்னை மறக்காமல் எப்பொழுதும் அன்பாக இருக்கச் சொல்லவும் என்று சொன்னார். சுவாமிகள் மற்ற மகான்களை நமஸ்கரிப்பதில்லை என்றாலும் பாபாவின் விஷயத்தில் இம்முறை மாறுபட்டது என்றும் சொன்னார். சுவாமி பாபாவை சகோதரன் என்று சொன்னது முற்றும் பொறுந்தும். காமிகளும் தினமும் அக்னிஹோத்ரம் செய்து வந்தார். பாபாவும் துனியில் அக்னியை விடாமல் வளர்த்து வந்தார். ஒரு மாதத்திற்கு பிறகு புண்டரீகராவ் சில நண்பர்களுடன் சீரடிக்கு பயணமானார். கோபர்கானில் கோதாவரி கரையோரமாக உணவருந்தும்போது உணவு மிக்க காரமாக இருந்ததால் தேங்கையை உடைத்து, கலந்து, காரத்தைக் குறைத்து சாப்பிட்டார்கள். துரதிர்ஷ்டவசமாக தெம்பே ஸ்வாமியால் பாபாவிற்கு கொடுக்கப்பட்ட தேங்காயை உடைத்து சாப்பிட்டு விட்டார்கள். சீரடியில் வந்தவுடன் புண்டரீகராவ் மிகவும் பயந்து பாபாவை நமஸ்காரம் செய்தார். எல்லாமறிந்த நமது பாபா, புண்டரீகராவை தனது சகோதரர் அளித்த தேங்காயை தரும்படி கேட்டார். புண்டரீகராவ் நடுக்கமுற்று தப்பை ஒத்துக் கொண்டு தன்னை மன்னிக்கும்படி பாபாவின் காலைப் பிடித்துக் கொண்டார். வேறொரு தேங்காயை தருவதாக சொன்னார். பாபா ஒத்துக் கொள்ளாமல் தனது சகோதரர் அளித்தது ரொம்பவும் உசந்தது ஆகும் என்று சொன்னார் வேறொரு தேங்காயால் அதனுடைய விலையை மதிப்பிட முடியாது என்றும் சொன்னார். பாபா மறுபடியும் சொன்னார். இப்பொழுது அதற்காக நீ வருந்த வேண்டியதில்லை. என்னுடைய விருப்பத்தினால் உன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு உடைக்கவும் பட்டது. நீதான் காரணம் என்று ஏன் பிதற்றுகின்றாய். எல்லாவற்றிலும் பற்றிற்றிரு. பிறகு நீ நினைத்தது நடக்கும். சீக்கிரம் கடவுளை அடைவாய் என்றார். என்ன அபார தெய்வத்தன்மை பாபாவிற்கு.

பாராம் துரேந்தர்

பம்பாயைச் சேர்ந்த இவர் பாம்பே ஹைகோர்டில் வக்கீலாகவும் சிலகாலம் லாகாலேஜ் பிரின்ஸிபலாகவும் இருந்தார். இவர் குடும்பம் மிகவும் பக்தியுள்ளது. கீதையையும், ஞானேஸ்வரியும் நன்றாக படித்தவர். 1912ல் பாபாவிடம் வந்தார். இவர்

வருவதற்கு முன்பே பாபா மகுதியில் இன்று என்னுடைய தர்பார் மக்கள் வருகிறார்கள் என்றார். பலராம் துரேந்திரரும் அவரது சகோதரர்களும் இந்த வார்த்தைகள் தாங்கள் வருவதற்கு முன்பே பாபாவால் அறிவிக்கப்பட்டதை தெரிந்து ஆச்சரியப்பட்டார்கள். சகோதரர்கள் பாபாவை நமஸ்கரித்து உட்கார்ந்தார்கள். பாபா இவர்கள் தாம் என்னுடைய தர்பார் மக்கள் என்று மறுபடியும் சொன்னார். 60 ஜன்மங்களாக அவர்களை தெரியுமென்றும் சொன்னார். எல்லா சகோதரர்களும் இதைக் கேட்டு மெய்சிலிர்த்து சந்தோஷத்துடன் நின்றார்கள். பலராம், பாபாவின் பாதங்களில் உட்கார்ந்து பாதங்களை பிடித்தார். பாபா புகை பிடிக்கும் குழாயை பலராமிடம் கொடுத்து பிடிக்கச் சொன்னார். பலராமிற்கு பழக்கமில்லாததால் யோசித்து பிறகு அதை கஷ்டப்பட்டு பிடித்து, வணக்கத்துடன் திருப்பி கொடுத்தார். பாபாவின் இச்செய்கை பிறகுதான் பலராமுக்கு புரிந்தது. அவர் ஆஸ்துமாவியாதியினால் 6 வருடமாக கஷ்டப்பட்டார். இம்மாதிரி பாபாவின் அருளால் புகைப்பிடித்ததால் ஆஸ்துமா அறவே ஒழிந்து அக்கஷ்டத்திலிருந்து விடுதலை பெற்றார். அன்றிரவு சாவடி ஊர்வலத்தையும் பலராம் சகோதரர்கள் ரசித்தார்கள். சாவடியில் ஆரத்தி நடக்கும்பொழுது பலராமிற்கு பாபா பாண்டுரங்கனாகவே காட்சியளித்தார். அடுத்தநாள் மகுதியில் காலை ஆரத்திலும் அதே மாதிரியாக பாண்டுரங்கனாகவே பாபா காட்சியளித்தார். பலராம் மராத்தி மொழியில் துக்காராம் சரித்திரத்தை எழுதினார். அதில் ஆசிரியர் அறிமுகத்தில் மேல்சொன்ன பாபாவின் லீலையை விஸ்தாரமாக எழுதியிருக்கிறார். பாபாவின் லீலைகளை கேட்பவர்களுக்கும் வாசிக்கின்றவர்களுக்கும் பாபா பிரத்தியட்சமாக நின்று அவர்களது கஷ்டங்களை போக்கி இன்றும் பல லீலைகளை அவர்கள் கஷ்டங்களை போக்க நடத்திக்காண்பிக்கிறார்.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

ஸ்ரீஸாயியாபாவின் பெருமை

எல்லா உயிரினங்களிலும், வஸ்துக்களிடமும் பிரம்மா, பானைகள், வீடுகள், ஆகாயம் எல்லாவற்றிலும் நிறைந்திருப்பவரும் எல்லா உயிரினங்களையும் சமமாக பாவிப்பவரும், எல்லா பக்தர்களையும் ஒன்றுபோல் நடத்துபவரும், வெறுப்பு விருப்பமில்லாதவருமான எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீசத்குரு ஸாயிபாபாவுக்கு சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம் செய்து இதை முடிக்கின்றோம். நாம் அவரின் நாமஸ்மரணத்தினால் அவரிடம் சரணடைவதால், நம்முடைய எல்லா விருப்பங்களும் நிறைவேறுகின்றன. சம்சாரம் என்பது கடலைக்கடப்பது போல் கஷ்டமானது. அலைகளாகிய கெட்ட எண்ணங்களால் அடிக்கடி மோதப்பட்டு கீழே விழுந்தாலும், கர்வம் என்கிற குறாவளியால் தாக்கப்பட்டாலும், கோபம் என்கிற முதலையினால் எதிர்க்கப்பட்டாலும், ஸாயி என்கிற ஒரே நாமத்தை ஸ்மரணம் செய்வதால் ஆபத்தில்லாமல் கடந்துவிடலாம். சத்குரு ஓடமாக அமைந்து, அழகாக, சம்சாரம் என்கிற கடலை கடக்கச் செய்கிறார். இதை அனுபவப்பூர்வமாக முழுக்க அனுபவித்தவர். பிரபல வக்கீலான தீக்ஷிதர் ஆகும்.

நமஸ்காரங்கள்

இப்பொழுது பாபாவின்முன் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம் செய்து பாபாவின் பாதங்களை கெட்டியாக பிடித்துக்கொண்டு மற்றவர்களுக்காக இந்த வேண்டுகலை பாபாவிடம் செய்துகொள்வோம். தங்களைத்தவிர வேறு வஸ்துக்களின் மீது எங்கள் கவனம் செல்லக்கூடாது. இந்த ஸாயி சரித்திரம் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் இருக்கவேண்டும். தினமும் எல்லோரும் படித்து இன்புறவேண்டும். தினந்தோறும் ஒரு பாகமாவது படித்து வருபவரின் கஷ்டங்கள், எல்லாவற்றையும் சுமுகமாக தீர்த்து வையுங்கள்.

படிப்பதின் பலன்

இச்சரிதத்தை படிப்பதினால் கிட்டும் பலன்களை பேசுவோம். கோதாவரியில் ஸ்நானம் செய்து, சீரடி சமாதியில் தரிசனம் செய்துவிட்டு, இச்சரிதத்தை படிக்கவோ கேட்கவோ வேண்டும். இப்படி செய்தால் தங்களுடைய கஷ்டங்கள் எல்லாம் ஒரு முடிவுக்கு வரும். சாதாரணமாக பாபாவின் கதைகளை நினைத்து அசைபோட்டாலே, மோகஷத்திற்குரிய பாதை நன்றாக தெரிந்து பாபாவின் அனுக்கிரகத்தினால் எல்லா பாபங்களும் நசிக்கப்படுவீர்கள். இறப்பையும், பிறப்பையும் தவிர்க்க ஒரே வழி ஸாயி சரித்திரத்தை தினமும் வாசிப்பதுதான். சதா சர்வ காலமும் பாபாவையே நினைத்து அவருக்குள்ளே ஐக்கியமாக வேண்டும். ஸாயி சரித்திரமான கடலில் நீந்தினால், அவைகளை மற்றவர்களுக்கு எடுத்துச்சொன்னால், புதிய திருப்பங்கள் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்டு நிம்மதி அடைவீர்கள். சதா ஸாயிபாபாவையே நினைத்திருந்தால் பாபாவுடனே

ஐக்கியமாவீர்கள். பிரம்மத்தை அடைவது மிகக் கஷ்டமாயிருந்தாலும் பாபாவின் ஸ்மரணையால் கலபமாக அடையலாம். பரிபூர்ணமாக சரணடைந்தால் தன்னையே இழந்து எல்லையில்லா இன்பத்தை பாபா அருளுவார். நதிகள் சமுத்திரத்தில் கலப்பதைப்போல் பாபாவாகிய கடலில் கலந்து ஒன்றாகிவிடலாம். இவ்வாறாக நினைவிலும், தூக்கத்திலும் கனவிலும் பாபாவையே நினைத்திருந்தால் எல்லா சம்சார துக்கங்களையும் நசிக்கச்செய்யும். எவரேனும் காலையில் ஸ்நானம் செய்துவிட்டு ஸாயிசரித்திரத்தை தினமும் படித்து ஒருவாரத்தில் முடித்தால் அவருடைய கஷ்டங்கள் மறையும். அல்லது தினமும் படித்தும், கேட்டும் வந்தால் எல்லா அபாயங்களும் தவிர்க்கப்படும். ஐஸ்வரியம் வேண்டுபவர்களுக்கு நிறைய கிடைக்கும். வியாபாரிக்கு நல்ல வியாபாரம் ஆகும். வேண்டுபவர்களுக்கு வேண்டிய யாவும் கிடைக்கும். அவாவருடைய நம்பிக்கை, பக்திக்கு ஏற்றவாறு கிடைக்கும். இது தவிர வேறு வழி கலபமானது உலகத்தில் கிடையாது. சிரத்தையாக இதை வாசித்தால் பாபா திருப்தியடைந்து உன் அறியாமையை நீக்கி ஏழ்மையை அகற்றி நிறைய ஐஸ்வரியங்களை கொடுத்து நன்மைகளை கொடுப்பார். நிறைந்த மனதுடன் அசையாத பக்தியுடன், தினமும் ஒரு அத்தியாயத்தை படித்து வந்தால் எல்லையில்லா இன்பத்தை அடையலாம். நன்மைகளை அடைய வேண்டும் என்பவருக்கு இதை ஜாக்கிரதையாக படித்துவந்தால் பிறகு நன்றியுடன் பாபாவை எல்லா ஜன்மங்களிலும் நினைக்கும் பாக்கியம் கிடைக்கும். இச்சரித்திரத்தை தினந்தோறும் வீட்டில் வாசித்து வரவேண்டும். மேலும் குரு பூர்ணிமா, கோகுலாஷ்டமி, ஸ்ரீராமநவமி, தசரா போன்ற பாபாவின் மகாசமாதி, பெளர்ணமி முக்கிய நாட்களில் படித்துவந்தால் எல்லா நன்மைகளும் அடையலாம். இந்த ஒரே சரித்திரத்தை படிப்பதினாலும் பாபாவை எப்பொழுதும் ஸ்மரணை செய்வதாலும், சம்சாரத்தை கலபமாக கடக்கலாம். வியாதியஸ்தர்கள், ஏழைகள் முதலியவர்கள் படித்தால் நல்ல ஆரோக்கியமும், ஐஸ்வரியமும் அமோகமாக அடைந்து மன அமைதி ஏற்படும். இதை வாசிக்கும் பாபாவின் பக்தர்களே, தங்களுக்கும் கடைசியாக நமஸ்காரம் செய்து வேண்டுகிறோம். பாபாவை மறக்காமல் தினந்தோறும் இச்சரித்திரத்தை படித்து வாருங்கள். எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு சிரத்தையாக படிக்கிறீர்களோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு பாபா தங்களுக்கு தைரியத்தைக்கொடுத்து எல்லாவிதங்களிலும் உதவி புரிவார். பாபாவால் முடியாதது என்ற காரியமே ஈரேழு லோகத்திலும் கிடையாது.

மிரசாதம் : எல்லாம்வல்ல பாபாவை துதித்து இப்பிரசாதத்தை அளிப்போமாக

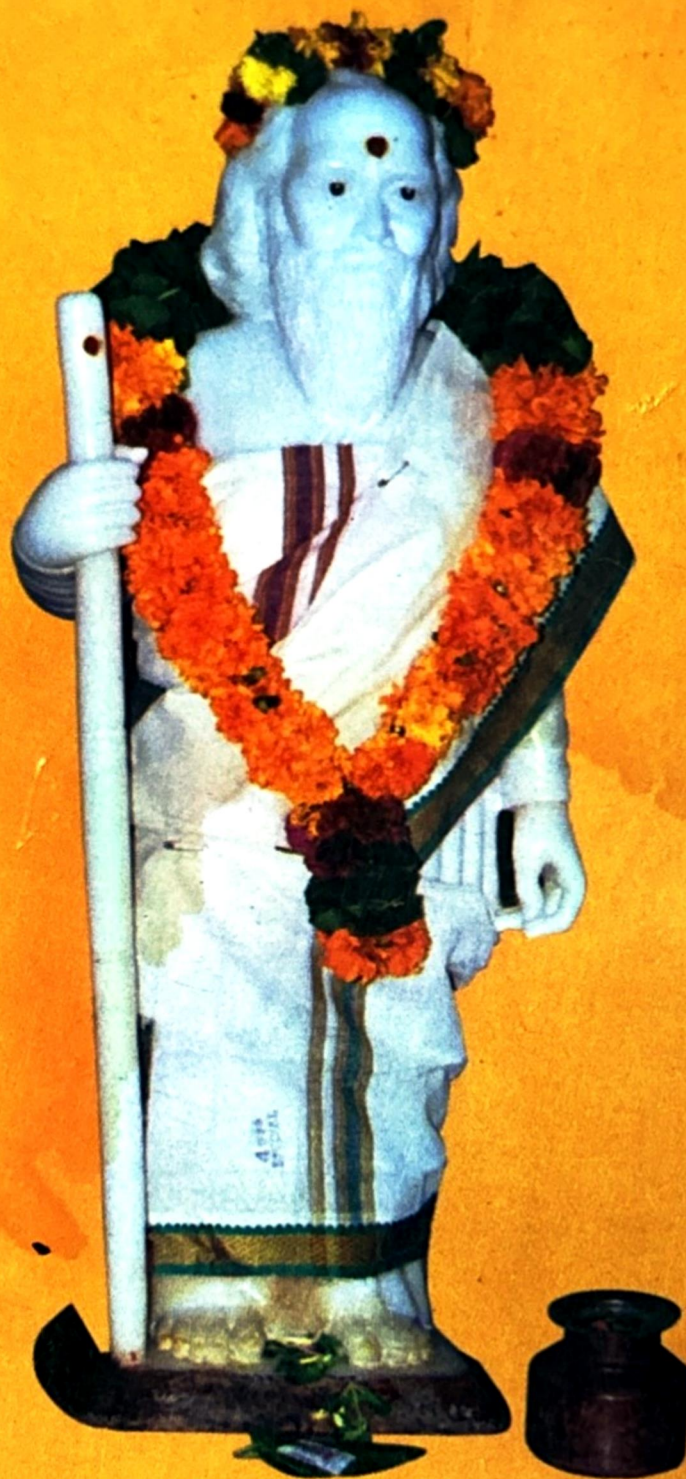
இதைப்படிக்கும் பக்தர்கள் பாபாவிடம் மனப்பூர்வமான பக்தியை செலுத்தட்டும். பாபாவின் உருவம் அவர்கள் கண்முன் எப்பொழுதும் நிற்கட்டும். எல்லா வஸ்துக்களிலும் பாபாவையே பக்தர்கள் பார்த்து ஆனந்திக்கட்டும்.

பாபாவே சரணம் - ஓம் சாந்தி.

ஸ்ரீசாயிபாபா கோவிலின் அழகிய கோபுரம்
கௌரிவாக்கம்

ஸ்ரீ சீரடி சாயிபாபா சத்சரிதம்

பூஜ்ய ஸ்ரீ நரசிம்ம சுவாமினி

கௌரிவாக்கம்